

# பழையதும் புதியதும்

ஸ்ரீராம் கலாந்தி. என். ஜெஞ்சன்









# பழையதும் புதியதும்

பேராயர் டாக்டர். எஸ். ஜெபநேசன்

## பதிப்பு விபரம்

தலைப்பு	:-	பழையதும் புதியதும்
நூலாசிரியர்	:-	அதிவண். கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்
நூலின் முறை	:-	செப்ரம்பர் 2004
நூலின் வெளியீடு	:-	நூலாசிரியருக்கே.
உக்கங்கள்	:-	162
வெளியீடு	:-	ஆசிரியர்
ஈச்சுப்பதிப்பு	:-	அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் அச்சாம், 464, ஆஸ்பத்தீரி வீதி, யாழ்ப்பாறை.
மிருந்து விடும் பகுதி	:-	250
Title	:-	NEW AND OLD (PSLAYATHUM PUTHIYATHUM)
Author	:-	Rt.Rev. Dr. S. Jebanesan.
Publishers	:-	AUTHOR
Printed by	:-	American Ceylon mission Press.
Copies	:-	250

**DR. D. CAROLINE NESABAI**  
**Head, Dept of Social Sciences**  
**Lady Doak College**  
**MADURAI**

*This book contains descriptive accounts of the lives and contributions of various American Missionaries and Christian Tamil Scholars who had a left a mark on the growth of Tamil literature and society of the Nineteenth Century Sri Lanka. The scholar's definite focus on the translation of Bible in Tamil is highlighted in a few articles. An intensive research has been carried on to trace the origin of Tamil Bible, impact of American Mission on Tamil land and Christian Literature, for the understanding of Mission history in Tamilland India and Sri Lanka.*

*Chronological evidences with authentic support of sources prove the earnest effort and right perspective on the subject. Subjective writing and bias are consciously avoided and genuine presentation makes the work worthy enough to appreciate and admire.*

*I express all my sincere wish for its successful demand through out the world.*

**விசுவ அம்சிகள் பாடி**  
கூ. விசுவ. மூ. தெலு. மு. த. வே.  
அதிகாரம் பொன்,  
விசுவங் மிதியில் விசுவி முனையை  
போன் விசுவி-400 022.



**'நடவடிக்கை'**  
ஒன்றை வீட்டு எடு தாங்கியும்  
வீட்டை, கோவை-400 072  
ஓ: 927255 (நிலை)  
225751 (நிலை)

ஒங்கில் உதவர், உதவக் கிராஞ்சியத்துக்கீழ்ப்பு பறவை

## அறணிந்துரை

“எங்கே எந்தச் சமுதாயத்தில் கல்வி மருத்துவ வசதிகளும் பிற நாகரிக நிலைகளும் முன்னேறி உள்ளனவோ, அங்கே தோண்டிப் பாருங்கள். ஓரிரு கிறிஸ்தவ மிதினரிகளது கல்லறைகளாவது கிடைக்கும்” என்று ஓர் அறிஞர்களுடையதாக நான்படித்திருக்கிறேன். உலகின் பல்வேறு நாடுகளில்-குறிப்பாக, பிற்படுத்தப்பட்ட, ஓரங்கட்டப் பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்ற சமுதாயங்களில், அவர் தம் பல்துறை முன்னேற்றத்திற்காக நாகரிக மேம்பாட்டிற்காகக் கிறித்தவ அருட்தொண்டர்களும் தொண்டு அமைப்புகளும் மனிதகுல வரலாற்றில் ஆற்றியுள்ள, மூற்றிவருகிற அருட்பணியை, அரும்பணியை அழுத்தமாக அறிவிப்பதுவே இந்த பொருள்பொதிந்த போன்மொழி.

இந்த உண்மையினைத்தான் அண்மையில் நான் வெளியிட்ட கவிதைநூலில் இப்படிக் கவிதைவரிகள் ஆக்கியிருக்கந்தேன்.

எந்தெந்த நாட்டிலெல்லாம் ஏகபிரான் நற்செய்தி ஏற்றமுடன் போற்றிப் பெறும் நிலை தான் உள்ளதுவோ எந்தெந்த இருள் மிகுந்த மூலைமுடுக்கெல்லாம் ஏகபிரான் ஒனிப்பெயர்தான் பாய்ச்சப் படுகிறதோ அந்தந்த நாட்டிலெல்லாம் இடத்திலெல்லாம் விந்தைமிகு மாற்றங்கள் விரிய முன்னேற்றங்கள் விரைந்துவரல் இந்த வரலாற்றின் பேருண்மை இருண்ட கண்டங்கள் எனச் சொல்லப் பட்டதெல்லாம் இயேக பிரானுடைய இனிய நற்செய்தியினால் திரண்ட சாதனை கண்டு தேயாத புகழ்மொண்டு செழித்ததனை மறுப்பவர்கள் சரித்திரத்தை அறியாதார் இதை இழிப்பவர்கள் பழிப்பவர்கள் இதய விழி இழுந்தவர்கள்.

கிறிஸ்தவ அருளாளர்களும் அருட்பணி அமைப்புகளும் ஆற்றும் அரியதொண்டுகள் இன்றைய வரலாற்று ஏடுகளில் சிலரால்

திட்டமிட்டே திரித்தும் மறைத்தும் எழுதப்படும் நாட்களில், இலங்கைத் திருநாட்டுக்கும், குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணக்கல்வி கலாசார மேம்பாட்டுக் கும் அமெரிக்க மினன்போன்ற அருட்பணி அமைப்புகள் நல்கியுள்ள கொடைகளை, அவை தென்னிந்தியாவோடு கொண்டிருந்த உறவுநிலை கணை விளக்கி, உண்மை வரலாற்றுக்கு ஒளியேற்றும் இந்த இனிய நால் வெளிவருவது பொருளுடையது, பொருத்தமானது, போற்றுத்தக்கது.

இந்நாலாசிரியரான, யாழ்ப்பாணம் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் தகுதி மிகுதிப்படைத்த பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் அவர்கள் இனிய தமிழையும் இறையியல் நெறிகளையும் முறையாகக் கற்ற முத்தமிழ் வித்தகர். ஆழ்ந்த உண்மைகளை அழகாக எடுத்துரைக்க வல்ல அருளுறைச் செம்மல். அவற்றை நெஞ்சில் நிலைக்கும் நேரிய எழுத்துகளாக, கல் வெட்டுகள் போன்ற சொல்வெட்டுகளாகச் செதுக்கவல்ல எழுத்துச் சிற்பி. இயேசு பெருமானின் திருத்தொண்டர். திருச்சபைத் தலைவர்கள் எவ்வாறு வாழுவேண்டும், எவ்வாறு இயங்க வேண்டும் எனத் தம் வாழ்வால் இலக்கணம் வகுக்கும் இலக்கிய மனிதர்.

பேராயர் ஜெபநேசன் அவர்களை, அவரினும், அகவையினும், அறிவினும் திருமறைப்புலமையினும் திருத்தொண்டு அனுபவத்திலும் பன் மடங்கு குறைந்த நான், பல்லாண்டுகளாக அறிவேன். இவ்வளவு பெரிய திருச்சபைத் தலைவராக, இறையியல் அறிஞராக, இன்றமிழ் வல்லாராக விளங்கினாலும், ஒரு சின்னக்குழந்தையைப் போல அனை வரிடமும் கனிந்து, குழைந்து பழகும் அவர் பாசத்தையும் பணிவையும், ஒரு விடலைப் பருவத்து இளைஞரைப் போல உலகநாடுகள் பலவற்று க்கும் ஓயாது பயணம் செய்தும் அருளுறைகள், ஆய்வுரைகள், அரிய எழுத்தாக்கங்கள் எனப் பல்வகைப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் அயராத ஆர்வத்துடிப்பையும், எழுச்சி இயக்கத் தையும், ஒருமுதிர்ந்த ஞானியான, முத்தபுலவராக அரிய இறையியல், இலக்கிய உண்மைகளை வெளியிடும் மேதைமையையும் கண்டு கண்டு, வியந்து, உள்ளத்து உவகைபொங்க அவரை முன்னிட்டு கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துபவன் நான்.

பேராயர் அவர்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் அமெரிக்க மினன் உள்ளிட்ட அருட்தொண்டு நிறுவனங்களின் பங்களிப்புப் பற்றி எழுதியுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு, கிறித்தவத் தமிழிலக்கியம் சார்ந்து அவர் எழுதியுள்ள பல கவையான, புதுமையான, படிப்போர் பேராயர் கவநிதீ எஸ். ஜெபநேசன்

ஆஸ்வத்தைப் பெருக்கி, அறிவை வளர்க்கவல்ல அரியகட்டுரைகள் சிலவும் இந்நாலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது கண்டு நான் இதயம் பூரிக்கிறேன்.

பேராயர் ஜெபநேசன் அவர்கள், கிறிஸ்து பெருமான் தமிழ்க்கறு நல்லுலகுக்கும் தமிழ்த்திருச் சபைக்கும் வழங்கிய அரியகொடை. பேராயர் எழுதியுள்ள இந்நன்னாலோ, பேராயர் திருச்சபைக்கும் தமிழுலகுக்கும் படைத்துள்ள அற்புதக் கொடை. இந்நாலைக் கற்று, ஒளிமிக்க உண்மைகளை உணர்ந்து தெளிந்து, அருஞ்சுவையும் அருட்பயனும் பெற்றுச் சிறக்க, இறைமகன் இயேகவின் திருவருள் வேண்டி, இதயம்களிந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

**8.7.2004**

**தாம்பரம்**

(மோ. மைக்கேல்பாரடே)

## முகவரை

“பழையதும் புதியதும் - தென் கிந்திய யாழ்ப்பாணக் கல்வி கலாச்சார இடாட்டம் பற்றிய சில செய்திகள்” என்ற இந்த நூல் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். பெரும்பாலானவை யாழ்ப்பாண கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரியின் சஞ்சிகையான “இறையியல் களஞ்சியம்” என்ற நூலில் வெளி வந்தவை. வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் எழுதியமையால் இந்த நூலிலே கூறியது கூறல் என்னும் தவறு அதிகம் இருக்கின்றது.

அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் வருகை அவர்களின் பல்கலைக்கழக கல்லூரி, பாலன் பாதிரியார், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதற் பட்டதாரிகள் ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மன் போன்ற செய்திகள் பல கட்டுரைகளில் தொட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாண திருச்சபையின் வரலாற்றையும், அதன் பெருமையையும் அறிந்து கொள்வதற்கு இந்த நூல் ஓரளவிற்கு உதவிபுரியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

இந்த நூலை வெளியிட உதவிய வண. T.S யோசவா ஏக்கு உள்ளப்பூர்வமான நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நூலை மிகக் குறுகிய காலத்தில் மிகச் சிறப்பாக அச்சிட்டு வெளியிட உதவிய அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகத்திற்கும், அதன் முகாமையாளர் திரு. அருள்யோசேப் அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

எஸ். ஜெபநேசன்  
பேராயர்  
யாழ். தென் கிந்திய திருச்சபை

பேராயர் இல்லம்,  
வட்டுக்கோட்டை

18-08-2004

## பொருளடக்கம்

	பக்கம்
01. அமெரிக்க மின்னின் பங்களிப்பு	01
02. கிறிஸ்தவத்தை சுதேச நிலைப்படுத்தல்	20
03. அகத்தியர் என்றொரு கிறிஸ்தவ சித்தர்	33
04. கரோல் விக்வநாதப்பிள்ளை எழுதிய சுப்பிர தீபம்	45
05. முற்றுப் பெறாத திருவாக்குப் புராணம்	53
06. கந்தபுராணமும் மோட்சப்பிரயாணமும்	60
07. குண்டுப்பிரசுரங்களின் தோற்றமும் உரைநடை வளர்ச்சியும்	68
08. யாழ்ப்பாணத்திலும் நாஞ்சில் நாட்டிலும் லண்டன் மின்னரிச் சங்கம் (L.M.S.)	75
09. வட்டுக்கோட்டை பெற்றெடுத்த மதுரை மின்	83
10. காங்கேசன்குறைக் கல்வி வட்டாரத்தில் அமெரிக்கன் மின்னின் கல்விப்பணி	89
11. ஹவலன்ட் பார்வையில் யாழ் சமுதாயம்	100
12. யாழ்ப்பாணத்தின் திருப்பெரும் யூசிரியர்கள்	107
13. மானிப்பாயும் ஒக்ஸ்போர்ட் யூங்கில் அகராதியும்	113
14. தமிழில் முதலில் சிறுகதை எழுதியவர் மூர்ணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையா?	120
15. யாழ்ப்பாணம் பெற்றெடுத்த ஒரே திரிபுவாதி	133
16. அமெரிக்க மின்னரிமாரும் தமிழ் மக்களின் சாதியமைப்பும்	140
17. 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழில் எழுதப்பட்ட ஓருஞ்சரை	145
18. H. A. திருஷ்ணப்பிள்ளையீன் கிறையியல் நூல்	154

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்திய  
யாழ்ப்பாணக் கல்வி கலாசார ஊடாட்டம்

## அமெரிக்க மிஷனியின் பங்களிப்பு

(அ) மிஷன்களின் காலம் :-

கிறிஸ்தவ திருச்சபை வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மிஷன்களின் காலம் எனப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, சுவிட்சலாந்து, ஜேர்மனி முதலிய புரட்டஸ்தாந்து நாடுகளில் இருந்து மதப்பிரசாரர்கள் ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு வந்து சமயத் தைப் பரப்பினார்கள். இவர்களுக்கு இந்தியா அரிய வாய்ப்புக்கள் கொண்ட பணிக்களமாகத் தென்பட்டது. 1757ல் நடைபெற்ற PLASSEY யுத்தத்திற்குப் பின்னர் ஆங்கிலேய, கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் ஆதிக்கம் சிறிது சிறிதாக இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் பரவியது. இந்த மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து மிஷன்கள் இந்தியாவில் பணியாற்ற முயற்சித்தன. ஆனால், ஆங்கிலேய, கிழக்கிந்தியக் கம்பனி, கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரர் தமது பிரதேசத்தில் பணியாற்றுவதை விரும்பவில்லை. இந்தக் கம்பனியின் சாசனம் 20 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை பிரிட்டிஷ் பாரானுமன்றத்தில் மீளாய்வு செய்யப்பட்டது. கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரம், கம்பனிக்கும் இந்திய மக்களுக்கும் இடையிலான உறவினைப் பெரிதும் பாதித்துவிடுமெனக் கம்பனியின் தானாபதிகள் பயந்தனர். 1793ல் இதன் சாசனம் பிரிட்டிஷ் பாரானுமன்றத்தில் மீளாய்வு செய்யப்பட்டபோது மிஷன்களுக்கு முற்றாகத் தடை விதிக்கப்பட்டது. 1813ல் மீளாய்வு செய்யப்பட்டபோது இங்கிலாந்தின் மிஷனரிமார் மட்டும் பணியாற்றலாம் என்று விதி செய்யப்பட்டது. 1833ம் ஆண்டுதான் சகல நாட்டுக் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார்களுக்கும் இந்தியாவில் பணியாற்ற அனுமதி வழங்கப்பட்டது. 1813ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் சில மிஷனரிமார் தென்னிந்தியா விலும் இலங்கையிலும் பணியாற்றினர் என்பது உண்மையே. 1805இல் வந்த இலங்கை மிஷனரித் தொண்டர்கள் இந்த வகையில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இவர்களில் ஒருவர்தான் தெல்லிப்பள்ளில் பணியாற்றிய பாலன் பாதிரியார். (Rev. Mr. Palm) இவர்கள் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள்

மத்தியில் தாம் கொண்டிருந்த தனிப்பட்ட செல்வாக்கினால் வந்து பணி யாற்றியவர்கள்.

பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி இப்படியான சட்டங்களை இந்தியா விற்கு ஏற்படுத்தி இருந்தபோதும் இலங்கையைப் பொறுத்த வரை அச்சட்டங்கள், பாரிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. இலங்கைத்தீவு ஆறு வருடங்களே ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் கீழ் இருந்தது. 1802ம் ஆண்டு இலங்கை முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாகியது. எனவே, மிஷனரிமாருக்கு எதிரான சட்டங்கள் இலங்கையிற் செயற்பட வில்லை. அதுமட்டுமன்றி ஆரம்பகால ஆங்கிலேயத் தேசாதிபதிகளான Sir Thomas Maitland, Sir Robert Brownrigg ஆகியோர் கிறிஸ்தவ மதப்பிரசரத்தை ஆதரிப்பவர் களாகவும் மிஷனரிமாருக்கு சகல உதவி களையும் செய்யும் வாஞ்சை பூண்டவர்களாவும் காணப்பட்டார்கள். 1812ல் இந்தியாவில் பணியாற்ற அனுமதி மறுக்கப்பட்ட அமெரிக்க மிஷனரியாகிய சாமுவேல் நியூவெல் இலங்கைக்கு வந்தபோது தேசாதிபதியாக இருந்த Sir Robert Brownrigg அவரை மனமகிழ்ச் சியுடன் வரவேற்றார். (2) ஆனால், தமது தலைநகராகிய கொழும்பில் அமெரிக்கர் பணியாற்றுவதனை அவர் விரும்பில்லை. எனவே தான் இலங்கைத்தீவின் டெகோடியில் இருந்த யாழ்ப்பாணத்தை அமெரிக்க மிஷனரிமார் பணிக்களமாகத் தேர்ந்துகொள்ளும்படி ஊக்கமளித்தார். இக்காரணிகளால் 1812ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் அமெரிக்க மிஷனின் பணிக்களமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அமெரிக்க மிஷன் தமிழ் மக்களின் மிஷன் ஆயிற்று. 1816ம் ஆண்டு ஓர் அமெரிக்க மிஷன் அணியும் 1820ம் ஆண்டு இன்னொரு மிஷன் அணியும், யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்தன. ஆனால், இதற்குப் பின்னர் 1833ம் ஆண்டுவரை புதிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரவில்லை. இதற்குக்காரணம் 1820ல் Sir Edward Barnes என்ற துணைத்தேசாதிபதி அமெரிக்கர் வருகைக்குத் தடை விதித்தமையேயாகும். (3) 1833ம் ஆண்டு கோல்புருக் விசாரணைக் குழுவினர் இத்தடையை நீக்கும்படி சிபார்சு செய்தனர். ஆனால், அதேவருடம் ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியும் இந்தியாவில் பிறநாட்டு மிஷனரிமாருக்கான தடையைரத்துச் செய்தது. இதனால் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய தலையிறந்த மிஷனரிமார் இந்தியாவிற்குச் செல்லத் தொடங்கினார். உடுவிலில் பணியாற்றிய மைரன் வின்ஸ்லோ சென்னைக்குச் சென்றார். பண்டத் தரிப்பில் பணியாற்றிய டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடர் ஆஸ்காட்டுக்குச் சென்றார். வட்டுக்கோட்டையில் பணியாற்றிய டானியல் பூவர் மதுரைக்குச் சென்றார். இவ்வாறு இந்தியாவுக்குச் சென்ற அமெரிக்க மிஷனரிமார்,

யாழ்ப்பாணத்தில் தாம் பயிற்றுவித்த ஆசிரியர் சிலரையும், மத போதகர் சிலரையும், இந்தியாவுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அது மட்டுமென்றித் தம்முடன் பழகிய தமிழ் அறிஞர்களை இந்தியாவிற்குச் சென்ற பின்னரும் கலந்தாலோசித்தனர். பிறகாலத்தில் வந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார் மதுரையையும், யாழ்ப்பாணத்தையும் ஒரே பணிக்களமாகவே கருதினார்கள்.

(4) யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் மதுரைக்குச் செல்வதும், மதுரையில் பணியாற்றிய அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருவதும் அடிக்கடி நடைபெற்றன. இதுவே அமெரிக்க மிஷனரிமார் தென்னிந்தியாவிற்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் இடையிலான கல்வி சார் ஊடாட்டத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்ய வழி வகுத்தது.

யாழ்ப்பாணத் தென்னிந்தியக் கல்வி கலாச்சார ஊடாட்டம், அமெரிக்க மிஷனின் பங்களிப்பு என்ற விடயத்தை ஆறு தலைப்புக்களின்கீழ் ஆராயலாம்.

அவையாவன :-

- அ. கல்வி நிலையங்கள்
- ஆ. வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்
- இ. அகராதி முயற்சிகள்
- ஈ. கண்டன நூல்கள்
- உ. பத்திரிகைகள்
- ஊ. திருச்சபை இணைப்புக்கள்

(ஆ) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் போக்குவரத்துப் பாதைகள் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் கொழும்புக்கும் இடையிலான புகையிரதப் பாதை 1905ம் ஆண்டுதான் நிறுவப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் மக்கள் காடுகளினுடாகவே கொழும்பைச் சென்றடைந்தனர். அப்படிச் சென்ற டைய ஒரு மாத காலம் சென்றது. இதனால், யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் தமது முக்கிய கருமங்களைக் கொழும்பிலன்றித்து திருவனந்தபுரம், திண்டுக்கல், நாகர்கோவில், சென்னை, மதுரை, திருவண்ணாமலை முதலிய பட்டணங்களிலேதான் செய்துவந்தனர். கொழும்புநகர், சிங்கப்பூர், ரங்கான், பீனாக், போன்ற ஒரு தூரதேசத்துப் பட்டினமாகவே அவர்களுக்குக் காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய அமெரிக்கரும், அமெரிக்காவில் இருந்து பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற துறைமுகங்களுக்கு வந்து பாக்குத்தொடுவாய்க் கடலைக் கடந்து ஊர்காவல்துறை,

வல்வெட்டித்துறை முதலிய துறைமுகங் களினுடாகத் தமது பணிக்க ளங்களைச் சென்றுடைந்தனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அதிபர் ஒருவர் இளைப்பாறிய போது மக்கள் அராலித் துறைமட்டும் சென்று அவருக்குப் பிரியாவிடை நல்கினர். அவர் அங்கிருந்து ஊர்காவல்துறை ஊடாகச் சென்னை சென்று, தமது பயணத்தைத் தொடர்ந்திருக்கவேண்டும். 1908ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத் திறகும் கொழும்பிற்கும் இடையிலான புகையிரதப் பாதை திறக்கப்பட்ட தைப் பற்றி வரலாற்று ஆசிரியராகிய அ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“யாழ்ப்பாணப் புகையிரதப் பாதை தொடங்கப்பட்டு 1902இல் உள்ளூர்” புகையிரதப்பாதையும், 1905ம் வருடத்தில் கொழும்பு புகையிரதப்பாதையும் திறக்கப்பட்டன. இந்தப் புகையிரதப் பாதையை நமக்காக்கிக் கொடுத்த நன்றிக்கு வெள்ள ரிசவே பேரால் யாழ்ப்பாணத்தார் ஒரு மகாமண்டபம் நகர் மத்தியில் அமைத்திருக்கின்றார்கள். முந்நாளில் தரைமார்க்கமாக ஒருமாதத் திற் சென்றுடையும் கொழும்பு இப்போது ஒரு பகலில் அடையப் போகின்றது.” (5)

#### கி. கல்வி நிலையங்கள்

1816ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் காலடி எடுத்துவைத்த அமெரி க்க மிஷனரிமார் 1823ம் ஆண்டு ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை வட்டுக்கோட்டையில் நிறுவினார். வட்டுக்கோட்டை செமினரி என அழைக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி ஆசியாவில் நிறுவப்பட்ட மிகப்பழமை வாய்ந்த கல்லூரி எனக் கருதப்படுகின்றது. இலங்கையிலோ, இந்தியாவிலோ 1830ம் ஆண்டுவரை இதற்கீடான் கல்வி நிலையங்கள் எதுவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு ஆங்கில மொழி போதனா மொழியாக இருந்தபோதும் தமிழ் மொழி, சமஸ்கிருதம் ஆகியன பற்றிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளுவதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இதன் அதிபராக டானியல் பூவர் பணிபுரிந்தார். இந்தப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, தென்னிந்தியாவிற்கும் யாழ்ப்பாணத் திறகும் இடையிலான ஊடாட்டங்களுக்கு முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்தது. இக்கல்லூரியிலே கற்பதற்குத் தரங்கம்பாடி, மதுரை, நாகர் கோவில் ஆகிய இடங்களில் இருந்து மாணவர்கள் வந்துசேர்ந்தனர். (6) செமினரியில் கற்று அரங்கேறிய பலர் இந்தியாவில் செயற்பட்ட மிஷனரிகளிலும் அரசாங்கத்திலும் பணியாற்றினார்கள்.

1835ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 18ம் திகதி டானியல் பூவர் மதுரையைச் சென்றடைந்தபோது அவர் தம்முடன் செமினரியில் கற்று அரங்கேறிய சிலரையும் உதவிக்கு அழைத்துச் சென்றார். டானியல் பூவர், மதுரை, திண்டுக்கல், சிவகங்கை, திருமங்கலம் ஆகிய இடங்களில் பாடசாலைகளை அமைத்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் முதலில் ஆரம்பப் பள்ளிகளையும் பின்னர் விடுதிப் பள்ளிகளையும் இறுதியாக மதுரையில் ஒரு பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியையும் நிறுவினார். மதுரை மிடீன் கல்வி அமைப்பி ந்து அடித்தளமிட்டவராக டானியல் பூவர் கருதப்படுகின்றார். ஆனால் டானியல் பூவரின் மனம் யாழ்ப்பாணத்தையே நாடியது. 1844ம் ஆண்டு இவர் யாழ்ப்பாணம் திரும்பி, 1855ம் ஆண்டுவரை மாணிப்பாயில் வாழ்ந்து மறைந்தார். ஆனால் செமினரியில் கற்று அரங்கேறிய மாணவர்கள் தொடர்ந்து தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்று பணியாற்றினர். 1855ல் வட்டுக்கோட்டை செமினரி மூடப்பட்ட பின்னர் அங்கு கற்று அரங்கேறிய மாணவர்கள் பலரும், ஆசிரியர்கள் சிலரும், தென்னிந்தியாவிற்குப் படிப்பைத் தொடரவும் உத்தியோகங்களைத் தேடவும் சென்றனர். 1857ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தனது முதலாவது பரீட்சையை நடாத்திய போது வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் கல்வியை முடித்த சி. டபிஸ்ட் தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களும், செமினரியில் அவருக்குக் கற்பித்த டானியல் கல்லூரில் விசுவநாதபிள்ளை அவர்களும் அப்பரீட்சையில் சித்தியெய்தினார்கள். இவர்களே சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது பட்டதாரிகள்.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியில் முதலாவது தமிழ் ஆசிரியராக விளங்கிய கபிரியேல் திரேசாவின் மகன் சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை இந்தியாவில் பிரபல வழக்கறிஞரானார். தென்னிந்தியாவில் ஆறுமுக நாவலருக்குத் துணை நின்ற வழக்கறிஞர் சௌந்தரநாயகம்பிள்ளை என்பது குறிப்படத்தக்கதாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்று கல்விச் சேவையாற்றிய குடும்பங்களில் பிரபல்யமான மூன்றினை ஈண்டு குறிப்பிடலாம். முதலாவது சி. டபிஸ்ட் தாமோதரம் பிள்ளை குடும்பம். இவர் பத்திரிகை ஆசிரியர், அரசாங்க உத்தியோக த்தர், நீதிபதி என்ற பல பதவிகளை வகித்தவர். பதிப்புத் துறையில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டமையால் தென்னிந்தியக் கலாசார மையத்தின் மூல வேர்களுக்கே செல்லும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தார். இவருடைய மக்களில் ஒருவரான பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பாரி அடிகளார், கிறிஸ்தவ மதப் போதகராகவும் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், நூல் ஆசிரியராகவும் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பணியாற்றினார். 1926ம் ஆண்டு பேராசர் கலாந்தி எஸ். ஜெபதேசன்

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி 1947ம் ஆண்டு மறைந்தார். வட இந்தியா, தென்னிந்தியா, மொசப்பொத் தேவியா, கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் எனப் பல இடங்களுக்கும் சென்று தமிழ்ப்பணியும், மதப்பணியும் ஆற்றியவர். நீண்டகாலம் பக்ஞலை இறையியற் பள்ளியிலும், பின்னர் பங்களூர் இறையியற் பள்ளியிலும் பணியாற்றியவர். அவர் எழுதிய கண்ணன் கதை, புத்தர் சரித்திரம்.

**History of Tamil Literature** இராஷ்டிராகிப் சிலை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் சரித்திரச் சூருக்கம், என்னும் நூல்கள் அச்சவாகனம் ஏறும் முன்னரேயே அழிந்து போனது தமிழ் மக்களின் தூர்ப்பாக்கியமேயாகும்.

வீரகத்தி விகவநாதன் வட்டுக்கோட்டை செமினியில் கற்று அரங்கேறியவர். 1839ம் ஆண்டு செயினி அறிக்கையில் அவருடைய பெயர் வீரகத்தி விகவநாதர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பொன் பூலோகசிங்கம் அவர்கள், வின்ஸ்லோ பாதிரியார் இவரை **Bela Kellog** என்று அழைத்ததாகவே குறிப்பிடுகின்றார். (7) இவர் தென்னிந்தியாவுக்குச் சென்று, பின்னர் மினனிமாரின் அகராதிப் பணிக்குப் பெரிதும் உதவி புரிந்ததாகத் தெரிகின்றது. (8) இவருடைய மகனாகிய வி. கனகசபைப்பிள்ளை அவர்களே “1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ்” என்ற சிறந்த நூலை இயற்றினார். வி. கனகசபைப்பிள்ளை 1855ம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவிற்பிறந்து, 1906ம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

ஹென்ஸ்லெமன் சகோதரர்கள் தென்னிந்தியாவிலே சிறப்புப் பெற்ற இன்னொரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுடைய பூர்வீகம் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள வேலணை ஆகும். பெரியதம்பி நாகநாதர் என்ற வேலணைவாசியின் மகனே ஜோன் ஹென்ஸ்லெமன் என்னும் அங்கிலிக்கன் மதகுருவானவர். இவருடைய 6 பிள்ளைகளில் மூன்று மக்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழக பொறுப்பு செய்தி தென்னிந்தியாவிலேயே பதவிகள் வகித்தனர். ஜோன் ஹென்ஸ்லெமன் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பதிவாளராகவும், ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்லெமன் கும்பகோணம் அரசினர் கல்லூரி அதிபராகவும் பதவிவகித்தனர். இவருடைய தயாள சிந்ததயைப் பற்றி அவரின் கீழ் தமிழ் பண்டிதராக இருந்த உ.வே. சாமிநாத ஜயர் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கும்பகோணம் காலேஜில் ஹென்ஸ்லெமன் என்பவர் பிரின்ஸ் சிப்பலாக இருந்தபோது ஒரு சேவகனை எதற்காகவோ கண்டித்தார். அவன் சிறிதும் அஞ்சவில்லை. அதிகமாகப் பேசவேண்டாம்

நீங்களும் சர்க்கார் சம்பளக்காரன், நானும் சர்க்கார்-சம்பளக்காரன், உங்களுக்குள்ள சுதந்திரம் எனக்கும் உண்டு என்று எதிர்த்துப் பேசத்தொடங்கினான். ஹென்ஸ்மன் தயவுள்ளவராகையால் ஒன்றும் செய்யவில்லை. (9)

தென்னிந்தியாவின் தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞராகிய திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியாருக்கு யாழ்ப்பாணத்துக் கதிரவேற்பிள்ளை ஆசிரியராக வாய்த்தது போலவே, இந்தியாவின் தலைசிறந்த ஆங்கிலப் பேச்சாளராகிய (**Silver Tongued Orator**) மாகாகனம் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி யாருக்கு ஆங்கில ஆசிரியராக யாழ்ப்பாணத்து ஜோன். ஹென்ஸ்மன் வாய்க்கப்பெற்றார். மகாகனம் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார், ஜோன் ஹென்ஸ்மனைத் தமது குருவாகவே கருதினார். தமது குரு, வயோதிபத்தை அடைந்திருந்த காலத்தில் அவரைப் பார்ப்பதற்காக மகாகனம் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார் யாழ்ப்பாணம் வந்து திரும்பினார் எனத் தெரிகின்றது. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் துணைஅதிபராக இருந்த ஜே.வி. செல்லையா பங்களூரில் மகாகனம் ஸ்ரீநிவாச ஜெயரைச் சந்தித்தபோது, அவர் தமது குருவைப்பற்றி மிகுந்த ஆர்வத்தோடு விசாரித்ததாக எழுதியுள்ளார். (10)

#### (ஈ) கிறிஸ்தவ வேதாகம மொழி பெயர்ப்பு

தென்னிந்தியாவிற்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இடையில் கல்விசார ஊடாட்டங்களுக்குக் காரணமாய் அமைந்த இன்னொரு முக்கியமான விடயமாக இருந்தது கிறிஸ்தவ வேதாகம மொழிபெயர்ப்பாகும். ஒரு காலகட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்பு வேலை யாழ்ப்பாண மினெனிமாரிடமும், யாழ்ப்பாண அறிஞர்களிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவ வேதாகம மமானது வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு நாட்டினராலும், அறிஞர்களினாலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. முதன் முதலாக 1715ம் ஆண்டு தரங்கம்பாடியில் பணியாற்றிய சீகன்பால்கு என்ற ஜேர்மன் தொண்டர் வேதாகமத்தின் சில பாகங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அச்சு வாகனம் ஏற்றினார். புதிய ஏற்பாடு முழுவதையும் முதன் முதலாக மொழிபெயர்த்து அச்சு வாகனமேற்றிய பெருமை இவருக்குரியது. 1728இல் தரங்கம்பாடியில் பணியாற்றிவந்த குல்டஸ் என்பவர் பழைய ஏற்பாட்டையும் மொழி பெயர்த்து அச்சுவாகனம் ஏற்றினார். 1759ம் ஆண்டில் இலங்கையை ஆண்ட ஒல்லாந்தர் புதிய ஏற்பாட்டினை மொழிபெயர்த்து அச்சுவாகனம் ஏற்றினார். ஒல்லாந்தர் கால மொழிபெயர் ப்புக்குப் பொறுப்பாயிருந்தவர் பிலிப் ஓ. மெல்லோ என்ற மதபோதகர்.

இவர் கொழும்புச் செட்டி என்ற சாகித்தியத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல் ஒல்லாந்தருடைய கிறிஸ்தவம் நிலை பெறாத தனைப் போலவே மக்கள் மத்தியில் நிலை பெறாமற்போயிற்று. இந்த மொழிப்பெயர்ப்பிலுள்ள ஒரு குறிப்பு கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டு, முகவரையில் இலங்கை மக்களில் பெரும்பான் மையானவர்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்றனர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1740ம் ஆண்டு தரங்கம்பாடுக்கு வந்த பெப்ரிசியஸ்(Fabricius) என்பவர் இன்னொரு மொழிபெயர்ப்பைச் செய்து அச்கவாகனம் ஏற்றினார். 1843இல் ரேனியஸ் என்பவர் புதிய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்துள்ளார். இந்த மொழிபெயர்ப்பு 1843ல் மானிப்பாய் அச்சியந்திரசாலையில் பிரகரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் வெவ்வேறு மொழிபெயர்ப்புக்கள் தோன்றின.

19ம் நாற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தென்னிந்தியாவிலும் யாழிப் பாணத்திலும் பணியாற்றிய முக்கிய மிஷனரிச் சங்கங்களான மெதடி ஸ்த மிஷன், சேர்ச் மிஷன், அமெரிக்க மிஷன், லண்டன் மிஷனரிச் சங்கம் என்பவை சகல புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்தவர்களும் பயணபடுத்தக் கூடிய ஒரு மொழி பெயர்ப்பின் அவசியத்தை உணர்ந்தார்கள். ஏனெனில் ஒவ்வொரு மொழிபெயர்ப்பும் ஒவ்வொரு குறைபாட்டைக் கொண்டு விளங்கியது. இக் காலகட்டத்தில் இலங்கை வேதாகமச் சங்கத்தின் யாழிப்பாணத் துணைச் சங்கம், தென்னிந்திய அறிஞர்களும் யாழிப்பாண அறிஞர்களும் இணைந்து ஒரு மொழிபெயர்ப்பை செய்யவேண்டுமென்று வேதாகமச் சங்கத்திற்கு விண்ணப்பித்தார்கள்.

1839ம் ஆண்டு யாழிப்பாணத் துணைச் சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கிய பீட்டர் பேர்சிவல் சென்னைக்குச் சென்றார். அப்பொழுது சென்னை வேதாகமச் சங்கத்தார் யாழிப்பாணத் துணைச் சங்கம் இவ் வேலையை மேற்கொள்ளலாம் என்றும், அதற்கு சென்னை வேதாகமச் சங்கம் சகல உதவிகளையும் செய்யுமென்றும் தெரிவித்தனர்.

1845ம் ஆண்டு தொடக்கம் பீட்டர் பேர்சிவல் தனது சகல வேலைகளையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுத் தினசரி ஆறு மணித்தியால் ங்கள் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு வேலையில் ஈடுபட்டார். அவருக்கு அருந்துணையாக விளங்கியவர் ஆறுமுகநாவலர் ஆவார். பீட்டர் பேர்சிவல் யாழிப்பாண மத்திய கல்லூரி அதிபராக இருந்தபோது, ஆறுமுக நாவலர் அங்கு உயர்வகுப்புக்குத் தமிழும், கீழ் வகுப்புகளுக்கு

ஆங்கிலமும் கற்பித்து வந்தார். 1850ம் ஆண்டு அக்டோபர் 20ம் திகதி இம் மொழிபெயர்ப்பு வேலை முடிந்தது. பிரதிகள் சென்னை வேதாகமச் சங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. சென்னையில் இருந்து பிரதிகள், தஞ்சாவூர், மதுரை, திருவனந்தபுரம் ஆகிய இடங்களில் வூள்ள ஆய்வுக்குமுக்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. இலக்கணவித் தகர் கால்டுவேல், தமிழ் அறிஞர் சார்ஜன்ட் என்னும், மேனாட்டுத் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பெரிதும் பாராட்டினார்கள். ஆனால், தென்னிந்திய மின்னரிமார் பலரும் சுதேச கிறிஸ்தவர்களும் இம் மொழிபெயர்ப்பிலே இரண்டு குறைகள் இருப்பதாகக்கூறிக்கொண்டனர். முதலாவதாக இம்மொழிபெயர்ப்பில் சமஸ்கிருத சொற்கள் கூடுதலாக இருந்தன. இரண்டாவதாக மூலத்திலிருந்து இம்மொழி பெயர்ப்பு சில இடங்களில் வேறுபட்டு நிற்கின்றது. இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் முகமாகச் சென்னை வேதாகமச் சங்கத்தினர் மழலை மகா லிங்க ஜயரிடம் ஆலோசனை கேட்டனர். அவர் இந்த மொழிபெயர் ப்பிலுள்ள நடை மிகவும் சிறப்பாக இருக்கின்றது என்றும் யாழ்ப் பாணத்திலிருந்து இப்படியான சிறந்த தமிழ் நடை வருவது பேருவ கையளிக்கின்றது என்றும் குறிப்பிட்டார். சென்னை வேதாகமச் சங்கத்தின் வெளியீட்டுச் செயலாளராகவிருந்த அகராதி வித்தகர் மைறன் வின்ஸ்லோ இந்த மொழிபெயர்ப்பு முன்புவந்த எல்லா மொழி பெயர்ப்புக்களையும் விட மூலத்தோடு ஒத்துப்போகின்றது என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால், தென்னிந்திய மின்னரிமார் அந்நாட்டுப் பேச்சுத் தமிழிலே அதிக பரிச்சயமுடையவர்களாக இருந்தபடியினாலும், சீக்ன்பா ல்கு, குல்டல், பப்ரிசியஸ் ஆகியோருடைய சொற்பிரயோகங்களிலே பழகி வந்தவர்களானபடியினாலும் யாழ்ப்பாண மொழி பெயர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. (10)

நாவலரது அல்லது யாழ்ப்பாணத்து மொழிபெயர்ப்புத் தென்னிந்தியாவில் நிலைபெற முடியாது போன்போதிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் சில காலம் அது பயன்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. இன்னும் சில யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவ இல்லங்களில், யாழ்ப்பாணத்தின் மொழிபெயர்ப்பு பிரதிகள் பேணிப்பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. சமீபத்தில் பிறநாடு சென்ற ஒரு குடும்பத்தின் வீட்டில் ஒரு பிரதியொன்று இருக்கக்கண்டேன். இப்பொழுது இப்பிரதி என் கைவசம் உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் சில காலம் இம்மொழிபெயர்ப்பும் பிரபல்ய மாகவிருந்தது என்பதற்கு சைவ தூஷணப்பரிகாரம், சுப்பிரதீபம் ஆகிய நூல்களிலே இந்த மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டிருப்பதிலிருந்து தெரிகின்றது.

“சலோமோன் யெகோவாவே நோக்கிச் செய்த விண்ணப்பம்,  
உ. நாளா. சா யள-ஒகு”

இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது தாசனாகிய தாவீதுக்கு நீர் சொல்லிய வாக்கு மெய்ப் படும்படி அருள் செய்யும். தேவன் நிச்சயமாய்ப் பூமண் டலத்திலே மனிதருடன் வாசம்பண்ணுவாரா? வானமும் வானங்களுக்கு மேலுள்ள வானமும் உம்மைக் கொள் எாதே; நான் கட்டினவீடு உம்மைக் கொள்வது எப்படி, என் தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது அடியான் செய்யும் பிரார்த்தனையின் மேலும் விண்ணப்பத்தின் மேலும் சிந்தை வைத்தருளும். உமது அடியான் உமது சமூகத்தில் இடும் ஒலத்தையும் அவன் பிரார்த்தனையையும் கேட்ட ருளும். எனது நாமம் அதில் நிறுத்தப்படும் என்று நீர் குறித்த இந்த ஸ்தானத்துக்கு நேரே, உமது அடியான் செய்யும் பிரார்த்தனையைக் கேட்கும்படி, இரவும் பகலும் இந்த வீட்டின் மேல் நீர் கண் திறப்பிராக, உமது அடியானும் உமது சனமாகிய இஸ்ரவேலரும் இந்த ஸ்தானத்துக்கு நேராய்ச் செய்யும் விண்ணப்பங்களைக் கேட்பிராக. (12)

ஆழுமுகநாவலர் எழுதிய சைவ தூஷண பரிகாரத்துக்கு, சுப்பி ரத்தீபம் என்னும் நிராகரணம் எழுதிய டானியல் கண்ணால் விகவநாதப் பிள்ளையும் யாழ்ப்பாண மொழிபெயர்ப்பிலிருந்தே மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

‘அந்த அறுபத்திரண்டு வாரங்களும் பின்பு மதியக் சோதிக்கப்படுவார் தமக்காகவல்ல’ பின்வரும் அதிபதி யின் சனங்கள் நகரத்தையும் பரிசுத்த ஸ்தானத்தையும் நாசப்படுத்துவார்கள். சலப்பிரளயம்போல அதின் முடிவு வரும், முடிவூரியந்தம் யுத்தமும் நாசமுழும்டாக நியமிக் கப்பட்டன. அவர் ஒரு வாரமளவும் அனேகரோடே உடன் படிக்கையை உறுதிப்படுத்துவார். அந்த வாரத்தின்மத்தி யில் பணியையும் நைவேத்தியத்தையும் ஒழிவிப்பார். தீர்மானிக்கப்பட்ட அழிவு பாழாய்ப் போனவைகள் மேல் சொரியப்படும் வரைக்கும், சங்காரஞ் செய்கிறவன் அரோசியமான சிற்கோடே வந்திறங்குவான். தானியேல் க: உ-ச-உ-எ” (13)

தென்னிந்தியாவிலுள்ள மிடினரி சங்கங்கள் சகலரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மொழிபெயர்ப்பைச் செய்யும் ஒரு புதிய குழுவை அமைத்தார்கள். இந்தக் குழுவில் 13 அங்கத்தவர்கள் இருந்தார்கள். இந்தக் குழுவிற்குத் தலைவராக சுவிசேஷ பிரபல்ய சங்கத்தைச் சேர்ந்த (**S P G**) ஹென்றி பவர் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். இதிலே பணியாற்றுவதற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிவந்த லீவை ஸ்போல்டிங் என்பவரும் மைரன் வின்ஸ்லோ என்பவரும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். இந்தக் குழு 1858ம் ஆண்டு மொழிபெயர்ப்பு வேலையை ஆரம்பித்து 1871ம் ஆண்டு நூலை வெளியிட்டது. இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலே இப்பொழுது கிறிஸ்தவர்களினால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. (14)

சில தமிழ் அறிஞர்கள் ஹென்றி பவர் அவர்கள் செய்த மொழி பெயர்ப்பையே நாவலர் செய்த மொழிபெயர்ப்பு என்று எண்ணிவிடுகின்றனர். டாக்டர் மு. வரதராசன் 1955ம் ஆண்டு தாம் எழுதிய “யான் கண்ட இலங்கை” என்ற நூலில் பவரின் மொழிபெயர்ப்பை நாவலர் மொழிபெயர்ப்பு என மயங்கிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“பைபிளை முதலில் மொழிபெயர்த்தவர் அவரே என்றே சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பைபிள் தமிழ் நடை தமிழுக்கு நன்மை செய்யவில்லை. தமிழ்ச் சொற்களும் தக்கமுறையில் எடுத்தாளப்படவில்லை. வாக்கிய அமைப்பும் பல இடங்களில் பிழைப்பட அமைந்துள்ளது. தமிழ் நடையே அதிற்காணோம். இனிமேல்தான் திருத்தமான பதிப்புக்கள் தமிழ் நடையில் வெளிவரப் போகின்றன. முன்னணய மொழிபெயர்ப்புத் தமிழின் குறைகளைத் தமிழ்ச் சான்றோர் ஆறுமுகநாவலரின் மேல் சாத்துவதற்கு மனம் வரவில்லை.” (15)

1967 இல் வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் தாம் எழுதிய “தமிழ் உரை நடை வரலாறு” என்னும் நூலில் ஆறுமுகநாவலரின் எளிய நடைக்கு உதாரணமாக மாற்கு சுவிசேஷம் 10ம் அதிகாரம் 23-27ம் வசனம் வரையுள்ள வசனங்களைத் தருகின்றார். இவை பவர் மொழி பெயர்ப்பின் முந்திய பதிப்பொன்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. இதே பகுதி யாழ்ப்பாண அல்லது ஆறுமுகநாவலர் மொழிபெயர்ப்பில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

“அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய சீஷரை நோக்கி ஜிகவரியவான் பரம இராச்சியத்தில் பிரவேசிப்பது

அரிதென்று மெய்யாம் உங்களுக்குச் சொல்கின்றேன். ஜகவரியவான் தேவனுடைய இராட்சியத்திற் பிரவேசிப் பதிலும் ஒரு ஒட்டகம் ஊசியின் காதிலே நுழைவது ‘’என்றார்.

அவருடைய சீஷர் அதைக் கேட்டு மிகவும் பிரமித்து அப்படியானால் ஆர் இரட்சிக்கப்படுவார்களென்று, கேட்க இயேக அவர்களை நோக்கி மனுஷரால் இது கூடாத காரியம், தேவனோ எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய வல்லவர் என்றார். (16)

இவ் வசனங்களையே அவர் ஆறுமுகநாவலரின் எளிய நடைக்கு உதாரணமாகக் காட்டியிருத்தல்வேண்டும். ஆனால், திரு. செல்வ நாயகம் உதாரணமாகக் காட்டிய பவர் மொழிபெயர்ப்பு வசனங்கள் பின்வருமாறு:

அப்பொழுது யேசு சுற்றிப்பார்த்து தம்முடைய சீஷரை நோக்கி ஜஸ்வரியம் உள்ளவர்கள் தேவனுடைய இராட்சியத்திற் பிரவேசிப்பது மிகவும் அரிதென்றார். சீஷர் அவருடைய வாக்குகளைக் குறித்து அதிகம் பிரமித்தார்கள். பின்னும் யேசு அவர்களைப் பார்த்து பின்னை களே ஜஸ்வரியத்தை நம்புகிறவர்கள் தேவனுடைய இராட்சியத்திற்பிர வேசிப்பது அரிது. ஜஸ்கவரியவான் தேவனுடைய இராட்சி யத்திற் பிரவேசிப்பதிலும் ஒரு ஒட்டகம் ஊசியின் காதில் நுழைவது எனிதென்றார். அவர்கள் மிகவும் பிரமித்து அப்படியானால் யாவர் இரட்சிக்கப்படுவாரென்று தங்களுக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டார்கள். யேசு அவர்களை நோக்கி மனுஷரால் இது கூடாது, தேவனால் கூடாததல்ல. தேவன் எந்தக் காரியத்தையுஞ் செய்ய வல்லவரென்றார், (17)

யாழ்ப்பாணத்து மொழிபெயர்ப்புத் தென்னிந்தியராலே கைவிடப் பட்டாலும் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி வளத்தையும் தமிழ்த் திறனையம் அறிந்து கொள்வதற்கு ஓர் ஊடகமாகவே இருந்தது என்பதில் ஜயமில்லை. பிட்டர் பேர்சிவல் யாழ்ப்பாணத்தில் செய்யப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு சரியானது என்பதை நிறுவுவதற்காக 1850இல் ஆறுமுகநாவலரையும் சென்னைக்கு அழைத்துச் சென்றார். இதுவே ஆறுமுகநாவலரின் முதலாவது இந்தியப் பயணம் என்று தெரிகிறது. இதன்பின்னர் ஆறுமுகநாவலர் தமிழ் நாட்டிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரு பலம் வாய்ந்த அடித்தளத்தை உருவாக்கிக் கிறிஸ்தவ மதப் பரம்பலுக்கு எதிரான பிரசராத்தை நடத்தி வெற்றி கண்டார்.

## (2) கண்டன நூல்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே சமய கண்டன நூல்கள் தமிழ் மொழியில் பெருந்தொகையாக வெளிவந்தன. இந்த முயற்சிகளால் தென்னிந்திய மக்களும் யாழ்ப்பாண மக்களும் சமய அடிப்படையில் வெவ்வேறு அணிகளில் இணைந்து போராடியதைக் காணமுடிகின்றது. ஆரம்பத்தில் சைவ சமயத்திற்கு எதிரான ‘குருட்டு வழி’ தற்சமயக் காட்சி ‘திருமூர்த்தி இலட்சணங்கள்’ கண்டன நூல்களாகத் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வெளிவந்தன. ‘குருட்டு வழி’ என்னும் நூல் மைரன் வின்ஸ்லோ அவர்களினால், தஞ்சாவூர் வேதநாயக சாஸ்திரியார் உதவியுடன் எழுதியதாக மயிலை சீனி வெங்கடசாமி கூறுகின்றார்.

(18) இந்நூல்களுக்கு மறுப்பாக ஆறுமுகநாவலர் சைவ தூஷண பரிகாரம் என்னும் நூலை வெளியிட்டார். இந்த நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு சென்னைப் பட்டணம் வாணி நிகேதனவச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதற்கு மறுப்பாக வட்டுக்கோட்டை செமினியின் ஆசிரியராக இருந்த டானியல் கறோல் விகவநாதப்பிள்ளை கப்பிரதீபம் என்ற நூலை எழுதினார். இந்நூல் 1857ம் ஆண்டு மானிப்பாய் றிப்ஸி அன் ஸ்ட்ரோங் நடாத்திய அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. சென்னையில் சீ. டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளை ‘சைவ மகத்துவம்’, விவிலிய விரோதம்’ என்னும் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். கிறிஸ்தவராக இருந்த சீ.டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளை இந்நூல்களை எழுதியதற்குக் காரணம், தென்னிந்திய சைவ மரபின் மூல வேர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கே என்று கொள்ளக்கிடக்கின்றது. பதிப்புத் துறையில் ஆவலோடு ஈடுபட்டிருந்த சீ.டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளைக்குத் தமது சைவ ஈடுபாட்டைக் காட்டுவது அவசியமாக இருந்தது. (19) தென்னிந்தியாவிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அச்சு வாகனம் ஏறிய பல நூல்களில் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான வாதங்கள் மேனாட்டு நாஸ்தி கராலும் ஒருமைக் கொள்கையாளர்களினாலும் (Unitarians) எழுதப் பட்டவையாகும். இக்கண்டன நூல்களை விட தனித்துவமான புதுமை வாய்ந்த கருத்துக்களை வழங்கியவர் நீர்வேலி சங்கர பண்டிதர் என்றே ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். (20) ஏனைய கண்டன நூல்களில் சிறப்பாக சீ.டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளையின் கண்டன நூல்களில் மேனாட்டு நாஸ்திகர்களினதும் ஒருமைக் கோப்பாட்டுக்காரர்களினதும் கிறிஸ்தவத்தை எள்ளிந்கையாடும் கண்டனங்கள் இழையோடு யிருக்கின்றன.

## (ஒன்) அகராதிப் பணி

அகராதிப் பணி மேல்நாடுகளில் வளர்ந்த ஒரு துறையாகும். கிறிஸ்தவ மதப்பிரசாரகருக்கு இது அவசியந் தேவையானதொரு சாதனமாகும். 1606ம் ஆண்டில் மதுரைக்குச் சமயப்பணி செய்யவந்த தத்துவபோதக கவாமிகள் அகராதியொன்றினைத் தொகுத்தார். ப்ரோயின்சா, வீரமாழுனிவர், ரொட்லர் முதலிய தொண்டர்களும் தமிழ் நாட்டில் அகராதிகளைத் தொகுத்து முடித்தனர். அமெரிக்க மின்னிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கியபோது அகராதிகள் மட்டு மன்றிச் சாதாரண தமிழ் நூல்களைக்கூடப் பெறுவது மிகவும் கடினமாக இருக்கின்றது எனக்குறிப்பட்டுள்ளனர். எனவே, சென்னையில் இருந்து தமிழ் நூல்களைப் பெறுவதற்குத் தீர்மானம் செய்தனர். 1834இல் ரொட்லர் தொகுத்த அகராதி தென்னிந்தியாவில் வெளிவந்தபோது அதனைப் பெறுவதற்கு முயன்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றிய மெதுஸ்த, அங்கிலிக்கன், அமெரிக்கன் மின்னிமார் தமிழ் - தமிழ் அகராதியையும், தமிழ் - தமிழ், ஆங்கிலம் அகராதியையும் உருவாக்க முயன்றனர். ரொட்லரின் அகராதி வெளிவந்த பின்னரும் அவர்கள் ஊக்கங்குஞ்சாது இப்பணியில் ஈடுபட்டனர். ‘ரொட்லரின் அகராதி இந்திய உபகண்டத்தின் தமிழையே கொண்டிருந்தது. ‘யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள தமிழைச் சேர்க்கவில்லை’ என மைறன்னின்ஸ்லோ தாம் தொகுத்த அகராதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதல் அகராதிப் பணியில் ஈடுபட்டவர் நல்லூரிலிருந்து 1812ம் ஆண்டு தொடக்கம் பணியாற்றிய ஜோசப் நைட் என்ற அங்கிலிக்கன் மின்னியாகும். இவருக்கு வட்டுக்கோட்டை செமினியின் தமிழ் ஆசிரியரான கபிரியேல் திசரா, உடுவிலைச் சேர்ந்த சந்திரசேகரபண்டிதர், இருபாலை சேனாதிராஜா முதலியார், மெதுஸ்த மின்னி பீற்றர் பேர்சிவல், அமெரிக்க மின்னி லீவை ஸ்போல்டிங் ஆகியோர் துணை புரிந்தார்கள். 1838இல் இங்கிலாந்துக்குச் சென்ற ஜோசப் நைட் அங்கேயே இறந்து போனார். எனவே இந்தப் பணியைத் தொகுத்து முடிக்கும் வேலை, லீவை ஸ்போல்டிங் என்பவரிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர் இந்த அகராதியை 1842ம் ஆண்டு மானிப்பாயில் இருந்த அமெரிக்கன் மின்னின் அச்சகத்தில் பதிப்பித்தார். இதுவே பிற்காலத்தில் மானிப்பாய் அகராதி என்றும் யாழ்ப்பாண அகராதி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. தமிழ் சொற்களை அகர வரிசைப்படுத்தி எனிய தமிழ்ச் சொற்களில் இது விளக்கம் கொடுத்தது.

ஆங்கிலம் - தமிழ் அகராதியை 1844இல் மைரன் வின்ஸ்லோ மாணிப்பாய் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் பதிப்பித்தார். இந்த அகராதியின் இரண்டாம் பதிப்பு 1882ம் ஆண்டு லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களால் மாணிப்பாய் அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப் பட்டது. முன்றாவது பதிப்பு 1888இல் சென்னையில் இருந்த ஹிகின் போதம் கம்பனியினால் வெளியிடப்பட்டது. இந்தப் பதிப்பகத்தார் நாலின் முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘முதனாலில் யாழ்ப்பாணத்து மரபுச் சொற்கள் விரவிக்கிடந்தன. தென்னிந்திய மொழிக்கு ஏற்றவாறு அதிலே கூறப்பட்டிருந்த தமிழ்ப்பதங்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன.’ (21)

தென் இந்தியாவிற்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் அதிக கலாசாரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திய அகராதி 1852இல் வெளிவந்த மைரன் வின்ஸ்லோ அகராதியாகும். இது தமிழ்ச் சொற்களுக்கு ஆங்கிலத் திலும், தமிழிலும் விளக்கம் கூறும் மிகச்சிறந்த படைப்பு. இன்று வரை தென்னிந்தியப் புத்தகசாலையில் அதிகளவு விற்பனையாகும் தமிழ் அகராதி வின்ஸ்லோ அகராதி என்றே கருதப்படுகின்றது. இத் தமிழ் - ஆங்கில அகராதியின் ஆரம்ப வேலைகளும் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே ஜோசப் நெட் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் இதன் பொறுப்பை உடுவிலில் பணியாற்றிய மைரன் வின்ஸ்லோ ஏற்றுக்கொண்டார். இவர் பின்னர் சென்னையில் பணியாற்றச் சென்ற மையால் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களினது உதவியையும் பெற்றுக்கொண்டார். சென்னை அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகத்தில் இது பதிப்பிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டு அறிஞர்களாகிய இராமானுஜக் கவிராயர், விசாகப் பெருமாள் ஜயர், ஆதிமூலம் முதலியார், ஆபிரகாம் அல்லியன், பேராசிரியர் விசுவநாதப்பிள்ளை ஆகியோர் உதவிபுரிந்ததாக வின் ஸ்லோ இந்த நாலின் முகவரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாண அறிஞர்களில் பின்வருவோர் இந்த அகராதி ஆக்கத்திற்குத் துணை புரிந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (22) அவர்கள் ஜோசப் நெட், திரு.காபிரியேல் திரேசா, வண. பீற்றர் பேர்சிவல், வண. லீவை ஸ்போல்டிங், வண. எஸ். ஹட்சின்ஸ் ஆகியோராவார்.

வட்டுக்கோட்டை செமினியில் கற்று அரங்கேறிய வைமன் கதிரவேந்பிள்ளை தமிழ் பதங்களுக்குத் தமிழிலேயே விளக்கம் கொடுக்கும் அகராதியோன்றினை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இந்த அகராதியில் ஒரு பகுதியை அவர் எழுதி முடித்து 1904 ஆம் பேராயர் கலந்தி எஸ். ஜெபநேசன்

ஆண்டில் அச்சு வாகனம் ஏற்றினார். இந்த அகராதி முழுவதையும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தொகுத்து வெளியிட்டமையினால் இது தமிழ்ச் சங்க அகராதி என்று கூறப்படுகின்றது.

1911ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தால் பேரகராதி Lexicon உருவாக்கும் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழுவில் ஒருவர் இலங்கையில் பணியாற்றும் மிஷன்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது யாழ்ப்பாணத்து மிஷன்கள் அகராதிப் பணியில் ஆற்றிய சேவையைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் நன்குணர்ந்து கொண்டதென்பதற்குச் சான்றாகும்.

### (எ) பத்திரிகைகள்

சென்ற நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் முக்கியத்துவம் பெற்ற கிறிஸ்தவப் பத்திரிகைகள் இரண்டு. அவை 1841இல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ‘உதய தாரகைப்’ பத்திரிகையும், 1855இல் சென்னையில் நிறுவப்பட்ட ‘தினவர்த்தமானி’ பத்திரிகையும் ஆகும்.

சென்ற நூற்றாண்டில் உதயதாரகையில் தென்இலங்கைச் செய்திகளைவிடத் தென்னிந்தியச் செய்திகளே கூடுதலாக இடம் பெற்றதைக் காணமுடிகின்றது. 1850ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, மாளிப்பாய், வட்டுக்கோட்டை, நீர்கொழும்பு, கண்டி, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, மூலஸ்வரத்தீவு முதலிய இலங்கைப் பட்டணங்களிலும் திண்டுக்கல், மதுரை, நாகப்பட்டினம், சென்னை, தரங்கம்பாடி போன்ற இடங்களிலும், இப்பத்திரிகைக்கு முகவர்கள் இருந்ததாகப் பத்திரிகை குறித்துள்ளது. தென்னிந்திய வியாபார ஸ்தலங்களின் விளம்பரங்களைத் தாங்கி வந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி ஸ்தாபகர் பீற்றர் பேர்சிவல் தமது மிஷனுடன் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகளினால் சென்னைக்குச் சென்று ராஜதானிக் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியை ஏற்றுக்கொண்டார். 1855ம் ஆண்டு இவர் சென்னையில் ‘தினவர்த்தமானி’ என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். சி.டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளையின் ஆற்றலை இவர் அறிந்திருந்தபடியினால் இதன் முதலாவது துணை ஆசிரியராக அவரை நியமித்தார். இரண்டு வருடங்களின் பின்னர் இரட்சண்ணிய யாத்திரிகம் இயற்றிய எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை இதன் துணை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆனால், இந்தப் பத்திரிகை 1875இல் நின்றுவிட்டது.

எனினும் இப்பத்திரிகையை ஆரம்பித்த பீற்றர் பேர்சிவல், யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து சென்னை சென்ற அறிஞர்கள் இந்தியாவில் கால் ஊன்று வதற்குப் பெருமளவில் உதவிபுரிந்தார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். ஸீவை ஸ்போல்டிங் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தபோது எழுதி வெளியிட்ட “பரதேசியின் மோட்ச பிரயாணம்” என்னும் மொழி பெயர்ப்பு நூலே கிருஷ்ணபிள்ளையின் “இரட்சணிய யாத்திரிகத்திற்கு’ அடித்தளமாயிற்று.

### (ஏ) திருச்சபை கிணைப்புக்கள்

தென்னிந்தியாவிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் இருந்த திருச்சபைகள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் இணைந்து கொண்டமையும், தென்னிந்திய - யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவாகள் மத்தியில் உறவு ஏற்பட வழி சமைத்தது. 1816ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார், 1833ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் மதுரையிலும், சென்னையிலும், ஆற்காட் டிலும் பணியாற்றுத் தொடங்கினார்கள். ஆரம்பத்தில் இவை யாழ்ப்பாண மிஷன் என்றும், சென்னை மிஷன் என்றும், ஆற்காடு மிஷன் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. இவற்றைவிட அகமத் நகரைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஒரு மாராத்தி மிஷனும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் செயற்பட்டுவந்தது. ஆனால், இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தென்னிந்தியாவில் இருந்த திருச்சபைகளை இணைக்கும் முயற்சி ஆரம்பமானது. 1905ம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பணியாற்றிய கொங்கிரிகேஷனை மிஷன்கள் ஒரே அமைப்பிற்குள்வந்தன. இந்தக் கொங்கிரிகேஷனை சபைகளில் சில லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. மற்றவை அமெரிக்க மிஷன் உருவாக்கியவை. 1908ல் தென்னிந்தியாவில் இருந்தபிறைஸ் பிட்டிரிய திருச்சபைகளும், கொங்கிரி கேஷனை சபைகளும் ஒருங்கிணைந்து தென்னிந்திய ஐக்கிய திருச்சபை S.I.U.C. என்ற பெயருடன் ஒரே அமைப்பாயின. இந்த ஐக்கியத் திருச்சபையில் எட்டு சபாசங்கங்கள் இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றே யாழ்ப்பாண சபாசங்கம் ஆகும்.

1947ம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவில் அங்கிலிக்கன், மெதாஸ்த, SIUC திருச்சபைகள் ஒரே அமைப்பின்கீழ் வந்தன. அதுவே தென்னிந்தியத்திருச்சபை என்ற ஐக்கியம். (CSI) ஆரம்பத்தில் 9 திருமண்டலங்கள் இருந்தன. SIUCயின் யாழ் சபாசங்கத்தின் நிர்வாக உத்தியோகத்தராகவிருந்த சபாபதி குலேந்திரன், அதன் முதலாவது பேராயரானார், அவருடைய பிரதிஷ்டை ஆராதனை சென்னை புனித

ஜோர்ஜ் பேராலயத்தில் நடைபெற்றது. இரண்டாவது பேராயர் அறிவர் டி.ஜே. அம்பலவாணர் வட்டுக்கோட்டையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டார். முன்றாவது பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் சென்னை புனித ஜோர்ஜ் தேவாலயத்திற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டார்.

1833ம் ஆண்டு மிஷனரிமார் ஏற்படுத்திய ஊடாட்டம் இன்றுவரை திருச்சபையில் தொடர்கின்றது.

## அடிக்குறிப்புக்கள்

- Rev. Mr. J.D. Palm இவரை யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் பாலன் பாதிரியார் என்று குறிப்பட்டாகத் தெரிகின்றது. இவரே யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றிய முதலாவது பிரிட்டிஷ் சமயப் பிரசாரகர். இவர் 1805 தொடக்கம் 1812 வரை தெல்லிப்பளையில் பணியாற்றினார்.
- It has been a matter of peculiar satisfaction to me that I have seen under my government. Weslyans Presbyterians, and Baptists, uniting with regular clergy of the Church of England.

Brownrigg's statement - cited by Rubern Ranjith - Early British Educational Activities. Education in Ceylon = A centenary Voulume Part II 1969 Page 369.

- Sir Edward Barnes 1820 வரை இலங்கையில் துணைத் தேசாதிபதியாகவும், 1824 தொடக்கம் 1831 வரை இலங்கை தேசாதிபதியாகவும் இருந்தவர். வாட்டர்லூ போர் முனையில் வெலிங்டன் பிரபுவுக்கு ஒரு துணைத் தளபதியாக நின்று போரிட்டவர்.
- அக்காலகட்டத்தில் அமெரிக்கா, பிரான்ஸ்கக்கு ஆதரவு காட்டிய காரணத்தால் அமெரிக்கரை நஞ்சென வெறுத்தவர்.
- 1947 இல் தென்னிந்தியத் திருச்சபை உருவாக்கிய பொழுது, யாழ்ப்பாணம் தனியான ஒரு திருமண்டலமாகக் கூடாது, அது மதுரைத் திருமண்டலத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கவேண்டும் என்று இந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் சிலர் வாதிட்டனர்.

5. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அ. - யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் - 1912 பக்கம் - 130
6. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் 1846ம் ஆண்டு அறிக்கை, அந்த வருடம் 5 மாணவர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்து கற்றதாகக் குறித்துள்ளது.  
*Triennial Report of the Batticotta Seminary 1846 American Mission Press - Manipay - 1846*
7. வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் அதிபராகவிருந்த எச். ஆர். ஹெய்சிங்டன் 03.07.1846 இல் எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் கெல்லொக் நல்ல பெயன். ஆனால், இன்னும் கிறிஸ்தவனாக வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.
8. மேனாட்டுப் பெயர்களைச் சூடிக்கொண்டவர்கள் எல்லாருமே கிறிஸ்தவர்களாயினர் என்று கொள்வது தவறு, செமினரி மாணவர்களுக்கு உதவி செய்த அமெரிக்க நல்லுபகாரிகளின் பெயர்கள் அவர்களுக்குச் சூட்பட்டன.
9. சாமிநாத ஜயர்-நினைவு மஞ்சரி-இரண்டாம் பாகம்-பக்கம் 140
10. Because it is the land of Pure Tamil and with a smile he added. I want to pay respects to my old guru Mr. James Hensman.

On arrival in Jaffna I hastened to Mr. Hensman and related this part of my interview.

He said are you sure that Srinivasan said that?

When I was Principal of the Kumbakonam College he served as Lecturer and in selecting a Professor, I passed over him and appointed one with a Masters Degree. So he has no grievance against me?

This eminent statesman did come to Jaffna and had a delightful interview with his old teacher.

“ The Morning Star ”American Ceylon Mission Weekly  
 26.4.1946

11. இத்தகவல்கள் பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் எழுதிய ‘கிறிஸ்தவ தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு’ (1967) என்ற நூலிலிருந்து திரட்டப் பட்டவை.

12. ஆழுமுகநாவலர் ‘சைவதூஷண பரிகாரம்’ துன்மதி வருடம் சித்திரைமாதம் இரண்டாம் பதிப்பு - சென்னைப்பட்டணம் வாணி நிகேதன் அச்சுக்கூடம். பக்கம் எ. ஆலயப்பிரகணம்.
13. டானியல் க்ரோல் விகவநாதபிள்ளை “குப்பிரதீபம்” 1857 - பக்கம் உ.எ. Ripley and Strong Printers.
14. பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் - தமிழ் வேதாகமத்தின் வரலாறு - 1966 - C L S Madras - பக்கம் 182
15. வரதராசன், மு. ‘யான் கண்ட இலங்கை’ பாரி நிலையம் - 1955 இரண்டாம் பதிப்பு - பக்கம் 112.
16. செல்வநாயகம், வி. ‘தமிழ் உரைநடை வரலாறு’ 1957 - பக்கம் 98 மத்தேயு 10:23-27
17. பழைய புதிய உடன்படிக்கைகள் அடங்கிய வேதப்புத்தகம் - 1852 சென்னை அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சுகம்.
18. வேங்கடசாமி மயிலை சீனி - பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம் - 1962  
அழகப்பா புத்தக நிலையம் பக்கம் 187
19. Young R.F. and S. Jebanesan. The Bible Trembled : Vienna 1995. The Hindu - Christian Controversies of nineteenth century Ceylon page 157
20. Ibid - page 154
21. English and Tamil Dictionary Third Edition 1888 Higginbotham preface
22. Winslow Miron; A Comprehensive Tamil and English Dictionary High and Low Tamil 1862 Preface.

## கிறிஸ்தவத்தை குதேச நிலைப்படுத்தல்

வண. E.K. கியேக்தாசனின் தொண்டு

“இங்கு வேட்டியிலிருந்து காற்சட்டைக்கும், சால்வையிலிருந்து மேற்சட்டைக்கும், தாவர உணவிலிருந்து புலால் உணவிற்கும், மண் குடிசையிலிருந்து மாளிகைக்கும் மக்கள் விதேசிகளாகும்வரை மாற்ற நகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டேயிருக்குமென்று எண்ணுகின்றேன். இந்துக்கள் ஜோப்பிய மயமாவதைவிடக் கிறிஸ்தவ இந்துக்களைக் காணவே ஆசைப்படுகின்றேன்.” - (1)

- டாக்டர் சாமுவேல் பிள்க் கிறிஸ்  
(அமெரிக்க வைத்திய மிஷனரி)

“ஹன்ற் போதகருடைய உடை எப்போதும் ஒரு தன்மையதே, கொய்யப்பட்ட ஓற்றைப்பட்டு வேஷ்டியை உடுத்தி, தலையில் பழைய காட்டு லேஞ்சி தலைப்பாகையாகக் கட்டி, பொத்தான் வெளியே தோற்றும் மூடு சட்டை போட்டு, சாதாரண செருப்போடு, வெள்ளை உறை பாவிய கறுப்புக் குடையுமே இவரது சபை சந்திப்புக்குரிய உடுப்பு, தூதுவளங்காய் பரிமாணமான கடுக்கண் ஒரு தோடு இவர் காதில் மரண பரியந்தம் தொங்கியது,”

-வண. E.K. கியேக்தாசன்

யாழ்ப்பாணத்திலே கிறிஸ்தவ நற்செய்தியைக் கூறவந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார் திருச்சபை குதேச நிலைப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் உழைக்கும். இந்த வகையில், அவர்களுக்குப் பெருமளவு திருப்தியளித்தது திரு. ஜே.ஆர்.ஆர்னல்ட் அருணா சலம் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்வும் பணியுமாகும். ஆனால், அந்த மரபு ஜே.ஆர். ஆர்னல்ட் அவர்களுடன் நின்றுவிடவில்லை. திரு.அலென் ஆபிரகாம், திரு. பார். குமாரகுலசிங்கி, பேராசிரியர் ஹட்சன் பரமசாமி, வண. வீரகத்தி முதலியோர் தமிழ்க் கலாசாரத்திலும் புலமையிலும் ஊறித் திளைத்த சிறந்த கிறிஸ்தவ பக்தர்களாக விளங்கினார். “கிறிஸ்தவர்கள் ஆசியாக் கண்டத்தில் சாடியில் இடப்பட்ட

மரக்கன்றுகள்” என்று டாக்டர் D.T. நெல்ஸ் எழுதுவதற்கு நூறு வருடங்களுக்கு முன்னரேயே கிறிஸ்தவம் யாழ்ப்பாணத்தில் கதேச நிலைப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என தீர்க்க தரிசனமாக உணர்ந்து அதற்கு அமைய வாழ்ந்துகாட்டினார். இச் சீரிய மரபின் தலைசிறந்த ஒரு பிரதிநிதியாக வண. E.K. இயேகதாசனைக் காணலாம்.

### (அ) பிறந்த வீதமும் வளர்ந்த கதையும்

வண. இளையதம்பி கதிர்காமர் இயேகதாசன் உசன் கிராமத் திலே திரு. கதிர்காமர் என்ற சைவ பக்தருக்கும் திருமதி கதிர்காம ருக்கும் முன்றாவது மகனாய்ப் பிறந்தார். பிறந்த திகதி 13.11.1879. உசன் கிராமத்தின் சிறப்பினை வண. எஸ்.ரி. ஆசீர்வாதம் தமது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலிலே பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“உசன் ஒரு சிறு கிராமம். கொடிகாமத்திற்கும் பளைக் கும் இடையில் உள்ளது. பார்க்கும்போது செரி மணற்காடு எனக் கூறுவர். ஆனால், நான் ஒருபோதும் அப்படி நினை க்கவில்லை. ஆண்டவரின் ஊழியத்திற்கு உகந்த இடமாய் ஏற்றுக் கொண்டேன். இது, நான் அறிந்து நேசித்த கனம் E.K. இயேகதாசன் போதகரின் ஊர்.” - (3)

வண. இயேகதாசனின் தந்தை கதிர்காமர் ஒரு விவசாயி. கடும் உழைப்பாளி. இவருக்கு நான்கு ஆண் மக்களும் ஒரு பெண்ணும் பிறந்தார்கள். கணபதிப்பிள்ளை, வினாசித்தம்பி (இன்றைய பேராயரின் பேரன்) இளையதம்பி என்ற மூவரோடு மூத்தவரான இன்னொரு ஆண் பிள்ளையும் மேரி எனப்பின்னர் ஞானஸ்நானப் பெயர்பெற்ற பெண்பிள்ளையுமே அவருடைய பிள்ளைகள். உசனில் அப்பொழுது கிறிஸ்தவ தேவாலயம் இல்லை. ஆனால், மிழன் பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. தலைமையாசிரியரும் உபதேசிகருமே கிறிஸ்தவ போதனை செய்தனர். சாவகச்சேரிப் பகுதியில் அப்பொழுது லீசம்மாமார் என்று குறிப்பிடப்பட்ட Mary Lietch, Magret Lietch என்ற சகோதரிகள் நற்செய்திப் பணியில் ஈடுபெட்டிருந்தனர். முதன் முதலில் கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் உள்ளத்தி லையே கிறிஸ்தவ அனல் மூட்டப்பட்டது. பின்னர் வினாசித்தம்பியும், இளையதம்பியும் சேர்ந்து இரகசியமாய் வேதத்தைப் படிக்கவும், ஜெபம் பண்ணவும் தொடங்கினார்கள். இதனை அறிந்த கதிர்காமர் தான் தற்கொலை செய்வேன் என்று மிரட்டினார். 1893ம் ஆண்டு ஆணி மாதம் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை அர்த்தசாமத்தில் கணபதிப்பிள்ளையும் வினாசித்தம்பியும் இளையதம்பியும் உபதேசிகர் வீட்டுக்குச் சென்று,

அங்கிருந்து அதிகாலை 3 மணிபோல் சாவகச்சேரி சென்று, லீச்சம்மா மார் மிடீன் ஸ்தானத்தை அடைந்தனர். லீச்சம்மாமார் அவர்களைத் தெல்லிப்பளை போதனா வித்தியாசாலைக்கு அனுப்பிவைத்தனர்.

### (ஆ) தெல்லிப்பளை போதனா வித்தியாசாலை (TRAINING INSTITUTION)

1855ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டை செமினரி மூடப்பட்ட பின்னர் அமெரிக்க மிடீனிமார் போதனா வித்தியா சாலையை ஆரம்பித்தார்கள். இது வட்டுக்கோட்டையில் இருந்தது. 1872ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக்கல் ஹாரி ஆரம்பிக்கப்பட்டபின், தெல்லிப்பளைக்கு மாற்றப்பட்டது. இந்தப் போதனாசாலையில் தமிழ் மொழியிலேயே போதனை நடைபெற்றது. ஆனால், இந்தப் பாடசாலை மிடீனிமாருக்கு பெருவெற்றியாக அமைந்தது. இங்கு கற்று அரங்கேறியவர்கள் பெரும்பாலும் இறுதிவரை கிறிஸ்தவ விகவாசிகளாகவே இருந்தனர். சிலர் போதகராகவும், ஆசிரி யராகவும் சிலர் பேராசிரியர்களாகவும் சமூகத்திற்குத் தொண்டாற்றினார்கள். இங்கு கற்ற கல்வியே தமக்கு இறுதிவரை உறுதுணையாக இருந்தது என்று இயேகதாசன் போதகர் எழுதியுள்ளார். இங்கு அதிபராக இருந்த வீரகத்திப் போதகரைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ள வேண்டியதாகும்.

“கனம் சாமுவேல் வீரகத்திப் போதகரவர்கள் தெல்லிப்பளை போதனா வித்தியாசாலையின் தலைமையாசிரியராக இருந்த ஏரேமியா உபாத்தியாயரவர்கள் மறுமைக்குச் செல்ல, அவருடைய இடத்தில் இவர் ஆசிரியரானார். இவர் ஆசிரியராய் இருக்கும்போது, நான் மாணவனாய் இருந்தேன். பின் அவர், ஆசிரியத் தொழிலைவிட்டுப் பழையபடி போதகராய்ப் போனார். அவரின் இரு பதவிகளிலும் அவருடைய சீவியத்தையும் ஊழியத்தையும் நன்கு கவனித்தேன். நானும் அவரைப்போலச் சீவிக்கவும், ஊழியம் செய்யவும் விரும்பினேன். ஆகையால் பாடசாலையை அவரும் நானும் விட்டபின்பும், அவர் இருந்த சபைக்குப்போய், அவருடன் தங்கி, அவருடைய சீவிய செல்வாக்கையடைந்து வந்தேன். அது எனக்குப் பெரிய ஆசிர்வாதமாக இருந்தது.” - (4)

போதனா வித்தியாசாலையில் கற்று அரங்கேறிய பின்னர் இளையதம்பி ஆசிரியப் பணியாற்றினார். அதன்பின் வில்லியம் மேதர்

நடாத்திய Commercial Corporation என்ற ஸ்தாபனத்திலே சேர்ந்து கொடிகாமத்திலிருந்த கிளைக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். இவர் கடையில் இருந்த காலம் “பொருட்களை வாங்க வருவோர் பொருட்களை டன் கிறிஸ்தவப் போதனையையும்” வாங்கிக் கொண்டே சென்றனர் என்பர். பின்னர் கிறிஸ்தவ ஊழியத்திற்குத் தம்மை அர்ப்பணித்து 1914ஆம் ஆண்டு பசுமலை இறையியல் பள்ளிக்கு வேதசால்திரம் கற்கச் சென்றார். 1917 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1953 வரை (அவர் இளைப்பாறும் வரை) SIUC சபையிலும், பின்னர் CSIயிலும் ஊழியனாகப் பணியாற்றினார். இவருடைய ஊழியத்திலே காணப்பட்ட சிறந்த பண்பு - அசைக்க முடியாத விசுவாசம், வாழ்க்கையில் எனிமை, சுறுக்குற்பு, கட்டுப்பாடான சீவியம் என்பவைகளாகும். போதகராக இவர் தீவுப்பற்றில் ஊழியஞ் செய்தபோது, நயினாதீவுக் கடலில் தோணி, பொருட்களுடன் தாண்டபோதும், பின்னர் மானிப்பாயில் வீடு எரிந்து சாம்பரான போதும், போதகராக மாத்திரமன்றி கிறிஸ்துவின் அன்பைருசித்துணர்ந்த பக்தராகவே விளங்கினார். இவர் போதகராக பணியேற்றபொழுது இவருக்குச் சம்பளம் 9 ரூபா. மனைவிக்குச் சம்பளம் 1 ரூபா. தசமபாகமாக 1 ரூபாவை ஆலயத்துக்குக் கொடுத்து விட்டு, மாதம் 9 ரூபாவுடன் குடும்பத்தை நடாத்திக் காட்டியவர். இவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் 6 பேர்.

இவர் சிறந்த தமிழறிவும், வேதாகம அறிவும், இறையியல் அறிவும் பெற்றிருந்தார். எழுத்து, வாசினை, பிரசங்கம் என்பனவற்றில் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார். அவர் எழுதிய நூல்கள் தற்பொழுது வரலாற்று மாணவர்களினால், கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுக்கும் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தாயுமானவர், திருமூலர், திருவள்ளுவர், ஓளவையார் என்பவர்களின் நூலில் ஆழந்த புலமை வாய்க்கப்பெற்றவர். அக்காலத்தில் இருந்த இளம் போதகர்மார் இவரை “திருமூலர்” என்றே கேலி செய்ததாகப் பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் என்னிடம் கூறினார். அவருடைய பிரசங்கங்களில் இவர் களுடைய பாடல்கள் மட்டுமன்றி, தமிழ்ப் பழமொழிகள், யாழ்ப்பாண வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், மினனிமார் வாழ்விலே ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் எல்லாமே இழையோடியிருக்கும். தமிழ் நூல்கள் மூலம் தான் விருத்தி செய்துகொண்ட ஞானத்தையும், அறிவையும் கொண்டு ஆறு நூல்களை எழுதி கிறிஸ்தவ சாகியத்திற்கு வழங்கினார்.

அந்த நூல்கள் பின்வருமாறு :

01. ஒரு குடும்பம் கிரட்சீப்புக்கு நடத்தப்பட்ட வகை

இந்த நூலிலே தாழும் தமது சகோதரர்களும் எவ்வாறு கிறிஸ்தவ சமயத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

02. காலஞ்சிசன்ற கனம் ஹன்ற் போதகர் அவர்களின் சீவிய சரித்திரச் சுருக்கம்

இந்த நூலில் தமது ணான்த் தந்தையான ஹன்ற் போதகரின் பக்தி வாழ்வினை ஆராய்கின்றார்.

03. ஜம்பது வருடக் குடும்ப வாழ்க்கையாகிய நிலத்தின் சம தரைகளும் மேடு பள்ளங்களும்

இந்த நூலிலே தமது மனைவியின் சாந்தம், பொறுமை என்பன வற்றை எடுத்துரைத்துத் தமது நல்ல மனைவியுடன் தாம் நடத்திய ஜம்பது வருடக் குடும்ப வாழ்க்கையை விபரிக்கின்றார்.

04. நூறு பிரசங்கங்கள்

அனுபவச் சாட்சிகளும், இலக்கியக் குறிப்புக்களும், வரலாற்றுச் சம்பவங்களும் நிறைந்து வேத சத்தியங்களை உணர்த்தும் நூறு பிரசங்கங்கள்.

05. கனம் E.K. இயேகதாசன் போதகரின் சீவிய சரித்திரக் குறிப்புகள் அவரின் கயசரிதை.

இவர் ஆங்கிலம் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்தில் (1917 - 1953) பணியாற்றினார். இவருக்கு ஆங்கிலத்தில் பேசவோ எழுதவோ ஆழ்றலிருக்கவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலம் கற்றோரும் மற்றோரும் இவருடைய பிரசங்கத்தை ஆவலோடு கேட்டனர். கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்கள் குழுமிய கூட்டங்களில் வண. இயேகதாசன் அவர்களின் பிரசங்கங்கள், பேச்கக்கள் மிகவும் பிரபல்யமாகவிருந்தன. அக்காலத்தில் பல போதகர்மார் வேதக்காரத் தமிழில் பேசினார்கள். ஆனால், இயேகதாசன் போதகர் அவர்களோ, ஒரு தமிழ் பண்டிதர் போலத் தமிழுக்கே உரிய கெம்பீரத்துடனும் சொல்லாட்சியினும் பேசினார். “நல்ல எண்ணத்தை விட நன்மையானது வேறொன்றுமில்லை” என்ற விடயத்தை இயேகதாசன் போதகர் ஒரு முறை தமிழிலே விளக்கிக் காட்டியதைக் கண்டு தாம் பிரமிப்பு அடைந்தேன் என்று பேராயர் டி.ஜே. ஓம்பலவாணர் ஒரு முறை எனக்குக் கூறினார்.

(க) ஈ.கே. கியேசுதாசன் போதகரின் சுதேச நிலைப்படுத்தும் சிந்தனைகளை அவர் எழுத்துக்களில் பரக்கக் காணலாம்.

அவர் பேச்சிலும் எழுத்திலும் மேலோங்கி நிற்பது உவமைச் சிறப்பு அல்லது திருஷ்டாந்தச் சிறப்பு.

கிறிஸ்தவ இறையியல் உண்மைகளை, யாழ்ப்பாணத்திற் காணப்பட்ட மரம், கொடி, மிருகம், பறவை. கொல்லன், பிராமணன், செட்டி, தச்சன் முதலிய பல்வேறு உதாரணங்களைக் கொண்டு விளக்கினார். பச்சிலைப்பள்ளி இடையன், தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிக்கும் மீனவன், “கீச்ச மாச்சுத் தம்பலம்” விளையாடும் சிறுமிகள், கண்ணாம்பூச்சி விளையாடும் பிள்ளைகள், பாய் இழைப்போர், சூடை பின்னுவோர், பனங்கிழங்கு பிடுங்குவோர் எல்லோரையும் இவர் எழுத்துக் களில் தரிசிக்கலாம். இவர் நூல்களில் கிறிஸ்தவமும் யாழ்ப்பாண மண்ணும் கொஞ்சி விளையாடும். இவரின் நூல்களிலிருந்து சுதேசியக் கலாசாரத்திலும் பண்பிலும் அமிழ்ந்திருந்த ஒருவர், எவ்வாறு கிறிஸ்த வத்தை விளக்கினார் என்று கண்டு கொள்ளலாம். பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் இவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சபை ஆளுகை முறையின் சிறந்த பிரதிநிதி என்று குறிப்பிட்டார். 1947ஆம் ஆண்டு நமது சபையில் பேராயர் ஆளுகை முறை (Bishop) ஏற்பட்டது. இது இயேசுதாசன் போதகருடைய சிந்தனைக்கு ஏற்றதாக இருக்க வில்லை. ஆனால் அந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அவர் பணியாற்ற மறுக்கவும் இல்லை.

(ஶ) பின்வருவன கியேசுதாசன் போதகரின் நூல்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டவை.

- “மேலைத்தேச நாகரிகம் நமது தேசத்திற்குள் வந்து - அது நமது ஆலயங்களுக்குளும் பிரவேசித்துவிட்டது. வசதியாய் இருக்க மெத்தை, பரவிய ஆசனம், முழங்கால் படியிடவும் அப்படியே ஆசனம், சாரச், சரிய, கைப்போட வசதியான அமைப்புக்கள், தளங்கள் கூட பஞ்சத் தன்மை அமைந்த கம்பளம், இன்னும் பல மேலைத்தேச வசதிகள் உண்டு. இந்தநிலை வசதிகள் கடவுளை வணங்கத்தக்க நிலை அல்ல. இவ்விஷயத் தில் நமது இந்து சமயிகள் நமக்கு முன்மாதிரியானவர்கள். உயர்ந்த இராசாங்க வேலையில் இருப்பவர்களும், வணக்கத்

திற்குக் கோயிலுக்குப் போகும்போது, ஒரு வேட்டியோடும் துண்டோடும் போக, நமது கிறிஸ்தவர்களில் பலர் எங்கும் வேட்டி, கோட்டுடன் நடமாடி ஆலயமென்றால் கால்சட்டையையும், சப்பாத்துக்களையும் மாட்டிக்கொள்கிறார்கள்.” - (5)

2. “ஆராய்வற்ற மின்பற்றல் ஆங்கிலத்தில் Imitation என்ற வார்த்தையின் கருத்தாகும். கிறிஸ்து மார்க்கம் இத் தேசத்தில் வந்த காலத்தில், அதைப் “பாதிரி - மார்க்கம்” என்றே சனங்கள் சொல்லிக் கொண்டார்கள். அதற்குப் போதிய நியாயம் இருந்தது. சபையில் சேரவந்த சாதாரண சனங்கள், சுவிசேஷத்தைக் கொண்டுவந்த பாதிரிமாரின் கைகளையே நோக்கினர். மார்க்கத் தில் ஏதோ லெளகீக் நன்மையைப் பெறுவதே அவர்கள் நோக்கம். அக்காலத்தில் சபையார் நோக்கம் இதுவாயிருக்க, சுதேச ஊழியர்களாய் சுதேசிகள் போதகர்மாராய் வந்தபோது, பாதிரி மார்தான் அவர்கள் சாமிகள், பாதிரிமார் பேசுவதுபோல் தமிழூப் பேசுவது தமக்குக் கவரவாக எண்ணினர். அவர்கள் சப்பாத்துக் காலால் நடக்கும்போது ஆலயத்தில் சத்தம் உண்டாகுமென எண்ணி குதிக்காலை நிலத்தில் படாமல் தூக்கி முன்காலில் நடந்தார்கள். இதைக்கண்ட சுதேச ஊழியரிலும் சிலர் சப்பாத்து இல்லாமல் இருந்தாலும், தாங்களும் பாதிரிமார் நடப்பதுபோல் நடித்து, நடந்த ஊழியரை நான் என் கண்ணால் கண்டு அவமதித் தேன். பேசுகத் தொனியிலும், பிரசங்க உச்சரிப்பிலும் பாதிரிமாரையே பின்பற்றினர். பிரசங்க விஷயங்களிலும், தனக்களவாகத் தனக்குத் தலைப்பாகை கட்டாமல், மற்றுவன் கட்டிய பாகையைத் தான் எடுத்து அணிவதுபோல், எடுத்த தன்மைகள் எல்லாம் முற்காலப் போதகர்மாரின் போள்ளல்களே” - (6)

3. சில நாட்களுக்கு முன் ஓர் இந்து சமயத்தான் ஆன சினேகித ணைக் கண்டேன். அவர் தற்காலப் போதகரில் ஒருவரைச் சந்தி த்து உலக அங்கீரிப்புப் பெற்ற காந்தியின் ஆன்மீக நிலை என்ன என்று கேட்க, அப்போதகர் அவருக்குரியது நரகமே என்றாராம். இதைக்கேட்ட இந்து சமய மனிதனுக்கு அதிக கோபமும் அப்போதகரில் அவமதிப்பும் உண்டானது. கிறிஸ்தவ குணங்களைச் சீவியத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்ட காந்தி மகாணப் போன்ற இந்துக்கள், இந்து சமயத்தில் ஆழந்த பக்தி, அன்பு கலந்த விகவாசிகள், கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் செல்லாத இடங்களில் தம் நற்சாட்சியாகிய மனச்சாட்சிக்கு

ஏற்றபடி நடந்த இவர்கள் எல்லோரையும் நாம் நரகத்தில் தள்ளி விடுகின்றோம். கடவுள் அப்படிச் செய்வாரென்று நான் நம்பு கிறதில்லை. ஆயிரிக்காவில் ஒரு நல்ல தயாளகுண சீலமான இராசா ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு சுவிசேஷத்தைக் கூறி இரட்சிப்பின் வழியில் நடந்த டேவிற் லிவிங்ஸ்றை என்னும் உத்தம மிஷனரி கருத்துக் கொண்டிருந்தார். காரியம் நிறை வேற்றும் இராசா இறந்துவிட்டார். அப்போ லிவிங்ஸ்றை சொன்ன வாக்கு “சர்வலோக நீதிபதியாகிய கர்த்தர் நீதி செய்யாமலிருப்பாரோ?” என்பதே - (7)

4. நமது தேசத்தில் கல்வியில் தேர்ந்து பி.ஏ. பி.டி. பட்டங்கள் பிஎ. டி. பட்டங்கள் பெற்றவர்களும் போதகர்மாராயிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள் சாதாரண அறிவடைந்த ஊழியர்களும் இருக்கி றார்கள். படித்த ஊழியர்கள் தங்களுக்கெல்லாம் தெரியும், தங்களுக்குத் தெரியாததே இல்லை. மற்றவர்கள் ஒன்றும் அறியாதவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளாவிட்டாலும், என்னிக் கொண்டு தன் உடன் ஊழியர்களை அற்பமாய் என்னுவதும் குறைவாய் நினைப்பதுமண்டு. அன்னாமலையில் இருந்து கொண்டுவந்து இறக்கப்படும் நாம்பன் கண்றுகளுக்கு அதிகவிலை கொடுத்து வாங்குவார்கள். அவைகள் சவாரி போவதற்கு மாத்திரம் உதவும். வன்னி, இலுப்பைக்கடவை, முன்றாம்பிட்டி எனக் குறிக்கப்படும் இடங்களில் இருந்து, நிறத்தில் கறுப்பும் சடத்தில் திடகாத்திரமுடைய மாடுகளும் எம் தேசத்தில் வந்து பாரம் இழுக்கவும், வயல் உழவும் இன்னும் பல வேலைகளுக்கும் உதவும்: இவைகளே வடதேசத்திலிருந்து கூடிய விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்ட ஏருதுகளிலும் கூடியமுறையில் பயன்படும். இப்போதைய நிலையை உணராத நிலையும் ஒரு போதகப் பொள்ளலே. - (9)
5. இங்கிலாந்து திருச்சபையில் அத்தியட்சகர் (Bishop) கோல் பிடிப்பதும், கையில் முத்திரை மோதிரம் இடுவதும் வழக்கம். சபை ஜக்கியத்தின் பின் இப்பழக்கவழக்கம் அறியாது, சம நிலையை அதிகமாய்த் தழுவிய புனித பிதாக்கள் வழியைத் தழுவிய நமக்கு, இந்த வழக்கம் ஒரு விநோதமும் ஒவ்வாமை யுமாய்த் தோற்றுகிறது. ஜக்கியம் வந்தாலும் அவ்வைக்கியம் ஆவியில் இருப்ப தேயல்லாமல் ஆசாரமுறையில் வர விரும் பாதவர்களுக்கெல்லாம் இவ் விஷயம் ஒரு விநோதம் மாத்திர பேராயர் கவரந்தி என். ஜெயதேசன்

மல்ல பரிகாசமுமாயிருக்கிறது. இந்த ஆசாரிப்புக்கள் இருப்போர் என்னென்ன நல்ல கருத்தைச் சொன்னாலும் அது நமக்குள் புகுவது கஷ்டமாயிருக்கிறது. போதகர்மார் கூடிய மட்டும் மற்றவர்களிலிருந்து தம்மை பேதப்படுத்தும் விஷயங்களை நீக்கி ஏகப்படுத்தும், அதாவது மற்றவர்களுடன் சமமாய் நிற்கும் நிலையைத் தழுவிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பேதப்படுத்துவோமானால் நூதன சீஷராய்க் காணப்படுவோம். - (10)

6. நாம் கவிசேஷம் கூறப்போகும் சனங்கள் யார்? கடவுளின் சாயலில் உண்டாக்கப்பட்ட கடவுளின் மக்களே, அவர்களுக்குள் ணும் கடவுள் வெளிப்படுத்தல் அரைருறையாய் உண்டு. கடவுள் பங்கு பங்காகவும் வகை வகையாகவும் தம்மைப் பற்றி வெளிப்படுத்தலை யூதருக்கு மாத்திரமல்ல எல்லோருக்குமே கொடுத்தார். ஆனாலும், அவைகள் எல்லாம் அரைருறையானவைகளே. அவைகள் மறுக்காமலும் எதிர்க்காமலும் ஒப்புக்கொண்டு பின்தன் குமாரன் மூலம் கடைசிக் காலத்தில் வெளிப்படுத்தின, வெளிப்படுத்தலையே நாம் சனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். - (11)
7. கடந்த 50 வருட காலத்தில் கவிசேஷி ஊழியர்களைப் பயிற்றும் வேத சாஸ்திர பாடசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் உலகத்தில் தோன்றிய பல மார்க்கங்களையும் ஒரு அளவு பெருமட்டாகப் படிக்கவேண்டும். படிப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கிறிஸ்த சாகியத்தில் உண்டானது. இது நாய்க்குட்டிகள் பிறந்து 5,6 நாளில் அரைக்கண் திறந்து குறைக்கண்ணாய்ப் பார்த்ததுபோல் ஆனது. - (12)

## (2) வாழ்க்கை முறை

இவ்வாறே எழுதியவர் அவ்வாறே வாழ்ந்தும் காட்டனார். வேட்டியும் மூடு சட்டையுமே (Safari Coat) இறுதிவரை இவருடைய உடை. இவர் மரிக்கின்றபொழுது எனக்கு வயது பத்தொன்பது. தமது கடைசி ஸ்தானமாகிய அச்சுவேலியிலிருந்து அவர் இளைப்பாறிய பின் சிறிது காலம் சாவகச்சேரியில் இப் பெரியார் தமது மனைவியுடனும், மகள் அருளம்மாவின் குடும்பத்தினருடனும் எங்கள் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். இதற்குக் காரணம் சாவகச்சேரியில் அவர்கள் குடியேற வந்த சொந்த வீடு வெளியாகவில்லையென்பதேயாகும். அப்பொழுது அவரின் பண்பி

னையும் பக்தியையும் காணமுடிந்தது. மாலை ஆறு மணிக்கு அல்லது ஏழு மணிக்கு அவர் தமது சந்திப்புக்களை முடித்துவிட்டு வீடு திரும் புவார். நேரே ஒரு பழுதடைந்த கொட்டிலுக்குள் சென்று, தனியாக ஜெபம் பஸ்னுவார். அதன் பின்னர் தான் மற்றவர்களுடன் பேச்க, முதுமையடைந்த பொழுதும் சந்தோஷமாகவே இருந்தார். பணியாட்கள், கூலியாட்கள் எல்லாரையும் சேர்த்துச் செபக்கூட்டம் செய்வார். நாட்குறிப்பைத் (Diary) தவறாது எழுதிக்கொள்வார்.

இவர் இளமையாக இருந்தபொழுது மிகவும் சுறுசுறுப்பாகவிருந்தார் என்று கேள்விப்பட்டேன். நான்கு மணிக்குத்துயில் எழல், கடவுளைத் தொழல், வாசினை, எழுத்து, தோட்டவேலை, சபை சந்திப்பு, வேலியடைத்தல், கூரை திருத்தல் முதலியன என்று கிரமமாக அவர் வாழ்க்கைச் சக்கரம் ஓடியது. எழுபது வயதுவரை தோட்ட வேலைகளை மிகவும் உற்சாகமாகச் செய்துவந்தார்.

வாழ்வின் தூய்மையை எப்படிக் காப்பாற்றினேன் என்று பின்வருமாறு எழுதியிருள்ளார்.

“சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு மாதா என்னை நோக்கி போதகரே உங்களுக்கு வயதென்ன? நீங்கள் இன்னும் வேலை செய்கிறீர்களோ?” என்று கேட்டார்.

நான் “அம்மா நான் இன்னும் வேலை செய்து கொண்டுதான் வருகிறேன். முன்னிலும் இப்போ என் வேலை கடுமையாயிருக்கிறது. என் வயது இப்போ 72, இவ்வளவு காலமும் என் சீவியமாகிய கட்டடத்தைக் கட்டினேன். இதை நல்லதாய்க் கட்டும்படி அதிககவன மும் பிரயாசமுமெடுத்தேன். நல்லாய்க் கட்டி முடித்தேன் என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் 72 வருட வேலைப்பாடான கட்டடம் எனக்குண்டு. அது அலங்காரமாய் இருந்ததென்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அலங்கோலமாய் இருந்ததில்லை எனலாம். அதில் ஒடிவு, சிறைவுகள் உண்டாகாமலும் கறை, திரை உண்டாகாமலும், மற்றவர்கள் வந்து அதில் ஊத்தை புரட்டாமலும், பறவைகள், மிருகங்கள் எச்சமிட்டுக் கறைப்படுத்தாமலும் அதை விழிப்பாய்க் காக்கும் ஒரு பெரிய வேலை எனக்கு உண்டு. அத்துடன் முன்செய்த வேலைகளில் இயன்றதையும் செய்து வருகின்றேன்” என்றேன். - (13)

தமது பிற்காலத்தில் பவுல் அப்போஸ்தலன் மரணத்தை ஆசித்தது போல தாழும் மரணத்தை ஆசித்தார்.

“மரணத்தையும் ஒரு மணியாய் விளங்கி அதை மனுடின் விரும்புவதற்கு முப்புரிக் கயிறு போல் மூன்று விடையும் அவன் மனதில் துலங்கி நிற்கவேண்டும். (1) தன் ஆன்மா சடத்தை விட்டு நீங்கும்போது தன் ஆன்மா தங்கும்படி ஒரு நித்தியமான இடம் தனக்குண்டென்னும் நிச்சயம் (2) தன் சீவியத்தின் பின்னும் தன் சீவியத்தில் காணப்பட்ட நல்விடையங்களை விம்பித்துச் சீவிப்பதற்குத் தன்னால் நற்பயிற்சி பெற்ற பின்னைகள் இருக்கிறார்கள் என்ற சந்தோஷம். (3) தன் சீவியத்தை பின்னோக்கித் தன் அனுபவத்தை ஓராயும்போது தன் மனம் குற்றமற்றதாய்த் தீர்த்த செயல், நினைவு, பேச்சு தன் சீவியத்தில் காணப்படவில்லை என்ற சீவிய உணர்ச்சி இம் மூன்றுமுடையவர்களுக்கு மரணம் ஒரு மணியே. . . - (14)

தம் முதுமையில் மரணத்தை மணியாகக் கருதிய இயேசுதாசன் போதகர் 1959இும் ஆண்டு ஜான் மாதம் முதலாம் திகதி தமது 79வது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வினை முடித்துக் கொண்டார்.

அவர் இறந்தபொழுது பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் தமது இரங்கலுரையில் பின்வருமாறு எழுதினார்.

“Wherever he served or was known Pastor Jesuthasan leaves behind a sweet odour rising from an unblemished life and an unfaltering devotion to the highest ideals, of the ministry as he conceived them.”

Humble but wise never courting popularity, he was one of the most loved who have ministered in our field.

எங்கு பணியாற்றினாலும் அவர் பணி செய்த இடம் சுகந்த வாசனையாகவிருக்கும். அப்பழக்கற்ற வாழ்வு, ஊழியனின் உயர்ந்த இலட்சியங்களுக்குத் தளராத அர்ப்பணிப்பு, தாழ்மையுள்ளாம், ஆனால் பரந்த ஞானம், புகழ் விரும்பா வாழ்க்கை முறை, எமது பணிக்களத் தில் ஊழியம் புரிந்தவர்களில் மிகவும் நேசிக்கப்படத்தக்கவர்.

## அடிக் குறிப்புக்கள்

01. மேற்கோள் - எஸ். ஜெபநேசன்  
அமெரிக்க மிஷனும், இலங்கையில் தமிழ் வளர்ச்சியும்  
(பக்கம் 71)
02. கனம். ஈ.கே. யேகதாசன்: காலஞ்சென்ற கனம் ரி.பி. ஹன்ட்  
போதகர் அவர்களின் சீரிய சரித்திரச் சுருக்கம் (பக்கம் 15)
03. ஆசிர்வாதம் கனம் எஸ்.ரி: “தெய்வநடத்துதல் ஒரு சுயசரிதை”  
(பக்கம் 38)
04. கனம் ஈ.கே. யேகதாசன் ஐம்பது வருடக் குடும்ப வாழ்க்கை  
யாகிய நிலத்தின் சம தரைகளும் மேடு பள்ளங்களும்  
(பக்கம் 43)
05. The Morning Star 12-6-1959
06. கனம் ஈ.கே. யேகதாசன் நூறு பிரசங்கங்கள் (பக் 583)
07. கனம் ஈ.கே. யேகதாசன் சீவிய சரித்திரக் குறிப்புகள்  
(பக்கம் 358)
08. மேற்பாடி பக்கம் 360
09. மேற்பாடி பக்கம் 362
10. மேற்பாடி பக்கம் 362
11. மேற்பாடி பக்கம் 307
12. மேற்பாடி பக்கம் 309
13. கனம் ஈ.கே.இயேகதாசன்: “மறைமணிகள் அல்லது மனதிற்கு  
வெளியாய்த் தோற்றாது மறைந்திருக்கும் உண்மைகள்”  
(பக்கம் 108)
14. மேற்பாடி பக்கம் 96
15. The Morning Star 12-6-1959

### 3

## அகத்தியர் என்றாரு கிறிஸ்தவ சித்தர் சித்தர் பரம்பரை

தமிழ் மக்களின் இலக்கிய வரலாற்றிலும் சிந்தனை வளர்ச்சி யிலும் சித்தர்கள் முக்கியமானதோர் இடத்தினை வகிக்கின்றனர். இவர்கள் கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டு முதல் 18ம் நூற்றாண்டு வரை பெருமளவிற் தமிழ் நாட்டில் செயற்பட்டு வந்ததாகத் தெரிகின்றது. அவர்களுடைய பாடல்கள் மிகவும் எளிமையானவை. ஆனால், மிகுந்த முற்போக்குச் சிந்தனைகளை உள்ள டக்கியவை. இவர்கள் பல தெய்வ வணக்கத்தையும், உருவ வழிபாட்டினையும், சாதியமைப்பினையும், வீண் சடங்காசாரங்களையும் கடுமையாகத் தாக்கினார்கள். இதனாலே, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும், சிந்தனை வளர்ச்சி ஆய்விலும் இவர்களுக்கு உரிய இடம் அளிக்க மரபுவாதிகள் மறுத்துவிட்டனர். திருமூலர் என்ற ஏழாம் நூற்றாண்டுச் சித்தரை விட வேறு எந்தச் சித்தரையாவது பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் போற்றியது கிடையாது.

கடவுள் இல்லை என்று சாதிக்கின்ற திராவிட இயக்கத்தார் சித்தர் பாடல்களைத் தமது நூல்களிலும் தாராளமாகப் பயன்படுத்தினர்.

“நட்ட கல்லைத் தெய்வம் என்று நாலு புஷ்பம் சாத்தியே கற்றி வந்து முண்முணைன்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதா? நட்ட கல்லும் பேசுமோ, நாதன் உள் இருக்கையில் கட்ட சட்டி சட்டுவும் கறிச் சுவை அறியுமோ?”

இது சிவ வாக்கியர் என்னும் சித்தருடைய பாடல்களில் ஒன்று. “பராசக்தி” திரைப்படத்தில் கதாநாயகன் பைத்தியக்கார வேடத்தில் கூறுவதாகக் கருணாநிதி வசனம் அமைத்தார்.

சித்தர் கள் நாத்திகர்கள் அல்லர். சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகப் போற்றினார்கள். ஆனால், பல தெய்வ வணக்கத்தை அவர்கள் கடுமையாகச் சாடினார்கள். பட்டினத்தார் ஓரிறைக் கோட்பாட்டினைப் பின்வரும் வரிகளில் விளக்கினார்.

“ஓன்றென்றிரு, தெய்வம் உண்டென்றிரு  
 உயர் செல்வம் எல்லாம் அன்றென்றிரு.  
 பசீத்தோர் முகம்பார், நல் அறமும் நட்பும் நன்றென்றிரு,  
 நடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி என்றென்றிரு,  
 மனமே உனக்கோர் உபதேசம் கிடே”

சாதி வேற்றுமைகள் தகர்த்தெறியப்படல் வேண்டும், வீண் சடங்காசாரங்கள் அவசியமில்லை என்றனர்.

“கோயில் மூவது ஏதாடா குளங்கள் மூவது ஏதாடா  
 கோயிலும் குளங்களும் கும்பிழும் குலாமரே  
 சாதியாவது ஏதாடா? சலம் திரண்ட நிரெல்லாம்  
 புதவாசல் ஒன்றலோ, புதம் ஜந்து ஒன்றல்லோ?”  
 என்று அறைக்கவல் விடுவித்தார் சிவவாக்கியர்.

சித்தர்கள் திருமறையிற் காணப்படும் எசேக்கியேல், எலியா, ஆமோஸ் போன்ற தீர்க்கார்களையும், யோவான் ஸ்நானகனைப் போன்ற சீர்திருத்த வாதிகளையும் பல வழிகளில் ஒத்திருக்கின்றனர்.

யோவான் ஸ்நானகனைப் பற்றி வேதநாயக சாஸ்திரியார் எழுதிய வரிகள் தமிழ்ச் சித்தர்களை ஞாபகமுட்டுகின்றன.

“இப்பிய வெட்டுக்கிளோடு தேனையுண்டு ஓர்  
 மூரணியமே கிடந்து ஒட்டகத்  
 தோலை உடுக்த ஓர் கிருட்  
 உன்முன் (கியேச முன்) கூதனாய் வந்தோன்”

சித்தர்களுடைய வாழ்வியலும் தத்துவமும் பலரைக் கவர்ந்தன. சித்தரின் வாழ்வினை மு. வரதராசன் பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

“இந்தச் சித்தர்கள் பெரும்பாலோர் சைவர்கள் ஆயினும், பொதுவாக அவர்கள் சாதிசமய வேறுபாடுகளைக் கடந்தவர்கள், முட நம்பிக்கைகளுக்கு இடந்தராதவர்கள், சடங்குகளைக் கடந்தவர்கள், சடங்குகளையும் சடங்குகளோடு ஒட்டிய வழிபாடுகளையும் போற்றாதவர்கள். தம் வாழ்க்கை அனுபவங்களால் கண்டறிந்த உண்மைகளை மட்டுமே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வது அவர்களின் நோக்கம். இவர்கள் தத்துவ ஞானிகள், மெய்யனர்வு

பெற்றவர்கள். அவர்களிற் சிலர் யோகிகளாய்ச் சிறப்புப் பெற்றவர்கள். சிலர் மருத்துவர்களாய் விளங்கினவர்கள். இவர்களின் வழியில் வளர்ந்த தமிழ் மருத்துவக் கலை, சித்தமருத்துவம் எனப் பெயர் பெற்றது. இவர்கள் பழைய தமிழ் இலக்கண மரபுகளையும் அவ்வளவாகப் பொருட் படுத்தவில்லை. கற்றறிந்த புலவர்களுக் காகவென்று பாடல்கள் இயற்ற விரும்ப வில்லை.”(1)

“The term has been loosely used and understood to denote a certain category of mystic poets, who were grim and uncouth ascetics with supernatural powers”

என்பது ஏ.வி. சுப்பிரமணிய ஜயர் கருத்து (2)

“சித்தர்கள் என்ற சொல் பலவிதமான அர்த்தத்தில் பயன்படுத் தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இறையிணைவுப் பண்பு கொண்ட ஒருவகைப் புலவர் கூட்டம் ஒன்றிணைச் சூட்டி நின்றது. இவர்கள் கடும் போக்காளர், ஓளிவு மறைவு அற்ற வாழ்வியலைக் கொண்ட சந்தியாசிகள். இயற் கையை மீறின அந்புதச் செயல்களைச் செய்யவல்லவர்கள் என்று நம்பப்பட்டவர்கள் என்கிறார் ஏ.வி. சுப்பிரமணிய ஜயர்.

இவர்களது புதுமைக் கருத்துக்களும் பாட்டின் எளிமையும் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரையும் கவர்ந்தன.

அவர் “எனக்கு முன்னே சித்தர் பலர் கிருந்தாரப்பா,  
நானும் வந்தேன் ஒரு சித்தன் கிந்த நாளில்”  
என்று பாடி மகிழ்ந்திருக்கிறார்.

சித்தர்கள் தமது கருத்துக்களைச் சாதாரணமக்களும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று மிகவும் எளிய நடையிலேயே பாடினார்கள். மகாகவி பாரதிக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே மக்களைப் பற்றி, மக்களிடையே வழங்கும் மொழியில் பாடல்களை இயற்றியவர்கள் சித்தர்கள். மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் பாடல்கள் இயற்ற விரும்பிய காரணத்தால் நாட்டுப் பாடல்களில் கண்ட பல செய்யுள் வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி, எளிய பேச்சு வழக்குச் சொற்களைக் கையாண்டு பாடல்களை அமைத்தனர். இதனாலே அவர்கள் பாடல்கள் முன்னிலையொருமை, வினைமுற்றுடன் முடிகின்றன. சில குதம்பாய், ஞானப்பெண்ணே என்ற வினிச்சொற்களுடன் முடிகின்றன.

“பாரப்பா, கேளப்பா, ஆரப்பா, தேடப்பா, நாடப்பா, சூட்சுமகேளு, குறியைக் கேளு, எங்கே கேளு” என்ற பதங்கள் சித்தர் பாடல்களில் பரந்து காணப்படுகின்றன.

சித்தர் பதினெண்மர் என்பது பொதுமரபு  
சித்தர்கள் ஒன்பதின்மர் என்றும் ஒரு நம்பிக்கையுண்டு.  
ஆ, சிங்கார வேலு முதலியார் தொகுத்த அபிதான சிந்தாமணியில்  
சித்தர்கள் ஒன்பதின்மரின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன. அந்த வரிசையில்  
அகத்தியர் பெயர் இல்லை.

சித்தர் பதினெண்மர் என்ற வரிசையில் பின்வரும் பெயர்கள் தருகின்றார் சிங்காரவேலு முதலியார்.

- |                 |               |                   |
|-----------------|---------------|-------------------|
| 01. அகத்தியர்   | 07. நந்தி     | 13. கமலமுனி       |
| 02. போகர்       | 08. சட்டைமுனி | 14. இடைக்காடர்    |
| 03. திருமூலர்   | 09. கொங்கணர்  | 15. புன்னாக்கீசர் |
| 04. கைலாசநாதர்  | 10. மச்சமுனி  | 16. சுந்தரானந்தர் |
| 05. சூன் கண்ணர் | 11. லாசமுனி   | 17. உரோமரிஷி      |
| 06. கோரக்கர்    | 12. உரமுனி    | 18. பிரமமுனி (3)  |

சித்தர் பற்றிய ஆய்வுக்குப் பெரும் பிரச்சனையாகவிருப்பது சித்தர்கள் பெயர்களில் எழுதப்பட்டுள்ள போலி இலக்கியங்கள் தாம் (Spurious). இதனாலே அவற்றின் காலம் எது? இடைச் செருகல்கள் எவை, உண்மையான சித்தர்கள் எத்தனை பேர்? என்று அறிய முடியா திருக்கின்றது. சில சித்தர் பாடல்கள் ஒளவையார், திருவள்ளுவர், வால்மீகர், அகத்தியர், என்னும் பெயர்களுடன் காணப்படுகின்றன.

### (அ) அகத்தியர் சிறப்பு

அகத்தியர் பண்டைக் காலத்திலிருந்து தமிழ் மொழியை வளர்த்த முனிவர் என்றும், அவர் சிவபெருமானிடத்தில் தமிழைக் கேட்டறிந்தவர் என்றும், அவருக்கு இருப்பிடம் பொதியமலை என்றும் கூறுவது மரபு. அவர் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்னும் முத்தமிழையும் கற்றுத்தேர்ந்து “அகத்தியம்” என்னும் முத்தமிழ் இலக்கண நூல் ஒன்றினை இயற்றினார் என்றும், அகத்தியம் இப்பொழுது அழிந்துவிட்டது என்றும் கூறுவார்கள்.

அகத்தியரைப் பற்றி விரிவான் ஆய்வினை மேற்கொண்ட கேளன். சிவராஜபிள்ளை Agastya in Tamil Land என்றோரு சிறந்த நாலை எழுதியுள்ளார். அந்த நூலில் பல ஆதாரங்களைக் காட்டி அகத்தியர் என்றோருவர் தமிழ்நாட்டில் வாழவேயில்லை என்று நினைவியுள்ளார். (4)

ஆனால், அகத்தியர் என்ற பெயர் தமிழ் மக்களின் வாழ்வடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. பிற்காலத்தில் பல புலவர்கள் அகத்தியர் என்ற பெயரைத் தாங்கி நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள். சென்னையிலுள்ள கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலுக்கத்தில் மட்டும் அகத்தியர் என்ற பெயரில் சுமார் 96 நூல்கள் காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கண்டுள்ளனர். (5) அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு, அகத்தியர் சித்த மருத்துவம், அகத்திய பக்தி விலாசம், அகத்திய மந்திர ஜாலம், அகத்திய சோதிடம், அகத்திய பூஜாவிதி என்பன முக்கியமானவை. திருமுறையில் மோசே முனிவர், தாங்கி ராஜா, சாலமன் ராஜா, ஆகியோர் பெற்றிருந்த அங்கீகாரத்தையும் கீர்த்தியையும், அகத்தியர் என்ற பெயர் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெற்றிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

#### (ஆ) அகத்தியர் ஞானமும் அகத்தியர் ஞானப் பாடல்களும்

அகத்தியர் என்ற பெயரிலேயே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சித்தர் பாடல்கள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலான சித்தர்பாடல் தொகுப்புக்களில் காணப்படுவது அகத்தியர் ஞானப் பாடல்களேயாகும். இப்பாடல்கள் ஒருவனே தேவன், மனத்தூய்மையே முக்கியம், சடங்குகள் வீண், சாதிவேற்றுமை தீது, எனப் பல சீதிருத்தக் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றன. ஆனால் அகத்தியர் ஞானப் பாடல்கள் இயற்றிய புலவர் கிறிஸ்தவர்கள்.

குருவாக உமைபாகன் எனக்குத் தந்த  
கூற்றிய ஞானமது பத்தின் மூன்று  
பொருளாகச் சொல்லி விட்டேன்பா

என்றே அகத்தியர் ஞானப்பாடல்கள்  
நிறைவு செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் “அகத்தியர் ஞானம்” என்ற முப்பது செய்யட்களை இயற்றியவர் ஒரு கிறிஸ்தவர். கிறிஸ்தவ தொண்டர்களும் புலவர்களும் தத்தமது காலத்தில் மக்களிடையே பெருமதிப்புப் பெற்றிருந்த இலக்கிய வகைகளைப் பயன்படுத்திக் கிறிஸ்தவ இலக்கியம் படைத்தனர். இந்த வகையில் பெத்தலேங்குற வஞ்சி, ஞானதச்சன் நாடகம், இரட்சண்ய யாத்திரிகம் என்ற காவியம்

கிறிஸ்தவ திருவிரட்டை மணிமாலை, திருச்சதகம், திருப்பல்லாண்டு, இரட்சண்ய அம்மானை என்ன குறிப்பிடத்தக்கவை, கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் இத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கும் கிறிஸ்தவம் கதேச நிலைப்படுத்தப்படுவதற்கும் உற்சாகமளித்தனர்.

கிறிஸ்தவம் கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலே தென்னிந்தியா விற்கு வந்துவிட்டதெனச் சிலர் கூறுவர். இயேசுவின் சீட்ரான புனித தோமா கி.பி. 52ம் ஆண்டில் மயிலாப்பூரில் பணியாற்றி இரத்தச் சாட்சியாக மறைந்தார் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆணால் கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் தான் கிறிஸ்தவம் தமிழ் நாட்டிலே காலுான்றியது. 1542ல் பிரான்சிஸ் சேவியரும் 1606ல் ந்ராபேட்டி நொபிலியும் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார்கள். முதலாவது புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரியாகிய சீகன்பால்கு 1706ம் ஆண்டு தமிழகத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். இவர்களின் போதனைகளினாலே கவரப்பட்ட ஒரு தமிழறிஞர் அக்காலத்தில் பாமர மக்கள் விரும்பிப் படித்த சித்தர் பாடல்களின் பாணியில் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கைகளை “அகத்தியர் ஞானம்” என்ற பெயரில் வடித்தெடுத்தார் என்றே கொள்ளக்கிடக்கின்றது. இதன் உட்கிடையைப் பார்த்தால் இந்த “அகத்தியர்” கத்தோலிக்கரன்றிப் புரட்டஸ்தாந்தவராகவே இருந்தாரென்று தென்படுகின்றது. பாப்பரசரைப் பற்றியோ மரியன்னையைப் பற்றியோ எந்த விதமான குறிப்புகளும் காணப்படவில்லை. இந்த அகத்தியர் “சீகன்பால்குவின் போதனை களால்” அல்லது அதற்கு முன்னர் கேரளத்தில் நிலைபெற்றிருந்த கிறிஸ்தவத்தினால் கவரப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவர் தமிழ் இலக்கியத்தைக் குறிப்பாக சித்தர்பாடல்களை நன்கு கற்றிருந்தார் என்று தெரிகின்றது.

பார்ப்பா, ஆச்சப்பா, மயக்கமப்பா, தமிழ் மார்க்க முறையைக் கேளு, என்று பாமரமக்களின் பேச்சு வழக்கில் தமது முப்பது செய்யுட்களையும் அமைத்துள்ளார். மேலும் ஞானஸ்நானத்தைத் தீட்சையென்றும் இரட்சிப்பை நாடுவதனை சிவபாதம் தேடுவதென்றும், மோட்சத்தை சிவம் என்றும் இறைவன் இருக்குமிடத்தைச் சுத்த சிவன் இருப்பிடம் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

அகத்தியர் ஞானம் ஏதிர்பார்த்த வரவேற்பினை மக்களிடையே பெற்றது. 1983ல் இதன் புதிய பதிப்பொன்றினை வெளியிட்ட டாக்டர் வீ. ஞானசிகாமணி 1924ம் ஆண்டிற்கு முன்னரேயே 5 பதிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளனவென்று அப்பதிப்பின் அறிமுகவுரையில் எழுதியுள்ளார்.(6)

கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமன்றி கிறிஸ்தவர்ல்லாதாரும் இதனை விரும்பிப் படித்ததாகத் தெரிகின்றது. இது யாழ்ப்பாணத்திலும் பத்தொன்பதாம் நாற்றாண்டில் படிக்கப்பட்டு வந்ததற்குச் சான்றுகள் உண்டு. 1816ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்ற வந்துசேர்ந்த டாக்டர் டானியல் பூவர் அகத்தியர் ஞானத்தைப் பற்றி 1833ம் ஆண்டு எழுதிய கடிதம் ஒன்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நேற்று சண்டிலிப்பாயில் நடைபெற்ற வழமையான கூட்டத் திற்குப் பின்னர் அகத்தியரின் 30 பாடல்களைப் பாடச் செய்தேன். அவர் தமிழ் இனத்திலே எல்லோரையும் விஞ்சிய கல்விமான் என்று கொள்ளப்பட முடியாவிட்டனும், தலைசிறந்த கல்விமான்களில் ஒருவர் என்று சொல்லப் படுகிறது. தமிழ்மொழியை அமைத்தவர் என்ற பெருமை அவருக்கு வழங்கப்படுகிறது. அவர் இப்போழுதும் நெடுந் தொலைவில் உள்ள ஒரு நாட்டில் வாழ்ந்து வருகிறார் என்று கூறுவர். நமக்குக் கிடைத்த தகவல்களின்படி, அவர் ஒரு சாண் உயரமுடையவர். இவருடைய பாடல் களைப் பற்றி நான் முன்னரேயே கேள்விப்படவில்லையே என்று வேதனைப்படுகின்றேன். ஏனெனில் அவர் பாடல் களில் கூறப்படும் பல சிந்தனைகள் நாம் பிரசங்கிக்கும் கோட்பாடுகளை ஒத்திருக்கின்றன.

எனவே இந்நால் இரட்டை வாள்போற் பயன்படும். இவர் யூதர்களிடமிருந்தோ யூதர் வழிவந்த சிந்தனையார்களிடமிருந்தோ இக் கருத்துக்களைப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

ஒரு பாடல் சாத்தான் தனது மமதையால், தான் இறைவனுக்குச் சரிசமமாகவிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணினான். அவன் தனது இடத்தினின்றும் விலக்கப்பட்டு நரகத்துக்குள் போடப்பட்டான். அவன் இப்போ மக்களை ஏமாற்றி நரகத்துக்குள் தள்ளிவிடுகின்றான் என்று கூறுகிறது. இன்னொரு பாடல் ஒரே தெய்வமாகிய கடவுள் உலகத்தைப் படைத்த பின்டு அதனைத் தூப்பமைப்படுத்திக் குருவாக இவ்வுலகிற்கு வந்தார். அவர் குடும்பமற்றவர், வதிவிடமில்லாதவர், ஜெபம் செய்தார். தமது சீடர்களை விட்டுவிட்டுப் பரலோகம் சென்றுர். அவனை வழிடுங்கள். மூன்றாவதாக இன்னொரு பாடலில் மூன்றுமொன்றாகிய கடவுள் உண்டு அவர் மும் மூர்த்தி களால்ல (தமிழில் கூறப்படும் மூவர்) அவர்

ஆனாலும் இல்லை பெண்ணும் இல்லை சிவனும் இல்லை விங்கமும் இல்லை அவரை வழிபடுங்கள். இந்த நாலின் நிறைவேரயாக இந்த உலகில் என்ன நடைபெறுகின்ற தென்று கூறி விட்டேன். (7)

**(க) அகத்தியர் ஞானத்தில் கூறப்படும் முக்கியமான உண்மைகள்:**

1. இதுவரை வந்த சித்தர்கள் பூரணமாம் முழுமுதலை அறிய வாம், அறிவிக்கவும் இயலாது நின்றனர்.
2. பராபரனாகிய கடவுள் ஆறு குணங்களைக் கொண்ட சோதி. அவருக்கு எப்பொருளுமே ஒப்பாக முடியாது. எனவே மயங் காதே. ஆழந்து கவனித்துப் பார்த்து, முப்பொருளை அறிந்து உணர்ந்து பார், பத்துக் கற்பனைகளாய்க் காண்பாய்.
3. தன்னைப் படைத்த கடவுளை அறிந்தவனுக்கு மோட்சமுண்டு. அப்படி அறியாதவர்கள் ஏரிந்கரில் அழிந்து போவார்கள்.
4. மோட்சம் என்ற நாட்டிற்குப் போவதற்குத் தடை ஏதும் உண்டோ? அங்கே போவதற்குப் பொய்கையில் முழுக வேண்டாம், இலைக்கறி உண்டு தலைக்கீழாய் நின்று தவம் செய்யவேண்டாம், தீ வளர்த்துக் குளிக்கவும் வேண்டாம்.
5. நாள்தோறும் நெறி தவறாமல் பூசை செய்தாலும் கிரமமாக வீடு பேற்றினை அடைவார்களா? அப்படி மெய்யறிவு அழிந்து போனால் சாத்தானின் வசம் ஆவது வெளிப்படையாகத் தெரிவதுதானே.
6. சாத்தான் தன்னுடைய அகந்தையாலே தன்னைத் தேவ னுக்குச் சரியாக உயர்த்தினான். அதனால் தன்னுடைய மேன்மையான நிலை குலைந்து பாதாளக் குழிக்குள்ளே தள்ளப்பட்டான். அவன் தான் கெட்டதுமட்டுமெல்லாமல், மக்களையும், ஒவ்வொரு நாளும் மோசம்போக்கி, அவர்களுடைய பல கலையும் கற்று உயரும் அறிவினைக் கட்டுக் கதைகளாலே மயக்கி நரக பாதாளத்திலே தன்னோடு இழுத்துக் கொள்கிறான். இந்நிலையினை மக்களும் அறியாமல் மோசம் போகின்றார்கள்.

7. நான்கு வேதங்கள், ஆறு சாஸ்திரங்கள், மனிதரின் நினைவை மயக்கும் பூரணங்கள், சுயவேத சாஸ்திரத்தை உண்மையாக நம்பினவர்களுக்கு ஈடேற்றமுண்டு. அவர்களுக்கு நிலையான ஞானக் கண்ணொளியும் நிற்கும்.
8. வாழ்க்கையில் செய்த தவறுகளுக்காக மனம் வருந்தி, கண்ணீர் சிற்றி அழுது, உள்ளத்தினின்று அந்த அசுத்தங் களை நீக்கி மனந்திரும்ப வேண்டும். சச்சிதானந்தன் ஆகிய கடவுளிடம் சரணடைந்து, அவரையே தியானம் செய்து, குற்றங்களுக்காகக் கண்ணீர் விட்டு அழுது தண்ணீரில் திருமுழுக்குப் பெற்றுக் கரையேற வேண்டும்.
9. தாய் தகப்பனைப் போற்ற வேண்டும். பழிவாங்குதல், மோக எண்ணங்கள் முதலான பாவங்களை நினைவிலிருந்தும் நீக்கி, இருளை அகற்ற வேண்டும்.
10. ஆறுகளிலும், குளங்களிலும் மூழ்கி, ஊர் ஊராக அலைய வேண்டாம். கடவுள் பேரிலுள்ள ஆணைப்பாடு சொல்லுகின் ரேன். திருமுழுக்குப் பெற்று மோட்ச வாழ்வைத் தேடுங்கள்.
11. உலகத்தில் ஒளியாய் வந்த அவரையே வணங்குக. இந்த உலகை அவர் ஒரு நொடியில் உண்டாக்கினார். மனிதரைப் பூமியின் மண்ணினாலே உண்டாக்கினார். பின்பு இந்த உலகத்தில் குருவாக வந்து தோன்றினார். மனைவி பிள்ளை கள் என்று யாரும் இல்லாமல் சன்னியாசியாக வாழ்ந்து தவ வாழ்வை மக்களுக்குக் காட்டினார். பின்னர் தம்மில் அன்பு பூண்டு ஒழுகிய சித்தர்களாகிய பன்னிரு அப்போஸ்த ஸர்களை உலகத்திலே தமது ஊழியத்தைத் தொடர்ந்து செய்யுமாறு விட்டு விண்ணுலகத்திற்குச் சென்றார். அவரைச் சேர்ந்து கொள்வாயாக. செக்சோதி ஒருவனாய் மானிலத்தை ஒரு நொடியில் வகுத்தே மண்ணில் குணமான மனிதரை யும் படைத்த பின்பு குவலயத்தில் தான் உதித்த குருவாய் வந்து கணமான சமுசாரம் ஒன்று இல்லாமல் சன்னியாசிபோல் தவத்தைக் காட்டி, அன்பான சித்தர் களை இருத்திப் போட்டு அகண்ட தவம் சென்றவரை அண்டுவாயே.

- கடவுளின் திருவடிகளை ஆராதித்து வழிபடும் சித்தர்கள் சற்குரு வாகிய மீட்பரைத் தேடிச் சென்று, உரிய கிரியைகள் நடப்பித்து, கடவுளின் திருவடிகளில் சென்றடையச் செய்வார்கள். இந்த உலகத்தில் அத்தகைய சித்தர்கள் உண்டு. அவர்களை நீ தேடுவாயாக.
- ஆத்துமாவைக் கண்ணீரால் கழுவி, அதைப் புடமிட்டு மாசு நீக்கிய காணிக்கையாகக் கடவுளுக்கு வைத்துக் கொண்டு, உன் இதயத்தை ஆனந்தக் கண்ணீரால் மெழுகு.
- பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவி. ஆகிய முச்சுடரும் ஒருவரேயாவார், அவர்கள் மும்மூர்த்திகளைப்போல் வெவ்வேறானவர்கள் அல்ல. மூவருக்கும் ஆன் உருவம் ஒன்றேயாகும், திரித்துவக் கடவுள் ஆண் என்றும் பெண் என்றும் இல்லை. சிவனும் இல்லை, விங்கமும் இல்லை. அவர் அனாதியாவார், சச்சிதானந்தர், அவரையே வணங்கி சற்குருவாகிய கிறிஸ்துவைத் தரிசித்து அவருடைய திருவடிகளில் சரண டைந்து பற்றிக்கொண்டு எச்சரிக்கையுடன் இரு. அப்பொழுது எண்ணிக்கூற இயலாத முக்தி வாழ்வினை நீ அடைவாய்.

“முச்சுடரும் ஒன்றாம் மும்மூர்த்தியல்ல! மூவருமே ஆளுருவம் ஒன்றேயாகும். அச்சுதா இவர்களுமே ஆண் பெண் அல்ல, அரசனு மல்ல, விங்கமும் அல்ல, அநாதியான சச்சிதானந்தனையே வணக்கம் செய்து சற்குருவைத் தரிசித்து சரண்பற்றி எச்சரிக்கை கொண்டு நட அப்பா. எண்ணிலா முக்தி எய்துவாயே. (8)

அம்மானை, குறவஞ்சி காவியம், கலம்பகம், நாடகம் முதலிய பல்வேறு வடிவங்களில் கிறிஸ்தவ உண்மைகள் விளக்கப்பட்டன. பாமர மக்களும் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் சித்தர் பாடல்களைப் பின்பற்றி கேள்ப்பா என்று அவர்களின் மொழியில் கிறிஸ்தவத்தை விளக்கிய இந்த “அகத்தியர்” கிறிஸ்தவத்தை கதேச நிலைப்படுத்திய வர்களில் மிக முக்கியமானவர்.

## அடிக்குறிப்புக்கள்

1. வரதராசன் .மு தமிழ் இலக்கிய வரலாறு சாகித்திய அக்காதெமி 1992 பக்கம் 190.
2. Subramania Aiyar, A.V. The poetry and philosophy of the Tamil Siddars 1957. Page 2.
3. சிங்காரவேலு முதலியார் அபிதாண சிந்தாமணி 1899 1996ம் ஆண்டு பதிப்பு பக்கம் 638
4. K.N. Sivarajapillai “Agastya in Tamil Land” மேற்கோள்-வித்தியானந்தன். க. இலக்கியத்தென்றல் 1953 பக்கம்33
5. டாக்டர் மோசச மைக்கல் பாரடே தமிழ் சித்தர் பாடல்களும் விலில்யமும் C.L.S. Madras 1999 Page 19
6. டாக்டர். வி. ஞானசிகாமணி ‘அகத்தியர் ஞானம்’ தெளிவுரை - உலக கிறிஸ்தவ தமிழ்ப் பேரவை 1983. அறிமுகவுரை
7. “Last evening at my usual meeting at Santilipay, I had Akkuttier’s 30 songs sung. He is said to be one of the most learned if not the most so of the Tamil race. The credit of being the author of the Tamil Language is ascribed to him. It is said that he is still alive in some distant country. According to report, he is one span in height, I regret very much that I did not come into possession of his songs until very lately as several of them convey sentiments strictly in unison with the doc-

trines we preach and as such must prove a two - edged sword. He probably derived some of his sentiments from the Jews or from their traditions. In one of these songs it is said as the devil by pride thought he must be equal with God, he was cast from the situation he held, into hell. He always deceives people and bring them down to hell. In another - after the one God had created the world, and made holy, he came into the world as a priest, he was without family, had no dwelling place, prayed, left his disciples and went to heaven. Worship him. In a third - there is a three - one God not Mummurtte (the Tamil triad). He is neither male of female, not Siva, nor Lingam, worship him. He concludes by saying I have now mentioned what happens in this world.”

Missionary Herald - November 1833. Page 391

8. விளக்கவுரைகள் யாவும் டாக்டர் வி. ஞானசிகாமணி எழுதிய “அகத்தியர் ஞானம் தெளிவுரை” (1983) என்ற நூலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டன.

## கரோல் விசுவநாதப்பிள்ளை எழுதிய சப்பிர தீபம்

இலங்கையின் சமய வாரலாற்றிலே 19ம் நூற்றாண்டு ஒரு முக்கியமான காலகட்டமாகும். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் இருந்து கிறிஸ்தவ நந்செய்தித் தொண்டர்கள் யாழ்ப் பாணத்துக்கு வந்து, கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பினார்கள். இவர்களுடைய பிரசங்கங்களையும், கண்டன நூல்களையும், கட்டுரைகளையும் எதிர்த்து சைவ சமயத்தவர்கள் நூல்களை எழுதினார்கள். அப்படியாக எழுதப்பட்ட நூல்களில் மிக முக்கியம் வாய்ந்தது சைவதூதினை பரிகாரம் என்ற நூலாகும். இந்த நூலை ஆறுமுகநாவலர் எழுதினார். இந்த நூலைக் கண்டித்து எழுதப்பட்ட கிறிஸ்தவ நூலே “சுப்பிரதீபம்”. சுப்பிரதீபம் என்றால் Great Lustre (மிகுவொளி) என்று பொருள்படும். (1) இதனை எழுதியவர் டானியல் கரோல் விசுவநாதபிள்ளை என்ற அறிஞர் ஆவார்.

சுப்பிரதீபம் 1857ம் ஆண்டு மானிப்பாயில் இருந்த Ripley and Strong என்ற அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்த நூல் கிறிஸ்தவ சமய வரலாற்றில் மட்டுமன்றி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. ஏனெனில் இதிற் காணப்படும் உரைநடைச்சிறப்பு. தமிழ் உரைநடையின் ஆரம்ப கால நிலையை விளக்குவதற்கு சுப்பிரதீபத்தில் உள்ள பகுதிகளை இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுவர். (2)

### (அ) வைரவநாதபிள்ளை விசுவநாதபிள்ளை

- டானியல் கரோல் (Caroll)

வைரவநாதபிள்ளை விசுவநாதபிள்ளை சுதுமலையில் உள்ள ஒரு சைவ குடும்பத்தில் 1820ம் ஆண்டு பிறந்தவர். ஆங்கிலமும் விஞ்ஞானமும் கற்கும் ஆவலினாலே வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் தனது 12ம் வயதில் சேர்ந்துகொண்டார். ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையும் 1820ம் ஆண்டு பிறந்தவர். இருவரும் ஒரே காலத்து வட்டுக்கோட்டை

செமினரியின் மாணவர்களாவர். விகவநாதபிள்ளையின் மதிநுட்பமும் ஆற்றலும் மினனரிமாரைப் பிகவும் கவர்ந்தன. செமினரியின் ஆறு வருட கால கற்கைநெறி முடிந்த பின், அவர்கள் நடாத்திய இறையியல் வகுப்பிலும் விகவநாதபிள்ளை மூன்று வருடாலம் கற்றார். பின்னர் வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் ஆசிரியராகி 1842ம் ஆண்டு தொடக்கம், செமினரி 1855ம் ஆண்டு மூடப்படும் வரை, கணிதம், அளவையியல் என்பவற்றைப் போதித்து வந்தார். அப்பொழுது தான் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு இவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

விகவநாதபிள்ளையை தமது அறிவினாலும், அன்பினாலும் கவர்ந்தவர் செமினரியின் இரண்டாவது அதிபர் ஹென்றி றிச்சேர்ட் ஹோய்சிங்டன் Henry Richard Hoisington என்பவராகும். அவர் அதிபராக இருந்த காலத்தில், டானியல் கரோல் என்ற பெயரை ஏற்று கிறிஸ்துவின் அடியவரானார். செமினரியில் ஆசிரியராக இருந்த பொழுது மாணவர்க்கென “வீசகணிதம்” என்ற நூலை எழுதினார். இது “அல்ஜிபிரா” என்ற ஆங்கில கணித பாடம். தமிழ் மரபுச் சொற் றோட்களையும் இலக்கிய செய்திகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தமிழில் எழுதப்பட்டது - வீசகணிதத்தில் விகவ நாதபிள்ளையின் இலக்கிய புலமையும், கணிதப் புலமையும் நன்கு புலப்படுகின்றன.

நீண்ட காலம் மினனரிமாரின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாய் இருந்தவர் விகவநாதபிள்ளை. 1855ம் ஆண்டு செமினரி மூடப்பட்ட பின்பு ஒரு வருட காலம் “உதயதாரகைப்” பத்திரிகையின் தமிழ் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார். அதன் பின்னர் சென்னைக்குச் சென்று அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து கொண்டார். 1857ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தனது முதலாவது பட்டதாரிப் பரிட்சையை நடாத்தியது. அந்தப் பரிட்சையில் இரண்டு பேர் மாத்திரம் சித்தியடைந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் கரோல் விகவநாதபிள்ளை.

இந்தியாவில் பணியாற்றிய பின்னர் இலங்கை திரும்பித் தமது மனைவியின் சொந்த ஊரான சங்காணையில் சிறிது காலம் வாழ்ந்து 1880ம் ஆண்டு காலமானார். இப்பொழுதும் சங்காணையில் தேவாலய வீதியில் ஒரு வளவு கரோல் வளவு என்றே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கரோல் விகவநாதபிள்ளை இந்தியாவுக்குச் செல்ல முன்னரே குப்பிர தீபத்தை எழுதினார். ஏனெனில் இதன் முதலாவது பதிப்பு மானிப்பாயி லும், இரண்டாவது பதிப்பு சென்னையிலும் அச்சிடப்பட்டதாக தெரிவிக் கின்றது. யாழ்ப்பாணத்து மினனரிமார் உருவாக்கி வளர்த்த உயர்ஜாதி

கிறிஸ்தவர்கள் பலரும் இந்தியாவுக்குச் சென்ற பின்னர், கிறிஸ்தவத் தைக் கைவிட்டு விட்டு சைவ சமயத்தைத் தழுவிக் கொண்டனர் ஹென்ஸ்மன் குடும்பத்தினர், ஆர்னல்ட் குடும்பத் தினர் இதற்கு விதி விலக்கு.

டானியல் கரோல் விகவநாதபிள்ளை இந்தியாவில் இருந்த காலத்தில் தமது கிறிஸ்தவ விகவாசத்தை முற்றாகக் கைவிட்டு, ஆறுமுகநாவலரின் முக்கியமான உதவியாளரில் ஒருவராக மாறினார். ஆர்னல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை இவருடைய மாற்றத்தை அறிந்து வேதனை பட்டார். தாம் எழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபம் என்ற நூலில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“சென்னைத் துரைத்தனவாசம் இவரது கிறிஸ்துமதானு சார்க் கொள்கையைப் பலபட்சப்படுத்தி விட்டதனாற் சேற் றில் நட்ட கம்பம் போல இவரது கிறிஸ்துமத விகவாசம் அந்நிய காலத்தில் ஈடாடினது மெய்யாப்பெரும் பரிதா பமே.” (3)

விகவநாதபிள்ளை மினனரிமாருடைய அன்பராகவும் கிறிஸ்தவ பக்தருமாய் இருந்த காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூலே சுப்பிரதீபமாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் அமெரிக்க மினனரிமார் தமது கல்வி ஆற்றலினாலேயே மிகச் சிறந்த புலவர்களையும், வைராக்கியம் மிக்க மரபு வாதிகளையும் தமது சமயத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்கு அரிய சான்றாக விளங்குவது சுப்பிரதீபமாகும். இவ்வளவு சிறந்த செந்தமிழ் நடையில் கிறிஸ்தவம் இதற்கு முன்னரும் விளக்கப்பட வில்லை. இதற்கு பின்னரும் விளக்கப்படவில்லை. இது 1/8 அளவில் 60 பக்கங்களைக் கொண்ட நூலாக விளங்குகிறது. நூலில் காணப்படும் பண்டித நடைக்கு பின்வரும் பகுதி சிறந்த உதாரணமாகும்.

சமங்கெய்து சீதாக்குங் கோல் போல்  
அமைந்தொருபாற் கோடாமை” யை  
அணிகலனாகச் சூடியபெரியோரே,

எபேசியருடைய தியானாளே பெரியவள்” - என்றும், முற்காலத்திற்கு குமிழோளி செய்த தீவித்திரியு சமாரியரைப் போலச் சைவ சமாரியரிட்ட சைவதூஷண பரிகாரக் குழுங்களைக் கேட்டார்கள். அவர் சத்திய நூலில் ஏற்றித் தாற்றிய குற்றங்களின் ஆதார சூன்யத்தைத் திரிப்பிர கரண அதிப்பிரபல நியாய ஒளியிற் கண்மார்கள். சத்திய மார்க்கத் தேசிகர் பேராயர் கலந்தி எஸ். ஜெபநேசன் 47 பழையதும் புதியதும்

கைக்கொண்ட கனித்திரப் படைக் கலத்தால் யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிய விக்கிரக ஆராதனை எனுந் தொல்லாரப்புற்றுச் சில்ல போல்லமாய் வெட்டுண்டதினான்றே. அவ்வாரா சத்தியத்தையுஞ் சற்போதகர்களை யுஞ் சீறிக்கடிக்க வெளிப்பட்டது? ஆயினும் வெளிப்பட்டமை செயமங்கள் குறியாகையால் யுத்தசன்னத்தாரான - பத்த சனங்களெல்லோரும் பரமசேனாதிபதியின் பாதார விந்தத்தைச் சித்த மகிழ்வாய்த் துத்தி யஞ்செய்தல் கடமை.(4)

டானியல் கரோல் விசுவநாதபிள்ளை வட்டுக்கோட்டை செமினரி யிலும் அதன் முதலாவது அதிபராகிய டானியல் பூவர் மீதும் மிகுந்த அபிமானம் உடையவராக இருந்தார். இதனால் தமது கிறிஸ்தவப் பெயராக டானியல் என்ற பெயரைத் தெரிந்தார். ஆகையினாலே கப்பிரதீபம் என்ற நூலில் மிஷனரிமாரை, “வாய்மையும், தூய்மையும், நீதியும், நேரமையும், அன்பும், பொறையும் சிறந்து விளங்கிய பூர் ஜயர் முதலிய மகான்கள்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு மரபு வழித் தமிழ் புலவன் ஒரு மேனாட்டு மிஷனரியை இவ்வாறு போற்றியதனைத் தென்னாசியாவின் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் காணமுடியாது.

“அவர் (இறைவன்) அன்று போல இன்றும் பூலோக மெங்குஞ் சஞ்சரித்து மகா வாக்கிய அருள் மழையைப் பொழிகின்றார் அவருடைய சத்தம் தொனியாத பாலை யும் இல்லை, அவரடி நாடாத தேசமும் இல்லை. உஷ் ணங் குடிபோன உத்தரதேச நீர்க்கட்டு படிக்கட்டத்திலும் உஷ்டணங் குடிகொண்ட கஷ்டாரணிய மணலிலும் அவர் பாதச்சவடு ஒளிருகின்றது. பூலோகத்திலே நியதாம்சமான யாழ்ப்பாணமும் அவரடி தேயப் பெற்றது”.

வாய்மையும் தூய்மையும் நீதியும் நிறையும் அன்பும் பொறையும் சிறந்து விளங்கிய பூர் ஜயர் முதலிய மகான்கள் இங்குதித்து அலகை வாயிலும் உலகவாயிலும் உடல்வாயிலும் அகப்பட்ட ஆன்மாக்கள் வீடு பெற்றுயியும்படி இரட்சபெரு மானின் திருநாமத்தை உபதேசித்து கைமாறு கருதாது உதவுகின்ற மேகம் போல, வைதீக லெளகீக்கல்விப் பொருளை வழங்கினார்கள். அதுகண்டு அழுக்காறு கொண்ட சில சத்தியவிரோதிகள் மித்தியா ரோபமான குற்றங்களையும் பழிமோழி களையும் அவர்களிலும் அவர்கள் போற்றுகின்ற சத்திய வேதத் திலும் ஏற்றினார்கள். நச்சக்கும்மி தொடுத்தார்கள் அச்சிற்கும்மி

அடித்தார்கள். கிறிஸ்த வனை முன்னிலையாக்கி “எ.எ.ம சந்திரசேகர பண்டிதர், அனேக வருடங்களுக்கு முன்னே சமைத்த சமவாத கண்டனச் சென்னிலையைச் சிறிது மாற்றி சொற்ப விகாரத்தை ஏற்றி முன்னிலையைப் பாதிரியே என்று திரித்துப் பல தூஷணங்களைத் தூந்றிய காரணத்தாற் சைவ தூஷண பரிகாரம் என்ற சிறப்புப் பெயரைச் சூடியாம் பரம காருணிகரா கிய பரசிவனது திவ்விய பிரசன்னத்தினாலேயே செய்தோம்.

“இது யாழ்ப்பாணம் வேதாகமோக்த சித்தாந்த சைவப்பிரகாச சமாசீயரால் கத்தியருபமாகச் செய்தது”

என்று நன்று பிரசித்தம் செய்தார்கள். (5)

கரோல் விசுவநாதபிள்ளை மினனரிமாரைப் போற்றுவதிலும் சைவசமயத்தை எள்ளி நகையாடுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார். ஆனால் கிறிஸ்தவ சித்தாந்தத்தை விளங்கினாரோ என்றால் அதில் அவர் பூரண வெற்றியடையவில்லை என்று கூறவேண்டும். இதற்கு காரணம் அவர் பண்டித நடையில் எழுதியதும், சைவ தூஷணப் பரிகாசத்துக்கு பதிலடி கொடுப்பதும் நாலின் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டதாகும்.

கிறிஸ்தவம் மீது அபிமானம் கொண்ட ஓர் சைவப் பெரியார் இந்த நூலை வாசித்து விட்டு இந்த நூலினால் தாம் சிறிதும் கவரப்பட வில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். கிறிஸ்தவ சமயத்தின் ஆணிவேர் எனக் குறிப்பிடப்படுவது கெட்ட குமாரன் உவமையாகும். ஒரு முறை லாசன் பண்டிதர் திருமுறையில் உள்ள சகல நூல்களும் அழிந்து போனாலும் கெட்ட குமாரனுடைய உவமை கிறிஸ்துவின் நந்செய்தியை உலகிற்கு பறைசாற்றித்திரியும் என்று குறிப்பிட்டார். கிறிஸ்தவத்தினுடைய மூலாதாரக் கொள்கையாகிய இரட்சிப்பு இந்த நூலில் அருகியே விளக்கம் பெறுகின்றது. இதனாலேயே இந்நால் பிறகாலத்தில் பெரிதும் படிக்கப்பட்டதாக இருக்கவில்லை. கிறிஸ்துவின் குற்ற நிவாரணப் பணியில் விசுவாசம் வைக்க வேண்டும் என்பது கூறப்படுகின்றது. கரோல் விசுவநாதபிள்ளை ஒரு கால கட்டத்தில் இதனைப் பூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

புண்ணியாங்கள் இன்றி மோட்சம் சேர்தல் கூடாதென்று இந்த வாக்கியாங்களில் ஒரு பொழுதுஞ் சொல்லப்படவில்லை. அன்பின் நற்கிரியை செய்கின்ற விசுவாசத்தை உள்ளடக்காதவன் பூங்கொண்ட பேரவர் கலாந்த எஸ். ஜெபநேசன் 49 பழையதும் புதியதும்

கிறிஸ்தவ சமயம் பயன்படாதென்றும் மாத்திரஞ் சொல்லப்பட்டது. திரிகரண ஒருமைப்படான வழிபாடே வழிபாடு, வெளி வேஷங்களால் மோட்சம் அடைதல் கூடாது.(6)

### (ஆ) நாவலர் மொழிபெயர்ப்பு

சுப்பிரதீபம் 1857ம் ஆண்டு எழுதப்பட்டது. நாவலர் மொழி பெயர்ப்பு என்னும் வேதாகம மொழி பெயர்ப்பு 1852ம் ஆண்டுதான் வெளியிடப்பட்டது. நாவலர் மொழி பெயர்ப்பு அல்லது யாழ்ப்பாண மொழி பெயர்ப்பு என்ற தமிழ் வேதாகமம் தென்னிந்தியக் கிறிஸ்தவர்களின் எதிர்ப்பினால் கைவிடப்பட்டது. ஆனால் சிறிதுகாலம் யாழ்ப்பாண த்தில் இந்த மொழி பெயர்ப்பு மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமாக இருந்ததற்குச் சுப்பிரதீபம் சான்றாகும். இதற்கு உதாரணமாகப் பின்வரும் வசனங்களைப் பார்க்கலாம்.

“தேவனிடத்தில் பட்சபாதம் இல்லை. என் சுவிஷேசத்தின்படி தேவன் யேககிறிஸ்துவைக் கொண்டு மனுசருடைய அந்தரங்கங்களைக் குறித்து நியாயத் தீர்ப்புக் கொடுக்கும் அந்நாளிலே நியாயப் பிரமாணம் இல்லாமல் அழிவார்கள். நியாயப் பிரமாணம் உடையவராய்ப் பாவம் செய்தவர்கள் நியாயப் பிரமாணத்தின்படி தீர்ப்புப் பெறுவார்கள்”

(உரோமர் உ:யக -யங)

“அவரை விகவாசிக்கிறவன் தண்டனைக்குட்பட்டான். அவரை விகவாசியாதவனோ தேவனுடைய ஒரே பேரான குமாரனுடைய நாமத்தில் விகவாசியாதபடியினாலே அவன் இப்பொழுதே தண்டனைக்குத் தீர்க்கப்படுகின்றான். ஒளி உலகத்திலே வந்திருந்தும் மனுசர்கள் தங்கள் கிறிகைகள் தீமையுள்ளவைகளாயிருப்பதினாலே அந்த ஒளியிலும் இருளை விரும்புகின்றார்கள். இதுவே தண்டனைத் தீர்ப்புக்குக் காரணம்.”

(யோவான் கு: யச,யசு)

“சாட்சிப் பெட்டியின் மேலிருக்கின்ற இருண்ட கெருபிகளின் மத்தியினின்றும் கிருபாய் சயத்துக்கு மேலாய் நான் உனக்குத் தரிசனமாகி இஸ்ரவேல் சந்ததியாருக்கு நான் கட்டளையிடும் யானவையும் உன்னிடத்திலே சொல்லுவேன் என்றும் மெகோவா சொன்னார்”

(யாத். உரு: உட)

“மோசே தேவனுடன் பேசும்படி சபையின் ஆவசக்துக்குட் பிரவேசிக்கையில் தன்னுடனே பேசுகிறவரினுடைய சத்தம் சாட்சிப் பெட்டி

யின் கிருபாசாயத்தின் இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றுந் தோன்றக் கேட்டான். அங்கே அவர் அவனுடன் பேசுவார்”

(எண் எ: அகை)

“யேகோவா இராச்சியம் பரிபாலனம் பண்ணுகிறார், சனங்கள் நடுங்குவார்களாக. அவர் கெருபிகளின் மத்தியிலேயே வீற்றிருக்கிறார்”.

(சங்: கூ.கூ.ச)

கிறிஸ்தவ திருமறையை நன்று படித்து மிஷனரிமாரின் அருந் துணைவனாக விளங்கிய கரோல் விகவநாதபிள்ளை பின்னர் கிறிஸ்தவ சமயப் பரம்பலுக்கு விரோதியாக மாறினார். இருடைய வாழ்க்கை வரலாறு ஓரளவிற்கு வட்டுக்கோட்டை செமினரியின் பலத்தையும் பல வீனத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்கின்றது. ஆறுமுக நாவலர் சைவசமயிகளின் எதிர்ப்புக்குத் தலைமை ஏற்று, அதனை உத்வேகத் துடன் நடத்தினார். அவர் தமது முதலாவது சைவப் பிரசங் கத்தை வண்ணைச் சிவன் கோவிலில் 31.11.1847இல் நிகழ்த்தினார்.(6) நாவலரின் இயக்கத்தினால் கவரப்பட்ட வாலிப்கள் கிறிஸ்தவ சமய எதிர்படு உணர்வை வெளிக்காட்டினார்கள். வட்டுக்கோட்டை செமினரி மாணவர்களும் இவ்வாறு மிஷனரிமாருக்கு விரோதமான உணர்ச்சியைக் கொண்டிருந்தார்கள். பிற்கால மாணவர்கள் மிஷனரிமார் படிப்பித்த கல்வியை விரும்பினார்கள். அவர்கள் போதித்த மதத்தை விரும்பவில்லை. இதன் காரணமாக 1855 இல் செமினரி மூடப்பட்டது.

ஆறுமுகநாவலர் ஏற்படுத்திய சைவப் புத்தெழுச்சி இயக்கம் தென்னிந்தியாவிலும் பரவியது. ஆறுமுகநாவலரை இளம் பராயத்தில் இருந்தே கடுமையாக எதிர்த்து வந்த கரோல் விகவநாதபிள்ளை சிதம்பரத்தில் ஆறுமுகநாவலரைச் சந்தித்து, அவரைத் தாம் சந்குருவாக ஏற்றுக்கொண்டார். தான் அம்மட்டும் சைவ நிந்தனை பேசியதற்கும் ஏழுதியதற்கும் பிராயச்சித் தமாக தமது சட்டையில் குற்றி இருந்த பொன்னுசியைக் கழற்றி, அங்கிருந்த நெய்விளக்கில் காய்ச்சி தமது நாவைச் சுட்டுக் கொண்டார். சைவ சமயத் திற்கு திரும்பிய பின் “காலதீபிகை” என்ற நூலை எழுதினார். அந்நால் அச்சுவாகனம் ஏற முன்னரேயே சங்கானையில் இருந்த அவரது மனைவியின் இல்லத்தில் இருந்து காணாமற் போய்விட்டது.(7)

கப்பிர தீபத்தைத் தந்த கரோல் விஸ்வநாதபிள்ளை இறுதியில் தமது கிறிஸ்தவ விகவாசத்தை விட்டொழிந்தாலும் அவர் இயற்றிய நூல் அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்குப் பெருமை சேர்த்துக் கொடுத்தது

என்றால் அது தவறாகாது. யாழ்ப்பாணத்தின் சைவத் தமிழ் மரபின் மூலவேருக்கே அவர்கள் சென்று, அந்த மூலவேர்களின் துணைகொண்டு கிறிஸ்தவத்தைப் பரப்பினார்கள் என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் கிறிஸ்தவத்தை சுதேச நிலைப்படுத்துவதில் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தையும் உறுதிப்பாட்டையும் “குப்பிரதீபம்” கோடி ட்டுக்காட்டுகின்றது.

### உசாத்துணை நூல்கள் :

1. குப்பிர தீபம் - Great Lustre, மிகுவொளி சுப்பிர தீபம் Rev. Miron Winslow -A Comprehensive Tamil and English Dictionary 1862.
2. செல்வநாயகம். வி. - தமிழ் உரைநடை வரலாறு 1957, பக்கம் 105.
3. சதாசிவம்பிள்ளை ஆர்னல்ட் - பாவலர் சரித்திர தீபகம், 1884, பக்கம் 354.
4. கரோல் விசுவநாதபிள்ளை - சுப்பிர தீபம், பக்கம் 59.
5. மேற்படி நூல் பக்கம் - 4 - 6
6. ஜெபநேசன். எஸ். - வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியும் இலங்கையிலே தமிழர் சிந்த ணைப் போக்கிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும், பக்கம் - 329.
7. குலரத்தினம் க.சி. - செந்தமிழ் வளர்த்த செம் மல்கள் 1989, பக்கம் 108.

## 5

### முற்றுப் பெறாத திருவாக்ஞுப் புராணம்

வட்டுக்கோட்டையில் 1823ம் ஆண்டு செமினரி என்ற பெயருடன் ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியை அமெரிக்க மினென்ரிமார் அமைத்தனர். இதன் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்று கதேச கிறிஸ்தவத் தமிழ் எழுத்தாளர் அணியொன்றினை உருவாக்குவதாகும். கல்லூரியைப் பற்றிய கொள்கைப் பிரகடனத்தில் பின்வருமாறு எழுதினார்கள்.

“கதேச அநிஞர்களினால் எழுதப்படும் முதல்  
நூல்களின் நடையும் உருவகத் தொடர்களும்  
சிறப்பாக அமையும், பிறநாட்டாரின்  
நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் தள்ளி  
விடப்படும் பொழுது, விரும்பி வாசிக்கப்படும்” (1)

அமெரிக்க மினென்ரிமாரின் கனவு வீண்போகவில்லை, வட்டுக் கோட்டைச் செமினரியில் கற்கவந்த மாணவர்கள் பெரும்பாலும் செய்யுள் வழக்கில் ஊறித் திளைத்தவர்களாகவும் சிறந்த புலவர்களாகவும் இருந்தனர். இதனாலே கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிய பின்னர் கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியம் படைப்பது அவர்களுக்குக் கடினமாக இருக்கவில்லை. கரோல் விக்வநாதபிள்ளை (கப்பிரதீபம்) ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை (மெய் வேத சாரம், திருச்சதகம், நன்னெறி மாலை) சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை (அதுயாகமக் கீர்த்தனை) டாதீயல் சோமசேகரம்பிள்ளை (கிறிஸ்தவ பஞ்சாங்கம்) போன்றவர்கள் மினென்ரிமார் விரும்பியவாறு கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கியம் செய்தனர்.

#### (அ) ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை :

ஜெரமையா எவாட்ஸ் 1824ம் ஆண்டு அளவெட்டியில் இருந்த வேலுப்பிள்ளை தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவரைப் பற்றி விரிவான குறிப்புக்களை இவர் காலத்தில் செமினரியிற் கற்ற ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை தாம் எழுதிய “பாவலர் சரித்திர தீபகம்” என்ற நூலில் தந்துள்ளார். 1816ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த பி.சி. மெக்கஸ் என்ற அமெரிக்க மினென்றி தாம் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த இரண்டு பெண்களையே கண்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவர்களில் ஒருவர் ஜெரமையா எவாட்சின் தாயாராகிய திருமதி வேலுப்பிள்ளையும் உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த இன்னோரு பெண்ணுமாகும். யாழ்ப்பாணத்திலே இருந்து போய்ச் சிதம்பரத்திலே வசித்த சுப்பிரமணி யத் தம்பிரான் இவர்க்குத் தாய்மாமனார். (2) வேலுப்பிள்ளை கனகசபை ப்பிள்ளை 1836ம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் சேர்ந்துகொண்டார். கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவிய பின்னர் ஜேரமையா எவாட்ஸ் என்ற பெயரைப் பெற்றுக்கொண்டார். செமினரியிற் கஸ்துவேலை. Dr. Ward என்ற அமெரிக்க பேராசிரியரிடமிருந்து மேனாட்டு வைத்திய முறைகளை யும் கற்றறிந்தார். இவர் பூனகரிப் பகுதியில் வைத்தியம் செய்யச் சென்ற பொழுது கிறுதியுண்டாகி 1873ம் ஆண்டு இவ்வுலக வாழ்விலை நீத்தார்.

செந்தமிழ், ஆங்கிலம், சுதேச வைத்தியம், மேனாட்டு வைத்தியம் என்பனவற்றிலே சிறந்து விளங்கிய புலவர் ஜெரமையா எவாட்ஸ் அவர்களை அமெரிக்க மின்னும், அங்கிலிக்கன் மின்னும் அரவணைத் துக் கொண்டன. அமெரிக்க மின்னரிமாரின் அகராதிப் பணியிலும் அச்சுப் பணியிலும் ஊக்கமாக உழைத்தார். அங்கிலிக்கன் திருச்சபையார் கோப்பாயில் நடாத்திய தமிழ்ப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார். கோப்பாயில் பணியாற்றிய பிறேன் என்ற அங்கிலிக்கன் மின்னரியோடு இணைந்து “சமயப் பரீட்சை” என்றவொரு இறையியல் நாலையும் எழுதினார். இவருடைய மகன் ஜெரமையா எவாட்ஸ் பரியோ வான் கல்லூரியின் தலைமையாசிரியராய் இருந்து 1867ம் ஆண்டு முதல் 1886ம் ஆண்டு வரை அரும்பணியாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. (3)

புலவர் ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பாரினா எந்தவிதத்சீரமமு மின்றிக் கலிபாட வல்லவர். தமிழ் நாட்டு அறிஞராகிய வீராசாமிச் செட்டியாரின் நறைத்த குடும்பைப் பற்றிபாடும்படி கேட்ட பொழுது அவர் உடனடியாக,

“நாவலர் வியக்கப் பாவலர் நாவானன்  
கலைமதி வளர்ந்தோங்கிப்  
பாவலர் முகஞ்செம் பதுமமாக்குவிக்கும் பான்மையோன்  
மாயனோடுளைத்து  
மாவலர் வீராசாமி வேள்குஞ்சி மலர்யன்றேவி வேண்கஞ்சப்  
பூவலர்ந்திருப்ப வதன்மினைகயிருந்த பொற்பெனப் பொலிந்  
திலங்குறுமால்.” (4)  
என்ற பாடலைப் பாடினார்.

## திருவாக்குப் புராணம்:

நான் யாழிப்பாணக் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபொழுது எது தமிழ் ஆசிரியர் திரு. கே.ச. மதியாபரணம் திருவாக்குப் புராணத்தை தெருவாக்குப் புராணம் என்றும் குறிப்பிடுவார்கள். இதற்குக் காரணம் புலவர் தமது பிரயாணத்தின்போது தெருவிலே இருந்தபடியே பழைய நூல் என்று கூறினார். பெரும்பாலான பாடல்களை இவர் மாட்டுவண்டியில் இருந்தபடியே புனைந்திருக்க வேண்டும். திருவாக்குப் புராணம் 1866ம் ஆண்டு அச்சுவாகனம் ஏறியது. அதனை அப்போது அச்சிட்டவர்கள் மானிப்பாயில் இருந்த RIPLEY AND STRONG அச்சகத்தார். இந்த நூல் எழுதப்பட்டபோது ஜெரமையா கனகசபைப் பிள்ளை கோபாய் தமிழ் பாடசாலையில் ஆசிரியராகவிருந்து, அங்கிலி க்கன் மிஷனரிமாரின் நன்மதிப்பை பெற்றிருந்தார். திருவாக்குப் புராணத்தினைப் பிரகரித்தவர் என்று C.M.S. தொண்டர் C.C. மெக்காதர் (Rev.C.C. Macarthur - C.M.S.) என்பவரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவர் கோபாய் தேவாலயத்தில் மதகுருவாகப் பணியாற்றியிருத்தல் வேண்டும். இந்த நூல் 1/8 அளவில் இருநூறு பக்கங்களைக் கொண்ட புஸ்தகமாக விளங்குகின்றது. 1650 பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. பெரும் பாலானவை விருத்தப் பாக்கள், சில அகவற் பாடலாகவும் உள்ளன. இந்த நூலில் எவ்விடத்திலாவது, ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப் பிள்ளையின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. புர்ச்சான்றுகள் மூலமாகவே இதனை இயற்றியவர் ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை என நாம் கண்டுகொள்கின்றோம். இதன் முதற் பக்கத்தில் கிறிஸ்து சமய வித்தியாசாலை மாணாக்கரும் பிற்கும், சத்திய வேத நூலைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு உபயோகமாக சீ. சீ. மெக்காதர் ஜெரால் புராண நடையாகச் செய்விக்கப்பட்டது. (5) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜெரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை இந்த நூலை இயற்றுவதற்கு ஒரு திட்டத்தினை வகுத்திருந்தார். நூல் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும். முதலாம் பகுதியில் ஆதியாகமம் யாத்திரகாமம், என்பவை செய்யுள் வடிவத்தில் வழங்கப்படல் வேண்டும். எனவே, முதலாம் பகுதி உலக சிறுஷ்டி முதல் சீணாய் வணாந்தரத்தில் 10 கற்பனைகள் அருளப்பட்டவரை கூறும். புலவர், இஸ்ரவேலரின் ஏனைய வரலாறும் பிற்கால யூத சமயத்தின் தோற்றமும் அவசியமில்லை என்று கருதியிருக்கலாம். எகிப்தியரிடமிருந்து பெற்ற விடுதலையே பழைய ஏற்பாட்டுச் செய்தியின் அடிநாதம். இந்த விடுதலைப் பயணத்தை வழியாக வத்து 10 கற்பனைகள் வரை நடைபெற்ற விடயங்களைச்

செய்யுள் நடையில் தந்துள்ளார். முதலாவது பகுதியில் ஜனனகாண்டம், யாத்திரைக் காண்டம், என இரண்டு காண்டங்கள் உண்டு. ஜனன காண்டத்தில் பதினொரு படலங்கள் உண்டு. அவை பின்வருமாறு:

- |                                   |                               |
|-----------------------------------|-------------------------------|
| 01. உற்பத்திப் படலம்              | 02. வினை குழ் படலம்           |
| 03. மகப்பேற்றுப் படலம்            | 04. குலமுறை உரைத்தற் படலம்    |
| 05. ஜலப்பிரளியப் படலம்            | 06. நோவாவின் வம்சப் படலம்     |
| 07. தேவன் ஆயிரகாமை அழைத்தற் படலம் | 08. ஈசாக்குப் படலம்           |
| 09. யாக்கோபுப் படலம்              | 10. ஏசாவின் மரபுரைத்தற் படலம் |
| 11. யோசேப்புப் படலம்              |                               |

யாத்திரைக் காண்டத்தில் எட்டுப் படலங்கள் உண்டு. அவை பின்வருமாறு:

- |                            |                            |
|----------------------------|----------------------------|
| 1. சிறைபுகு படலம்          | 2. மோசே அவதரித்த படலம்     |
| 3. மோசே காட்சி பெற்ற படலம் | 4. மோசே தூது சென்ற படலம்   |
| 5. பஸ்கா விரதப் படலம்      | 6. மீட்சிப் படலம்          |
| 7. வனம் புகு படலம்         | 8. பத்துக் கற்பனைப் படலம். |

புலவர், யோசேப்பு மீது மிகுந்த அபிமானம் உடையவராகக் காணப்படுகின்றார். ஏனெனில் யோசேப்புப் படலத்தில் மாத்திரம் 308 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஆயிரகாமின் அருமை மனைவி சாராவின் மரணத்தைப் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்.

“தப்பிலா நல்லொழுக்கத் தையலவள்அவ் வயதில் ஒப்பிலாக் கானானென்றுரைகெழுசீர் வளாநாட்டில் எப்பிரோ ஞெனுங்கீரி யாத்தர்பாவெனும் பதியில் வைப்பிலாம் வாழ் வொருவி வானுலகம் படர்ந்தானே

அயிரகாமின் வேலையாள் எலியேசர் ஈசாக்கிற்கு மனைவியாக விருந்த நெபேக்காளைக் காண்கின்றான். அதை ஆசிரியர் மரபு ரீதியாக விளக்குகின்றார்.

“இந்தகைய விசித்திருஞ்சேர் கண்ணியெய்தி இக் கூபத்திலிறங்கித் தெண்ணீர் மொண்டு கைத்தலத்திற் றாங்கிவரக் கண்டதூதன் காரிகைதன் ணெந்திரோடிக் கண்ணியின்னே வைத்தகுடத் தினியபுனல் சிறிதின்னே நீ வழங்குவாய்

யான் பருகுமாறேன்றோத  
அத்தபருகென விரைவிற் குடத்தைக் கையால்  
அவளிறக்கிப் பருகவற்களித்தாளன்றே!

யோசேப்பு போத்திபார் அரண்மனையில் இருந்தபோது சீமாட்டி அவனை வசியம் பண்ண முனைந்தாள். யோசேப்பின் திடசங்கற்பத்தை விளக்குகின்றார் புலவர்.

தினமு மிப்படிச் சேயிழை பேசினும்  
மனமொருப்பட விண்றி மறுத்தனன்  
தனது நற்பணி தன்னையியற்றவோர்  
தினம் கத்தினுட் சென்றனவென்பவே.

மோசேயை நெல்நதியில் எகிப்தின் அரசுகுமாரி கண்ட காட்சி யைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

வளங்கிளர் எகிப்து வேந்தன் மாமகள் நதிநீராட  
உளங்கொடு படர்ந்தங் காயங் கரையினி லுலாவிநிற்க.  
அளங்கெழு நாணலூடா மத்தகு பேழைதன்னை  
விளங்கயில் மருஞங்கண்ணாள் களிப்புற விரும்பிக் கண்டாள்.

புலவர் ஜெரமையா எவட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை திருவாக்கு புராணத்தில் இரண்டாம் பகுதியில் இயேகவின் வரலாற்றையும் அப்போ ஸ்தலர் செயல்களையும் விளக்க விரும்பினார். இரண்டாம் பகுதியைச் கவிசேட காண்டமும் ஏனைய காண்டம் கொண்ட நூலாக உருவாக்க முனைந்தார். கவிசேட காண்டமும் நற்செய்தி நூல்களை உள்ளடக்கி யதாகவும், மற்றைய காண்டம் அப்போஸ்தலர் நடபடிக்கைகளை உள்ளடக்கியதாகவுமிருக்க அவர் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால் திருவாக்குப் புராணம் இரண்டாம் பாகம் முற்றுப் பெறவில்லை, இந்தப் பகுதி விரைவில் அச்சிடப்படும் என்று குறிப்பு மாத்திரம் உள்ளது. (will shortly be published) அந்த நூலில் வரவிருந்த செய்யுட்கள் சில மாதிரிச் செய்யுட்களாக இந்தப் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது காண்டத்தில் ஓய்வு இந்த நூலில் காணப்பட வில்லை. கவிசேட காண்டத்தில் கவிசேட வரலாற்றுப்பாடும், யோவான் உற்பவித்த படலம் என்ற இரண்டு பாலங்களின் மாதிரிச் செய்யுட்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

ஷார்டு, போவான், ஒருக்கு ஆகிய நற்செய்தி நூல்களில் யோவானைப் பற்றிய சொப்திகளைத் தொகுத்து “யோவான் உற்பத்திப் பேரூயக் கலைத் தனி. சிறுதோன்”

படலத்தை” அமைத்துள்ளார். இதற்கு பின்னர் இயேசுபிரானின் வரலாற் கறைப் படலங்களாகத் தருவது அவரது திட்டமாக இருந்தது. யோவான் முதலாம் அதிகாரத்தில் யோவானைப் பற்றிய செய்திகள் இதில் ஆழ்கிய செய்யுள் வடிவம் பெறுகின்றது.

ஒருவனுடன் யோவானென்றுயர் பரனாலனுப்பப்பட்டுள்ளான். சான்றாய் வருமானங் றன்னாலெவரும் விகவாசம் வைக்க வந்தத் வொளியைப் பற்றித் தருமொரு சான்றிட்டனைத் தகுமொளிமற்றவன்ல்லன் சாற்றுமந்தத் திருவொளியைக் குறித்தன்னான் சாட்சியிடுவதற் கேயாச் சேர்ந்தனன்றே.

திருவாக்குப் புராணம் கிறிஸ்தவத்தைச் கதேச நிலைப்படுத்த எடுத்த முயற்சிகளில் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் குறிப்பாக கம்பராமாயணத்தில் ஊறித் திணைத்தவர் என்பது இப்பாடல்களைப் படிக்கும் போது புலனாகின்றது. தூரதிர்வெஷமாக இந்த நூல் முற்றுப்பெறவில்லை. ஒரு வேளை ஜேரமையா எவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை இரண்டாம் பகுதியையும் எழுதி முடித்திருக்கலாம். ஆனால், அவை அச்கவாகனம் ஏறவில்லை என்றும் கொள்ளலாம். இதன் பிரதியோன்றை இந்தியாவிலும் பார்த்தேன். அதுவும் முற்றுப் பெறாத திருவாக்குப் புராணமேயாகும்.

திருவாக்குப் புராணத்தின் கவிசேடகாண்டச் செய்யுள்கள் பேரும் பாலும் எச்.எ. கிருஷ்ணபிள்ளை எழுதிய “இரட்சண்ணிய சர்த்ததை” ஞாபகமூட்டுகின்றன. கிருஷ்ணபிள்ளையும், ஜேரமையா எவாட்ஸ் கனக சபைப்பிள்ளையும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். கிறிஸ்தவ துழிழ்புல வர்கள் என்ற வகையில் ஒருவரையொருவர் அறிந்திருக்கலாம். அகரா திப்பணி அவர்களை ஒன்று சேர்த்திருக்கலாம்.

திருவாக்குப் புராணம் ஒரு காலத்தின் தேவையை நிறைவேற்ற எழுந்த நூல். அதாவது, தமிழ் பண்டிதர்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவ சமயத்தினைப் பிரபஸ்யமாக்குவதற்கு உருவாக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றைய கால கட்டத்தில் திருவாக்குப் புராணம் அதிக பயனிக்க மாட்டாது. ஏனெனில், அதன் செய்யுள் நடை தமிழ் பண்டிதர்களுக்கு மட்டுமே விளங்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மேலும் திருவாக்குப் புராணத்திற்கு இதுவரை யாரும் உரை எழுதியதாகத் தேரிப்பாளினால்

இன்று பலர் கிறிஸ்தவத் திருமுறையைக் கவிதை நடையில் வெளியிட இன்னனர். எனவே திருவாக்குப் புராணம் கிறிஸ்தவத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே மட்டும் குறிப்பிடப்படும் நூலாக அமைந்துவிட்டது. ஆனால் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி எவ்வாறு உயர்ந்த மரபு தழுவிய தமிழ் அறிஞர்கள் மத்தியிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதற்குச் சான்றாய் இந்நால் விளங்குகின்றது.

ஒருமுறை சென்னை சி.எல்.எஸ். பொதுச்செயலாளர், டாக்டர் தயானந்தன் பிரான்சில் “கவிசேட காண்டம்” முழுவதும் யாழ்ப்பாணத் திற் கிடைக்குமாயின் இந்நால் முழுவதையும் மறுபிரகரம் செய்யலாம் என்றார். யாழ்ப்பாணத்தில் நான் பார்த்த பிரதிகளில் கவிசேட காண்டத் தின் மாதிரிச் செய்யட்கள் மாத்திரமே உள்ளன. இத்தகவலை அவருக்கு அறிவித்தேன். நூல் மறுபிரகரம் செய்யப்படவில்லை. திருவாக்குப் புராணம் முழுமையாக யாரிடமாவது இருந்தால் இதனை மறுபிரகரம் செய்யலாம்.

#### அடிக்குறிப்புக்கள்:

1. College for Literary and Religious Instruction of Tamil and other youth- Pamphlet issued by the American Missionaries who served in Ceylon (March 1823)
2. Arnold J.R. பாவலர் சரித்திர தீபகம் - 1886  
பக்கம் 92
3. St. John's college, Jaffna  
175th year Anniversary Souvenir -1998
4. Arnold J.R. பாவலர் சரித்திர தீபகம் பக்கம் 93
5. Macarthur Rev.C.C. (Editor)  
திருவாக்குப் புராணம் 1866  
நாலின் முதற் பக்கம்.

## கந்தபுராணமும் மோட்சப்பிரயாணமும்

“அமெரிக்க மிஷனரிமார் இலங்கைக்கு அளித்த மிகப் பெரும் கொடை நல்லொழுக்கத்தை வாழ்க்கையின் அடிநாதமாகக் கொள்ளும் கல்வின் (CALVIN) கோட்பாடாகும்.” (1)

- முன்னாள் உள்ளுராட்சி அமைச்சர் மு. திருச்செல்வம்

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, யாழ்ப்பாணத்தின் கலாச்சாரம் கந்தபுராணக் கலாச்சாரம் என்றார். “கந்தபுராணக் கலாச்சார” மென்ற தலைப்புடன் தாம் எழுதிய நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இப்படிப்பட்ட சிறப்புக்கள் வாய்ந்த கந்தபுராணம் இந்த யாழ்ப்பாணத்திலே பழைய காலத்திலே ஒவ்வொரு சைவா ஸயத்திலும், மடாலயங்களிலும் வருடந்தோறும் விதிப்படி படித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வந்தது. வருடத்தில் மூன்று மாத காலம் கந்தபுராண காலமாயிருக்கும். ஆன் களும், பெண்களும் மூன்று மாத காலம் காப்புக் கட்டி விரதமிருந்து கேட்பார்கள். ஒரு கிராமத்தில் பல கோவில்கள் இருக்கும். ஒவ்வொரு கோவிலிலும் பலவேறு மாதங்களில் புராணம் ஆரம்பித்து நடக்கும். படித்துப் பொருள் சொல்லுகிறவர்கள் தத்தம் கிராமத்திலும், அயற் கிராமங்களிலும் சென்று படித்துப் பொருள் சொல்லி வருவார்கள். படித்துப் பொருள் சொல்லும் முறை யாழ்ப்பாணத்துக்கே உரிய ஒரு தனிப்பட்ட முறை. கோவிற் சந்திதாணத்தில் தெற்கே வடக்குமுகமாக இருந்து ஒருவர் பாட்டை வாசி த்துப் பொருளுக்கேற்பப் பிரிப்பார். மற்றொருவர் கிழக்கு முகமாக இருந்து பொருள் சொல்லுவார். முதல், பதப் பொருள், பின் பொழிப்புரை, அதன் மேல் விசேட உரை சொல்லப்படும். வாசிக்கிறவர் ஏக்கதியில் எந்த இராகத்தில் வாசிக்கிறாரோ அப்பொருள் சொல்லுகிறவரும் அச்சதியில் அந்த இராகத்திற் பொருள் சொல்லுவார். விசேட படிப்புக் களுக்குப் பிரசித்த வித்துவான்கள் அழைக்கப்படுவார்கள். இந்த வழக்கம் ஜந்நாறு வருஷங்களுக்கு முன்தொட்டே

நடந்து வருகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழ் அரசர்களுள் யாரோ ஒரு புண்ணியவான் இந்த வழக்க த்தை இங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். இதனாலே, செந்தமிழும் சைவ சித்தாந்த உணர்ச்சியும் வளர்ந்து வரலாயது. (2)"

கந்தபுராணம் சோழர் காலத்தில் கச்சியப்பசிவாசாரியரினால் எழுதப்பட்ட நூலாகும். சோழர் காலத்தில் வடமொழியிலுள்ள புராணங்களைத்தமிழில் எழுதும் வழக்கம் பெருகியது. இது வடமொழியிலுள்ள ஸ்கந்தபுராணத்தைத் தழுவி பதினாயிரம் விருத்தப்பாக்களினால் இயற்றப்பட்டது. இதில் ஒன்பது காண்டங்கள் உள்ளன. இதனுடைய காலம் 14ம் நூற்றாண்டு ஆகும். வடமொழி ஸ்கந்தபுராணத்தில் ஒரு பகுதியான சங்கர சங்கிதையிற் காணப்படும் சுப்பிரமணியக் கடவுளின் கதையை எடுத்துக் கூறுகின்றது தமிழ் கந்தபுராணம்.

முருகனின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, திருவிளையாடல், குரபத்மனுடன் போர், தெய்வயானையின் திருமணம், வள்ளியின் காதல் முதலியவற் றைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர் எம்.எஸ். பூரணவிங்கப்பிள்ளை அவர்கள்.

"கந்தபுராணம் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களிற்கு  
மிகப் பிடித்தமான நால். ஓவ்வொரு  
யாழ்ப்பாணத்தவனும் அதில் சில பகுதியையாவது  
மனதில் பதித்துள்ளான், சொல்லுமுன் செய்யுளை  
ஒப்புவிப்பான்" என்றும் எழுதியுள்ளார். (3)

கந்தபுராணத்தை ஆறுமுகநாவலர் உரைநடையில் எழுதித் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். ஆறுமுகநாவலர்களுடைய உரைநடையும், கந்தபுராணம் யாழ்ப்பாண மக்கள் மத்தியில் பிரசித்தம் அடையக் காரணமாயிற்று.

"தெய்வயானையம்மையாரும், வள்ளிநாயகியம்மை  
யாரும் இவ்வாறு தம்முள் வேறுபாடு ஒரு சிறிது  
மின்றி, அன்போடு அளவளாவி மனமும் உயிரும்  
செயலும், சிறப்பும் ஒன்றாக, மலரும் மணமும்  
போல வேற்றுமையின்றிக் கலந்து வீற்றிருந்தார்கள்.  
இவ்விருவரும் உடலும், உயிரும் போலத்  
தங்களுள் வேறுபாடின்றி, கங்கையும், யமுனை  
யும் கடலோடு சேர்ந்தாற் போலச்  
சுப்பிரமணியக் கடவுளைச் சேர்ந்து

வழிப்பட்டு ஒழுகலாயினர். இந்த ஞான சக்தி, கிரியா சக்தியாக தேவிமார் இருவரும் தமது இருமருங்கிலும் வீற்றிருக்க, சுப்பிரமணியக் கடவுள் அவர்களுக்கருள் புரிந்து, எல்லா வியிரகள் மாட்டும் வைத்த பேரருளி நாலே அவரவர் விணைகளுக்கேற்ற பிறவிகளைக் கொடுத்து - அவர்களுள்ளே பரிபக்குவமுடைய அன்பர்கள் யாவர்க்கும் மோட்சத்தையுதவி, கந்த கிரியில் என்றும் வீற்றிருந்தனருளவார்.” (4)

### (அ) அமெரிக்க மிஷனரிமார் வருகை

ஏத்தாழ ஐநூறு ஆண்டுகள் கந்தபூராணக் கலாசாரத்தில் முழுகியிருந்த யாழ் சமுதாயத்திலே, மதப்பிரசாரம் செய்ய அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். அமெரிக்க மிஷனரிமார் கிறிஸ்தவ சமயத்தில் தூய்மைவாதிகள் என்ற உட்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். ஜோன் கல்வினுடைய சிந்தனைகளே அவர்களுடைய இறையியலின் அடிநாடம். இவர்கள் 1840ம் ஆண்டு மானிப்பாயில் அச்சிடத்து வெளியிட்ட கொள்கைப் பிரகடனத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

“உலகத்தின் முடிவிலே இயேக்கிறிஸ்து மகிமை யோடே வந்து, மரித்தவர்களை எழுப்பி, உயிரோடிருக்கிறவர்களை மறுருபமாக்கி எல்லாரையும் கூட்டி நியாயம் தீர்த்து, குணப்படாதவர்களையோ நித்திய நகரத் திலே தள்ளிப் போடுவாரென்றும் விகவா சிக்கிறோம்.” (5)

தூய்மைவாதிகளான அமெரிக்க மிஷனரிமார்களுக்கு இரண்டு நூல்கள் முக்கியமானவையாக இருந்தன. ஒன்று கிறிஸ்தவத் திருமறை, மற்றையது தூய்மைவாதியாகிய ஜோன் பன்மன் அவர்கள் எழுதிய “மோட்ச பிரயாணம்” அல்லது PILGRIM'S PROGRESS என்ற நூலாகும். மோட்சப் பிரயாணம் என்ற நூல் இங்கிலாந்திலே 1678ம் ஆண்டு எழுதி முடிக்கப்பட்டது. இதனை எழுதியவர் தமது சமய நம்பிக்கைகளுக்காக அங்கிலிக்கன் மரபைக்கொண்ட இங்கிலாந்தின் அரசினால் சிறையில் இடப்பட்டார். சிறையிலிருந்தவாரே இந்த நூலை எழுதி முடித்தார். இந்த நூல் தூய்மை வாதிகளிற்கு மிகவும் பிழிச்சுபட்டன

நூலாகும். இதனை ஒரு தொடர் உருவமாக நூலாசிரியர் உரைநடையில் எழுதியுள்ளார். ஆசிரியர் ஒரு கனவு காண்கின்றார். கனவிலே கிறிஸ்தியான் என்றொருவன் கையிலே திருமறையைத் தாங்கிக் கொண்டு முதுகிலே பெரும் கமையுடன் காணப்படுகின்றான். திருமறையிலிருந்து தான் வாழுகின்ற “நாசபுரி” என்ற நகரம் விரைவில் அழிந்து போகும் என்று அறிந்து கொள்கிறான். கவிசேஷகன் என்பவர் நாசபுரியிலிருந்து தப்பியோடும்படி கூறுவிடுகிறார். கிறிஸ்தியானின் மனைவியும், பிள்ளைகளும் அதற்கு உடன்படவில்லை. கிறிஸ்தியான் தனியாகப் புறப்பட்டுச் செல்கின்றான். ஏமாற்றுக்காரனையும், நல்ல ஆலோசனை வழங்குபவர்களையும் சந்திக்கிறான். மரண இருளின் பள்ளத்தாக்கு, ஆட்மபரச் சந்தை, சந்தேகக் கோட்டை, அவமானத்தின் கிடங்கு முதலியவற்றைத் தாண்டி, இறுதியில் நித்திய மோட்சத்தை அடைகின்றான். அவன் போகின்றபோது விநோதமான ஐஞ்களைச் சந்திக்கின்றான். லௌகீகன், விகவாசி, நம்பிக்கை, அப்போலியான், ஏக்கம் என்று பலவிதமான பாத்திரங்கள் குறுக்கீடு செய்கின்றன.

இந்த நூலின் 2வது பாகம் கிறிஸ்தியானின் மனைவியாகிய கிறிஸ்தனா மோட்சத்தைச் சென்றடைந்த வரலாற்றை கூறுகின்றது. அவரும் பலவிதமான இடர்ப்பாடுகளையும், பெண் பாத்திரங்களையும் சந்திக்கின்றாள். திருமதி வெளவாற்கண், திருமதி கரிசனையற்றவள், திருமதி விளையாட்டுப் புத்தி, திருமதி சுத்த சூனியம் என்ற பெண் பாத்திரங்கள் இரண்டாம் பகுதியிலே காணப்படுகின்றன.

#### (ஆ) மனதனின் கிழிலை (DEPRAVITY OF MAN)

இந்த நூல் தூய்மைவாதிகளுக்கு உகந்த நால் ஆயிற்று. ஏனெனில் மனிதனின் இழிநிலையை இந்த நூல் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மக்களின் இழிநிலை பற்றிக் கூறும் நூல்களைக் கிறிஸ்தவ பக்தர்கள் மிகவும் விரும்பிப் படித்தார்கள். திருவாசகம், தாயுமானவர் பாடல்கள், அப்பர் தேவாரம் என்பவற்றின் மீது கிறிஸ்தவர்கள் நாட்டம் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், அவை மனிதனுடைய இழிநிலையை எடுத்துக் கூறுவதேயாகும். “நான் அகத்த உதடுகள் உள்ள மனிதன், அகத்த உதடுகள் உள்ள மக்கள் மத்தியில் வாசம் பண்ணுகின்றவன்” என்றார். ஏசாயா தீர்க்கர். ஆண்டவரே பாவியாகிய என்னை விட்டுப் போய்விடும் என்றார் பேதுரு.

அமெரிக்க மிதனரிமார் “மோட்ச பிரயாணத்தை” யாழ்ப்பாணத் திற் பரப்புவதற்கு மிகவும் பிரயாசைப்பட்டார்கள். அத்துடன் கந்தப்பாணத்தின் மீது துமிழ் மக்களுக்கிருந்த அபிமானத்தையும் நன்கு அறிந்து வருவத் தகவல்தான்.

கொண்டார்கள். 1820ம் ஆண்டு யாழிப்பாணம் வந்த லீவை ஸ்போல்டிங் என்ற தொண்டர் 1852ம் ஆண்டளவில் “தமிழ் ஆசிரியர்களினதும் அவர்கள் ஆக்கங்களினதும் பட்டியல்” என்ற நூலினை எழுதினார். அந்த பிரகாரத்திலே கந்தபுராணத்தைப் பற்றி விரிவான குறிப்புக்களைத் தந்துள்ளார். அவர் பார்த்த கந்தபுராணம் ஏட்டுச் சுவடியாகவே இருந்திருக்கவேண்டும். இது முதன்முதலாக ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் கிரந்தத்தில் கச்சியப்பர் என்ற பிராமண பக்தரால் எழுதப்பட்டது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். (6)

லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களே முதன் முதலாக மோட்ச பிரயாணம் முழுவதையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். இவர் தமது மொழி பெயர்ப்புக்கு இட்ட பெயர் “பரதேசியின் மோட்ச பிரயாணம்” என்பதாகும். இந்த நூல் ஒன்று இப்பொழுது இங்கிலாந்தில் உள்ள பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் காணப்படுகின்றது.

லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களின் உரை நடைக்குப் பின்வருவன உதாரணம் :-

“இதனைக்கேட்டு அவனுடைய உற்றார் பெற்றார்  
சுற்றுத்தார் யாவரும் பெண்டு பிள்ளைகளும்  
அவன் சொன்னதை நம்பாமல் மகா ஆச்சரியங்  
கொண்டு அவன் பித்தங்கொண்டு பிதற்றுகிறா  
னென்றெண்ணி அவன் நித்திரை செய்தால்  
அறிவு தெளியிடுமென்று யோசித்து அவனைக்  
கண்ணுறுங்கச் சொல்லிப் படுக்கச் செய்தார்கள்.  
அப்படிச் செய்தும் அவனுக்கு நித்திரை  
வந்ததில்லை”

“நித்திரை” என்ற பதம் யாழிப்பாணத்தில் எழுதப்பட்டது என்பதற்குச் சான்று.

லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களின் பரதேசியின் மோட்ச பிரயாணம் என்ற நூலே கிறிஸ்தவ கம்பர் என்று அழைக்கப்பட்ட எச்.ஏ.கிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள் முதன் முதலாக படித்த மொழிபெயர்ப்பாகும். (7) இந்த மொழிபெயர்ப்பு யாழிப்பாண சமய நூல் கழகத்தாரால் 1852ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந் நூலினால் கவரப்பட்ட கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் 1894ல் இரட்சஸ்னிய யாத்திரிகத்தை விருத்தப்பாவிலும், திருத்தாண்டகம், வஞ்சித்துறை, கலித்துறை ஆகியவற்றிலும் உருவா க்கித் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கினார்.

அமெரிக்கன் மின்னிமார் தாம் அமைத்த வட்டுக்கோட்டைச் செமினியில் மோட்ச பிரயாணத்தை மிகுந்த கவனத்துடன் கற்பித்தார்கள். மாணவர்கள் உள்ளத்தில் மோட்ச பிரயாண உண்மைகள் நன்றாக பதிய வேண்டுமென விரும்பினார்கள். அத்துடன் மக்கள் மத்தியில் கந்தபூராணத்திற்கு இருந்த செல்வாக்கிற்கும் அவர்கள் கண்மூடிகளாக இருந்து விடவில்லை. கந்தபூராணத்தையும் செமினியில் கற்பிக்க முயற்சித்தார்கள். ஆனால், அந்த முயற்சி பின்னர் கைவிடப் பட்டது.

### (இ) கந்தபூராணம்

ஆறுமுகநாவலர் கந்தபூராண மகிழ்ச்சையைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தமது நூல்கள் மூலமும் பிரசங்கங்கள் மூலமும் உணர்த்தினர். யாழ்ப்பாணத்தவரின் சமயத்தின் அடிப்படை கந்தபூராணமாயிற்று. அமெரிக்கன் மின்னிமாரின் வருகையால் மோட்ச பிரயாண நூலின் விழுமியங்கள் தமிழ் மக்கள் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்தன. 19ம் நூற்றாண்டில் பிறந்த ஒரு தமிழ் கிறிஸ்தவ மதகுரு தூய்மை வாதத்தால் தாம் எவ்வாறு கவரப்பட்டேன் என்று எழுதியுள்ளார். அவர் சாவகச்சேரியில் இருந்து கொடிகாமத்திற்குப் புகையிரத மார்க்கமாகச் சென்றார். மூன்றாம் வகுப்பு பயணச்சீட்டுடன் இரண்டாம் வகுப்புப் பெட்டியில் ஏறிவிட்டார். கொடிகாமத்தில் இறங்கிய பின்னர் தான் ஒரு தவறு செய்துவிட்டதாக உணர்ந்தார். எனவே, பின்னர் பிராயச்சித்த மாக கொடிகாமத்தில் இருந்து சாவகச்சேரிக்கு வரும்போது இரண்டாம் வகுப்புப் பயணச் சீட்டை வாங்கி மூன்றாம் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்தார். (8)

இந்த விதமான ஒழுக்கத்தையே அமெரிக்காவில் இருந்துவந்த தூய்மைவாதிகள் வலியுறுத்தினார்கள். யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தில் கந்தபூராணமும், மோட்சபிரயாணமும் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தின. ஆறுமுகநாவலர், தந்தை செல்வா ஆகியோரிடம் பக்தி உணர்வும், நீதி நெறியும் செறிந்து காணப்பட்டன. இவை யாழ்ப்பாணத்தவர் விரும்பிப் போற்றிய விழுமியங்களாகும்.

யாழ் சமுதாயத்தில் எத்தனையோ ஏற்றத்தாழ்வுகள், இருந்தும், இங்கு நாஸ்திகமோ, பொதுவுடைமைவாதமோ என்றும் வளர்ச்சி பெறவில்லை. இந்தக் கலாசாரத்தின் அடிப்படை கந்தபூராணமும் மோட்ச பிரயாணமுமாகும். யாழ்ப்பாணத்தவர் பத்தொன்பதாம், இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் மேலோங்கி நின்றமைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைத்த

கல்வி வாய்ப்புக்கள் மட்டும் காரணமாகா, சிறுவயதிலிருந்தே சைவர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் பக்தி நெறியில் வளர்க்கப்பட்டமையும் காரணமாகும்.

### அடிக்குறிப்புக்கள்

- 1) The greatest contribution that the American Ceylon missionaries had made to Ceylon was their Calvinistic faith in the ultimacy of moral values.

-Hon. M. Thiruchchelvam

Kulandran Sabapathy : The word men and matters  
Vol - 1 Page 339

- 2) பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை - கந்தபுராண கலாசாரம், பக்கம் 15
- 3) Kandapuram is a favourite study of the Tamil people of Jaffna and every Jaffnee has many stanzas by heart and at his fingers end.  
Pooranalingampillai M.S: Tamil Literature,  
Page 206
- 4) ஆழுமுகநாவலர் - கந்தபுராணம் (கத்திய ரூபம்)  
பக்கம் 559
- 5) சபை நெறி - இலங்கை, மதுரை, சென்னைப் பட்டணம் என்னும் இடங்களில் வழங்கும் அமெரிக்கன் மிசியோன் சபைகளின் பிரமாணமும், உடன்படிக்கையும். பக்கம் 3, 1840.
- 6) KANTHAPPOORANAM: This is the history of king sooran (சூரன்) who as a reward for having performed the most severe penance in a wilderness for 2000 years, was allowed by the God Siva (சிவன்) to rule over many kingdoms. Afterwards becoming proud he rebelled against that God who sent his son Kanthasamy (கந்தசவாமி) to wage war against him. The armies on both sides were so great that all the seas dried up by the dust occasioned by their march, their heights reached to the

stars. For sling stones they used the highest mountains. The history was first written in GRANDAM more than 1000 years ago and afterwards put into Tamil by a Brahmin named Kachiyappan. Many hundreds of gods are mentioned in it who have left the world after having distinguished themselves by the part they took in these wars. This book is one of the oldest extant. Many express doubts of its authenticity while others say that the events recorded happened in former time when there existed a different race of mankind.

Spaulding Levi : A brief Account of Tamil Authors and their works. (1852)

- 7) டாக்டர் வி. ஞானசிகாமணி : எச்.ஏ.கிருஷ்ணபிள்ளையின் நூல்கள், பக்கம் 95
- 8) இயேசுதாசன் இ.கே. : கனம் ஈ.கே. இயேசுதாசன் சீவியசரித்திர குறிப்புக்கள், பக்கம் - 60

## துண்டுப்பிரசரங்களின் தோற்றமும் 2. அரநடை வளர்ச்சியும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் உரைநடை அதிசிறந்த வளர்ச்சியைக் கண்டகாலம். பேராசிரியர் க. கைலாசபதி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழுலகின் தனிநாயகன் ஆறுமுகநாவலர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்குக் காரணம் அவர் வளர்த்த உரைநடையேயாகும். உரைநடையில் ஆறுமுகநாவலர் முழுமுச்சுடன் இறங்குவதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது, கிறிஸ்தவ மிஷன் சங்கங்கள் எழுதிய துண்டுப்பிரசரங்களும், கண்டன நால்களுமேயாகும்.

### (அ) யாழ்ப்பாணத்தில் துண்டுப்பிரசரங்கள்

இலங்கையிலே, கிறிஸ்தவ மிஷன்களுக்கும் சௌவசமயத்திற்கும், கிறிஸ்தவ மிஷன்களுக்கும் பொத்த சமயத்திற்குமிடையிலான சொற்போர்களை ஆராய்ந்த வரலாற்று ஆசிரியர்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் எழுத்து மூலமாகப் பல சொற்போர்கள் நடந்துள்ளன. தென்னிலங்கையில் மேடை விவாதங்களே அதிகமாக நடந்துள்ளன. அங்கு சொற்போர்கள் அதிகமாக எழுத்துருப்பெறவில்லை என்று கூறியுள்ளார்கள். (1)

யாழ்ப்பாணத்தில் சொற்போர்கள், சமயக்கண்டனங்கள், மறுப்புக்கள் என்பன எழுதப்பட்டுக் கற்றோரும் மற்றோருமாகிய யாவரினாலும் படிக்கப்பட்டு வந்தன.

### (ஆ) தூய்மைவாதிகளின் துண்டுப் பிரசர மரபு:

யாழ்ப்பாணத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் துண்டுப் பிரசரங்கள் புற்றிசல் போலப் பெருமளவிற்கு எழுந்தமைக்குத் தூய்மைவாதிகளின் பிரசரமரபு பெருமளவிற்குக் காரணமாகும். தூய்மைவாதிகள் என்ற கிறிஸ்தவ உட்பிரிவைச் சார்ந்த அமெரிக்க மிஷனரிமார் 1816ம் ஆண்டு முதன் முதலாக யாழ்ப்பாணத்திற் காலடி எடுத்து வைத்தனர். 1833ல் தான் அவர்கள் இந்தியாவிற்குச் செல்லமுடிந்தது. இத்தூய்மைவாத இயக்கம் இங்கிலாந்தில் பதினாறாம் நூற்றாண்டில், பலவித இடர்பாடுகளின் மத்தியிலேயே முளைவிட்டது. அத்திருச்சபையின்

தோற்றுத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்த அங்கிலிக்கன் திருச்சபையின் கண்டனங்களுக்குப் பதிலாடி கொடுக்குமுகமாகப் பலவித துண்டுப் பிரசரங்களை அவர்கள் அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டியதாயிற்று. 1582ம் ஆண்டில் இவர்களது முதலாவது பிரசரம் இங்கிலாந்தில் வெளியாயிற்று. அதனுடைய பெயர் பின்வருமாறு.

“A book which sheweth the belief and manners of all true Christian and A Treatise of reformation without tarrying for any and the Wickedness of those Preachers which will not reform till the Magistrate command or compel them.” (2)

தூய்மைவாதிகள் இங்கிலாந்தில் அங்லிக்க அரசு கொடுத்த கஷ்டங் களிலிருந்து விடுதலை பேற அமெரிக்காவிற்கு புடைபெயர்ந்து சென்றனர். அங்கும் அங்லிக்கன் பேராயராட்சி முறை பரவுவதனைத் தடுக்கத் துண்டுப்பிரசரங்களை எழுத வேண்டியதாயிற்று. அமெரிக்காவிலே முதன்முதலாக அச்சக்ததை அமைத்தவர்களும், பத்திரிகையை நடத்தியவர்களும் இத்தூய்மைவாதிகளேயாகும்.

இதனாலேதான் இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்ததும் பிரசரங்களை எழுதி வழங்கினார்கள். புரட்டஸ்தாந்து மிடென் தொண்டர்கள் 1813ம் ஆண்டு இந்தியாவிற் பணிசெய்ய அனுமதிக்கப்பட்டாலும், முதன் முதலாக துண்டுப் பிரசரங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலேதான் 1824ல் தோன்றின. இதற்குப் பின்னர் 1829ல் பாளையங்கோட்டையிலும், 1830ல் நெய்யூரிலும் தொடர்ந்து மதுரை, தஞ்சாவூர், தரங்கம்பாடி ஆகிய இடங்களிலும் துண்டுப் பிரசரங்கங்கள் உருவாகின.

அமெரிக்க மிடெனரிமார் துண்டுப்பிரசரங்கள் மக்கள் மத்தியில் நன்கு படிக்கப்பட்டு வருவதனைக் கண்டனர். 1850ல் தனது பத்திரிகையான உதயதாரகையில் “துண்டுப்பிரசரங்களின் பெலன்” என மகுடமிட்டு ஒரு கட்டுரையைப் பிரசரித்திருந்தனர். அதிலே பின்வருமாறு குறிப் பிடப்பட்டுள்ளது.

நாம் துணைக்காரரை உபயோகமாய்ச்  
செய்வதே பார்க்கிலும், அச்சுச் சூத்திரத்  
தினாற் செய்வததிகமென்பது என் மனத்திற்குக்  
திருட்டாந்தமாயிருக்கின்றது. பிரசங்கத்திற்  
பெரிய காரியந்தான், ஆனாலும் அது முதன்மை

பெற்றதல்ல. ஏலாத சிறிது காரியத்தை அச் சூத்திரத்தினாற் செய்யக்கூடும். ஆனாலும் அச்சுச் சூத்திரமோ பிரசங்கத்தினாலேதான் பெரிய காரி யத்தைச் செய்யக்கூடும். சிறுபுத்தகங்கள் எங்கும் செல்லக்கூடும். அவைகள் ஒருக்காலும் நாணி இலட்சையடைகிறதில்லை. அவைகளுக்கு அச்ச மென்பது தெரியாது. அவைகள் ஒருநாளும் கொன்னிக்கிறதில்லை. இனைத்துப்போகிறதுமில்லை. மரணிக்கிறதுமில்லை. ஏனென்றால் அச்சுச் சூத்திரத் தினால் அவைகளை முடிவின்றிப் பெருகப்பண்ணலாம்....

---

அவைகள் சகல உண்மைகளையுஞ் செலுத்துகின்ற ஊர்திக்குச் சமானமாய் சகலவுகைச் சனத்தையும் படிப்பித்துச் சீர்திருத்து முபாத்தியைப் போலவுஞ் சகல தேசங்களிலுமுள்ளவர்களுடைய தரும மாதா வாகவும் இருக்கின்றன. (4)

1823ம் ஆண்டு தொடக்கம் அமெரிக்க மின்னரிமார் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு பல துண்டுப்பிரசரங்களை எழுதி வெளியிட்டனர். முதலில் ஒலைச் சுவடிகளில் செய்திகளை எழுதி வினியோகித்தனர். பின்னர் அச்சுகத்தின் மூலமாகவும், 1834ம் ஆண்டு மானிப்பாயில் அமைக்கப்பட்ட தமது சொந்த அச்சுகத்தின் மூலமாகவும் துண்டுப் பிரசரங்களை அச்சிட்டு வினியோகிக்கலாயினர்.

ஆரம்பத்தில் இத்துண்டுப்பிரசரங்களுக்கு அதிக எதிர்ப்புக் காணப்படவில்லை. இத்துண்டுப்பிரசரங்கள் சில நன்மைகள் செய்தன என்று மயிலை சீனி வேங்கடசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்தச் சங்கங்கள் வெளியிட்ட ஏராளமான துண்டுப்பிரசரங்களின் பட்டியலைக் கூறினால் அது மிக நீண்ட பட்டியலாகும். படிக்கும் பழக்கத்தை உண்டாக்கவும், புத்தகங்களை வாங்கிப்படிக்க இயலாதவர்களுக்கு உதவியாகவும் இருந்தன இப்புத்தகங்கள்.” (5)

#### (இ) யாழ்ப்பாணத்தில் துண்டுப்பிரசரங்கள்

யாழ்ப்பாணத்தில் இத்துண்டுப்பிரசர இயக்கம் எவ்வாறு தோன்றி யதென 1820ம் ஆண்டு பணியாற்ற வந்த ஸீவை ஸ்போல்டிங் என்ற மின்னரி எழுதி வைத்துள்ளார்.

“துண்டுப்பிரசரப் பணி சில தனிப்பட்ட ஆர்வலர் களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பாக சில ஆயிரம் துண்டுகள் ஒலைச் சுவடிகளில் எழுதப் பட்டன. இவைகள் பல குறைபாடுடையவையாகக் காணப்பட்டன. வாசிப்பது கடினம். பிரதி செய்யப் படும்போது பிழைகள் வந்துவிடுகின்றன. எனவே, அச்சடிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்களைப்போல மக்களினால் விரும்பப்படவில்லை. எனவே தனிப்பட்ட முயற்சிகளினால், வளர்ந்துவரும் மக்கள் ஆர்வத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. இன்னும் குறிப்பாகக் கூறப்போனால் அஞ்ஞானத்தினால் அழிந்து போகும் மக்கட கூட்டத்தின் தேவையைப் போக்க முடியவில்லை. எனவே துண்டுப்பிரசர வேலை பயனளிக்க வேண்டுமாயின் மாவட்டத்தில் சிதறிப் போயிருக்கும் பல வேறு முயற்சிகளை ஒன்று சேர்த்துத் துண்டுப்பிரசரங்கம் ஒன்று உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இது நமது சக்தியை ஒன்று திரட்டுவது மட்டுமன்றி வரட்சியிலும், மரணத்தின் நிழலினும் அவதிப்படும் சமுதாயத் திற்குச் சிறிய அளவிலாவது நன்மையளிக்கும் ஊடகமாகவும் அமையும். இந்தத் தேவைகளின் அடிப்படையிலேயே யாழ்ப்பாணத் துண்டுப்பிரசர இயக்கம் 1824ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் உதயமாயிற்று.” (6)

துண்டுப்பிரசரங்கத்தின் முதலாவது படைப்புக்கள், நல்லூரிலிருந்து அங்லிக்கன் அச்சகத்திலிருந்துதான் வெளியாகின. 1833வரை அமெரிக்க மினனிரிமார் அச்சகம் நடாத்துவதற்குப் பிரிட்டிஷ் அரசு தடைவிதித்திருந்தது. தொடக்ககாலப் பிரசரங்கள், நாட்காட்டிகள், தினசரி உணவு, வேதாகம வரலாறு, “பாட்டுப் புஸ்தகங்கள், யோசேப்பின் கதை, மோட்ச பிரயாணம்” என்பனவாக இருந்தன. (7)

துண்டுப்பிரசரங்கள் மக்கள் மத்தியில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தின. கல்வியில் நாட்கங்களைப் படித்து ஆர்வத்தோடு படித்தனர்.

“தேங்காய் என்னைய் விளக்கிலே பனையேட் டிலும் கையேட்டிலும் மங்கிய எழுத்துக்களைப்

படிக்கமாட்டாது தயங்கியவர்களுக்கு அழகாக அச்சிடப்பட்ட கிறிஸ்தவ புஸ்தகங்களும், கவிசே ஷங்களும் புதுக் கவர்ச்சியை அளித்தன. (8)

ஆறுமுகநாவலர் பணியைத் தொடங்குமுன் இத்துண்டுப் பிரகரங்களுக்கு மறுப்பினை இயக்க நீதியாக யாரும் மேற்கொள்ள வில்லை. கன்னாகம் முத்துக்குமார் கவிராயர் (1780 - 1851) யேசுமத பரிகாரம், ஞானக்கும்மி என்ற நால்களை எழுதினார்.

1847ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31ம் திகதி நாவலர், வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில் சௌந்தரமண்டபத்தில் சைவப் பிரசங்கத்தைத் தொடங்கினார். அச்சகத்தின் வலிமையையும் செல்வாக்கையும் நன்கு ணர்ந்து கொண்ட நாவலர், அச்சகப்பணியில் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டு உழைக்கலானார். மிழனரிமார் அச்சுச் சூத்திரம் என்று குறிப்பிட்ட அச்சியந்திரசாலை, அச்சு வாகனமாகியது. அவருடைய அச்சகம் 1849ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் சென்னையில் வித்தியானுபாலன யந்திரசாலை என்ற பெயருடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. முதன் முதலில் சைவ இலக்கியங்களுக்கு உரை நால்களை எழுதி வெளியிட்ட நாவலர் 1854ம் ஆண்டு சைவதூஷண பிரகாரம் என்ற கண்டன நாலை எழுதினார். இதனைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்தவர்களுக்கும் சைவர்களுக்குமிடையில் கண்டனப் பிரகரங்கள் கட்டுரைகள் பெருமள வில் தோன்றின.

இந்தக் கண்டன இலக்கியங்கள் யாழ்ப்பாணமக்கள் மத்தியில் வித்துவக்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, வாசிக்கும் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கின. தமிழ் உரைநடை வேகமாக வளர்ந்தது. அமெரிக்க மிழனரிமாரில் கல்வியில் மேலோங்கி நிற்ற லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களும், டிரீலீரி ஆறுமுகநாவலர் அவர்களும், இந்த வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தினரெனின் தவறாகாது. இந்த உரைநடைத் திறந்தான் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அறிஞர்களுக்குப் பெருமை சேர்த்துக் கொடுத்தது. நாவலரைத் தொடர்ந்து தலைசிறந்த சைவ உரைநடையாசிரியர்களும், ஸ்போல்டிங் என்ற மிழனரியைத் தொடர்ந்து பல சுதேச கிறிஸ்தவ உரைநடை ஆசியரியர்களும் தோன்றினார்கள். கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, ஆர்னல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோர் மிழனரிமாரைத் தொடர்ந்து உரைநடை நால்கள் எழுதினார்கள். கறோல் விசுவநாத

பிள்ளையின் “குப்பிரதீபம்” கிறிஸ்தவத் தமிழின் கொடுமூடியாகும்.

தென்னிந்தியா உரைநடையில் பின்தங்கியிருந்தது என்பது மறக்க முடியாத உண்மை. செய்யுள்தான் அப்புலவர்களுக்குக் கைவந்த கலை. இதனைச் ‘சோமலே’ அவர்கள் தாம் எழுதிய “வளரும் தமிழ்” என்ற நூலிலே விளக்குகின்றார்.

“உரைநடை எழுதுவது அண்மைக் காலம் வரை எவ்வளவு அரிதாக இருந்ததென்பது பின்வரும் செய்தி யிலிருந்து அறியப்படும். சொற்செறிவும் பொருட்செறி வும், ஒசை நயமும் உள்ள 6000 விருத்தங்களாக விட்டன புராணத்தைச் சென்ற நூற்றாண்டில் குப்பராய ஜூயர் என்பவர் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். எனினும் முன் உரை எழுத அவர் மிகவும் துயரப்பட்டாராம். எட்டு நாட்கள் முயன்று ஒருவாறாக ஒன்றறைப் பக்க அளவில் தம் முன்னுரையை அவர் எழுதி முடித் தாராம்.” (9)

தமிழ்நாட்டில் உரைநடை அருகியிருந்த காலத்தில் யாழ்ப் பாணத்தில் தலைசிறந்த உரைநடையாசிரியர்கள் தோன்றித் தமிழுக்குச் சிறப்புச் செய்தனர். இதனாலேதான் தெ.பா.மீ. அவர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு, யாழ்ப்பாணத்திற்குரியதென்றார்.

#### அடிக்குறிப்புக்கள்

1. The Hindu - Christian controversies of Nineteenth Century Ceylon - R.F.Young and S. Jebanesan. 1995.
2. The Buddhist - Christian Controversies of Nineteenth Century Ceylon - R.F.Young and G.P. Somaratna-1995
3. சௌநி வேங்கடசாமி மயிலை - பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம் - (1962) பக்கம் - 74.
4. உதயதாரகை - 28/02/1850
5. சௌநி வேங்கடசாமி - மயிலை - மு.கு, பக்கம் - 74.
6. Something was effected by individuals especially by the circulation of a few thousand tracts written on the ola but these besides the inconveniences arising from them not being al-

ways legibly written and being liable to many errors in transcribing did not prove so acceptable to the people as printed books and it was soon found that the individual efforts could little towards answering the increasing demands - or rather necessities of the multitudes perishing in ignorance.

The only effectual resort appeared to be the formation of a Tract society which might not only unite the few scattered energies of the district but become a channel of communication with a larger society able to pour atleast some small stream of benevolence upon this land of drought and shadow of death.

Spaulding Levi : The Early History of the Jaffna Tract Society (1869) Page-3

7. Ibid - Page - 6
8. இரத்தினசபாபதி  
நாவலர் மாநாடு விழா மலர் - 1969 - பக்கம் 139.
9. சோமலெ : வளருந்தமிழ் 1956  
பக்கம் 40

## யாழ்ப்பானத்திலும் நாஞ்சில் நாட்டிலும் வன்டன் மிஷனரிச் சங்கம் (L.M.S.)

“கழக்கிலும் மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும்  
ஜனங்கள் வந்து கடவுள் ராஜ்யத்தில் பந்தியிருப்பார்கள்  
பிந்தியோர் சீலர் முந்தியோராவார். முந்தனோர்  
சீலர் பிந்தனோராவார்”

ஹாக்கா 13 : 29, 30

இந்தியாவின் தென்கோடி, தமிழ் இலக்கியங்களில் நாஞ்சில் நாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதுவே வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் தென் திருவாங்கள், கண்ணியாகுமரி மாவட்டம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டது. கண்ணியாகுமரி மாவட்டத்தின் தலைநகர் நாகர் கோவிலாகும். நாஞ்சில் நாட்டில் ஒரு பலம் வாய்ந்த திருச்சபை இருக்கின்றது. நாகர் கோயிலில் உள்ள மிகப்பெரிய ஆலயமாகிய “ஹோம் சேச்”(Home Church) ஞாயிறு வழிபாட்டிற்கு 2000 பேர் கூடுவார்கள். விசேட உற்சவங்களின்போது 5000 பேர் கூடுவார்கள். தென்னாசியாவிலே மிகப்பெரிய புரட்டஸ்தாந்து சபை “ஹோம் சேச்” என்று கருதப்படுகின்றது. நாகர் கோவில் ஒரு கிறிஸ்தவ நகரம் போலவே இன்று காட்சியளிக்கின்றது. எங்கு பார்த்தாலும் தேவாலயங்கள், நாற்சந்திகளிலும், கடைத் தெருக்களிலும், திருமறை வசனங்கள் பெரிய அளவில் காணப்படுகின்றன.

இங்குள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் நாடார் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இன்று தமிழ் நாட்டில் பிராமணருக்கு அடுத்ததாகக் கல்வியில் மேலோங்கி நிற்பவர்கள் நாடார் இனத்தவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றது. இந்தச் சமுதாயத்தில் புகழ் பூத்த வைத்தியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், கல்லூரி பேராசிரியர்கள் தோன்றியுள்ளனர். இவர்களுடைய முதாதையர் பணமரத் தொழிலாளர்களாக வாழ்க்கையை நடாத்தினார்கள்.

நாடார் சமுதாயம் மேலோங்குவதற்கு எல்.எம்.எஸ். என்ற மிஷன் அமைப்புப் பெருமளவிற்குக் காரணமாயிற்று. 1806ம் ஆண்டு எல்.எம்.எஸ். அமைப்பின் சிறந்த மிஷனரியாக நிங்கிள் ரெளபே (Rev. W.T. Ringle taupe) பாளையங்கோட்டைக்கு வந்தார். இது

இந்தியத் திருச்சபை வரலாற்றிலே ஒரு மைல்கல்லாகக் கருதப்படுகின் றது. இந்தியத் திருச்சபை வரலாற்றாசிரியர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பேசுவார்கள். அவையாவன, 1606 டி நோபிலி மதுரைக்கு வந்த வருடம், 1706 சீகன்பால்கு தரங்கம்பாடி வந்த வருடம், 1806 நிங்கிள் ரெஸேபே பாளையங்கோட்டைக்கு வந்த வருடம்.

திருநெல்வேலியில் சி.எம்.எஸ். தொண்டர்களும் கண்ணியா குமரியில் எல்.எம்.எஸ். தொண்டர்களும் நாடார் மக்கள் மத்தியில் பெரும் பணியாற்றியிருக்கின்றனர். இப்பிரதேசங்களில் காணப்படும் கல்விச்சாலைகளும், வைத்தியசாலைகளும் அறிஞர் பெருங்கூட்டமும் கலை இலக்கிய வளர்ச்சியும் எம்மைப் பிரமிக்க வைக்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில், அமெரிக்க மின்னரிமாரும், ஏனைய புரட்டஸ்தாந்து தொண்டர்களும், கல்வியையே ஊடகமாகக் கொண்டு கல்வியிலே நாட்டங்கொண்டிருந்த வெள்ளாளர் மீது தமது கவனத்தைச் செலுத்தினார்கள். அதற்குப் பதிலாக பண்மரத் தொழிலாளிகள் மீது கவனங் செலுத்தியிருந்தால் பெரும் வெற்றியடைந்திருப்பார்கள். அதுமட்டுமன்றி, ஆழுமகநாவலருக்கும் கிறிஸ்தவப் பாதிரிகள் மீது கடுங்கோபம் ஏற்பட்டிருக்கமாட்டாது.

### (அ) வண்டன் மின்னரி சங்கம்

இந்த மின்னரிச் சங்கம் மிகவும் பழையமையான புரட்டஸ்தாந்து நற்செய்திக் கழகமாகும். 1795ஆம் ஆண்டு இது வண்டனில் உதய மாகியது. ஆரம்பத்தில் இது கொங்கிறிகேசனல் அங்கிலிக்கன், மெதிள்ஸ்ட், பிரஸ்பிதீரியன் சபைகளினது ஆதரவைப் பெற்று உருவாகி யது. இத் தொண்டர்கள் எங்கு சென்றாலும் தாம் விரும்பிய திருச்சபை அமைப்பை தேடிக்கொள்ளலாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் நாளடைவில் இந்த நற்செய்திக் குழு கொங்கிறிகேஷனல் கோட்பாடு களையே தான் பணிசெய்த இடங்களிலேயே பரப்பியது.

இன்றும் கண்ணியாகுமரியில் பல கிறிஸ்தவர்கள் தென்னிந்தியத் திருச்சபை அமைப்பை விரும்பாமல் தனியாகப் பிரிந்து நின்று கொங்கிறி கேஷனல் மரபைக் கட்டிக்காத்து வருகின்றனர். இன்றும் கூட நாகர் கோவிலின் பிரதான ஆலயம் கதீப்ரல் என்று அழைக்கப்படுவ தில்லை. அங்கிலிக்கன் கத்தோலிக்க மரபுகளில்தான் கதீப்ரல் உண்டு, நம்மிடம் கிடையாது என்று பெருமையாகக் கூறிக் கொள்வார்கள். எல்.எம்.எஸ் இன் ஆரம்பக் கொள்கையின்படி மின்னரிமார்

தாம் செல்லும் இடங்களில் தமக்கு வேண்டிய வருவாயைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இதுவே சில பணிக்கள் நகள், குறிப்பாக இலங்கைப் பணிக்களம் போன்றவை முடப்படுவதற்குக் காரணமாயிற்று.

#### (ஆ) திலங்கையிலே எல்.எம்.எஸ் தொண்டர்கள்

19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இங்கிலாந்து, அமெரிக்க மிஷன் அமைப்புக்கள் இந்தியாவைவிட இலங்கையையே தம்பணிக்களமாகக் கொள்ள விரும்பினார்கள். இதற்குக் காரணம் இலங்கையில் அப்பொழுது முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாகவிருந்தது. இலங்கைத் தேசாதிபதிகளில் Sir Edward Barnes (1820 - 1833) அவர்களைத் தவிர மற்றெல்லாரும் எல்லா நாட்டு மிஷனரிமாரையும் மனமுவந்து உபசரித்து இலங்கையில் பணியாற்ற அனுமதியளித்தார்கள்.

முதன் முதலாக எல்.எம்.எஸ். தனது தொண்டர்களைப் பகுபிக் சமுத்திரத் தீவுகளிலொன்றான TAHITI தீவுகளுக்கே அனுப்பினார். (2) ஆணால் 1798ம் ஆண்டு முதல் 1803 வரை தென்னாசியா மீது அவர்களுடைய கவனம் திரும்பியது. 1804ம் ஆண்டு தனது தொண்டர் அணியை இலங்கைக்கு அனுப்பியது. அந்த அணிக்குத் தலைவராக விளங்கியவர். Rev. C.Vos என்பவராகும். அவருடைய அணியில் Rev. A.P. Erhart தம்பதியினர் Rev. W. Read தம்பதியினர் ஆகியோர் இருந்தனர். இவர்கள் யாவரும் ஜேர்மனியைச் சேர்ந்தவர்கள். பேர்லின் இறையியற் கல்லூரியில் மிஷன் பணிக்காக விசேட பயிற்சிபெற்றவர்கள்.(3)

செமினரிப் படிப்பை முடித்த பின்பு சிறிது காலம் ஒல்லாந்து தேசம் சென்று டச்சுமொழியைக் கற்றார்கள். ஏனெனில் அப்பொழுது இலங்கையில் டச்சுமொழி பரவலாகப் பேசப்பட்டு வந்தது. திருமதி Vos அவர்களும் திருமதி Palm அவர்களும் பெண்கள் மத்தியில் பணிபுரிவதற்கு பயிற்சி பெற்றவர்கள். இக்கால கட்டத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தரங்கம்பாடி என்ற பட்டினம் டென்மார்க் அரசனுக்கு, சொந்தமாகவிருந்தது. எல்.எம்.எஸ். தொண்டர்கள் சிறிது காலம் அங்கு தங்கியிருந்து பயிற்சி பெற்று இலங்கை அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு பூண்டு பின்னர் இலங்கை வருவதெனத் தீர்மானித்தனர். இங்கிலாந்தின் அமைச்சர் ஒருவரிடமிருந்து இலங்கைத் தேசாதிபதிக்கு ஓர் அறிமுகக் கடிதமும் பெற்று வந்தனர்.

ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி இவர்களைத் தனது கப்பல்களில் தரங்கம்பாடிக்குக் கொண்டு செல்ல மறுத்துவிட்டது. கோப்பன் ஹேகன் துறைமுகத்திலிருந்து தனியார் கப்பல்களில் ஏறி தரங்கம்பாடியைச் சென்றடைந்தனர். 1805ம் ஆண்டு இலங்கையை வந்தடைந்தனர். இலங்கைத் தேசாதிபதியாகவிருந்த சேர் பிரெடரிக் னோர்த் அவர்களை வரவேற்று இலங்கையிலே பணியாற்ற அனுமதிய வித்தார்.

Rev. V. Vos	- காலியிலும்
Rev. J.P. Ehrhat	- மாத்தறையிலும்
Rev. J.D. PALM	- யாழ்ப்பாணத்திலும்

Rev. W. Read, Rev. C. Vos கொழும்புக்கு மாற்றலாகிச் சென்றபின் காலியிலும் பணியாற்றினார். (4)

இவர்கள் நற்செய்திப் பணி ஆற்றமுன் ஒல்லாந்தரே இலங்கையில் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைப் போதித்திருந்தனர். ஒல்லாந்தரின் சமயப் பிரசாரம் நிலைநிற்கக் கூடிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் பெயரளவில் மாத்திரம் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தனர்.

எல்.எம்.எஸ். தொண்டராகிய Rev. C. Vos மிகுந்த கவலையோடு ஒல்லாந்தரின் சமயப் பணியைப் பற்றி எழுதினார்.

“இலங்கையிலே ஒரு லட்சம் பேர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற மையினால் கிறிஸ்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பிடு கின்றனர். அவர்கள் தமது முதாதையரின் சமுதாயத்திற்குக் கீரும்பிப் போகத் தேவையில்லை. ஏனெனில்; அவர்கள் எப்பொழுதுமே புத்தரை வணங்குபவர்களாகவேயிருந்தனர். (5)

1805ம் ஆண்டிற்கும் பின்னர் வேறு மிதின் தொண்டர்களை எல்.எம்.எஸ். யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பவில்லை. முதலில் வந்தவர்களும் நீண்ட காலம் தமது பணிக்களாங்களில் செயலாற்றவில்லை. காலியில் பணியாற்றிய Rev. C. Vos டச்சு சீர்திருந்திய சபையில் (D. R. C) மத குருவாகப் பதவிபெற்றுக் கொழும்பு சென்றனர். பின்னர் இலங்கை D.R.C. அமைப்புடன் ஏற்பட்ட பினக்குக் காரணமாக நாட்டை விட்டுத் தூத்தப்பட்டார். தெல்லிப்பளையிற் பணியாற்றிய

Rev. C.D. Palm 1812ம் ஆண்டு கொழும்பு D. R. C. திருச்சபையில் பணியாற்றச் சென்றுவிட்டார். இவ்வாறு D.R.C. திருச்சபைக்கு அவர்கள் சென்றமைக்கு எல்.எம்.எஸ். இன் நிதிப் பிரச்சனையே காரணமாகும். தமது தொண்டர்கள் உள்ளுரில் தமது வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டுமென்று எல்.எம்.எஸ். விதித்திருந்தமையால், இத் தொண்டர்கள் விரைவிலே தம் தாய்ச் சங்கத்தை விட்டு விலக வேண்டியதாயிற்று.

எல்.எம்.எஸ். குறிப்பேடுகளில் 1818ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இலங்கையைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்புக்களையும் காணமுடியவில்லை. (6) எல்.எம்.எஸ். குழுவின் பணி யாழ்ப்பாணத்தில் எட்டு வருட காலமே நீடித்ததென்னினும் அப்பணி வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதுமட்டுமன்றி தமது பணிக்களங்களிலேயே வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோட்பாடும் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும் என்ற அவசியத்தை இலங்கை அனுபவம் உணர்த்தியது. எல்.எம்.எஸ். தனது முதல் 25 வருட காலத்தில் உள்ளுர் ஆதரவை நம்பியே பணிக்களங்களில் ஈடுபட்டது.

### (க) பாலன் பாதிரியார்

யாழ்ப்பாண பட்டினத்திற்கென (Jaffna Patam) நியமிக்கப் பட்ட J.D. PALM தெல்லிப்பளையில் குடியேறினார். 1805 தொடக்கம் 1812 வரை இவர் தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரி வளாகத்தில் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

1813இல் இலங்கை வந்த அமெரிக்க மினௌட் முன்னோடி வண் சாமுவேல் நியூவெல் இவர் வாழ்ந்த வீட்டைப் பார்வையிட்டார். இந்த இடத்திலேயே 1816ம் ஆண்டு டாக்டர் டானியல் பூவர் தமது பணியை ஆரம்பித்தார்.

யாழ்ப்பாண மக்கள் Rev. J.D. PALM அவர்களைப் பாலன் பாதிரியார் என்றே அழைத்தார்கள். இவர் தமிழ் மொழியைக் கற்று தமிழில் பிரசங்கம் செய்தார். அரசாங்கமும் இவருக்கு உதவி புரிந்தது. (7) அவருடைய சேவையும் திருமதி பாம் அவர்களுடைய சேவையும் சில நல்ல பயன்களை விளைவித்தன. இத் தம்பதியினரைத் தொடர்ந்து தெல்லிப்பளைக்கு வந்த அமெரிக்கன் மின்னரிமார் பாலன் பாதிரியாரின் சேவை பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள்.

“இந்த மக்களிடையே வண். பாம் அவர்களின் ஊழியத்தின் நல்ல விளைவுகளைக் காணக்கூடிய தாக இருக்கின்றது. அவர் பலவித இடர்பாடுகளின் மத்தியில் பணிபுரிந்தார். மக்களுடைய காழ்ப்பு உணர்வுகள் ஓரளவிற்குத் தணிந்து காணப்படுகின் றன். சிறிது கிறிஸ்தவ போதனை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவரிடம் கற்ற பத்துப் பண்ணிரண்டு சிறுவர்கள் இப்பொழுது எம்மிடம் தொடர்ந்து கற்க ஆவலாய் உள்ளனர். நாம் பாடசாலை ஒன்றைத் தொடங்க இன்னும் ஆயத்தமாக வில்லை. ஆனால், இந்தப் பிள்ளைகள் தினசரி எம்மிடம் வருகின்றனர். அவர்களுக்கு நாம் ஒலைச் சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட திருமறை வசனங்களைக் கொடுத்துள்ளோம். அவர்கள் அவற்றினைப் பாடமாக்கும் விதத்தினைக் கண்டு நாம் பிரமிப்படைந்தோம். அவர்கள் ஆங்கில எழுத்துக்களையும் பயின்று கொண்டிருக்கின்றார்கள்.” (8)

யாழ்ப்பாணத்தில் எல்.எம்.எஸ். மிஷனின் தொண்டு பாலன் பாதிரியாருடன் முடிந்துவிட்டது. அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியைத் தொடங்கிப் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் வியாபித்ததுபோல, எல்.எம்.எஸ். மிஷனும் பின்னர் தமிழ் நாட்டில் மகோன்னத வளர்ச்சி பெற்றது. கன்னியாகுமரி எல்.எம்.எஸ். மிஷனின் பணிக்களமாகியது. இன்று அது தென்னிந்திய சபையிலுள்ள 22 ஆதீனங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் திருச்சபை ஒருங்கிணைப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1947ல் தென்னிந்திய திருச்சபை என்ற பெரும் திருச்சபை உருவாகியது. இந்த வளர்ச்சி ஏற்படுமேன் 1905ல் கன்னியா குமரியிலும், மதுரையிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் இருந்த கொங்கிறிகே ஷனல் சபையார் இணைந்தனர். முன்று கொங்கிறிகேஷனல் கவுன்சில் கள் உருவாகின.

1908ல் கொங்கிறிகேஷனல் சபைகளும் பிறிஸ்பிட்டரியன் சபைகளும் இணைந்தன. இந்த அமைப்பே தென்னிந்திய ஜக்கிய சபை எனப்பட்டது. (SIUC) இதில் எட்டு கவுன்சில்கள் இருந்தன. அதில் யாழ்ப்பாணமும் ஒன்றாயிற்று. யாழ் கல்லூரித் துணையதிபர்

திரு. ஜே. வி. செல்லையா ஒரு கட்டத்தில் இதன் தலைவராய் அமர்ந்தார். வட்டுக்கோட்டையில் இதன் வருடாந்தக் கூட்டம் ஒருமுறை நடைபெற்றது. தென்னிந்திய திருச்சபை உருவாகியபோது (CSI) அதில் 14 ஆதீனங்களே இருந்தன. யாழ்ப்பாணம் ஓர் ஆதீனமாகச் சேர்ந்துகொண்டது.

கொங்கிறிகேஷனல் அமைப்பைக் கொண்ட எல்.எம்.எஸ். மிஷனும் அமெரிக்க மிஷனும் முறையே நாஞ்சில் நாட்டிலும் யாழ்ப் பாணத்திலும் பணிபுரிந்தமையால் இரண்டு பிரதேசங்களுக்கிடையில் நல்லுறவு வளர்ந்தது.

வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் (1823 - 1850) கற்பதந்கு நாகர் கோவிலிருந்து மாணவர்கள் வந்தார்கள். கற்று அரங்கேறிய வேறு சில மாணவர்கள் நாகர் கோவிலிற் பணியாற்றச் சென்றனர்.

வைத்திய நூல்களில் சிறந்தவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்த டாக்டர் பிஸ்க் கிறீன் தமது நூல்களில் பலவற்றை நாகர் கோவிலில் எல்.எம்.எஸ். அச்சகத்தில் பதிப்பதித்தார். (9)

2001ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் கன்னியாகுமரி பேராயர் திருநிலைப்படுத்தல் விழாவுக்கு சென்றிருந்தேன். விழாவில் வடக்கில் உங்கள் அயலவர் திருநெல்வேலி ஆதீனம், தெற்கில் அயலவர் யாழ்ப்பாணத்தார் என்றேன். நாஞ்சில் நாட்டார் அதனை மிகவும் விரும்பினார்கள்.

### அடிக்குறிப்புக்கள்

- 1) S. J. Stephens.  
லண்டன் மிஷனரிச்சங்க திருவிதாங்கூர் சரித்திரம் (1806 - 1985)  
Published by South India Congregational Churches.
- 2) Cross (F.L) Editor  
The Oxford Dictionary of the Christian Church  
(Page - 817)
- 3) Lovett Richard M.A.  
The History of the London Missionary Society,  
(1795 - 1895) Page - 18, Published - 1899.

- 4) Ibid Page - 20
- 5) One Hundred thousand of those who are baptized need not go back to heathenism for they never have been anything but worshippers of Buddha,  
Ibid - Page - 20
- 6) Ibid - Page - 21
- 7) வேலுப்பிள்ளை சி.டி. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் சரித்திரம் பக்கம் - 33
- 8) Journal of Messrs  
S. Warren AND POOR,  
Missionary Herald.  
Jan, 1818
- 9) டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீனின் பின்வரும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் நாகர் கோவில் எல். எம். எஸ். அச்சகத்தில் பதிப் பிக்கப்பட்டன.
- 1) Chemistry Practical and Theoretical - (1875)
  - 2) Hoopers Physicians.  
Vade Mecum (1872)
  - 3) Vocabularies of Material Medica and Pharmacy and Midwifery of Diseases of Women and Children and of Medical Jurisprudence. (1875)

## வட்டஞ்கோட்டை பெற்றெடுத்த மருனர மினன்

கீழைத்தேய கிறிஸ்தவம் இந்தியாவிலே முதன் முதலாகத் திராவிடமக்கள் மத்தியிலேதான் வேர்விட்டது. இங்கிலாந்திலே முதன் முதலில் ஸ்கோட்டிஷ் ஐரிஷ் மக்கள் மத்தி யில் பரவி அங்கிருந்து மினனரிமார் இங்கிலாந்தின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும், வட ஐரோப்பாவிற்கும் சென்றதனைப் போன்ற வளர்ச்சி இது. (1)

அமெரிக்க இலங்கை மினனின் விடிவெள்ளி அல்லது முன் ணோடி என்று கருதப்படுவர் சாமுவேல் நியூவெல். 1812ம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கு பூறப்பட்ட நியூவெல் பலவித துண்பியல் நிகழ்வுகளுக்குப் பின் இலங்கை வந்தடைந்தார். ஒன்றரை மாத காலம். யாழ்ப்பாணத் தில் தங்கியிருந்தார். அவர் தமது தாய்ச்சங்கத்திற்கு அனுப்பிய அறிக்கையில் தமிழ் மக்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்த வாசகம் கவனிக்கப்படவேண்டியது.

“இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவிக் கொண்டால் அவர்கள் மூலமாகத் தென்னிந்தியாவில் உள்ள இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்குக் கிறிஸ்தவத்தைப் போதிக்கலாம். இந்திய அரசு நமது பணிக்குத் தடைவிதித்த போதும் யாழ்ப்பாணத்தை இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகவே கருதிச் செயற்படலாம்.” (2)

1835ம் ஆண்டு அமெரிக்க மினனரிமார் தென்னிந்தியாவிற் பணியாற்றக் காலடி எடுத்து வைத்தனர். அப்பொழுது சென்னையிலிருந்த திரு. சிமித் என்பவர் அவர்கள் தெலுங்கு மக்கள் மத்தியில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறினார். ஆனால், அமெரிக்க மினனரிமாரோ தாம் இந்தியாவைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ் பேசும் இலட்சக் கணக்கான மக்கள் மத்தியிலும் மராத்தி மக்கள் மத்தியிலும் பணியாற்ற விரும்புகின்றோம் என்று கூறிவிட்டனர். (3)

## (அ) காலம் கணிதல்

யாழ்ப்பாணத்திற்கு 1816ம் ஆண்டு வந்த அமெரிக்க மின்னாரி மாருக்குத் தமிழ் நாட்டில் பணியாற்றவேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஆரம்பத்திலிருந்தேயிருந்தது. என்றைக்கோ ஒருநாள் பிரிட்டிஷ் கிழக் கிந்தியக் கம்பனி, பிரிட்டிஷ் அல்லாத மின்னாரிமார் மீது விதித்திருந்த தடையை நீக்கும், நாம் அங்கு சென்று நற்செய்திப் பணியாற்றலாம் என்று ஆவலோடு காத்திருந்தனர்.

1833ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டு நிகழ்வுகள் தென்னிந்தியாவில் அவர்கள் காலடி எடுத்து வைக்கச் சாதகமாக அமைந்தன. அந்த வருடம் பிரிட்டிஷ் அரசு பிறநாட்டு மின்னாரிமாரும் இந்தியாவிற்கும் சென்று பணியாற்றலாம் என்று விதி செய்தது. அத்துடன் இலங்கை யிலும் சேர் எட்வேர்ட் பார்ஸனஸ், அமெரிக்க மின்னாரிமார் மீது விதித்திருந்த தடையை, ஹொரார்ட்டன் தேசாதிபதி நீக்கவே, ஜந்து மின்னாரித் தம்பதியினர் யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தனர். தென்னிந்தியாவிற்குப் பணியாற்ற ஆளனி கிடைத்துவிட்டது. அனுமதியும் கிடைத்துவிட்டது. மதுரை, சென்னை, ஆற்காடு எல்லாவற்றையும் அவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்த்தனர்.

உடுவிலில் நீண்ட காலம் பணியாற்றிய மைரன் உவின்சிலோ 1836ம் ஆண்டு சென்னையில் மின்னை ஆரம்பிக்குமுகமாக அனுப்பப் பட்டார். உவின்சிலோ சென்னையிலுள்ள இராயப்புரத்தில் தங்கி ஒரு பெரிய அச்சியந்திரசாலையை அமைத்தார். வேதநாயக சாஸ்திரி யாரோடு சேர்ந்து பல துண்டுப்பிரசரங்களை எழுதி வெளியிட்டார். தமிழ்ப் பாடசாலைகளையும் அமைத்து நடத்தினார். இக்கால கட்டத் தில்தான் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த “உவின்சிலோ அகராதி” வெளிவந்தது. இவருடைய துண்டுப் பிரசரங்களுக்கு எதிராகச் சென்னை சதுரவேத சித்தாந்த சபையார் மறுப்புக்களை எழுதி வெளியிட்டனர். எனினும் 1864ம் ஆண்டு மைரன் உவின்சிலோ மறைந்தவுடன் சென்னையில் இருந்த அமெரிக்க மின்னும் மூடப்பட்டது.

பண்டத்தெருப்பில் வைத்தியப் பணி ஆற்றிக்கொண்டிருந்த டாக்டர் ஜோன் ஸ்கெடர், ஆற்காடு என்ற பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்டார். இராணிப் பேட்டையில் அவர் மின்ன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவருடைய அரும் பணியால் ஆற்காடு மின்ன் உருவாகியது. ஆனால், ஆளனிப் பற்றாக்குறைவினால் இந்த மின்ன் பின்னர் அமெரிக்க டச்சு சீர்திருந்திய

சபையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. டாக்டர் ஜோன் ஸ்கடரின் பேர் த்தியாராகிய ஜூடா ஸ்கடர் அம்மையாரே வேலூர் கிறிஸ்தவ மருத் துவமனையை ஆரம்பித்தார்.

### (ஷ) மதுரை மிளன்

மதுரை மிளன் ஆல்போல் பெருத்து அறுகுபோல் படர்ந்தது. 1834ம் ஆண்டு முதுபெரும் மிளனரியும் பேரறிஞருமாகிய லீவை ஸ்போல்டிங் அவர்களும் வண. எச். ஆர். ஹொய்சிங்டன் அவர்களும் மதுரை நிலைபரங்களை ஆராயும்படி அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் இராமநாதபுரத்திற்கு அருகாமையில் இருந்த தேவிப்பட்டனத்தில் இறங்கி திருநெல்வேலியைப் பார்வையிட்டுப் பின்னர் மதுரையைச் சென்றதைந் தார்கள். இவர்களுடைய அறிக்கை யாழ்ப்பானத்து மிளனரிமாருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அவர்கள் மதுரை வீதிகள் மிகப் பழங்காலத்து வீதிகளைப் போலவே இருந்தன என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஒருவேளை மதுரை நாயகர் காலத்து வீதிகளே அப்பொழுதும் பாவனையில் இருந்திருக்க வேண்டும். (The streets were narrow irregular and dirty and the house of the worst description)

ஸ்போல்டிங் ஹொய்சிங்டன் ஆகியோரது குறிப்புக்களை ஆதார மாகக் கொண்டு 1835ல் மதுரை மிளன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நீண்ட காலமாகத் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த திருமதி வூட்வேட் அம்மையார் இதில் சேர்ந்துகொண்டார். இவர் 1820ம் ஆண்டு மானிப்பாயில் பணியாற்ற வந்த குறுவயதில் மறைந்து போன ஹென்றி வூட்வேர்ட்டின் மனைவியாக விருந்தவர். இந்தியாவில் வாழ்ந்தவர். பின்னர் வண. வில்லியம் ரொட் என்ற மிளனரித் தொண்டரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். எச்.ஆர். ஹொய்சிங்டன், வில்லியம் ரொட், மற்றும் வட்டுக்கோட்டை செமினியின் மூன்று பழைய மாணவர்கள், இவர்கள் தான் மதுரை அமெரிக்க மிளனின் முத்த முதல்வர்கள். எச்.ஆர். ஹொய்சிங்டன் பின்னர் வட்டுக்கோட்டைக்குத் திரும்பிவிடவே அவரின் இடத்துக்கு ஜே.ஆர். எக்கார்ட் என்பவர் நியமிக்கப் பட்டார். அவர்களின் முதலாவது கூட்டம் மதுரைக்கோட்டையில் இருந்த ரொட் அவர்களின் வீட்டில் நடைபெற்றது.

### (க) டானியல் பூவரின் மதுரை வீஜயம்

அமெரிக்க இலங்கை மிளனின் தலைவராகிய டானியல் பூவர் 1835ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் மதுரை நோக்கிப் புறப்பட்டார்.

வில்லியம் ரொட், திரு. திருமதி ஹால், திரு. திருமதி லோறன்ஸ் என்ற மிஷனரிமாரும் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் எட்டுப்பேரும் இந்தக் குழுவில் இருந்தனர். முதலில் கிருஷ்ண நாதப்பட்டினத்தை அடைந்து அங்கிருந்து தொண்டி நோக்கிப் புறப் பட்டனர். தொண்டியில் சில நாட்கள் தங்கியிருந்து மிஷன் ஒன்றை நிறுவிவிட்டு மதுரை நோக்கிச் சென்றனர்.

தொண்டி மிஷனின் மகோன்னதுப் பணியைப் பார்த்துவிட்டுத் தான் பேராயர் வி.எஸ். அசரையா தேசிய மிஷனரிச் சங்கத்தையும், இந்திய மிஷனரிச் சங்கத்தையும் உருவாக்கினார். எனவே, மதுரைத் திருமண்டலத்தை யாழ்ப்பாணத்தின் குழுந்தை என்றால், டொர்னாகல் ஆதீனத்தை யாழ்ப்பாணத்தின் பேரக்குழுந்தை எனலாம். பூவர் மதுரையின் நிலையை நன்கு ஆராய்ந்தார். அங்குள்ள அறியாமை அகல வேண்டும். மிஷனின் செல்வாக்கு மக்கள் மத்தியில் அதிகமாகப் பெருகவேண்டும் என்று அங்கு பணியாற்றிய மிஷனரிமார் ஏற்கனவே கூறியிருந்தனர்.

டானியல் பூவர் தமது அறிக்கையின் முடிப்புரையில் மதுரையில் பணி சிறக்க வேண்டுமாயின் தமிழை நன்கறிந்த ஒரு சில மிஷனரிமார் அங்கு பணியாற்றவேண்டும் என்று எழுதினார். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட டானியல் பூவரை மதுரை மிஷனரிமார் நீங்களே சிறிது காலம் எங்க ஜோடு தங்கி உதவி புரியுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டனர். யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பாகத் தெல்லிப்பளையில் மிகச் சிறந்த முறையில் பள்ளிக்கூடங்களை நடாத்திய டானியல் பூவர், விரைவாகத் தமது பணியை ஆரம்பித்தார். ஏற்கனவே அமெரிக்க மிஷனரிமார் மதுரை நகரில் நடாத்திய பாடசாலைகளைப் பார்வையிட்டார். புதிதாக நூறு பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். பாடசாலைகளை அமைப்பதில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெற்ற அனுபவமும் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியின் மாணவ சமுதாயமுமே இவருக்குத் துணை நின்றன.

**மதுரை -** இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பின்வருவன் முக்கிய மிஷன் ஸ்தானங்களாகின. மதுரை, மேலூர், பெரியகுளம், மண்டப சாலை, இராமநாதபுரம், திண்டுக்கல், சிவகெங்கை, திருப்புவனம், திருமங்கலம்.

யாழ்ப்பாணத்து அனுபவம் அவர்களை உயர்குடி மக்களை விட தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்பால் கவனம் செலுத்தத் தூண்டியது. மதுரை மாவட்டத்தில் உயர்குடி மக்கள் தொடர்ந்தும் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கே சென்று கொண்டிருந்தனர். மிஷனரிமாரின் அச்சடிக்கப் போய்க் கலாந்தி எஸ். ஜூபநேசன்

பட்ட நூல்களைத் தொடவும் விரும்பவில்லை. ஏட்டுப் பிரதிகளிலேயே படித்துவந்தனர்.

1835ம் ஆண்டு தொடக்கம் மதுரையில் தமது அன்புக்குரிய மாணவர்களோடு பணியாற்றிய பூவர், 1841ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார். மானிப்பாயில் தமது பணியைத் தொடர்ந்தார். 1855ம் ஆண்டு மறைந்தார்.

மதுரை மிஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தை விட மிகப் பெரிய அளவில் அது வளர்ந்ததனை மிஷனரிமார் கண் ஒன்றியனர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்மீது கவனம் செலுத்தியதே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். சாதி முறைக்கு எதிராகப் போர் தொடுத்தனர். சாதிக் கொடுமையைக் கண்டித்து அதனை மிஷனில் அனுமதிக்க முடியாது என்ற தீர்மானம் போட்டனர். (4)

யாழ்ப்பாணத்தில் இவர்கள் சாதியை அனுசரித்துத்தான் போக வேண்டும் என்று எழுதினார்கள். (5) பிற்காலத்தில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணம் போகாமல் நேரடியாக மதுரைக்குச் செல்லத் தொடங்கினர். ஆனால், மதுரைக்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமிழகம் சென்ற கிறிஸ்தவ அறிஞர்கள் பலர், தமது குலப்பெருமையை அறி விக்கு முகமாக கிறிஸ்தவத்தைக் கைவிட்டனர். திரு. சி.வெ. தாமோ தரம்பிள்ளை இதற்குச் சிறந்த உதாரணம்.

1852ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் மதுரை - இராமநாதபுரம் ஒரு தனி மிஷனாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த மிஷனரிமாரைவிடக் கூடுதலானவர்கள் மதுரையில் பணியாற்றினர். அமெரிக்கன் கல்லூரி, பசுமலை இறையியற் கல்லூரி, மிஷன் வைத்தியசாலை போன்ற மகோன்னத ஸ்தாபனங்கள் உருவாகின. 1947ம் ஆண்டுவரை மதுரை, SIUC அமைப்பின் ஒரு தனிக் கவுன்சிலாகவும் யாழ்ப்பாணம் இன்னொரு தனி கவுன்சிலாகவும், இயங்கின. 1947ம் ஆண்டு தென் இந்தியத் திருச்சபை உருவாகியபோது யாழ்ப்பாணம், மதுரை ஆதீனத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கலாம், தனி ஆதீனமாக வரமுடியாது என்று சிலர் வாதிட்டனர். எனினும் புவியியல் காரணங்களினால் யாழ்ப்பாணம் ஒரு தனி ஆதீனமாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.

எனவே, யாழ்ப்பாண மிஷன் ஆரம்பித்த மதுரை ஆதீனம் இப்பொழுது யாழ்ப்பாண ஆதீனத்தை விட நாறு மடங்கு பெரிதாக இருப்பதனைக் கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்க முடியுமா?

### **End notes :-**

- 1) Christianity of Eastern type took root first in India among the Dravidian People of the South in the same way that in Britain it first took root among the Celtic People of the North and West especially in Scotland and Ireland from which places Missionaries went out to win the people of Britain and Northern Europe to the Christian faith.  
(N.C. Sargant, 'the Dispersion of Tamil Church Page:7)
  - 2) Goonetileke H. A. I Samuel Newell -  
Herald of the American Mission in Ceylon (1813 - 1814) The Ceylon Journal of Historical Studies New Series.  
Vol V, No. 1. 2 Page - 26
  - 3) One Mr. Smith of Madras recommended that the Board commenced a Mission among the Telugus, but they were disinclined preferring to continue their operations as India was concerned to the millions Speaking the Tamil, and the Mahratta languages.  
(J. S. Chandler, Seventy five years in the Madras Mission Page - 38 )
  - 4) That the Mission regard giving up caste implies at a readiness to eat under proper circumstances with any Christians of any caste and to treat them in respect to hospitality and other acts of kindness as if there had never been any distinction of caste.  
(Ibid Page - 141)
  - 5) To make a law compelling the high castes to eat in the houses of low castes or to intermarry with them would be more abhorrent to these feeling and all their views of propriety than for a law to be passed for the Churches in New York or Boston compelling the rich to receive their servants both black and white to dining tables. We do not believe that it is proper for us to legislate upon these subjects.
- Caste in the Island of Ceylon Bibliothica Sacra : July 1854  
Article by BC. Meigs, D. Poor. W. W. Howland.

## காங்கேசன்துறைக் கல்வி வட்டாரத்தில் அமெரிக்கன் மினினின் கல்விப்பணி

யாழ்ப்பாணத்திலே பணியாற்றுவதற்காகப் பத்தொன்பதாம் நாற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மெதடிஸ்த மிஷன், சி.எம்.எஸ்., அமெரிக்கன் மிஷன் என்பன வந்து சேர்ந்தன. இந்த மினின்களுக்கிடையே தாம் பணியாற்றும் இடங்களைக் குறித்து உத்தியோகப்பற்றற்ற உடன்பாடு ஒன்று நிலவி வந்ததாகத் தெரிகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்து காலங்களில் 32 கோவிற்பற்றற்ற எக்காப் பிரிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டது. இக்கோவிற்பற்றற்ற அமெரிக்கன் மினினரிமார் 17 கோவிற்பற்றற்ற எக்காப் பிரிக்காவிலும், மெதடிஸ்த மினினரிமார் 5 கோவிற்பற்றற்ற எக்காவிலும், சி.எம்.எஸ். மினினரிமார் 10 கோவிற்பற்றற்ற எக்காவிலும் பணியாற்றினார். தெல்லிப்பணி, வட்டுக்கோட்டை, உடுவில், மானிப்பாய், பண்டத்தரிப்பு, சாவகச்சேரி, உடுப்பிட்டி, தீவ்பகுதி என்பன அமெரிக்கன் மினினரிமார் பணியாற்றிய கோவிற்பற்றற்ற எக்காவிலும் முக்கியமானவை.

### (அ) கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகள்

போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் ஒவ்வொரு கோவிற்பற்றிலும் ஒர் ஆரம்ப பாடசாலையை நடாத்திவந்தனர். இக்கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகளுடன் (Parish Schools) யாழ்ப்பாணத்திற்கேயுரிய ஒரு கதேசமரபு வழிக் கல்வி முறையும் வீறு குன்றாது இயங்கி வந்ததென்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். ஆங்கிலேயர் 1796 ஆம் ஆண்டு, இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளை ஒல்லாந்தரிடமிருந்து கைப் பற்றியபோது கோவிற்பற்றுப் பள்ளிகளைக் கவனியாதுவிட்டனர். ஒல்லாந்து மிகுந்த கவனத்துடன் நடத்திவந்த இப்பள்ளிகள் சீரமிந்தன.

### (ஆ) தெல்லிப்பணியிற் பாலன் பாதியார்

ஆங்கிலேயர் நாத்தின் ஆரம்பத்திலே கல்விப்பணி புரட்டஸ் தாந்து மினின்களிடமிருந்து வெளியே ஓப்படைக்கப்பட்டது. இலங்கைக்கு முதன்முதலாக வந்த பூட்டஸ்தாந்து அணி வண்டன் மின்னாச் சங்கம்

(L.M.S.) ஆகும். இம்மிஷனைச் சேர்ந்த ஆறு பாதிரிமார் மதப்பிரசாரம் செய்யும்படியாக 1805 ஆம் ஆண்டு ஆசியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இவர்களிலே மூவர் தென்னிந்தியாவுக்குச் சென்றுவிட மூவர் இலங்கைக்கு வந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் மாத்தறையிலும், ஒருவர் காலியிலும், இன்னொருவர் தெல்லிப்பளையிலும் மிஷன் வேலைகளை ஆரம்பித்தனர். வண. பாம் என்னும் பாதிரியாரே (Rev. PALM) தெல்லிப்பளையிற் குடியேறினார். இவர் தெல்லிப்பளையில் ஒல்லாந்தர் கட்டிய தேவாலயத்திற் கமார் ஏழு வருடகாலம் தொண்டாற்றினார். மதப்பிரசாரத்துடன் கல்லிப்பணியும் செய்துவந்தார். இவர் வேலைக்கமர்த்திய ஆசிரியர்கள் பின்னர் அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளிகளிற் பணிபுரிந்ததாகத் தெரிகின்றது.

தெல்லிப்பளையில் இவரது கல்லிப்பணி பயணுள்ளதாகவிருந்த தென்று, பின்வந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மக்கள் இவரைப் பாலன் பாதிரியார் என்றழைத்தனர்.

“பாலன் பாதிரியார் அநேக கஷ்டங்கள் மத்தியிற் பணியாற்றி னாரெனினும், அவரது முயற்சிகள் இம் மக்கள் மத்தியில் நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளனவென்றே தெரிகின்றது. மக்கள் மத்தியில் வெறுப்புணர்ச்சி ஓரளவு தணிந்திருக்கின்றது. கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றிய அறிவு ஓரளவுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவரிடம் பயின்ற பத்துப் பன்னிரண்டு மாணவர்கள் இப்பொழுது நம்முடன் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எம்மிடம் தொடர்ந்து பயில ஆவல் பூண்டுள்ளனர்.”<sup>1</sup>

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கிலேய பாதிரிமார் முதன் முதலாகப் பணியாற்றிய இடம் தெல்லிப்பளை என்பது பெறப்படும்.

### (க) நியூவெல் ஆய்வு

அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் முன்னோடி எனக் கருதப்படுபவர் சாமுவேல் நியூவெல் ஆவார்.

1813 ஆம் ஆண்டு ஆசியாவுக்கு வந்த நியூவெல் என்பார், அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் பணியாற்றுவதற்கு ஏற்ற களம் ஒன்றினை ஆராய்ந்து அறிவதில் ஈடுபட்டார். அவர் வந்தபொழுது லண்டன் மிஷனரிச் சங்கம் தெல்லிப்பளையினின்றும் நீங்கிப் பாலன் பாதிரியாரைத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டதெனினும், நியூவெல் அந்த மிஷனரிச்

சங்கம் தெல்லிப்பள்ளியில் செய்த வேலைகளைக் கவனமாக அரூராய்ந் தறிந்தார். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் அமைதியும், கல்வியார்வமும், மக்களின் கடின உழைப்பும் நியுவெலைப் பெர்துங் கவர்ந்திருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் அமெரிக்கன் மிஷனின் பணிக்கு ஏற்ற இடம் என்று பொஸ்டனிலிருந்த (Boston) தாய்ச்சங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்தார். இதுவே அமெரிக்க இலங்கை மிஷனின் தோற்றுத் திற்குக் காரணமாய் அமைந்தது.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் 1816 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 26ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தனர்.<sup>2</sup> மூன்று மிஷன் தம்பதிகளும் ஒரு திருமணமாகாத வாலிபரும் இந்த அணியில் இருந்தனர். இவர்கள் கொழும்பிலிருந்து பாய்க்கப்பல் மூலம் இரண்டு நாள் பிரயாணம் செய்து யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கொழும்புத்துறையை வந்தடைந்தனர். சில வாரங்கள் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் தங்கியிருந்து தாம் செல்ல வேண்டிய இடங்களைக் குறித்துச் சிந்தித்தனர்.

### (ஞ) தெல்லிப்பள்ளக்கு டானியல் பூவர்

இலங்கையிற் பணியாற்றிய அமெரிக்கன் மிஷனரிமாரின் தனிநாயகராக விளங்கியவர் டானியல் பூவர் ஆவர். M.A., D.D. பட்டங்களைப் பெற்றிருந்த டானியல் பூவர் பின்னர் வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி என்றழைக்கப்பட்ட சர்வகலாசாலையின் அதிபராகவிருந்து தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மிகப் பிரபல்யம் அடைந்தவர். தமது 27ஆவது வயதில் யாழ்ப்பாணம் வந்த டானியல் பூவர், தமது 66 ஆவது வயதிற் கொலரா நோயினால் இறக்கும்வரை கல்விப்பணியும் சமயப்பணியும் ஆற்றினார். யாழ்ப்பாணத்திற்கு இக்கல்விமான் ஆற்றிய சேவை போற்றிக்கரியது. இந்த மகானே தெல்லிப்பள்ளியிற் பணியாற்றும்படி வாரன் என்னும் வாலிபக் குருவுடன் அனுப்பப்பட்டார். மற்றைய இரு மிஷன் குடும்பங்களும் வட்டுக்கோட்டையிற் பணியாற்றச் சென்றன. டானியல் பூவர் தெல்லிப்பயளையிற் குடியேறச் சென்ற தினமான 1816 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மர்தம் 15ஆந் திகதியே அமெரிக்கன் மிஷனின் கல்விப்பணியின் தொடக்கநாளாகும்.

### (கி) தமிழ்ப் பள்ளிக்கூட்டங்கள்

மதுப்பிரசாரம் செய்யவந்த அமெரிக்கன் மிஷனரிமார், வாசிக்கும் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்குவதில் அதிக கவனங் செலுத்தினர்.

“கல்வி, புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவத்துடன் பின்னிப் பிணைந்த தொன்றாகும் என்று அமெரிக்கத் தூய்மை வாதிகள் கண்டு கொண்டனர். நியூ இங்லண்ட் இறையியல் வல்லுநர்கள் கல்வியின் கல்வியின் (Calvin) அடிப்படைக் கொள்கைகளுடன் உடன்படிக்கை என்று கோட்பாட்டினையும் இணைத்துக் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே உள்ள உறவு ஒரு பொருத்தனை போன்றது என்று கூறினர். இது ஒருவனைச் சிந்திக்கச் செய்து மதம்மாறத் தூண்டவேண்டுமேயொழிய வலுக்கட்டாயத்தி னால் அல்ல என்பதனை வலியுறுத்தியது.”<sup>3</sup>

இந்த நோக்கத்துடனே டானியல் பூவரும் அவரது சகாக்களும் தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்களை அமைப்பதில் ஊக்கமாக ஈடுபட்டனர். 1816ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் தெல்லிப்பளையிலே தமிழ்ப்பள்ளி யொன்று நிறுவப்பட்டது. இதன் பொறுப்பாசிரியராக டானியல் பூவர் பாதிரியாரே பதவியேற்றார். முப்பது பிள்ளைகள் இப்பள்ளியில் படிக்கவந்தனர். இதற்குச் சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் மல்லாகத் திலும் ஒரு தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடத்தை நிறுவினார்கள். காங்கேசன்துறை வட்டாரத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றி மிஷனரிமார் பின்வருமாறு எழுதியள்ளனர்:

“நிச்சர்ட்ஸ் அவர்களாலும் மெக்ஸ் அவர்களாலும் வட்டுக் கோட்டையில் ஒரு முறையான பள்ளிக்கூடத்தினை அமைக்க முடியவில்லை. ஆனால், 8 பிள்ளைகள் ஆங்கிலம் பயிலுவதற்காக மிஷன் வீட்டிற்கு வருகின்றனர். தெல்லிப்பளையிலுள்ள சகோதரர்கள் தமது முதலாவது குடியமர்விலேயே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தினை ஆரம்பித்து விட்டனர். ஒரு சில வாரங்களுக்குள்ளேயே 30 சிறுவர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.”<sup>4</sup>

தெல்லிப்பளை மல்லாகம் பள்ளிகள் Native Free Schools என்று அழைக்கப்பட்ட பொழுதும் ஆங்கு ஆங்கிலமும் போதிக்கப் பட்டுவேந்தது.

**மயிலிட்டி வடக்கு அமெரிக்க மிஷன் வீத்தியாலயம்:**

தெல்லிப்பளை, மல்லாகம் பள்ளிகளுக்குப் பின்னர் மயிலிட்டி யிலேயே அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் கவனம்

செலுத்தினர் எனத் தெரிகிறது. டானியல் பூவரின் தினக் குறிப்புப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

#### 1818 மூம் ஒண்டு ஜான் மாதம் 4 மூம் திகதி வியாழக்கிழமை:

இன்று தெல்லிப்பளைக்கு இரண்டு மைல் தொலைவிலுள்ள மயிலிட்டி என்னும் கோவிற்பற்றில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

#### 1818 மூம் ஒண்டு ஜான் மாதம் 11 மூம் திகதி வியாழக்கிழமை:

இன்று மயிலிட்டிப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு முதன் முதலாகச் சென்றேன். அங்கு 33 சிறுவர்கள் வந்திருந்தனர். அவர்களிலே 5 பேர் ஒலைச்சவடியில் எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்திருந்தனர். கோவிற்பற்றின் விதானையும், சிறுவர்களின் பெற்றோரும், மற்றும் பலரும் அங்கு சமுகமாக விருந்தனர். அவர்களுக்கு நான் இந்நாட்டுக்கு வந்ததன் நோக்கத்தை விளக்கி, அவர்களுடன் பிரார்த்தனை செய்தேன். நான் அவர்களுடன் தமிழிலே உரையாடினமையால் அவர்களின் அவதானிப்பு அதிகரித்தது. நான் தடங்கல்களுடன் தமிழிற் பேசினாலும், அப்பேச்சு மொழி பெயர்ப்பாளருடன் பேசப்படும் உரையிலும் பார்க்கக் கூடிய ஆர்வத்தைத் தோற்றுவித்தாகத் தெரிகிறது. பல பெற்றோர் தமது பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவர்களாகிவிடுவர் என்று அஞ்சவதாக அறிகின்றேன். இதனாலே, அவர்கள் கிறிஸ்தவ வினாவிடையைப் படிப்பதற்கும் ஓய்வுநாட்பாடசாலைக்கு வருவதற்கும் மறுக்கின்றனர்.

#### 1818 மூம் ஒண்டு ஜான் மாதம் 25 மூம் திகதி வியாழக்கிழமை:

மயிலிட்டிப் பாடசாலைக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு இப்பொழுது 50 சிறுவர்கள் இருக்கின்றனர். நான் அங்கு செல்வதனைக் கண்டதும் பல பிள்ளைகளின் பெற்றோரும் மற்றவர்களும் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். அவர்களுக்கு ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரின் உதவியுடன் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் கோட்பாடுகளையும், நோக்கங்களையும் எடுத்து விளக்கினேன். எனது உரையின் பொருள் அவர்களுக்குப் புதுமையானதாக விருந்தமையாற் கூடுதலாகக் கவனித்தனர். அங்கிருந்த பலருக்கு அது முற்றிலும் புதுமையானதாக இருந்ததென்று எண்ணுகின்றேன். பள்ளியின் உபாத

தியாயர் பிறக்க வேண்டாம் PALM பாதிரியாரின் பள்ளி யில் தமிழ் படிப்பித்த ஓர் இளைஞர். அவர் நாம் தெல்லிப்பளைக்கு வந்த நாள் தொடக்கம் ஏதோ ஒரு வகையில் நம்முடன் தொடர்பு பூண்டிருந்தார்.

இப்பள்ளியில் உள்ள பல சிறுவர்கள் ஆங்கிலம் கற்பதில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். ஆனால், அங்கு அனுப்புவதற்கு ஆங்கில ஆசிரியர் இல்லை. எனவே, தெல்லிப்பளையில் உள்ள எனது இறுதி வகுப்பு மாணவர்களை வாரத்திற்கொருவராக மயிலிட்டியில் ஆங்கிலம் கற்பதற்கு அனுப்புகின்றேன்.<sup>5</sup>

மயிலிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலை டானியல் பூவர் என்னும் தலைசிறந்த கல்விமானினாலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெருமை யடையது. சிறிது காலம் அமெரிக்கன் மிஷன் தேவாலயமும் இங்கு செயற்பட்டுவேந்தது. வண. எச் ஹூய்சீஸ்டன் என்னும் சுதேச போதகர் இங்கு கடமை புரிந்தார். அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் மயிலிட்டியில் புதிய போதகர் நியமிக்கப்பட வில்லையெனத் தெரிகிறது. ஹூய்சீஸ்டன் போதகரின் இரண்டு மக்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று கல்வி பயின்றனர். இப்பள்ளிக்கூடம் இன்று மயிலிட்டி கலைமகள் வித்தியாலயம் என்னும் பெயருடன் இயங்கிவருகிறது.

### **மாவீட்டபுரம் வடக்கு அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலை:**

இப்பள்ளிக்கூடம் 1818ஆம் ஆண்டு ஜான் மாதம் 26ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை ஆரம்பிக்கப்பட்டதேன் டானியல் பூவரின் தினக்குறிப்பிலிருந்து அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

### **1818 ஆம் ஆண்டு ஜான் மாதம் 26 ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை**

தெல்லிப்பளையில் எமது இடத்திற்கு ஒன்றரை மைல் தொலைவில் இங்குள்ள மிகப்பிரபல்யமான சைவக் கோவிலுக்கு அண்மையில் இன்னொரு பள்ளியைத் தொடக்கி வைத்தேன்.<sup>6</sup>

அளவெட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளியைப்பற்றி டானியல் பூவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

### **1831 ஆம் ஆண்டு ஜாலை மாதம் 1 ஆம் திகதி திங்கட்கிழமை**

மல்லாகத்திலுள்ள ஒரு கிராமமாகிய அளவெட்டியிலுள்ள பள்ளிக்குச் சென்றேன். சிறுவர்களுடன் நாலு சிறுமிகளும் இப்பள்ளிக்கு வருகின்றனர். பள்ளியாசிரியரின் மனைவி

ஹாக்கா சுவிசேடத்தின் ஒரு பகுதியை வாசித்துக் காட்டினார். இந்நாட்டிலே நான் பார்த்த முதலாவது வாசிக்கத்தெரிந்த பெண்ணாக இருந்த மையால் அவருக்கு ஒரு வெகுமதியளித் தேன். முதன் முதலாகப் புதிய ஏற்பாட்டை வாசிக்கும் இரண்டு பெண்பிள்ளைகளுக்குப் பரிசளிப்பதாக வாக்குப் பண்ணினேன்.<sup>7</sup>

காலக்கிரமத்தில் காங்கேசன்துறை வட்டாரத்தில் கிராமங்கள் தோறும் தமிழ்ப்பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டன. 1823ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டைச் செமினியின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்க டானியல் பூவர் சென்றுவிட்டமை யினால் வூட்வேர்ட் பாதிரியார் தெல்லிப்பளையின் பிரதான குருவானார். ஏனைய பள்ளிகளின் தொடக்கத்தைப்பற்றிய விபரங்களை மிஷனரிமாரின் தினக்குறிப்புக்களிலிருந்து கண்டுகொள்ள முடியாதிருக்கின்றதெனினும் தெல்லிப்பளைத் தேவாலயத்தின் பதிவேட்டிலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இயங்கிய மிஷன் பள்ளிகளைப்பற்றி ஓரளவு அறிய முடிகிறது.

1884 ஆம் ஆண்டில் பின்வரும் இடங்களில் அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலைகள் இயங்கிவந்தனவென்று தேவாலயப் பதிவேடு கூறுகின்றது. தெல்லிப்பளை (2), காங்கேசன்துறை, மயிலிட்டி, வழுத்தலைவிளான், மல்லாகம், மாவிட்டபுரம் வடக்கு, மாவிட்டபுரம் தெற்கு, வசாவிளான், பன்னாலை.

1885ஆம் ஆண்டில் கருகம்பணையில் ஒரு பள்ளி இருந்ததாகப் பதிவேடு கூறுகின்றது.

1898ஆம் ஆண்டில் காங்கேசன்துறைக் கல்வி வட்டாரத்தில் இருந்த அமெரிக்கன் மிஷன் பள்ளிகள் பின்வருமாறு:

	தொகை		ஆசிரியர்		பிள்ளைகள்	
	ஆண்	பெண்	ஆண்	பெண்		
விடுதிப் பள்ளி	1	4	-	67	-	
ஆங்கிலப்பள்ளி	1	3	-	74	-	
தமிழ் ஆண் பள்ளி பெண்	1	2	-	67	-	
பள்ளி பெண்	2	-	3	14	109	
கலவன் பாடசாலை	5	8	-	284	101	

## (ஏ) தமிழ்ப் பள்ளிகளின் பாடத்திட்டம்

தமிழ்ப்பள்ளிகள் மதப் பிரசாரத்தின் நோக்கமாகவே அமைக்கப் பட்டனவாகையால், ஆங்கு கிறிஸ்தவ போதனையே முக்கியமாகவிருந்தது. அமெரிக்கன் மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்விச்சூழலைய றிந்து அதற்கேற்றவாறு பாடவிதானத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். அப்பொழுது இயங்கிவந்த சுதேச திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து மாணவர்கள் எவ்வாறு பயில்கின்றனர் என்று கண்டுகொண்டனர். ஜோன் ஸ்கூபர் என்னும் அமெரிக்க மிஷனரி தமது கடிதமொன்றில் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிவந்த திண்ணைப்பள்ளிக்கூடம் பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

“இப்பாடசாலைகளில் உயர்குடி மக்களின் பின்னைகள் கற்று வந்தனர். அவை பெரும்பாலும் ஒரு மரத்தினடியில் அல்லது ஒரு வீட்டுத்திண்ணையில் நடைபெற்றுவந்தன. மாணவர்கள் சப்பாணிக்டி உட்கார்ந்து தமக்கு முன்னாகப் பரப்பப்பட்டி ருந்த புழுதிமணலில் எழுதக்கற்றுக்கொள்வார்கள். ஏட்டுச் சுவடிகளிலுள்ள எழுத்துக்களை அடையாளம் காணும்வரை இத்தகைய படிப்பு நடந்துகொண்டேயிருக்கும். ஏட்டுச் சுவடிகளில் எழுத்துக்கள் இரும்பாணியினால் எழுதப்படும். எழுதுக் கூட்டலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்படவில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு எழுத்தும் தனக்கே உரிய ஒலியைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. சொல்லில் ஓரெழுத் தாவது ஒலியில்லாமல் இல்லை. இதனைத் தொடந்து தொடக்க நூல்களையும் நிகண்டுகளையும் மனப்பாடம் செய்து கொள்கின்றனர். அதற்குப் பின்னர் பாடத்தை வகுத்துப் பொருள் காணமுயலுகின்றனர். ஏட்டுச் சுவடிகளிலே சொற்கள் இடைவெளியின்றியே எழுதப்பட்டிருக்கும். இச்சொற்களுக்கு அவர்கள் பொருள்காண முயற்சிப்பர்.”<sup>3</sup>

மிஷன்பள்ளிகளிலும் மணலில் எழுதவும் பின்னர் ஏட்டுச் சுவடிகளில் எழுதவும் வாசிக்கவும் கற்பிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவில் அக்காலக்ட்டத்தில் 3 R Schools என்பவையே பரவலாகக் காணப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் மிஷனரிமார் Reading, Writing, Arithmetic என்னும் முன்று R களுடன் பைபிளையும் சேர்த்துக் கற்பித்தனர். மாணவர்கள் எழுத, வாசிக்கத் தொடங்கியவுடன் பைபிளின் சில பகுதிகளை மனப்பாடம் செய்து ஒப்புவிக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று.

1833ஆம் ஆண்டிலேதான் மிஷனரிமார் அச்சகமொன்றினை மானிப்பாயில் நிறுவமுடிந்தது. அதற்கு முன் தமிழ் மக்களின் ஏட்டுச் சுவடிகளையே பள்ளிக்கூடங்களிற் கற்பித்தனர். “ஆத்தி குடி”, “கொன்றை வேந்தன்”, “முதுரை”, “நல்வழி” என்பன மிஷனரிமாரினால் பயன்படுத்தப் பட்டன. அச்சகம் வந்ததன் பின்னர் கிறிஸ்தவ வினாவிடை, பாலபோதம், பைபிள் கதைகள் என்பன மிஷனரிமாரினால் எழுதப்பட்டுக் கற்பிக்கப்பட்டன.

அமெரிக்காவிலே ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் மூன்று வருட காலம் பயின்றனர். ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வருட காலந்தான் மாணவர்கள் படித்ததாகத் தெரிகிறது. இதனைப்பற்றி டானியல் பூவர் மிகவும் கவலையோடு எழுதியிருக்கின்றார்.

## (ஒ) பிறமுயற்சிகள்

அமெரிக்க மிஷனின் பழம்பெரும் ஸ்தானமாகிய தெல்லிப் பளையில் அவர்கள் பல்வேறு கல்வியமைப்புக்களை வெவ்வேறு காலத்தில் நடத்திவந்தனர்.

1816 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்ப் பள்ளிக் கூடங்களை அமைத்த மிஷனரிமார் 1821ஆம் ஆண்டில் விடுதிப் பாடசாலைகளை அமைத்தனர். விடுதிப் பாடசாலைகள் மிஷன் வளவிற்குள் நிறுவப்பட்டன. தெல்லிப் பளையைத் தவிர்ந்த சுகல விடுதிப்பாடசாலைகளும் மூடப்பட்டன. தெல்லிப்பளை விடுதிப் பாடசாலை செமினரியின் புகுமுக வகுப்பெனச் செயற்பட்டு வந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த விஞ்ஞானியும் எழுத்தாளருமாகிய ஹென்றி மார்ட்டின், பதிப்பாளருமாகிய சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை ஆகியோர் இப்பள்ளியிற் கற்ற பின்னரேயே செமினரிக்குச் சென்றனர்.

1872ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது, வட்டுக்கோட்டையிற் செயற்பட்ட போதனா வித்தியாசாலை (Training School) தெல்லிப்பளைக்கு மாற்றப்பட்டது. இவ்வித்தியாசாலை, S.S. எரேமியா என்னும் புலவர் அதிபராகவிருந்தபொழுது அது அதன் புகழின் உச்சத்தை அடைந்தது. 1916ஆம் ஆண்டு இப் போதனா வித்தியாசாலை கோப்பாய்க்கு மாற்றப்பட்டது.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் 1816 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தெல்லி ப்பளையில் ஆங்கிலம் கற்பித்துவந்தனர். 1836 ஆம் ஆண்டு ஒரு கனிஷ்ட ஆங்கில வித்தியாசாலையை நிறுவினார்கள். ஆங்கிலக் பேரவைச் கலந்தி எஸ். ஜெபநேசன்

கல்வி கற்பதற்குச் செலவு அதிகமாகவிருந்தது. எனவே, இவ்வாங்கிலப் பாடசாலையுடன் ஒரு துவிபாஷா பள்ளிக்கூடமும் தெல்லிப்பளையில் நடத்தப்பட்டுவந்தது. அப்பள்ளியில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் போதனைநடைபெற்றது. எனினும் இரு பள்ளிகளிலும் ஜானியர் கேம்பிரிட்ஜ் என்ற பரீட்சைக்கே மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்தனர். 1935 ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பளை மிடென் ஸ்தாபனத்திற்குத் தலைவராகச் சென்ற திரு. I.P. துவரரத்தினம் இரு பள்ளிகளையும் இணைத்து யூனியன் கல்லூரியாக்கினார். 1939 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் முதலாம் திகதி தொடக்கம் யூனியன் கல்லூரி, அமெரிக்கன் மிடெனின் தலைமைக்காரியாலயமாக ஒரு காலத்தில் திகழ்ந்த இடத்தில், மிடெனிமாரின் சீரிய பணியை நினைவுறுத்திக்கொண்டு கம்பீரமாக நிற்கின்றது.

அமெரிக்கன் மின்னிமார் காங்கேசன்துறைக் கல்வி வட்டாரத் திற்குச் செய்தளவு தொண்டு, வேறெந்த வட்டாரத்திலும் செய்யவில்லை யென்று துணிந்து கூறலாம். தெல்லிப்பளையின் கல்வி உயர்ந்ததா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயம். ஆனால், மின்ன் தகாப்தம் மறைந்து விட்டது. மின்னிமார் ஆர்வத்துடன் ஆரம்பித்த பல பள்ளிகள் புதுப் பெயர்களுடன் இயங்கி வருகின்றன.

“பழையன கழிதலும் புகியன புகுதலும் வழுவல கால வகையின நானே”

## ଓଡ଼ିକ୍‌କୁରିପ୍‌ତୁକ୍‌କଳି:

1. We see some good effects of the Rev. Mr. Palm's, exertions among this people though he labored under great disadvantages. The prejudices of the people are in some degree removed; some knowledge of Christianity was communicated and here are ten or twelve boys who attended his school now wishing to be instructed by us.

Dr. Daniel Poor,  
Missionary Herald, Jan. 1818. P. 38

2. Missionary Herald Jan. 1818 P. 35
  3. Education is an inseparable aspect of Protestant Christianity, as evidenced by American Puritans. Early New England Theologians had added to the essential doctrines

of Calvinism the conception of the Covenant, and had reduced the relationship between God and man to one of a converted which implied that a man should be converted to God by persuasion and not by compulsion.

Piyaratne - C. H. American Education in Ceylon 1816 - 1875.  
P. 115

4. Missionary Herald, March 1818. P. 130
5. Journal of the Rev. Mr. Poor at Tillipally, June 1818
6. Journal of the Rev. Mr. Poor at Tillipally, June 1818
7. Missionary Herald, Oct. 1832. P. 313
8. Waterbury, S. Memoir of John Scudder. P. 73.

## ஹவுலன்ட் பார்னைவயில் யாழ் சமுதாயம்

“கோவில்களை கிராட்சதர்கள் கட்டுவது போல கட்டி,  
அபரணத் தொழிலாளர்கள் முடிப்பது போல் முடித்தார்கள்”  
- றீபர்

(Built like giants, and finished their work like Jewellers)

-BISHOP REGINALD HEBER-

யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தைப் பற்றி அமெரிக்க மிஷனரித் தொண்டர்கள் பெருமளவு ஆய்வு செய்து பயனுள்ள குறிப்புக்கள் எழுதியுள்ளார்கள். 1816இல் யாழ்ப்பாணம் வந்த டானியல் பூவர் முதல் 1980இல் பணியாற்றிய டாக்டர் பிள்ளை. ஆர். ஹோமஸ் வரை யாழ் சமுதாயத்தைப் பற்றி பலவித கண்ணோட்டத்தில் எழுதியுள்ளனர். இவர்களிலே திருமதி ஹரியர் வின்சிலோ, டாக்டர் மைரன் வின்சிலோ, டாக்டர் எச். ஆர். ஹோய்சிங்டன், திருமதி ஹெலன் ஹாட், செல்வி மாக்ரெட் லீச், செல்வி மேரி லீச், செல்வி ஹாலு புக்வோல்டர், டொந்திஸ்கடர், வன். வில்லியம் ஹவுலன்ட் என்பவர்கள் தலைசிறந்தவர்கள். இவர்களின் குறிப்புகளில் யாழ் வரலாற்று ஆய்வுக்கும் சமூகவியல் ஆய்வுக்கும் மிகுந்த பயனுள்ளவையாகக் காணப்படுகின்றன.(1)

### (அ) ஹவுலன்ட் குடும்பத்தினர்.

அமெரிக்க, இலங்கை மிஷன் விருத்திக்கு ஹவுலன்ட் குடும்பத் தினரின் பங்களிப்பு மகத்தானது. அவர்களைப்போல் வேறு எந்த அமெரிக்க குடும்பமாவது இலங்கை மிஷனுக்கு பங்களிக்கவில்லை என்று துணிந்து கூறலாம். வன். வில்லியம் ஹவுலன்ட் தனது மனைவி சூசனாடன் 1846ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தார். சூசன் 1887இல் மறைந்துவிட்ட போதிலும் இவர் 1892 வரை பணியாற்றித் தமது பூலோக வாழ்வை யாழ்ப்பாணத்திலேயே முடித்துக்கொண்டார். இவருடைய மகள் சூசன் ஹவுலன்ட் யாழ்ப்பாணத்திலேயே பிறந்து வளர்ந்தவர். 1880ம் ஆண்டு முதல் 1913ம் ஆண்டு வரை உடுவில் மகளிர் கல்லூரி அதிபராகக் கடமையாற்றினார். அவ்வாறே மகன் சாமுவேல் ஹவுலன்ட் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வளர்ந்து அமெரிக்க

யூனியன் செமினரியிற் கற்று 1889ம் ஆண்டு வரை யாழ்ப்பானைக் கல்லூரி அதிபராக சேவை செய்தார். இவருக்கு இந்துவானசாஸ்திரத் திலும், தத்துவத்திலும் மிகுந்த ஈடுபாடு. வட்டுக்கோட்டை மக்கள் அவரை சாஸ்திர ஜெயர் என்றே குறிப்பிட்டனர். யாழ் மக்களின் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கும், பெண்கள் கல்விப் பெருக்கத்திற்கும் ஹவுலன்ட் குடும்பத்தினர் ஆற்றிய தொண்டு மகத்தானது.

#### (ஆ) சாழுவேல் ஹவுலன்ட் எழுதிய நூல்

1846ல் யாழ்ப்பானைத்திற்கு வந்த சாழுவேல் ஹவுலன்ட் பத்தொன்பது வருடங்களுக்குப் பின்னர் அதாவது 1865ல் இலங்கை மிஷனின் வரலாற்றுச் சுருக்கம் (**Historical sketch of the Ceylon Mission**) என்ற ஒரு சிறிய நூலை எழுதினார். இந்நால் அமெரிக்கா வில் அச்சிடப்பட்டது. இதிலே யாழ்ப்பானைத்தைப் பற்றிய அவரது கருத்துக்கள் மிகவும் சுவாரஸ்யமாகவும் பயனுள்ளவையாகவும் விளங்கு கின்றன. முதலாவதாக யாழ் குடாநாட்டின் புவியியல் அமைப்பினைப் பற்றியும் மக்கட்சாதியினரைப் பற்றியும் சுருக்கமான குறிப்புக்களை தந்துள்ளார்.

“தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்திய சனத்தொகையில் ஏறத்தாழ பத்து மில்லியன் ஆகும். இவர்கள் இந்திய துணைக்கண்டத்தில் வடக்கே சென்னைவரையும் தெற்கே இலங்கைத் தீவின் வடபகுதிவரையும் பரந்திருக்கின்றனர். அமெரிக்க மிஷனின் முதலாவது தளம் 1816ல் இலங்கை தீவில் நிறுவப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் அன்றைய இலங்கை அரசு மிஷனின் பணிக்குச் சாதகமாகவும் இந்திய பிரிட்டிஷ் அரசு விரோதமாகவும் இருந்தமையேயாகும். தமிழர் இலங்கைத் தீவின் தென்பகுதியினின்றும் மொழியால், மதத்தால் வேறு பட்டவர்கள்.

தமிழ் மக்களுடைய மதம் பிராமணீயம். இதுவே இந்துஸ் தான் முழுவதும் பரவியிருக்கும் மதமாகும். சிங்களவர் மதம் பெளத்தம். இலங்கைத்தீவின் தமிழ்மக்களின் முன்னோர் தென்இந்தியா வில் இருந்து படை எடுத்து வந்து குடியேறியவர்கள். அவர்கள் வடபகுதியிலிருந்த மக்களை விரட்டிவிட்டு அப்பகுதியல் குடியேறினர். அவர்களின் பிரதேசம் கிழக்கே மட்டக்களப்பு வரையும் மேற்கே சிலாபம் வரையம் பரந்துள்ளது. அவர்களின் சனத்தொகை ஏறத்தாழ மூன்று இலட்சமாகும். இவர்களை விட மத்திய தென் மாவட்டங்களில் காணப்படும் கோப்பித் தோட்டங்களில் பணியாற்ற வந்த ஒரு ஸ்ட்சம் தமிழ் மக்களும் இருக்கின்றனர்.

மின்ன் இலங்கையின் வடகோடியில் உள்ள யாழ்ப்பாணம் என்ற நீவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தைத் தீவு என்று குறிப்பிடுவதைவிடத் தேவுகளின் கூட்டம் என்று கருவுகே சாலப் பொருத்த மானதாகும். இத்தீவுகள் ஆழமாற்ற கடல்களினால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. யாழ் குடாநாட்டினுடைய நீளம் 40 மைல் அகலம் 15 மைல். மக்கள் தொகை இரண்டு லட்சத்து பதின்மூவாயிரம் (213,000) யாழ்ப்பாணத்தில் ஜங்நாற்றுக்கும் அறுநாற்றுக்கும் இடைப்பட்ட ஜரோப்பியர் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் முன்னர் இலங்கையை ஆண்ட போர்த்துக்கோயரினதும் ஒல்லாந்திரினதும் வம்சாவளியினர். சில முஸ்லிம்களும் இங்கு காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். குடாநாட்டிற்கும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் அதிக தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. குடாநாட்டு மக்களும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதி மக்களும் நெருக்கமான தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இலங்கைத்தீவின் ஏனைய பகுதிகளில் கோவில்கள் குறை வாகக் காணப்படுவதனால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கோவில்களில் வழிபாடு செய்வதற்கு அவர்கள் வருகின்றனர். குடாநாட்டு மக்களுக்கும் வெளியே இருப்பவர்க்கட்டும் அவர்களின் உற்பத்தி. வாணிபம் காரணமாக நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கின்றது.

#### (க) யாழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறை

எமது முன்னோர்களின் வாழ்க்கை முறையும், உயர்குடி மக்களின் ககாதாரப் பழக்க வழக்கங்களையும் சாழுவேல் ஹவுலன்ட் விதந்து போற்றியுள்ளார். இவர்கள் அஞ்சானிகளாயும். விக்கிரக வழிபாட்டுக்காரர்களாயும் இருந்தாலும் ஆபிரிக்க மக்களைப் போலவோ பசுபிக் தீவுகளின் மக்களைப் போலவோ சீரழிந்த நிலையில் இல்லை. அவர்களின் உடை, வீட்டைப்பு. வாழ்க்கை முறை போன்றவை அவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்று பொருளியல் ரீதியாக முன்னேற வேண்டும் என்ற நிலையில் இல்லை என்பதை உணர்த்துகின்றன.

உயர்குடி மக்களின் உடை வசதியானதாகவும். தூய்மை பொருந்தியதாகவும் காலநிலைக்கு ஏற்றதாகவும் காணப்படுகின்றது. ஆண்கள் அணியும் உடை பண்டைக்கால ரோம அங்கியை ஒத்திருக்கின்றது. ஒருமுறை இங்கிலாந்து அரசர் ஒருவரின் சிலையில் பொங்கி வழியும் அங்கியைப் பார்த்து ஒரு யாழ் குடிமகன் அரசன் ஏன் இந்துவைப் போல உடை அணிந்துள்ளார்?" என்ற கேட்டான். (3) அவர்களின் இல்லங்கள் காலநிலைக்கு ஏற்றனவாயும் பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்றனவாயும் செப்புற அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அமைக்கப்பட்ட வீடுகள் வசதியாகவும் ரம்யியமாகவும் காணப்படுகின்றன. பேரவர் கலாந்தி ராஸ். ரஜபதேசன்

அவர்களின் பிரதான உணவு சோறு. அதனை நாட்டிற் கிடைக்கும் பழவகைகள், மரக்கறி வகைகள், வாசனைத் திரவியங்கள் போன்ற வற்றுடன் சேர்த்து உண்கின்றனர். உயர் குடி மக்கள் சாப்பாடு விஷயத்தில் மிகவும் சுத்தமாகக் காணப்படுகின்றனர். உணவை உட்கொள்ள கரங்களின் விரல்களையே உபயோகிக்கின்றார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் கரங்களை நன்றாக கழுவிய பின்பே உணவை உட்கொள்ளத் தொடங்குகின்றனர். சோற்றுக்கையை அல்லது வலக்கையை எந்த அகுத்தமான வேலைகளுக்கும் பயன்படுத்தக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருக்கின்றனர். அவர்களின் வீட்டுத் தளபாடங்களும், சமையல் பாத்திரங்களும் பிற நாட்டாருக்குக் கருமேரடானவை போல் தென்படும். ஆனால் அவர்களின் வேலைகளுக்குப் பொருத்த மானவையாக இருக்கின்றன என்பது பின்னர் தென்படும். அவர்களின் விஷாயம் உபகரணங்களும் பயிர்செய்கை முறைகளும் இப்படியான எண்ணத்தையே தோற்றுவிக்கின்றன. தொழில்நுட்ப விஷயங்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் பிறநாட்டார் தொழில்நுட்பத்தைப் பார்த்துத் தமது தேவைக்கேற்ப மாற்றியமைப்பதில் அதிக விவேகம் உடையவர்களாகத் தென்படுகின்றனர். (4)

ஆனால் புதிதாக ஒன்றைக் கண்டு பிடிப்பதில் அவர்களின் ஆற்றல் வெளிப்படவில்லை. இங்கு காணப்படும் பெரிய கோவில்களைப் பார்த்தால் பேராயர் ஹீபர் உடைய கூற்று முற்றிலும் சரியானதென்றே தென்படும். “கோவில்களை இராட்சத்தர்கள் கட்டுவதுபோல் கட்டி ஆயரணத் தொழிலாளர்கள் முடிப்பதுபோல் முடிப்பதார்கள். (5)

#### (ஏ) இலக்கியம்

வில்லியம் ஹவுலன்ட் யாழ்ப்பாணத்து இலக்கியங்களாக வட இந்திய இலக்கியங்களையே குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை சமஸ்கிருத நூல்களாகவோ, மொழி பெயர்ப்பு நூல்களாகவோ இருந்திருக்க வேண்டும். இவர்களின் இலக்கியங்கள் எழுத்து வடிவமே இல்லாத எத்த ணைபோ பழங்குடி மக்களின் நிலையினின்றும் முற்றிலும் வேறு பட்டது என்று கூறித் தனது குறிப்புக்களை முன் வைக்கின்றா ஹவுலன்ட்.

நான்மறை, புராணங்கள், இதிகாசங்கள் போன்றன முதலில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. வட இந்திய இலக்கியங்களில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராகிய சேர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் அவர்களின் ஆராய்ச்சியைப் பயன்படுத்தியே ஹவுலன்ட், யாழ் மக்களின் இலக்கியத்தைப் பற்றி எழுதுகிறார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் படிக்கப் பட்ட நூல்களைப் பற்றி அறிவதற்கு சாமுவேல் ஹவுலன்ட் குறிப்புகள் பேராயர் கலந்தி எஸ். ஜெபநேசன்

அதிகம் துணைபுரியவில்லை. எனினும் யாழ் மக்கள் கேத்திர கணிதம், அட்சர கணிதம், திரிகோண கணிதம் என்பவற்றில் பெருமளவு முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர் என்று கூறியுள்ளார். (6) பிராமணர்கள் விநியோகிக்கும் பஞ்சாங்கங்கள் உயர்ந்த வானசாஸ்திர அறிவைச் சுட்டி நிற்கின்றன. வானசாஸ்திரக் கணிப்பு பிரமிக்க வைக்கிறது. ஆனால் அவர்களின், புவியியல் காலக்கணிப்பு முறை, வைத்தியம் என்பவற்றில் அதிகம் உண்மை கிடையாது. அவை கூறும்பல செய்திகள் உண்மைக்கு பூற்பானவையாவும். வேடுக்கையாகவும் காணப்படுகின்றன என்று குறித்துள்ளார்.

### (இ) ஒழுக்கவியல்

மக்களுடைய ஒழுக்கத்தையும், குணாதிசயங்களையும் பார்த்தால் யாழ்ப்பாணத்தில் மிடின் பணிக்கு அதிக தேவை இருக்கின்றது என்பது தெளிவு. ஒழுக்க சிந்தனைகளிலும் ஒழுக்க உணர்வுகளிலும் இவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் வழிபடும் தெய்வங்களின் லீலைகளும், திருவிளையாடல்களுமே இத்தகைய சிந்தனைகளுக்குக் காரணம் என்கிறார் ஹவுலன்ட். நந்துண நற்செய்கைகள் தமக்கு அடுத்த பிறவியில் நன்மை தரும் என்பதற் காகவே மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. இப்பொழுது ஒருவன் நற்செயல் களில் ஈடுபட்டிருப்பது தன்னுடைய பயனே என்றும் அவன் நம்புகின்றான்.

### (ஈ) முட நம்பிக்கைகள்

அவர்களுடைய சமய நம்பிக்கைகளோடு முட நம்பிக்கைகள் பின்னிப்பிளைந்து காணப்படுகின்றன. அவர்களின் தினசரி வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்தினையும் இந்த நம்பிக்கைகள் பீடித்திருக்கின்றன. “இறைவனால் மட்டுமே அத்தளைகளை தகர்த்தெறிய முடியும்” என்று நம்புகின்றனர். அவர்கள் பிறந்த உடனேயே குறிப்புகள் என்ற சங்கிலிக்குள் பிணைக்கப்படுகின்றனர். தினசரி வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சமும் இதனை வலுப்படுத்துகின்றன. இச்சங்கிலியில் நின்றும் மரணத்தின் போதுதான் ஒருவன் விடுதலை பெறலாம். ஒவ்வொரு பிள்ளையும் பிறந்த உடன் சோதிடர் அழைக்கப்படுவர். அந்தப் பிள்ளையின் குறிப்புகள் எழுதப்பட்டு வருங்காலப் பலன்கள் கூறப்படுகின்றன. குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே சோதிடக் குறிப்புகளுக்கமையவே முக்கியமான நிகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குழந்தை அறிவுபெற்ற பின்னரும் இந்த நம்பிக்கைகளுடன்தான் கருமங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒருவன் வீட்டைக்கட்ட விரும்பினால் அது கட்டப்பட வேண்டிய இடம், அஸ்திபாரம் போடப்பட வேண்டிய நேரம், பிரதான கதவின் நிலை வைக்கப்பட வேண்டிய இடம் என்பன சோதிடராலேயே நிர்ணயிக்கப் படுகின்றன. வீட்டின் பிரதான நிலை உயர்த்தப்படும் போது ஒரு வெள்ளைத் துண்டு அதன் மீது கட்டப்படுகிறது. இதனது நோக்கம் தூர்க்குறியான பறவைகள் அதன்மீது தங்கி விடக்கூடாது என்பதே.

அமெரிக்கர் நமது சமுதாயத்தை புறநோக்கில் பார்த்தனர். பல உண்மைகளைக் கண்டனர். யாற்பானச் சமுதாயத்தின் இயல்புகளை ஆராய்ந்தவர்கள் 19ம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவின் தலைசிறந்த பல்கலைக்கழகங்களில் கற்று அரங்கேறியவர்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அவர்கள் எழுதி வைத்த செய்திகள் சமூக வரலாற்றை எழுதுவதற்கு அருந்துண்ணயாக விளங்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

### அடிக்குறிப்புக்கள்

1. a) Root Helen I:- A Century in Ceylon 1816 -1916, A.CM Press 1916  
b) Winslow Miron: A Memoir of Mrs. Harriet Wadsworth Winslow New York 1835.  
c) Lietch Mary and Margaet: Seven Years in Ceylon American tract Society New York 1890.
2. Historical sketch of the Ceylon Mission by Rev. Wiliam W. Howland published by the ABCFM - 1865.
3. A native seeing a representation of one of the kings of England with the flowing of robes common in statuary asked why he was dressed like Hindoo.
4. In the mechanical arts they show much ingenuity and skill in imitation but have little power of invention.
5. The architecture of some their great temple justifies the remark of Bishop Heber that “They built like giants and finished their work like jewellers.
6. They have made considerable progress in Mathematics and have

treatises on Arithmetic, Algebra, Geometry and Trigonometry.

7. Worshipping gods and goddesses into whose history almost no element of virtue enters, who are represented as false to their word, thievish, licentious, ambitious, murderous - all indeed that is repulsive, malignant and vile - it is not surprising that the people should be no better than their deities.

## யாழ்ப்பாணத்தின் திருப்பெரும் ஆசிரியர்கள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ் நாட்டிலே ஆங்கிலப் புலமையில் தனிநாயகனாக விளங்கியவரேன மகாகனம் றீநிவாசசாஸ்திரி யாரைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வாறே தமிழ் மொழியில் ஒப்பாரும் மிககாருமின்றி விளங்கியவர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார். றீநிவாச சாஸ்திரியாரின் ஆங்கில ஆசிரியரும் திரு. வி.க. வின் தமிழ் ஆசிரியரும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அறிஞர்கள் என்பது பெருமை தரும் விஷயங்கள். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் ஜம்பது வருடங்களிலும் யாழ்ப்பாணத் தின் செம்பாட்டு ஊற்றுக்களுடன் இணைந்து வளர்ந்த சுதேச தமிழ் கல்விப் பாரம்பரியமும், மேனாட்டு மிதினரிமார் கொண்டு வந்து மிகுந்த பிரயாசத்துடன் வளர்த்த ஆங்கிலக் கல்வியும் உயர்ந்த தரத்தவையாகவிருந்தன. முதலினர் ராஜாஜி தாம் எழுதிய “வள்ளி தப்பினாள்” என்ற சிறுகதையிலே இருபதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த தமிழ்க்கல்வி மரபைப் பற்றித் தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே நிலவிய எண்ணத்தை வெளிக்காட்டுகின்றார்.

“சந்தேகமென்ன? சங்கீதம் எவ்வளவு குற்றமற்றதாக விருந்தாலும் சாகித்தியத்தில் இலக்கணமோ உச்சரிப்போ தவறு ஏற்பட்டால் சகிக்க முடியுமா? இதற்கு என்ன செய்ய” என்றார் சாம்பசிவ முதலியார், ஆண்தரங்கம்பிள்ளை இதற்கு ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் சுப்பிரமணிய நாவலர் இருக்கிறார். எப்போர்ப்பட்ட குற்றங்களையும் திருத்தி விடுவார் என்றார். யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பப்பட்டாள் கெளரியம்மை. அவ்விடம் இரண்டு ஆண்டுகள் தொல்காப்பிய மும் நன்னாலும் மிகக் கவனமாகப் படித்துத் தேறின பிறகு ஊருக்குக் கெளரியம்மை திரும்பி வந்தார்கள். (1)

யாழ்ப்பாண மக்களின் தமிழ்ப் பயிற்சி சிறந்தது. அங்கு பண்டிதர்களும், வித்துவான்களும் தமிழை ஜயந்திரிப்பறக் கற்றுவார்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் ஆயிரத்து தொளாயிரத்து ஜம்பதுகள் வரை தமிழ் நாட்டில் நிலவியது.

## (அ) திரு. வி. க.

தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி.க. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி யிலே தமது ஆளுமையினாலும் தமிழ்ப்புலமையினாலும் பலரைக் கவர்ந்தவர். 1983ம் ஆண்டு பிறந்த திரு. வி.க. 1953ல் தமது வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார்.

பல தமிழ்நூல்களுக்கும், ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் வழிகாட்டி யாக விளங்கிய மு. வரதராசனார் இவருடைய பக்தன், அபிமானி, டாக்டர் மு.வ.வின் நூல்களிலே திரு. வி.க.வின் கருத்துக்கள் செறிந் திருப்பதைக் காணலாம். தமது குருவைப் பற்றி மு.வ. பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“அவரால் எழுதப்பட்ட உரைநூல்கள் பலவற்றிலும் அவருடைய நடையின் மிடுக்கையும் இனிமையையும் காணலாம். இந்த நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படும் அழகைவிடப் பண்பட்ட கருத்தின் உயர்வே மிகப் போற்றத்தக்கது எனலாம். விருப்பு வெறுப்பும், வீண் ஆராவாரமும், பிடிவாதமும் ஒருதலைச் சார்பும், வெறியணர்ச்சியும், அழிவு மனப்பான்மையும் நிரம்பிய எழுத்துக்களிடையே ஒரு பண்பட்ட சான்றோர் நடுநிலை தவறாமல் போற்றிப் பண்பாட்டின் வரம்புக்குள் நின்று அருளுணர் வோடு பல நூல்கள் எழுதியளித்தது தமிழிலக்கிய உலகிற்கு ஒரு பேறு என்று சொல்லத்தக்க வகையில் அமைந்தது.(2)

திரு வி.க. அவர்கள் இராயப்பேட்டை வெஸ்லி உயர் நிலைப்பாடசாலையில் மாணவனாக இருந்தபொழுது அங்கு தமிழாசிரியராகப் பணிபுரியவந்தார் சதாவதானம் கதிரவேற்பிள்ளை. இவர்யாழ்ப்பாணம் மேலைப் புலோலியிற் 1844ல் பிறந்தவர். 1907ம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டு நீலகிரியில் இயற்கையெய்தினார்.

சதாவதானமாகிய கதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் பல நூல்களுக்கு உரை எழுதியவர். சிறந்த சமயப் பிரசங்கி. இவர் தொகுத்த தமிழ்ப் பேர்கராதி 1899ம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

டாக்டர். மு.வ. தமது குருவைப் பெருமளவில் ஆட்கொண்டவர் சதாவதானம் கதிரவேற்பிள்ளையென்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

“தம் ஆசிரியர் கதிரவேற்பிள்ளையிடம் அவர் பேரன்பு கொண்டவர். 1907ம் ஆண்டில் ஆசிரியர் மறைந்தபின் வேறொருவரிடம் சென்று தமிழும் சைவசித்தாந்தமும் கற்க

மனம் இல்லாதவராய் வருந்தினார். 1898ல் ஆசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாறு இயற்றினார். அதுவே அவர் இயற்றிய முதல் நூலாகும்". (3)

ரி. எஸ். ராகவன் அவர்கள் தாம் எழுதிய தற்கால தமிழின் சிற்பிகள் என்ற ஆங்கில நூலிலே இராயப்பேட்டை வெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலையில் திரு. வி.க. வின் அனுபவத்தை குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்தக் கால கட்டத்திலேதான் யாழ்ப்பாணத்து வித்துவான் கதிரவேற்பிள்ளை பாடசாலையின் தமிழ்ப் பண்டிதராக வந்து சேர்ந்தார். திரு பிள்ளையவர்கள் சிறந்த தமிழரினார் மட்டுமன்றி மாணவர்களைக் கவர்ந்திருக்கும் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். அத்துடன் அவர் ஆழ்ந்த மிக்க பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தார். ஆகவே பிள்ளையவர்கள், சுந்தரனாரின் வீர வணக்கத்திற்குரிய வரானது வியப்பல்ல. (4)

சதாவதானம் கதிரவேற்பிள்ளை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பல சாதனைகளைப் புரிந்திருந்தாலும் தமிழ்தென்றால் திரு. வி.க.வின் ஆசிரியர் என்பதே அவருக்கு மிகுந்த பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

#### (ஆ) திரு. ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மன்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளும் வியக்கும் வண்ணம் ஆங்கிலத்தில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியவர் மகானம் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார் **Silver Tongued Orator** என்று இவரை குறிப்பிடுவார்கள். இவர் கும்பகோணத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள வலங்கைமான் என்ற கிராமத்தில் ஓர் ஏழைப் பிராமணக் குடும்பத்தில் 1869ம் ஆண்டு தோன்றினார். 1946ம் ஆண்டு மறைந்தார்,

எட்டு மைல் தோலைவிலிருந்த கும்பகோணம் கல்லூரிக்குத் தினமும் நடந்து சென்றே படித்து வந்தார். பின்னர் பெரும் அரசியல் தலைவராகி, மகாத்மா காந்தியின் ஆலோசகராகவும் விளங்கினார். பிரிட்டிஷ் அரசு இவரின் ஆங்கிலப் புலமையை மெச்சி ரைட் ஒனரபிள் என்ற கெளரவத்தை வழங்கியது. இரண்டாவது உலக மகாயுத் தத்தின்போது தமது பேச்சு வண்மையாலும் சொல்லாட்சியினாலும் உலகைபே கவர்ந்திருந்தவர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில். அவருடைய ஆங்கி வத்தைத் திருத்தியவர் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார். சர்ச்சில் ஒருமுறை தரை, தண்ணீர், ஆகாயம் எங்கும் செல்லும் மகாவீர் மெக்காதர் (**Macarthur**) அவரை **Amphibian** அல்ல, **Trifibian** என்றே

குறிப்பிடுவேன் என்றார். ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியார் இந்தியாவிலிருந்து தந்தியனுப்பினார். சர்ச்சில் அவர்களே! நீங்கள் **Trifibian** என்று குறிப்பிட்டது தவறு **Tribian** என்பதுதான் சரி என்றெழுதினார். சர்ச்சில் தமது தவறை மன்னிக்குமாறு ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரியாருக்கு கடிதம் எழுதினார். (5)

இந்த மகாமேதையின் ஆங்கில ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மன் என்பவர். ஹென்ஸ் மன் குடும்பத்தினரின் பூர்வீகம் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வேலணையாகும். வேலணையைச் சேர்ந்த பெரியதம்பி நாகநாதரின் மகன், அங்கிலிக்கன் சபையில் சேர்ந்து அதில் ஹென்ஸ்மன் என்ற பெயருடன் மதகுருவாகவும் பணியாற்றினார். இவர்களுக்கு ஆழுபிள்ளைகள் பிறந்தனர். ஜோன் ஹென்ஸ்மனின் மகனே டாக்டர் ஈ.எம்.வி. நாகநாதன். பள்ளிப்பராயத்தில் டாக்டர் ஆ.எம்.வி. நாகநாதன், விக்டர் ஹென்ஸ்மன் என்றே அழைக்கப்பட்டார். ஹென்ஸ்மன் சகோதரர்கள் யாவரும் யாழ் பரியோவான் கல்லூரியிலே கற்றனர். ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மன் பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி ஆகி கும்பகோணம் அரசினர் கல்லூரியில் அதிபராகவும் ஆங்கிலப் பேராசிரிய ராகவும் பணியாற்றினார்.

பரியோவான் கல்லூரியில் அவரின் ஆங்கிலக் கல்விக்குப் பலமான அடித்தளம் இடப்பட்டதெனின் தவறாகாது. பரியோவான் கல்லூரியின் பிரிட்டிஷ் அதிபர்கள் பெரும்பாலும் ஒக்ஸ்போட், கேம்பிரிச் பல்கலைக்கழகங்களிலே கற்று அரசுகேற்றியவர்கள். பரியோவான் கல்லூரி ஆரம்பத்திலே கண்டிக்குளி செமினாரி என்றே அழைக்கப்பட்டது. வண ரோபேட் பார்ஜ்ஜிட்டர் (**The Rev. Robert Pargiter**) என்பவர் இக்கல்வி நிலையத்தின் அதிபராகவிருந்த பொழுதே ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ் மன் அங்கு கற்றுத், தமதுப் பட்டப்படிப்பை சென்னை பல்கலைக்கழக த்தில் தொடர்ந்தார். வண. பார்ஜ்ஜிட்டர் அதிபர் பதிவியினின்று இளைப்பாறிய பின் ஒக்ஸ்போட்டில் ஒரு மதகுருவாகப் பணியாற்றச் சென்றார்.

இக்காலக்ட்டத்தில் கிளீவ்ஸன்ட் (**Mr. Cleaveland**) என்றொரு பண்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியரும் அங்கு கற்பித்தார் என்று ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மன் குறிப்பிடுகின்றார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை முடித்த பின் கும்பகோணம் கல்லூரியில் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றார் ஜேம்ஸ் பேராசிரி கலாந்தி எஸ். ஜெயதேசன் 110 பழையதும் புதியதும்

ஹென்ஸ்மன். அவர் காலத்தில் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதஜயரும் அங்கு தமிழ் பண்டிதராக கடமை புரிந்தார்.

### (இ) ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி

ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மனுக்கு வாய்த்த மாணவர்களில் ஒருவர்தான் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி. இந்த இளைஞர் கற்று அரங்கேறியபின் கும்ப கோணம் கல்லூரியில் ஆங்கில விரிவரையாளராகப் பதவியேற்றார். பின்னர் ஆங்கிலப் பேராசிரியர் பதவிக்கு விண்ணப்பித்தார். ஆனால் ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மன் அவரை விட்டுவிட்டு எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற ஒருவரைத் தெரிந்து கொண்டார். ஆனால் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி கோப மடையவில்லை. தமது குரு மீது மிகுந்த அன்புடையவராகவிருந்தார். பங்கசூரியில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி உதவி அதிபராகவிருந்த திரு. ஜே.வி. செல்லையாவைச் சந்தித்தபொழுது

“யான் யாழ்ப்பாணம் வரவேண்டும், தூய்மையான தமிழ் பேசும் நாட்டைப் பார்க்கவும் எனது குரு ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மனுக்கு எனது வணக்கத்தையும் தெரிவிக்கவும், அங்கு செல்ல விரும்புகிறேன்” என்றார்.

ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி கூறியபடியே கொழும்பு வந்திருந்த பொழுது ஓர் இரவு ரயில் மூலமாகச் சுண்டிக்குளி வந்து, தமது குருவைச் சந்தித்து விட்டு, அடுத்த நாள் இரவு ரயில் மூலமாகக் கொழும்பு திரும்பினார்.

ஜேம்ஸ் ஹென்ஸ்மனும் சதாவதானம் கதிரவேந்பிள்ளையும் யாழ்ப்பாணத்தின் உயர்கல்வி மரபையும் பண்பாட்டையும் தென்னிந்தி யாவுக்கு உணர்த்திய பெருமக்கள். இன்று தமிழ்நாட்டு மக்கள் இத் தைப் பற்றி அதிகம் பேசுவதில்லை. இது வேதனைக்குரிய விஷ யமாகும். தமிழ் நாட்டாருக்கு இவற்றை உணர்ந்துவது நமது கடனாகும்.

### அடிக்குறிப்புக்கள்

- 01) சுந்தரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரி - கற்பனைக்காடு - 1957 பக்கம் - 63
- 02) வரதராசன் மு. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - 1992 பதிப்பு பக்கம் - 328

- 03) வரதராசன் மு. திரு. வி.க. - 1998 பதிப்பு - பக்கம் 24
- 04) It was at this time Vidwan Kadiravetpillai of Jaffna joined the College as Tamil pundit. Mr. Pillai was not only a great Tamil scholar but a very impressive teacher. In addition he was a gifted speaker and it is therefore no wonder that the Vidwan became Sundarannar's hero. T.S. Raghavan "Makers of Modern, Tamil 1965.  
Page-98.
- 05) முக்தா சீனிவாசன் - இணையற்ற சாதனையாளர்கள் - முதல் பாகம், 2001 - பக்கம் - 240
- 06) Mr. Cleveland a simple gentle old man but a fairly good English scholar, the Head Master of the lower school. James Hensman. St. Johns College Golden jubilee Souvenir - 1954 Page 8.
- 07) Because it is the land of pure Tamil and with a smile he added. I want to pay respects to my old guru Mr. James Hensman.

J.V. Chelliah, The Morning Star.

26-04-1946.

## 13

### மாணிப்பாயும் ஓக்ஸ்போர்ட் ஆங்கில அகராதியும்

ஆங்கில அகராதிகளில் ஒப்புயர்வற்று விளங்குவது ஓக்ஸ்போர்ட் ஆங்கில அகராதியாகும். இதனைச் சுருக்கமாக **OED** என்று குறிப்பிடுவார்கள். 1857ம் ஆண்டு இந்த அகராதியின் தொகுப்பு வேலை தொடங்கியது. 1927ம் ஆண்டு தொகுப்பு வேலை முற்றுப்பெற்றது. இந்த அகராதி தொகுப்பில் முக்கிய பங்காற்றியவர் பேராசிரியர் ஜேமஸ் முரை (**Professor James Murray**) என்பவராகும். இந்த பேராசிரியருக்கு இங்கிலாந்தின் பல பாகங்களில் இருந்தும் ஆங்கில மேதைகள் சொற்களுக்கு வரைவிலக்கணங்களும் அவை குறிக்கும் பல்வேறு அர்த்தங்களும் எழுதியனுப்பிக் கொண்டிருந்தனர். பத்தாயி ரத்துக்கு மேற்பட்ட சொற்களுக்கு வரைவிலக்கணங்களும் அர்த்தங்களும் எழுதியவர் என்ற பெருமை டாக்டர் **W.C.** மைனர் என்பவர்க்கு ரியது. இவர் மாணிப்பாயில் பிறந்தவர் என்பதும் தமிழை நன்கு பேசப் பழகியிருந்தவர் என்பதும், உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் தமது ஆரம்பக்கல்வியை பெற்றவர் என்பதும் விணோதமான விடயங்களாகும். இவர் வளர்ந்த பின்னர் இங்கிலாந்தில் சிறிது காலம் வாழ்ந்து வந்தார். அப்பொழுது ஒரு கொலை வழக்கில் ஈடுபட்டுச் சித்த கவாதீன் மற்றவர் களுக்கான புகலிடத்தில் சேர்க்கப்பட்டார். தம்மிடம் உள்ள பாவ உணர்வுகள் அறவே நீங்க வேண்டுமென்று தமது ஆணையுப்பை வெட்டி யெறிந்தார். பிற்காலத்தில் தனிமையும் முதுமையும் இவரைப் பெரிதும் வாட்டின். எனினும் அகராதிப்பணிக்குத் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்துவந்தார். இவருடைய சோக வரலாறு இப்பொழுது புத்தக வடிவமாக வெளிவந்திருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் **PROFESSOR AND THE MADMAN. SIMON WINCHESTER.** இந்த நூலை எழுதியவர் **SIMON WINCHESTER.** இந்த நூல் இப்பொழுது அமெரிக்காவில் அதிகம் விற்பனை பாரும் நூல்களில் ஒன்றாகும். (NATIONAL BEST SELLER)

நான் அமெரிக்காவில் இருந்த பொழுது மைனர் குடும்பத் தாரோடு தொடர்புகொள்ள முயற்சித்தேன். துரதிர்வஷமாக அவர்களோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்ட

வில்லை. அவரின் உறவினர்கள் இப்பொழுதும் கொனக்டிக்கட்மாநிலத்தில் இருக்கின்றனர். இந்தநூலின் கதாநாயகனாகிய வில்லியம் மைனர் மானிப்பாய்க்கு மிஷனரியாக வந்த அச்சகவித்தகர் ஈஸ்ற்மன் மைனரினதும் அவருடைய மனைவி லூசி மைனரினதும் மகனாவார்.

### (அ) அமெரிக்க மிஷன் அச்சகம்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் 1816ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திற் பணியாற்றத் தொடங்கினார்கள். ஆரம்பத்தில் ஒலைச் சுவடிகளில் திருமறை வாசகங்களை எழுதி குதிரைகளிற் சென்று விநியோகித் தனர். இந்தியாவிலிருந்து சுகல தமிழ் நூல்களையும் அகராதிகளையும் அதிக விலை கொடுத்துப் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆகவே தமக்கென ஒரு அச்சியந்திரம் இருக்கவேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டார்கள். இவர்களுடைய வேண்டுகோளிற்குப் பொஸ்ரனில் இருந்த அமெரிக்க மிஷன் தாய்ச்சங்கம் இணங்கியது. ஜேம்ஸ் காரட் என்பவரை 1820ம் ஆண்டு ஓர் அச்சியந்திரத்துடன் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆனால் அப்பொழுது இலங்கையிலே பிரிட்டிஷ் தேசாதி பதியாயிருந்த சேர் எட்வேட் பார்ஸனஸ் என்பவர். ஜேம்ஸ் காரட் இலங்கையிலே பணியாற்றுவதற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை. அத்துடன் ஜேம்ஸ் காரட் உடனடியாகவே நாட்டைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். இக்காலக் கட்டத்தில் அமெரிக்கருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் கடும் விரோதம் இருந்து வந்தது. அச்சகம் நிறுவுவதற்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டதால் அமெரிக்க மிஷனரி மார் ஜேம்ஸ் காரட் கொண்டுவந்த அச்சியந்திரத்தை நல்லூரில் இருந்த **C.M.S.** தொண்டரான ஜோசப் நைற் என்பவருக்கு விற்றுவிட்டனர்.

### (ஆ) ஈஸ்ற்மன் மைனர் யாழ்ப்பாணம் வரல்

1932ஆம் ஆண்டு கோல்புறுக் விசாரனைக்குமுலின் சிபாரிசுகளை அடுத்து அமெரிக்க மிஷன் மீது போடப்பட்டிருந்த தடைகள் நீக்கப்பட்டன. எனவே அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமக்கு ஒரு அச்சக வித்தகரை அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்று தமது தாய்ச்சங்கத்துக்கு எழுதினார்கள். ஈஸ்ற்மன் மைனரும் அவருடைய மனைவி லூசியும் கொங்கிறிகேசனல் திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்கள். ஈஸ்ற்மன் மைனர் அச்சுப்பதிப்பில் பயிற்சி பெற்றவர். தனக்கென அச்சகத்தை நிறுவி அதனால் பெரும் பொருள் ஈட்டியவர். ஆனால் அவருக்கும் மனைவி லூசிக்கும் கீழைத்தேயங்களுக்குச் சென்று கிறிஸ்தவ நற்செய்தியை

அறிவிக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் இருந்தது. எனவே அமெரிக்க மிஷனின் தலைமைக் காரியாலயத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கு முன்வந்தார்கள்.

1833ஆம் ஆண்டு ஈஸ்றமன் மைனர் தமது அச்சகத்தை விற்று விட்டுத் தனது மனைவியோடு நீராவிக் கப்பல் மூலமாக இலங்கை நோக்கிப் புறப்பட்டார். 1834ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அவர்கள் இலங்கையை வந்தடைந்தனர். மானிப்பாயில் அவர்களது பணி ஆரம்பமானது. அமெரிக்க மிஷனரிமார் நல்லூர் **C.M.S.** மிஷன் ஸ்தாபனத்துக்கு விற்ற அச்சகத்தைத் திரும்பவும் விலைக்கு வாங்கினர். 1834ம் ஆண்டு அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் அச்சகம் உதயமானது. இதனுடைய பொறுப்பாளராக ஈஸ்றமன் மைனர் நியமிக்கப்பட்டார். நான்கு ஊழியர்களுடன் ஆரம்பமான இவ் வச்சகம் ஈஸ்றமன் மைனர் இளைப்பாறிய வருடத்தில் அதாவது 1850ம் ஆண்டு எழுபது ஊழியர் களைக் கொண்ட ஸ்தாபனமாக மாறியது. ஈஸ்றமன் மைனரோடு பணிபுரிந்த பலர், பின்னர் ஆறுமுகநாவலர் அமைத்த சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலைக்குச் சென்று பணியாற்றினார்கள்.

### (க) வீல்லியம் மைனரின் பிறப்பு

வீல்லியம் செஸ்டர் மைனர் பெற்றோர் யாழ்ப்பாணம் வந்த வருடத்திலேயே மானிப்பாயில் அதாவது 1834ம் ஆண்டு யூலை மாதம் பிறந்தார். இவர் பிறந்து இரண்டு வருடங்களிற்குப் பின்னர் லூசி என்ற பெயர் கொண்ட பெண்குழந்தையும் பிறந்தது. பின்னைப் பருவத்தில் வீல்லியம் மைனர் தூடி தூடிப்பும் குறும்பும் நிறைந்தவராகக் காணப்பட்டார். ஒரு முறை குதிரையில் இருந்து விழுந்து கழுத்துப் (Collar) பட்டி எலும்பை முறித்துக்கொண்டார். இன்னொருநாள் மரத்திலிருந்து விழுந்து சில மணிநேரம் மயக்க நிலையில் இருந்து கூகம் பெற்றார். அடிக்கடி மலேரியா நோயினால் பீடிக்கப்பட்டார். அவருக்கு மூன்று வயதாய் இருந்தபோது அவரது தாயார் லூசி காச நோயினால் பீடிக்கப்பட்டு இறந்து போனார். எனவே தந்தை ஈஸ்றமன் மைனர். இன்னொரு மனைவியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியில் இறங்கினார். அமெரிக்காவிற்கு செல்லாமல் மலேசியாவில் பணியாற்றி வந்த மிஷனில் இருந்த ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்து கொள்ளும் நோக்கத்தோடு புறப்பட்டார். தம்முடைய மகள் லூசியை உடுவிலில் இருந்த ஸ்போல்டிங் தம்பதியினருடன் விட்டுவிட்டுப் பயணத்தை மேற்கொண்டார். சிங்கப்பூரில் யூத்ரெயிலர் (**JUDITH TAYLOR**) என்று

திருமணமாகாத பெண்ணைச் சந்தித்து இலங்கைக்குக் கூட்டிவந்தார். சஸ்ற்மன் மைனர் - யூட்த் திருமணம் 1839ம் ஆண்டு நடைபெற்றது. யூட்த் உடுவில் மகளீர் பாடசாலையில் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். செஸ்ற்டர் மைனரும் சோதரி லூசிமைனரும் தமது கல்வியை உடுவி லில் ஆரம்பித்தனர். யூட்த் தமிழை நன்கு கற்றுறிந்தார். செஸ்ற்டர் வில்லிய ததிற்கு தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொடுத்தார். மைனர் யூட்த் தம்பதிகளுக்கு இரண்டு ஆண் குழந்தைகளும் ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தன. இவர்கள் இளமைப் பருவத்திலேயே இறந்து போனார்கள். முதல் தாரத்து பிள்ளையான லூசியும் சிறுவயதில் மரித்துப் போனாள்.

அமெரிக்க மிஷனரிமார் மானிப்பாயில் ஒரு சிறந்த நூலகத்தை அமைத்திருந்தார்கள். இங்கு பல ஏட்டுச் சுவடிகளும் காணப்பட்டன. இவற்றைச் சிறுவன் வில்லியம் மைனர் இளமையிலேயே கற்றுறிந்திருந்தார். உடுவில் மகளீர் கல்லூரியில் அவனுக்குத் தரமான கல்வி வழங்கப்பட்டது. அவர் உடுவிலில் பெற்ற கல்வி அமெரிக்கக் கல்வி க்குச் சமமானதாக இருந்தது என்று **SIMON WINCHESTER** குறிப்பி உகின்றார். தகப்பனார் அச்சுப் பதிப்பில் ஈடுபட்டிருந்தமையினால் அவர் வீட்டில் பலதுண்டுப் பிரசுரங்களும் பத்திரிகைகளும் இருந்தன. பெற்றோர் குதிரை மீது பிரயாணம் செய்யும்போது வில்லியத்தையும் அழைத்து செல்வார்கள். பன்னிரண்டு வயதாக இருக்கும்பொழுதே வில்லியம் தமிழை நன்றாகப் பேச அறிந்துகொண்டார்.

வில்லியத்திற்குப் பதின்னான்கு வயதாக இருக்கும்பொழுது தகப்பனார் சஸ்ற்மன் மைனர் அவரை உயர் கல்விக்காக அமெரிக்கா வுக்கு அனுப்பத் தீர்மானித்தார். நான்கு மாதம் கடலில் பிரயாணம் செய்து அமெரிக்கா வைச் சென்றதைந்தார். மருத்துவக் கல்வி பெற்று டாக்டராக பணியாற்ற வேண்டும் என்பதே வில்லியம் மைனின் இலட்சியமாக இருந்தது. 1863ஆம் ஆண்டு அவருடைய 29தாவது வயதில் யேல் மருத்துவக் கல்லூரியில் இருந்து டாக்டராக வெளியேறினார். வில்லியம் மைன ருக்கு இராணுவத்தில் சேர்ந்து நாட்டுக்காக உழைக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் இருந்தது.

எனவே அமெரிக்க இராணுவத்தில் ஒரு கப்டனாக இணைந்து கொண்டார். இக்கால கட்டத்தில் அமெரிக்காவிலே தென் மானிலங்களுக்கும் வடமானிலங்களுக்குமிடையில் அடிமைமுறை காரணமாகக் கடும் போர் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இப்போரில் இளைஞர்கள்

பட்ட அவதியம் சிந்திய குருதியும் அவருடைய உள்ளத்தில் ஆழமான வடுக்களை ஏற்படுத்திவிட்டன. அமெரிக்காவில் தொடர்ந்து இருக்க அவர் விரும்பவில்லை. ஜோரோப்பிய நகர்களுக்குச் சென்று, கலை இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபட முயற்சித்தார். ஸண்டன், பாரிஸ், உரோம், வெனிஸ் ஆகிய கலின்மிகு நகரங்களைப் பார்த்து மனதிலே சாந்தி ஏற்படுத்திக்கொள்ள விரும்பினார். முதலில் ஸண்டன் மாநகரிற்கு கப்பல் மூலமாகப் புறப்பட்டுச் சென்றார். ஸண்டனிலே லம்பெத் மார்ஷ் அல்லது லம்பெத் சதுப்பு என்னும் இடத்தில் ஒரு வீட்டின் அறையை வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு தமது ஜோரோப்பிய சுற்றுப் பயணத்தைத் திட்டமிட்டார். லம்பெத் மார்ஷ் அப்பொழுது கந்தர்புரி பேராயருக்கும் கோண்வெல் பிரபுகளுக்கும் சொந்தமாக இருந்தது. இந்த இடம் லம்பெத்துக்கு அருகாமையில் இருந்த பொழுதிலும் ஏழ்மைக்க புறநகராகவே காணப்பட்டது. களவு, விபசாரம், மதுபானம் என்பன நிறைந்த பகுதி. சார்ஸ் டிக்கின்ஸ் இவ்வாறு சீர்கெட்ட புறநகர் பகுதிகளை தமது நாவல்களில் சித்தரித்துள்ளார்.

#### (ச) வில்லியம் மைனரின் கொலைக் குற்றம்

வில்லியம் மைனர் வைத்தியராகக் கற்று அரங்கேறிய பொழுதிலும் அவர் சற்று சலனப் போக்கு உடையவராகவும் சிற்சில சமயங்களில் சித்த கவாதீனமற்றவராகவும் காணப்பட்டார். அயர்லாந்து மக்கள் மீது இவருக்குத் தனிப்பட்ட கோபமும் பயமும் இருந்தன. தமக்கு அவர்கள் எப்படியாவது கொடுமை செய்வார்கள் என்ற எண்ணத்தை வளர்த்து வந்தார். தம்மைக் கொல்வதற்கும் தமது அறையின் கண்ணாடிகளை உடைப்பதற்கும் திட்டங்கள் தீட்டப்படும் என்று எண்ணினார். தமது அறைக்குள் பிறர் வந்து தனது புத்தகங்களைக் குழப்புவதோடு தளபாடங்களையும் உடைப்பார்கள் என்றும் பயந்திருந்தார். எப்பொழுதும் தனது தலைமாட்டில் றவைகள் பொருத்தப்பட்ட கைத்து ப்பாக்கியை வைத்திருந்தார். 1872ம் ஆண்டு பெற்றவரி மாதம் 17ம் திகதி அந்தச் சோக நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அன்றிரவு வில்லியம் மைனருக்கு அறைக்குள் ஒருவன் புகுந்து தனது கால் மாட்டில் நிற்பதாக ஒரு பிரமை ஏற்பட்டது. எனவே தனது தலையணைக்குக் கீழ் இருந்த கைத்துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு அவனைத் தூர்த்தும் பாவனையில் படிகளால் விரைவாக இறங்கி, வீதியிலே அவனைத் தூர்த்திக்கொண்டு ஓடுவதுபோல் ஓடினார். வீதியிலே GEORGE MERRETT என்ற ஓர் ஏழைத்தொழிலாளி, தான் பணியாற்ற வேண்டிய மதுபான உற்பத்திசாலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

தான். இவனுக்கு ஏழூபிள்ளைகள். மதுபான உற்பத்திச்சாலையில் நிலக்கரியை அன்றி நெருப்பில் போடுவது இவன் வேலை. அன்று அதிகாலை இரண்டு மணிக்கு அவனுடைய பணி ஆரம்பமாக வேண்டியிருந்தது. தன்னுடைய அறைக்குள் இருந்தவன் இந்த அப்பாவித் தொழிலாளிதான் என்று எண்ணி அவன்றீது தமது கைத்துப்பாக்கியால் மூன்றுதடவைகள் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டார். விசாரணையின்போது வில்லியம் மைனர் சித்தகவாதினமற்றவர் என்று நீரூபிக்கப்பட்டது. எனவே நீதிமன்றம் அவரை சீவிய காலமெல்லாம் சிற்ற சுவாதீனம் அற்றவர்களுக்கான புகலிடத்திலிருக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறியது.

## (2) ஒக்ஸ்போட் மூஸ்கில் அகராதிக்குத் துணைபுரிதல்

சித்தகவாதினமற்றோர் புகலிடத்தில் அவர் இருந்தபொழுதுதான் ஒக்ஸ்போட் மூங்கில் அகராதிக்கு வரவிலக்கணங்களும் சொற்களுக்கான அர்த்தங்களும் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். அகராதித் தொகுப்பாளர், பேராசிரியர் ஜேமஸ் முறே இவரிடமிருந்து பல உதவிகளைப் பெற்றாலும் இவரை நேரில் சந்தித்ததில்லை. இருவருக்குமிடையில் கடிதப்போக்கு வரத்துக்கள் மாத்திரமே இருந்தன. 1896ம் ஆண்டு அகராதி வேலை ஓரளவுக்குப் பூரணமடைந்து வருகின்ற வேளையில் வில்லியம் மைனரைச் சந்தித்து. தனது நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்பினார். முன்னர் பலமுறை வில்லியம் மைனரை அவர் ஒக்ஸ்போட்டுக்கு அழைந்திருந்தபோதிலும் மைனர் செல்லவில்லை. அதற்கான காரணங்களையும் கூறவில்லை. வரமுடியாமைக்கு வருந்துகிறேன் என்பது மட்டுமே அவருடைய மறுமொழியாக இருந்தது. பேராசிரியர், மைனருக்கு பாராட்டுதல்களை தெரிவிக்க விரும்பினார். ஜேமஸ் முறே Gevthrone ரயில் நிலையத்தை வந்தடைந்தபோது ஒரு குதிரைவண்டில் அவரை ஏற்றிச் செல்லுவதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தது. தாம் செல்கிற இடம் சித்த சுவாதின மற்றவர்களுக்கான புகலிடம் என்பதை அவர் அறியவில்லை. ஆனால் அங்கு சென்ற பொழுது அதன் பாதுகாவலரையே வில்லியம் மைனர் என்று எண்ணி மிகுந்த மரியாதையுடனும் பணிவுடனும் ஜேமஸ் முறே பேச்சை ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது அப்பாதுகாவலர், பேராசிரியர் முறே வந்திருக்கும் இடம் சித்தகவாதீனம் அற்றவர்களின் புகலிடம் என்றும் அதிலே ஒரு நோயாளியாக வில்லியம் மைனர் இருக்கிறார் என்றும் குறிப்பிட்டார். வில்லியம் மைனருடனான சந்திப்புப் பின்னர் நடைபெற்றது.

வில்லியம் மைனர் நீண்டகாலம் இந்தப்புகலிடத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் கொலை செய்த GEORGE MERRETT அவர்களின் மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தம்மாலான உதவிகளைச் செய்தார். பலவிதமான உணர்வுகள் அவர் உள்ளத்தில் தோன்றி அவரை வாதித்தன. தனிமையும் பலவினமும் அவரை வாட்டின். 1902ம் ஆண்டு தன்னுடைய பாவ உணர்வுகள் போகட்டும் என்று சொல்லித் தனது ஆனுறுப்பைத் தன்னிடம் இருந்த கத்தியால் வெட்டியெறிந்தார். பின்னர் தக்கசிகிச்சையினால் காப்பாற்றுப்பட்டார். இவருடைய அவல நிலையைக் கண்டு இங்கிலாந்திலிருந்த அமெரிக்கத் தூதரகத்திற்குப் பலமுறை கடிதங்கள் எழுதப்பட்டபோதும் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. ஆனால், இறுதியில் அவர் நோயினாலும் முப்பினாலும் வருந்தியபொழுது தாம்பநாடான அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும் அவர்மீது இரககம் கொண்டன. அவர் சொந்த நாட்டிற்குத் தமது உறவினர்களுடன் அந்திய காலத்தைச் செலவழிக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். 1910ம் ஆண்டு அமெரிக்கா சென்ற வில்லியம் மைனர் 1915ல் தமது 71வது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வினை நீத்தார்.

*Simon Winchester : The Professor and the Madman -  
A tale of Murder Insanity and making of English Dictionary,  
Published by Happer Perennial*

## தமிழில் முதலில் சிறுக்கை எழுதியவர் ஆர்ணல்ட் சதாசிவம் பிள்ளையா?

தமிழிலே சிறுக்கை தோன்றியது எப்போது என்பது இலக்கிய வாதிகளிடையே இன்றும் முடியாத சண்டையாகும். சிறுக்கை என்பது தமிழுக்குப் புதியதல்ல. அது தமிழில் சங்ககாலம் தொட்டே இருந்து வருகின்றது என்றும், சிறுக்கை என்ற பெயர் மட்டுமே இக்காலத்திலே எழுந்தது என்றும் சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தற்காலத்தின் நடைமுறையில் வழங்கும் சிறுக்கை நவீன இலக்கிய வடிவம் என்றும், இக்கலையுரு இருபதாம் நூற்றாண்டின் உற்பத்தியேயாகும் என்றும் வேறு சில ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மாதவ ஜெர்ரி. வ.வே.கு. ஜீயர், சுப்பிரமணியபாரதி முதலியோர் மேனாட்டுப் பாணியிலே சிறுக்கை கள் எழுதினார்கள். இவர்களின் கதைகள் பெரும்பாலும் சமூகச் சீர்கேடுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் சித்திரிப்பவனாக அமைந்தன. எனவே, 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேதான் தமிழிற் சிறுக்கை இலக்கியம் தோன்றியது என்று நம்பப்படுகின்றது. வ.வே.கு. ஜெயின் “மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள்” என்ற தொகுப்பு, பிற்கால எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது என்று கொள்ள ப்படுகின்றது.

ஆனால் 19ம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் வாழ்ந்த ஆர்ணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை ‘நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம்’ என்றவொரு சிறுக்கைத்த தொகுப்பினை வெளியிட்டார். இந்த நாலினுடைய முதலாவது பதிப்பு கி.பி. 1869ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அப்பொழுது அமெரிக்கன் மிஷன் அச்சகாம் Strong and Asbury முன்னர் Ripley and Strong என்ற தனியார் நிறுவனத்திடம் இருந்தது. Strong and Asbury தாபனத்தார் முதலாவது பதிப்பினை வெளியிட்டனர். இதனுடைய இரண்டாவது பதிப்பு 1893ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. அப்பொழுது அமெரிக்கன் இலங்கை மிஷன் அச்சகத்தை மீண்டும், தனது பொறுப்பில்

ஏற்றுக்கொண்டது. இரண்டாவது பதிப்பின் பிரதி ஒன்று இப்பொழுது இலண்டனில் உள்ள பிரிட்டிஷ் நூலகத்தில் இருக்கின்றது. இதனைச் சென்ற வருடம் 2003 ஆகஸ்ட் மாதம் கண்டேன். 1/8 அளவினதாய் 324 பக்கங்களைக் கொண்டதாக நன்னெறி கதாசங்கிரகத்தின் இரண்டாம் பதிப்பு விளங்குகின்றது. இதன் எழுத்துக்கள் 8 புள்ளி அளவினதாய் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கதையும் ஏற்ததாழ 8 பக்கங்களைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது. இதன் ஆசிரியர், ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை 1820ஆம் ஆண்டு நவாலியில் பிறந்தவர். உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, டிறிபேக் கல்லூரி ஆகிய கல்லூரிகளில் தமிழ் கற்பித்தவர். உதயதாரகைப் பத்திரிகைக்கு ஏற்ததாழ 40 வருடங்கள் ஆசிரியராக இருந்தவர். இலக்கிய வரலாறு, சரித்திரம், கவிதை, வான் சாஸ்திரம் முதலியவற்றில் அரிய நூல்களை எழுதியவர். இவருடைய மிகச் சிறந்த நூல் “பாவலர் சரித்திர தீபகம்.” 1895ஆம் ஆண்டு ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

நன்னெறி கதாசங்கிரகத்தின் முதலாவது பதிப்பின் முன்னுரையில் (பாயிரம்) இக்கதைகள் எழுதப்பட்டதன் நோக்கத்தை ஆசிரியர் விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

“தமிழில் இதுவரை காலமும் எழுதப்பட்டும். வாசிக்கப்பட்டும் இருக்கின்ற கதைகள் சாதாரணமாய் சிற்றினிப் துராசைகளை எழுப்பி, வாலிபர் மனங்களைக் கறைபடுத்தும் காரரசம் வாய்ந்தவையன்றி, ஞானரசம் சார்ந்தவையல்ல,” “கதைகளில் ஆயத்தமானவற்றில் சிலவற்றை நன்னெறிக்கதாமாலை என்ற முகவுரையுடன் உதயதாரகைப் பத்திரிகையில் தோற்றுச்செய்து, மறுபடி பக்தி போதனைக்குரிய வேறு சிலவற்றையும் எழுதி வந்தோம்” “இக்கதைகளை இங்கிலீசில் இருந்து மொழிபெயர்த்து, வேட்டைவாளியானது புழக்களின் உருவைப் பேதப்பட தேவைப்படும் என்று கொண்டோம். எம் ஊர்ப் பெண்கள் ஆதியாய் பழமொழிர் பிரீதியர் ஆதலால் அவற்றில் சற்றும் ஒழுப்பின்றித் தாராளமாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டோம்.”

இரண்டாம் பதிப்பு 1893 - இல் வெளிவந்தது. இதன் முகவுரையினால் முதலாவது பதிப்பிற்குப் பெரும் வரவேற்பு இருந்தது என்பது தெரிகின்றது. இதன் முகவுரையில் (பாயிரம்) ஆசிரியர் “நவமான சிலகதைகளைக் கூட்ட போசித்தும் புத்தகம் பெருக்கும் பேராயர் கலாந்தி எஸ். ஜெபநேசன்

காலம் எடுக்கும் என்று அச்சத்தால் அந்த எண்ணத்தை விடுத்து உள்ளவற்றையே திருத்தி, காடினிய சந்திகளைத் தவிர்த்து, அரும்பதக் தொடர்களை மாற்றி, யாவரும் விளங்க இலகுவாக்கினோம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

### (அ) நாற்பது கதைகள்

நன்னெறி கதாசங்கிரகத்தில் 40 கதைகள் இருக்கின்றன. பிள்ளைகளுக்கான சிறுகதைகள் எழுதுகின்றபோது இங்கிலாந்தின் ஆசிரியர்கள் அந்தக் கதை குறிக்கும் படிப்பினை, பயன் முதலிய வற்றையும் தெளிவாகக் கூறுவார்கள். கதையின் முடிவில் படிப்பினை (MORAL) என்று ஒரு வசனத்தைக் குறிப்பிட்டுவிடுவார்கள். ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை ஓவ்வொரு கதையின் தொடக்கத்திலும் அது குறிக்கும் செம்பொருளையும், ஓவ்வொரு கதையின் முடிவிலும் அவை குறிக்கும் போதனையையும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். ஆசிரியர் குறிக்கும் செம்பொருளும் போதனைகளும் வருமாறு:

1. சித்ட கண்ட பீவரன் கதை

செம்பொருள்: இணக்கம் வாழ்வு தரும்

#### Union is Strength

படிப்பினை: இதனால் இணக்கம் வாழ்வு தரும் என்று உணர்க.

2. வீம்பாகரன் கதை

செம்பொருள்: அகங்காரம் அருமை குலைக்கும்

#### Pride before fall

படிப்பினை: இதனால் தத்தம் ஒழுக்கமும் தகுதியும் நீங்கி, வீம்படித்து, தம்மினத்தை இகழ்ந்து, மேலினம் நாடு நடப்பர். (அன்னநடை நடக்கப்போய், காகம் தன் நடையும் கெட்டது போல) உள்ள கற்கையும் சலாக்கியமும் அழிந்து போவ ரென்றுணர்க.

3. மூடசிகாமணிக் கதை

செம்பொருள்: வீண் எண்ணம் சிரிப்புக்கிடம்

#### Selling the skin before catching bear

படிப்பினை: இதனால் மனோரதம் ஏறி ஆகாயக்கோட்டை கட்டுவார்பாடு சிரிப்புக்கிடமாம் என்றுணர்க.

4. பேரவலம்பிரிவுக் கதை

செம்பொருள்: அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாயம் எல்லாம்

பிசாக

As the fool thinks the bell clinks

படிப்பினை: இதனால் யோசனையும் பகுத்தறிவும் இன்றி நடப்பார்க்கு இலச்சையும் திகிலும் நேரிடும் என்றுணர்க.

5. பொன்னளந்த பெருமான் கதை

செம்பொருள்: வறுமை நிலை நில்லாது

Today to me tomorrow it belongs to you

படிப்பினை: இதனால் வறுமைநிலை நில்லாது என்றுணர்க.

6. வினையளந்த பெருமான் கதை

செம்பொருள்: பொறாமை நட்டம் வினைவிக்கும்

Shame to him who evil thinks

படிப்பினை: இதனால் அயலார் வாழுப் பொறாமல் அவர் வாழ்வில் பொறாமை கொள்வார்க்குப் பொருள் நட்ட மொன்றோ, உயிர் நட்டமும் வரும் என்று உணர்க.

7. கண்ட துண்டங் கண்ட கதை

செம்பொருள்: தீமைக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும்

Render good for evil

படிப்பினை: தீமை செய்தார்க்கும் செய்ய நினைத்தார்க்கும் நன்மை நினைப்பதும் செய்வதுமே பதில் உபகாரம் என்று உணர்க.

8. உபய சுந்தரி கதை

செம்பொருள்: விவேகம் தீமை தடுக்கும்

Good counsel is above all price

படிப்பினை: இதனால் விவேகம் எந்தப் பெரும் காரியங் களையும் சரிக்கட்டி நடத்தும் என்றுணர்க.

9. மெளட்டிய சருமன் கதை

செம்பொருள் பேதைக்கு இரகசியத்தைத் தெரிவித்தால் தீது நேரிடும்

Never put sword in a mad man's hand

படிப்பினை: இதனால் அறிவிலார்க்கும் பொருளாசை உள்ளார்க்கும் இரகசியம் சொல்லவொண்ணாது என்றும் அப்படிச் சொல்லுங்கால் அது வெளிவர எளிதென்றும் அறிக.

10. மாவுத்தர் மூவர் தலையிழந்த கதை  
 செம்பொருள்: புத்தியற்ற துணைவராந் கெடுதியறும்  
Look before you leap  
 படிப்பினை: இதனால் எடாத எடுப்பிற் கையிட்ட அப்புத்தி  
 பூர்வமாய் நடப்பார், நட்டம் அடைவார் என்று உணர்க.  
 11. எண்ணெய்ச் சாடி பேசிய கதை  
 செம்பொருள்: தைரியம் சயம் அடையும்  
Conduct and courage lead in honor  
 படிப்பினை: இதனால் தைரியமும் ஓர்மமும் விவேகமும்  
 அழ்சரியங்களைச் செய்யும் என்றுணர்க.  
 12. நவநாம சுந்தரன் கதை  
The Lord May be Lord and yet need his hinds help  
 படிப்பினை: இதனால் சிறியவராலும் பெரியவர்க்கு  
 நயமுண்டாம் என்று உணர்க.  
 13. இஷ்ட நேயன் கதை  
 செம்பொருள்: சுயபுத்தி மோசம் தரும்  
Forbid a fool athing and that he will do  
 படிப்பினை: இதனால் பெரியோர் புத்திக்குச் செவிசாயாது  
 தம்மதியே மதியென்று தம்புத்தியில் சார்வார்க்கு நாசம்  
 தரத்தன்று என்றுணர்க.  
 14. அடங்காத சிங்கி கதை  
 செம்பொருள்: துடியாப் பெண்டிர் மடியில் நெருப்பு  
He has fault of a wife that marries Mams pet  
 படிப்பினை: இதனால் வீட்டிற்கு நல்லவளை வையாதார்  
 முடிவு சிரிப்பிற்கு இடமாம் என்றுணர்க.  
 15. மித்திர வஞ்சி கதை  
 செம்பொருள்: கெடுக்க நினைக்கில் அடுக்கக் கேடுறும்  
As you sow, so shall reap  
 படிப்பினை: இதனால் பிறரைக் கெடுக்கும் உபாயம்  
 தனக்கும் கேட்டமதாய் முடியும் என்றும் உணர்க.  
 16. நனுக்க திரன் கதை  
 செம்பொருள்: அறுக்கூர்மை முழு மொட்டையாம்

Too much of a thing is good for nothing

படிப்பினை: இதனால் அதிநுட்பக் கருத்து பலமுறையும் சிரிப்புக்கிடமாம் என்று உணர்க.

17. குலழூழன்களை கதை

செம்பொருள்: யாவர்க்கும் மிதமாய் நடத்தல் கூடாது.  
To please all is impossible

படிப்பினை: இக்கதையினாற் பிறர்க்கு அதமாய் நடப்பது எப்பொழுதும் அருமையென்றும் அப்படி நடக்கும்காற் தமக்கு பெரும்பான்மையும் கேடும் நட்டமும் நேரிடும் என்றும் இத்துடன் இரு மனைவியர் வைத்திருப்பார் தம் பாடும் இவ்வாறாம் என்றுணர்க.

18. சண்டதீரன்களை கதை

செம்பொருள்: முடனுக்கு உபதேசித்தல் நட்டம் வருவிக்கும்

Roprove not a scorner lest he hates thee

படிப்பினை: இதனால் சன்மார்க்க வார்த்தைகள் துன் மார்க்கர் செவியில் நுளையாதென்று முடனுக்கு உபதேசித்தல் தீமையைப் பெரும்பாலும் வருவிக்கும் என்றும் உணர்க.

19. யூக பஞ்சான்களை கதை

செம்பொருள்: பிறர் பொருள் எடுப்பார் சதமடங்கு இறுப்பார்  
Illgotten goods seldom prosper

படிப்பினை: இதனால் பெரியாரை அணாப்பிப் பொருள் அபகரிப்பவர் வலியாரால் தம் பொருள் இழப்பார்.

20. துஷ்ட வாருடன்களை கதை

செம்பொருள்: துஷ்ட சங்கம் துயர் தரும்  
Evil Communication corrupt good manners

படிப்பினை: இதனால் துன்மார்க்கருடன் கூடிய சன்மார்க்கருக்கும் ஆபத்து நேரிடும் என்று உணர்க.

21. நிர்மன் ரம்மியன்களை கதை

செம்பொருள்: பெருவாஞ்சை கிலேசம் தரும் எனல்  
Covetousness brings nothing home

படிப்பினை: இதனால் போதும் என்ற எண்ணம் இன்றி பெருவாஞ்சை கொள்வார்க்கு நாசம் படலைக்குச் சமீபம் என்று உணர்க.

22. தோசை கனவானிட கதை

செம்பொருள்: போதனையிலும் முன்மாதிரி உறைக்கும் It is better to do well than to say well

படிப்பினை: இதனால் போதனையிலும் செயலே முக்கியம் என்று உணர்க.

23. நிரம்பா நெஞ்சன் கதை

செம்பொருள் : ஆசை அலைச்சல் தரும் A covetous man is ever in want

படிப்பினை : இதனால் பேராசை, உள்ள பொருளுக்கும் அனர்த்தம் தேடும் என்று உணர்க.

24. படுலோப துங்கன் கதை

செம்பொருள் : லோபி சின்னத்தனம் அடைவான் Penny wise pound foolish

படிப்பினை : இதனால் மரியாதை இன்றிப் பெருவாஞ்சை மிகுதியால் குணங்கொண்டு நடப்பார் சின்னத்தனம் அடைவார் என்று உணர்க.

25. வைராக்கிய பெட்பன் கதை

செம்பொருள் : சத்துருவை நம்பலாகாது Trust not a new friend nor an old enemy

படிப்பினை : அதனால் மாற்றானுக்கு இடம் கொடுக்கும் பெயர்கள் ஆற்றா துயரம் அடைவார் என்று உணர்க.

26. இரு பிரிவுகள் கதை

செம்பொருள் : ஆய்ந்தோய்ந்து பாராதார்க்கு ஆயத்துவரும். Judge nothing at first sight

படிப்பினை : இதனால் தீப்பது, தீவினைக்கு இடம் கோலும் என்று உணர்க.

27. இடங்கண்ட மிண்டன் கதை

செம்பொருள் : கிடைத்தற்கு மேற்பட வாஞ்சித்தல் நட்டம் Covet nothing over much

படிப்பினை : இதனால் இல்லாப் பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டால் இருந்த பொருளையும் இழுக்கவரும் என்று உணர்க.

28. கடனிநாக்கண்டன் கதை  
 செம்பொருள் : மெய் பொல் போல் ஆகும். பொய் மெய் போல் ஆகும்.  
A good tale ill told is marred in the telling
- படிப்பினை : இதனாற் சம்பிரதாயத்தினாலும் வாக்குச் சாமர்த்தியத்தினாலும் மெய் பொய் ஆகும். பொய் மெய் ஆகும் என்றுணர்க.
29. சதுமுடர் கதை :  
 செம்பொருள் : அறிவினம் சிரிப்புக்கிடம்  
Ignorance is the parent of many injuries  
 படிப்பினை : இக்கதைகளால் மூடன் காரியம் எப்பொழுதும் நகைப்புக்கிடமாம் என்றுணர்க.
30. பஞ்சதந்திரிகள் கதை  
 செம்பொருள் : தந்திரிகள் தண்டனை பெறுவார்கள்.  
Crafty has never any peace  
 படிப்பினை : இது தந்திரம் செய்து உலகத்தை வருத்தும் பெயர்கள். தகுதியான காலத்தில் ஏற்ற தண்டனை பெறுவார்கள் என்று உணர்க.
31. திரியா வரப் புரசி கதை  
 செம்பொருள் : தூட்டனுக்கு அன்பு வார்த்தைகள் பயன் படாது  
It is hard to break a hog and ill custom  
 படிப்பினை : அதனால் கரும்பை உரலில் இட்டுத் துவை த்து பிழிந்தாலன்றி சாறுவராமை போல தூட்டருக்கு ஊறு காட்டினாலன்றி நற்புத்தி தோற்றாது என்று உணர்க.
32. பிரதி கிருத்திய கதை  
 செம்பொருள் : அளந்த அளவால் அளக்கப்படும்  
Gather thistles expect prickles  
 படிப்பினை : இதனால் ஒவ்வொருவனும் தான் தான் விஷத்ததையே அறுக்கவரும் என்றும் அளந்த அளவாலே அளக்கப் பெறுவானென்றும் உணர்க.

33. விடாத மின்டன் கதை :  
 செம்பொருள் : முயற்சி அனுகலம் தரும்  
Depend more on your own exertions than fortunes  
 படிப்பினை : இதனால் முயற்சி அனுகலிக்கும் என்றும் பிரயாசம் சித்தி தரும் என்றும் உணர்க.
34. புண்ணிய கோபன் கதை  
 செம்பாருள் : சொல்லிலும் செய்கைபயன் தரும்  
Example teaches better than precept  
 படிப்பினை : இதனால் துட்டருக்குச் சீவனேசம் இல்லை யென்றும் சொல் உபசாரத்தில் பிரயோசனம் இல்லை யென்றும் உணர்க.
35. அனு சந்தான புரவி  
 செம்பொருள் : யோசனை இன்றி யாவர் பேச்சையும் நம்புதல் தீது  
Trust him no further than you can see him  
 படிப்பினை : இதனால் எந்தக் கருமத்தையேனும் ஆராயா மலும் யோசனை செய்யாமலும் பேசுவதும், அப்படி பேசுவாரோடும் செய்வாரோடும் எடுப்பட்டு நடப்பதும் ஸ்ற்றில் மோசத்தையே விளைவிக்கும் என்று உணர்க.
36. அதர்ம தேட்டன் கதை  
 செம்பொருள் : அநியாய சம்பாத்தியம் நிலை நில்லாது  
To naught it goes that come from naught  
 படிப்பினை : இதனால் முறைகோடாய் சம்பாத்தியம் பண்ணல் ஆகாதென்றும் அப்படிப் பண்ணுக்காற் கூத்தாடு சபைபோல விடியுமுன் அவை சூனியமரம் என்றும் உணர்க.
37. தனுசரார்வன் கதை  
 செம்பொருள் : பிள்ளைகளின் நன்றியீனம்  
My son is my son till he got him a wife  
 படிப்பினை : இதனால் பிள்ளைகள் செய்ந்றித் துரோகி களாய்ப் பெற்றோரை அள்பின்றி நடத்துவார்கள் என்று உணர்க.

38. இலஞ்ச யூபதி கதை  
 செம்பொருள் : வழக்காடல் இருக்டசியாருக்கும் நல்டம்  
Agree, for the law is cost  
 படிப்பினை : இதனால் பரிதானம் நியாத்தைப் புரட்டும் என்றும் வழக்கு நட்டம் வருவிக்கும் என்றும் உணர்க.
39. சத்திய மாண்பியன் கதை  
 செம்பொருள் : பொய்மை கனமுடையது  
Honesty is the best policy  
 படிப்பினை : இதனால் பொய் நட்டம் வருவிக்கும் என்று ணர்க.
40. புத்திர சிகாமணி கதை  
 செம்பொருள் : இல்லறம் அறங்களைக் கொண்டது.  
Marriage is honourable but house keeping is a shrew  
 படிப்பினை : இதனால் நல்விவாகம் கனம் தரும் என்றுணர்க.

## (இ) தழுவல் இலக்கியம்

இவ்வாறு ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்கள் தாம் எழுதிய நாற்பது கதைகளும் ஒவ்வொருபாடத்தைப் போதிக்கின்றன என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். சிறுகதை என்ற இலக்கிய வாடவும் தமிழ் இலக்கியப்பரப்பிலே பூரணமானவடிவு பெறுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இவர் தமது சிறுகதைகளை எழுதினார். பிற்காலத்தில் சிறுகதைகள் எழுதிய புதுமைப்பித்தன், அழகிரிசாமி, ஜெயகாந்தன் போன்றாருடைய ஆக்கங்களுடன் இந்த நாற்பது கதைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இவற்றில் சிறுகதைகளுக்குரிய பண்புகள் முயற்கொம்பாகவேயுள்ளன என்பது தெளிவு.

ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் கதைகளில் பஞ்சதந்திரக் கதைகளின் சாயல் தென்படுகின்றது. ஒரு கதைக்குள்ளேயே பல கதைகள் வருகின்றன. மிருகங்கள், பட்சிகள் பேசுவதுபோலத் தென்படுகின்றன. இதனை ஆசிரியர் தமது பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“சிறுவினையிலிருந்து கப்பு விட்டுக் கிளைத்தெழும்பும் பெரு விருட்சங்களைப் போலப் பொதுப்படச் சிறிய கதைத்தொடக்கத்தி லிருந்து, பெரிய கதைகளை வருவித்துக் கொண்டோம்”

ஆுசிரியர் பல போதனைகளை வழங்க வேண்டும் என்ற ஆசையினால் தாம் பல இடங்களில் வாசித்து அறிந்த கதைகளை உள்ளடக்கியிருக்கின்றார். 29வது கதையாகிய சதுமூடர் பல கதைகளை உள்ளடக்கியது. இதனால் அக்கதையின் இறுதியில் “இக்கதைகளால் மூடன் காரியம் எப்பொழுதும் நடக்கப்பிற்கிடமாம்” என்று உணர்க என்று எழுதினார். சில கதைகளில் பறவைகளே கதா பாத்திரங்களாக இருக்கின்றன. இதற்கு 35வது கதையாகிய “அனுசந்தான புரவி” சிறந்த உதாரணமாகும்.

பல கதைகள் ஜேரோப்பிய அராபிய கதைகளின் தழுவல்களாக இருக்கின்றன. இதனால் ஆசிரியருடைய கற்பனை வளத்தை மதிப்பிட முடியாது இருக்கின்றது. உதாரணமாகப் பொன்னளந்த பெருமான் கதை, வினையளந்த பெருமான் கதை, கண்டங்துண்டங்கண்ட கதை, உபாய சுந்தரி கதை, மெள்டிய சதுமன் கதை, மாவுத்தர் மூவர் தலையிழந்த கதை, எண்ணெய்ச் சாடி பேசிய கதை, என்பன “அலிபா பாவும் நாற்பது திருடர்களும்” என்ற அராபியக்கதையின் தழுவல் ஆகும். அக்கதையிலே வரும் மார்ஜியானா உபாய சுந்தரியாகவும் அலிபாபா பொன்னளந்த பெருமான் ஆகவும் மாற்றப்படுகின்றனர். ஏழு கதைகளுக்கு “அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும்” கரு வழங்கு கின்றது.

நாற்பதாவது கதையாகிய புத்திர சிகாமணி கதைதான் ஓரளவு கற்பனைத் திறனும், மன்வாசனையும், கட்டுக்கோப்பும் உடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியருடைய நடை பெரும்பாலும் வினோதரச மஞ்சரி எழுதிய வீராசாமிச் செட்டியாரின் நடையை ஒத்திருக்கின்றது. நீண்ட வசனங்களில் பழமொழிகளைப் பெய்து மக்கள் சுவைத்துப் படிக்கு மாறு எழுதியவர் வீராசாமிச் செட்டியார். இந்த நடையையே ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை அவர்களும் கையாண்டுள்ளனர். பழமொழிகள் அக்காலத்தில் பெண்கள் உட்பட எல்லாருக்கும் விருப்பமாக இருந்தது என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். புத்திர சிகாமணி என்ற கதையிலே தகப்பன், திருமணம் செய்ய மறுக்கும் மகனுக்குப் பின்வருமாறு ஆலோ சனை கூறுகின்றார். இதனை ஆர்னல்ட் சாதாசிவம்பிள்ளை கூறுகின்ற முறையில் சொற்கவையும் பொருட்கவையும் காணப்படுகின்றன.

கேள், என் மகனே! சற்குணஸ்திரியா? ஆ! மாணிக்கம், முத்து முதலான நவரத்தினங்களிலும் மேலான விலை பெற்றவள். அவள்

“குஞ்சி யழகுகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்  
மஞ்ச ஸழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து  
நல்லம் யாமென்ற நடுவ நிலைமையாற்  
கல்வி யழகே யழகு”

என்னும் வாக்கியப்படி கல்வி கற்றவளாய், அக்கல்விச் சிறப் பாலே விசேஷங் கொண்டவளாய், “குலமகட்கழகு தன் கொழுநனைப் பெணுதல்” என்ற ஆன்றோர் வாக்குப்படி தன் நாயகனை அருமை பெருமையாய்ப் பேணித் தான்தொழுந் தேவனுக்கு இரண்டாந் தேவன் தன் கணவன் என்றாற்போற் பாவனை பண்ணி நடப்பாள். தன் கணவன் தன் அன்பிற் கிலக்கான சுந்தரரூபியல்லாத போதினும் அவனை அதிகந்தரனாய் எண்ணிப் பாவிப்பாள். அவன் விடா நோயனாய்த் தூப்பலப்பட்டிருந்த போதினுஞ் சுகதேகிபோல அவனைச் சீராட்டிப், பாராட்டிப் பராமரித்து நடத்துவாள். அவன் நாலெழுத்துக் கூட்டுவாசிக்கத் தெரியாத திருமுடனாய்க் கற்றார் சபையில் நிற்க அஞ்சுங் கோழை யனாயினும்.

“கவையாகிக் கம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்  
அவையல்ல நல்லமரம் - சபையகத்து  
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறியா”

என்னும் முதுமொழி வாக்கிற்கு மேற்கோள்போல் பாலனாயினு ந்தன் பார்வைக்கோ சகல கலைக்கியான் சாகரக்கரை கடந்த பண்டித னைப் போல அவனை நினைத்துப் பூசிப்பாள். அவன் குடியிருக்க வீடுவாசலில்லாத வெறுவிலியாயினும், “கல் என்றாலும் கணவன், புல் என்றாலும் புருஷன்” என்று நினைந்து நிதித்தலைவனாகிய குபேர ராசனைப்போல அவனை எண்ணி வருவாள். அவன் வயோதிபனாயிருந்த போதும் அவனை வாலிபனாய் மதித்து வருவாள். கற்புக்கிருப்பிடமுஞ் சற்குணத்துக்கு உறைவிடமுமாகிய நற்பெண்டானவள் தன் கணவனு க்குத் தாசிபோற் பணிவிடை செய்து, வேசிபோல் அவனைப் பாராட்டி, மந்திரிபோல் அவனுக்கு நல்ல உணவு ஊட்டுவாள்.” ஆர்னல்டின் நடை வீரசாமி செட்டியாரின் நடையை பெருமளவில் ஒத்திருப்பதைக் காணலாம்.

“அப்படியிருக்கையில் மார்கழி மாதத்திற் சம்பகேதரர் சந்திதியில் மேற்படி தாசிக்கும் திருவெம்பாவை பாடும் முறை வந்தபொழுது “உங்கையிற் பிள்ளை” என்னும் பாட்டுப் பாடுகையில், அதில் “எங்கொங்கை நின்னன்பர்

அல்லார் தோள் சேரற்க” என்ற தொடரை அவள் வாயினாற் சொல்லித் தலைகுனிந்து கொண்டதைப் பார்த்து அவனுடனே கூடவிருந்த மற்றுத் தாசிகளெல்லாம் புன்சிரிப்புச் சிரித்து தங்களுக்குள்ளே “இவள் சிவன் கோவில் தாசியாய் இருந்தும், பெருமாள் கோவிற் சுயம்பாகியுடனே சம்பந்தப்படுகிறானோ இ.தென்ன” படிக்கி றது திருவாசகம் இடிக்கிறது சிவன்கோவில் என்பதாக, வாயினாற் பேக்கிற தொன்று நடக்கிற தொன்றாயிருக் கிறதே” என்று அவளைப் பரிகாசம் பண்ணினார்கள்” வினோதமஞ்சரி – காளமேகப் புலவர் சரித்திரம்

ஆர்னல்டின் நடை! பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குரியது. ஆனால், அவரைச் சிறுக்கதை எழுத்தாளன் என்று குறிப்பிடலாமா என்பது கேள்விக்குரிய விடயம். அவருடைய கதாபாத்திரங்களின் பெயர்கள் சிதகண்ணவரன். வீம்பாகரன். சத்தியமான்மியன். புண்ணிய கோபன் முதலியன். சம்பவங்களும் வாழ்க்கையில் காணப்படாத அதீத கற்பனையும் புனைவுகளும் கொண்டவை. ஆனால் ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளைக்குத் தமிழ் சிறுக்கதை வரலாற்றில் ஓர் இடமுண்டு என்பதனை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

நாம் தினசரி வாழ்வில் சந்திக்கும் சுந்தசாமிப்பிள்ளை, பிரம்ம நாயகம்பிள்ளை, முருகதாசர், திரேசா, மருதநாயகம் போன்ற பாத்திரங்களையும், யதார்த்த நிலைபரங்களையும் காணமுடியாவிட்டாலும் சிறுக்கதையின் அம்சங்கள் சில இவ்வின் கதைகளிலும் உண்டு என்பதனையும் ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும்.

சிறுக்கதையின் தொடக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் திருமதி மீனாட்சி முருகரத்தினம் (புதுமைப்பித்தன் சிறுக்கதைக்கலை) “முன்ன் வழங்கிய கதைகளைத் தழுவிக் கூட்டியும், குறைத்தும் புதியதாகக் கதைகளைப் புனைவது அன்று தொட்டே இருந்துவரும் மற்று. பெரும்பாலும் பண்டைக் காவியங்கள் இவ்வாறு தோன்றினவே” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையும் தமது காலத்தின் தேவையை நிவிர்த்தி செய்ய இவ்வாறு எழுதினார். அவரைத் தமிழ் சிறுக்கதையின் தந்தை என்று கூறமுடியாவிட்டாலும், முதல் முயற்சியாளர்களில் ஒருவர் என்று குறிப்பிடலாம்.

## யாழ்ப்பாணம் பெற்றெடுத்த ஏளை திரிபுவாதி - பிரான்ஸீஸ் கின்ஸ்பரி அழகுசுந்தரம் தேசிகர் -

1980ம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டையில் ஓர் இறையியல் மகாநாடு நடைபெற்றது. இறையியற் கல்வியைத் தொடர்தல் என்பது அம்மகா நாட்டின் பெயர். (Continuting Theological Education) அந்த மகாநாட்டில் ஒருவர் “யாழ்ப்பாண கிறிஸ்தவம் இதுவரை ஒரு திரிபுவாதி யையாவது (heretic) உருவாக்கவில்லை” என்று குறிப்பிட்டார். “யாழ்ப்பாணத்தில் பக்தர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். சிறந்த அருளுரையா ளர்கள் தோன்றியிருக்கின்றார்கள். சிலர் கிறிஸ்தவ சித்தாந்தத்தை அருமையாக விளக்கியுள்ளார்கள். ஆனால், இதுவரை இங்கு ஒரு திரிபுவாதி தோன்றவில்லை” என்றும் குறிப்பிட்டார்.

திரிபுவாதம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளுக்கு முரணான ஒரு கருத்தைக் கூறுவது அல்லது, முரண்பட்ட சிந்தனைப் போக்கை வளர்ப்பது. சிலர் திரிபுவாதத்தைக் கிறிஸ்தவ கோட்பாடு களின் சில அம்சங்களுக்கு அளவுக்கத்திகமான அழுத்தம் கொடுத்தல் அல்லது போதியளவு அழுத்தம் கொடுக்காமல் இருத்தல் என்று குறிப்பிடுவர்” (Theological Error). ஆனால் ஒரு திரிபுவாதத்தை ஏற்படுத்திச் சலசலப்பை உண்டாக்குவதற்கு வேதாகமத்தில் ஆழந்த பயிற்சியும் சிறந்த மதிநுட்பமும் துணிவும் அவசியமாகும். திரிபுவாதங்கள் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் காலத்திலேயே தோன்றிவிட்டன. நமது விகவாசப் பிரமாணங்கள் ஒவ்வொன்றும் திரிபுவாதத்தைக் கணாந் தெறிய உருவாக்கப்பட்டவை யேயாகும். ஆகையினால், திரிபுவாதங்கள் திருச்சபையிலே தோன்றுவது திருச்சபையின் நம்பிக்கை கணள் வரையறை செய்து கொள்வதற்குத் துணை புரிகின்றன என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே மிக நீண்ட காலமாக மின்னரிமார் கற்பித்த கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகளையே மக்கள் விகவாசித்தனர். இன்று சில மாற்றங்கள் காணப்பட்டனம் இந்த விகவாசம் உறுதியாக இருப்பது வெள்ளிடை மலை.

## அழகு சுந்தரம் கிங்ஸ்பரிதேசிகர்

இந்த மரபு ரீதியான கோட்பாடுகளுக்கு மாறான கருத்துக்களை வெளியிட்டு, அதற்கான தண்டனைபெற்ற ஒரு கிறிஸ்தவ மதபோதகர் தான் அழகுசுந்தரம் கிங்ஸ்பரிதேசிகர். இவர் பிரபல பதிப்பாசிரியர் சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளையின் மகன். சி.வெ.தா. சென்னையில் வாழ்ந்த பொழுது, அதாவது 1873ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 8ந் திகதி பிறந்தார். இவருடைய தாயாரின் பெயர் நாகம்மாள். நாகம்மாள் சி.வெ. தாவின் இரண்டாவது மனைவி. முதல் மனைவி காலமானதால் சி.வெ.தா. நாகம்மாளைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். சி.வெ.தா. கிறிஸ்தவராகப் பிறந்தாலும் (தகப்பன் சைரஸ் கிங்ஸ்பெரி: தாம் மேரி டேற்றன்) பல யாழ் அறிஞர்களைப்போல் தென் இந்தியா சென்ற பின்னர் ஆசார சைவராக மாறிவிட்டார். எனவே, மகன் அழகுசுந்தரமும் சைவப் பற்றுடையவராகவே வைத்கீ நெறியில் வளர்க்கப்பட்டார். 1892ம் ஆண்டு தமது 19வது வயதில் சென்னையில் அமெரிக்க மிஷனரியான பான்கேஸ்ற் என்பவருடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கிறிஸ்துவைத் தமது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டார். 1893ம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயத்தில் வண.பி.எச். நைல் போதகரினால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். சி.வெ.தாவுக்கு இது கடும் சினத்தை ஏற்படுத்தியது.

அழகுசுந்தரம் உடுத்த உடையிடன் வீட்டை விட்டு வெளியேறிப், பின்னர் அந்த உடையையும் ஒரு பொதியாகக் கட்டித் தந்தையாரிடம் அனுப்பிவிட்டார். அழகுசுந்தரம் தன்னுடைய பாட்டனாரின் பெயராகிய கிங்ஸ்பரி என்ற பெயருடன் தன்னுடைய ஞானஸ்நானப் பெயராகிய பிரான்சிஸ் என்பதையும் இணைத்துப், பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி என்ற பெயருடன் தமது வாழ்வைத் தொடர்ந்தார். கிறிஸ்தவத் திருச்சபை இவருடைய அறிவைக் கண்டு வியந்தது. பகுமலை இறையியல் கல்லூரியில் கற்ற பிரான்ஸ் கிங்ஸ்பரியை 1898ம் ஆண்டு உதவிக் குருவாகவும், அடுத்த வருடம் குருவாகவும் அமெரிக்க மிஷனரிமார் தென்னிந்திய ஐக்கிய சபை (SIUC) தேவாலயத்தில் அபிஷேகம் பண்ணினார்கள்.

பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரியின் வாழ்வு பலவிதமான அனுபவங்களைக் கொண்டு இருந்தது. தென்றலும், புயலும் மாறிமாறி வீசின். பலவித மான துறைகளில் அவர் ஈடுபட்டார். ஆனால், எந்தப் பதவி யிலும் அவர் நீண்ட காலம் இருக்கவில்லை. அவருடைய சுதந்திர உணர்வு எந்த இடத்திலும் அவரைத் தொடர்ந்து பணியாற்ற விடவில்லை.

தமது ஒன்பதாவது வயதில் தனது தாயாரை இழந்தார். ஞானஸ்நானத்தினால் சி.வெ.தாவின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார். குயமாகப் படித்துத் தமது 41வது வயதிலேதான் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியானார். சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பகுதி நேர ஆசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி (Lexicon), துணையாசிரியர், பெங்களூர் இறையியல் கல்லூரி பேராசிரியர், முதலாவது உலகப்போரில் இந்தியப் பட்டாளத்தில் மதகுருவாக மத்திய கிழக்கில் பணி - கொழும்பு பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியில் தமிழ் பேராசிரியர் போன்ற பல பதவிகளை வகித்தவர்.

இவர் கிறிஸ்தவ மதகுருவாக இருந்தபொழுது சில கிறிஸ்தவ திருத்தாண்டகம் இயற்றியதோடு கிறிஸ்தவ ஞானப்பாடல்களையும் (Hymns) மொழி பெயர்த்தார். நாம் உபயோகிக்கும் பாட்டுப் புஸ்தக த்தில் இவர் எழுதிய பாடல்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. (1961ம் ஆண்டு பதிப்பு) When I survey the wondrous cross என்ற ஞானப்பாடல் இவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஆனால், இவருடைய நடை மிகவும் கடினமானபடியால் நாம் வே. சந்தியாகு மொழி பெயர்த்த “விந்தை கிறிஸ்து இயேசுராசா” என்ற மொழி பெயர்ப்புப் பாடலையே பாடுகின்றோம்.

பிரான்ஸில் கிங்ஸ்பெரியின் மொழி பெயர்ப்பு பின்வருமாறு.

### திருநேரசை

1. மாண்பெலாம் உடைய பெம்மான் வதைபடு சிலுவை தன்னை வீணான்யான் காலூருங்காலை வியப்புறுகின்ற குள்ளம் நீண்டிலந் தனீல்யான் பெற்ற நேரில் ஊதியமும் நட்டம் பேணிய சருவ மெல்லாம் பித்திதன கிகழ்கிள்ளேனே.
2. கடவுளின் புதல்வன் கியேச சிலுவையை யன்றி மற்றோர் உடைமையைப்பொதிதன்றென்னும் உன்மத்தமெனக்கு வேண்டாம் உடையவன் சிந்து செந்தீர் உளந்தலீல் என்னுந்தோறும் புடவியில் மருட்டும் எல்லாப் பொருளையும் குறப்பேன் யானே.
3. என்னிறை தலைமைதானின் நியல்பொடு குயரும் அன்பும் யன்னியே கலந்து பாயும் மாட்சியைக் காணாய் நெஞ்சே; முன்னொரு பொழுதிவ்வாறு கலந்தவோ குயரும் அன்பும்? பின்னை குண்டோ முள்ளாற் பெறலரும் மெளல்தானே?

4. என்னைலா உலகம் யாவும் என் பொருளாயின் திந்த  
மண்ணொடு புவனம் எல்லாம் வழங்கினும் கைம்மாறாமோ?  
அண்ணல்லென் மீது கொண்ட அன்பிது தனக்கென்னாவி  
நன்னும் என் பொருள்வாழ் நாளும் நான்றரல் கடமைதானே.

இவர் தமிழ் மக்களுக்கு ஆக்கி அளித்த நூல்கள் ஏழு.  
இவை பெரும்பாலும் அவருடய உறவினர்கள் நடாத்திய சாவகச்சேரி  
“லங்காபி மானி அச்சகத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்  
கதாகும்.2.

## கிவர் ஏழுதிய கிறிஸ்தவ திருத்தாண்டகம் பிள்ளையாறு. எதுகுல காம்போதி

### திருத்தாண்டகம்

1. அந்தோ! வந்தனுக்னது மாலை வேளை,  
அடியெனொடு வைகுதுதீநீ நீங்கேல் என்னை,  
அந்தியிருள் செறந்தென்னைச் சூழா நின்ற  
தாண்டவனே அடியெனொடு வைகுவாய் நீ,  
சந்ததமும் நம்பினென் தூணைவர் எல்லாம்  
தூணையலராய் கிகக்கமில்லாந் தவிருங் காலை  
அந்தரித்தார்க் குறுதூணையே, அப்பாளன்னை  
ஆதர்க்க என்னொடு வைகு நீயே
2. கடைக் கண்ணாற் கணப்பொழுது நோக்கு வேண்டேன்  
கடந்தெனை நீ போகையிலோர் வாக்கு வேண்டேன்  
அடைவுடன் சீன்னாள்வந் திருந்து பின்னர்  
அடியேனைத் தனியிருத்தி அகலல் வேண்டேன்  
உடையவனே உம்மடியார் தம்மோடென்றும்  
உறைவதுபோல் சுதந்திரனாய்ப் பொறுமையோடும்  
கிடை மறைவிவான் றல்லாமல் எரியேனோடே  
ஏழையென கிகழாது வைகு நீயே.
3. நிகழ்ந்து செலும் உரைதொறும் என்னோட்பா  
நீயிருத்தல் கின்றியமை யாது கண்டேன்:  
அகந்தரிற் போராட்ட மெலாம் வெல்வான் உன்றன்

அருளன்றி வேறான்றால் ஆவதுண்டோ?  
 சகந்தனிலே வழிகாட்டி நின்பால் வேறு  
 தாழுளரோ? தாங்குவார் யாரும் கில்லை:  
 ககனமிசை முகில்வந்து முடும் போதும்  
 கவினாளி சூழ் போதும் என்பால் வைகு நீயே.

இதுவும் Abide with me என்ற பாடலின் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

### **திரிபுவாதி:**

செந்தமிழையும் புனித வேதாகமத்தையும் ஆழந்து கற்ற பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரி தமது பிற்காலத்தில் கிறிஸ்தவத்தினுடைய கோட்பாடுகளுக்கு முரணான கருத்துக்களை வெளியிடத்தொடங்கினார். பெங்களூர் இறையியல் கல்லூரியில் கற்ற காலத்தில் இவரின் திரிபுவாதப் போக்குகளைக் கண்ட நிர்வாகத்தினர் இவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்கும்படி பணித்தனர். எனவே 13 வருட காலம் தாம் கற்பித்த பெங்களூர் இறையியல் கல்லூரியில் இருந்து விலகினார். 1924ம் ஆண்டு “Jesus of Nazareth” என மகுடமிட்டு ஒர் ஆங்கில நாலை வெளியட்டார்.(3) இந்த நூலில் இயேகபிரானின் மரணம், அடக்கம் பண்ணப்படுதல் என்பற்றையே எழுதினார். இதுவே நூலின் கடைசி அதிகாரம். இதனால் திருச்சபைக்குள் பெரும் சர்ச்சை ஏற்பட்டது. அமெரிக்க மிஷனரிமாரும், சுதேச குருமார்களும் திகைப் படைந்தார்கள். தென் இந்திய ஐக்கிய சபையினர் (SIUC) ஒரு விசாரணைக் குழுவை ஏற்படுத்தினார்கள். அவர் மீதான விசாரணை 1925ம் ஆண்டு சென்னை புரசைவாக்கம் SIUC தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது.

பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரியின் நண்பர்கள் அவரைத் திரிபுவாதக் கொள்கைகளை அவர் கைவிட்டுவிட்டதாக அறிவிக்கும்படி மன்றாடினார்கள். ஆனால், அவர் அசைந்து கொடுக்கவில்லை. அந்த விசாரணையில் நான்கு மணி நேரம் தமது கொள்கையை விளக்கிச் சொற்பொழி வாற்றினார். விசாரணையின் முடிவில் அவர் ஒரு திரிபுவாதி என்று கூறப்பட்டது.

1927ம் ஆண்டு பகுமலை S.I.U.C. ஆலயத்தில் இவருடைய குருப் பட்டம் வாபஸ் பெறப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆகையால் அவர் S.I.U.C. திருச்சபையினின் நீங்கினார். ஆனால், இங்கிலாந்திலிருந்த ஏகான்மைவாதிகளுக்கு இவருடைய கொள்கைகள் நன்கு பிடித்துக் கொண்டன. ஏகான்மைவாதிகள் இறைவன் ஒருவனே பேராயர் கலராந்தி என். ஜெபதேசன்

என்றும் மக்கள் பற்பல பெயர்களுடன் இறைவனை வழிபடுகிறார்கள் என்றும், கிறிஸ்துவும் இறைவனை அடைய ஒரு வழி என்றும். ஆனால் அவர் கடவுள்ளர் என்றும் கூறிவருபவர்கள்.

ஒருமுறை தஞ்சை வேதநாயக சாஸ்திரியாரிடம் பெருமதிப்புக் கொண்டிருந்த ஒரு ஏகான்மைவாதி, சாஸ்திரியாரின் பாடல்களைத் தாம் பிரசரிப்பதாகவும், ஆனால், இயேசு நாயகனே! என்று வருகின்ற இடங்களிலெல்லாம் ஏக நாயகனே என்று போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். அப்பொழுது வேதநாயக சாஸ்திரியார் அந்த ஏகான்மைவாதியிடம், “எனது நூல் உம்மிடம் இருப்பதே தவறு, அதை உடனடியாகத் திருப்பி அனுப்பிவிடும்” என்று கடிதம் அனுப்பினார்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் பிரான்ஸில் கிங்ஸ் பரி பணியாற்றிய பொழுது ஓர் ஏகான்மைவாதக் குருவாகவே, அந்த மதகுருமாருக்கு உரிய உடையுடன் இருந்தார். இப்பொழுதும் பேராத ணைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை அலுவலகத்தில் இவருடைய படம், மதகுரு உடையுடனேயே காணப்படுகின்றது.

இவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பேராசிரியராக இருந்தபோது, பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் பதிவாளர் நாயகமாக இருந்தவர் திரு. ஏ.எம்.கே. குமாரசாமி. பிரான்ஸில் கிங்ஸ்பரி திரு. ஏ.எம்.கே. குமாரகவாமியை ஓர் ஏகான்மைவாதியாக மாற்றுவதற்கு எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார். ஆனால் திரு. ஏ.எம்.கே. குமாரசாமி அசைந்து கொடுக்கவேயில்லை. 4

பிரான்ஸில் கிங்ஸ்பரியினால் எழுதப்பட்ட பின்வரும் பாடல் அவருடைய ஏகான்மைவாதத்திற்குச் சிறந்த ஒரு உதாரணமாகும்.

“நாவரசர், சம்பந்தர், கந்தரர்,  
மாணக்கவாசகர் முன் பூசை செய்த  
நம்பன் ஒரு சீவனே.

பாவரசர், திருமங்கை, நம்மாழ்வார்  
முதலாம் பகவதர்கள் பணி செய்த  
அச்சுக்குளை மாலை

“தேவதியார், ஆமோசோ, டேசாயர், மீகாதே  
சீகர்கள் இளம் வாழும் யெகோவா மீர்த்தி  
நனவாத புகழுடையார் ஏக குருநாதர்  
தம் முகத்தில் கிலஸ்கும் எந்திய என் கடவுள் நீயே.”

இதிலே இயேக்கிறிஸ்துவை என் கடவுளே என்று குறிப்பிட்ட போதும், சிவன், திருமால் போன்ற இந்துக் கடவுளரையும் போற்றுத் தவறவில்லை.

இவ்வாறு திரிபுவாதத்தை உருவாக்கித் திருச்சபையில் சலசலப்பை ஏற்படுத்திய அழகுசந்தரம் கிங்ஸ்பெரி தேசிகர், 1941ம் ஆண்டு தமது 48வது வயதில் கொழும்பு அரசினர் வைத்தியசாலையில் தமது உலக வாழ்வை நீத்தார்.

### ஈடுக்குறிப்புகள்

(1) Heresy, the wilful and persistent adherence to an error in matter of faith on the part of a baptized person. Dictionary of Christian church. F.L. CROSS

(2) ஏசு வரலாறு, கடவுள் வாழ்த்துப்பா, அகப்பொருட் குறள், இராமன் கதை, பாண்டவர் கதை, சாந்தரகாசம், மனோன்மனியம் (வசன நாடகம்)

பதிப்பிக்கப்படாத கையெழுத்துப்பிரதிகள்

History of Tamil Literature (English)

புத்தர் சரித்திரம்.

சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் சரித்திரச் சுருக்கம்.

(3) Jesus of Nazareth-Francis Kingsbury

Lankabimani Press

Chavakachcheri - 1924.

(4) A.M.K. Cumaraswamy's tolerance and courtesy often gave a mistaken impression., Mr. Francis Kingsbury whom he loved and whose classes on Theology he used to attend believed that he had converted him to Unitarianism but finally discovered that his labours had been wasted”

Kulandran Sabapathy

The Word Men Matters (CISRS)

Page 189.

## அமெரிக்க யிடெனரிமாரும் தமிழ் மக்களின் சாதியமைப்பும்

துதொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மசாச்சிசெட்ஸ் மாநிலத்திலிருந்து புறப்பட்ட அமெரிக்க மிடெனரிமார், இலங்கையின் சமயத்தைப் பற்றி எவ்வளவு அறியாமையில் இருந்தனரோ அவ்வாறே சாதியமைப்பைப் பற்றியும் அறியாமையில் இருந்தனர். யாழ்ப்பாணம் வந்த பின்னர்தான் சாதியமைப்புப் பற்றிச் சிறிது சிறிதாக அறிந்து கொண்டனர். இலங்கையில் போத்துக்கீசர் சாதியமைப்பை அச்ட்டை செய்து மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டதனையும், ஒல்லாந்தர் சாதியமைப்பை நன்கு பயன்படுத்தித் தமது பொருள் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டதனையும் அறிந்து கொண்டார்கள். அத்துடன் யாழ்ப்பாண மக்களிடைய இருந்த சாதியமைப்பு தென்னிந்தியத் தமிழ் மக்களுடைய சாதியமைப்பைவிட நெகிழிச்சியுடையதாக இருந்தமையையும் கண்டு கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவும் சாதிப் பிரிவில் வேளாளர் முதலிடம் பெற்றிருந்தனர். பிராமணர் முதன்மை பெறாமல் இருந்தமைக்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவது அவர்கள் தொகை மிகக் குறைவாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தது. இவர்கள் பெரும்பாலும் கோவில்களிற் பூசைசெய்ய இந்தியாவில் இருந்து வேளாளினால் அழைத்து வரப்பட்டவர்கள். இரண்டாவதாக சைவ ஆகமங்கள் சமஸ்கிருதத்தில் மாத்திரம் எழுதப்பட்டு இருக்கவில்லை. பெரும்பாலானவை தமிழில் இருந்தமையினால் சமய விளக்கத்திற்கு அவர்களை எதிர்நோக்க வேண்டிய தேவை இருக்க வில்லை. I எனவே, தமிழரசர் காலந்தொட்டு இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரையும் சமூகத் துறையில் வேளாளர் சர்வாதிகாரம் நிலவிய தென்லாம். வேளாளர் தமக்குக்கீழுள்ள கள்ளர், மறவர், அகம்படியார் போன்ற இனங்களுடன் கலந்துகொண்டு அவர்களையும் வேளாளர் நிலைக்கு உயர்த்தினர். இதனால் அச்சாதிப் பெயர்கள் குறிப்பாக ‘கள்ளர்’, ‘மறவர்’ என்பன முற்றாக மறைந்தன. ஆனால், தென்னிந்தியாவிற் காணப்படாத இரண்டு சாதிப் பெயர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தன. அவை கோவியர், பேராயர் கலாந்தி என். ஜெபநேசன்

நளவர் என்பனவாகும். கோவியர், கோவியென்ற சிங்கள விவசாபிகளின் வழித்தோன்றல்கள் என்றும், நளவர் தென்னிந்தியாவில் உள்ள நாடார் சமூகத்திற்கு இணையானவர்கள் என்றும் கூறுவர்.

### (அ) கல்வியே ஊடகம்

அமெரிக்க மிஷனரிமார் மக்களிடையே நிலவும் சாதிக் கட்டுப் பாட்டினைத் தகர்த்தெறிந்தால் மக்கள் தாமாகவே கிறிஸ்தவத்தில் சேர்வார்கள் என்று நம்பினார்கள். தமது பள்ளிக்கூடங் களுக்கு வரும் மாணவர்கள், சமமாகவிருந்து உணவருந்த வேண்டும், சமமாக விருந்து பாடம் கேட்டல் வேண்டும், ஒரே கிணற்றில் நீர் மொள்ள வேண்டும் என்று விதித்தனர். இத்தகைய பிரமாணங்கள் உயர்குடி மக்களைத் திகைக்கவைத்தன. அவர்கள் சமுதாயத்தில் புரட்சியேற்ப உத்த மிஷனரிமார் முயல்கின்றனர் என்று கருதினார்கள்.

மிஷனரிமார் சாதி வேறுபாடு கவனியாது சமபோசனம் அருந்தச் செய்து ஒரே, கூரையின் கீழ் சகலரையும் படிக்க வைத்தமை ஒரு புரட்சியேயாகும். கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரது முயற்சிக்கு யாழ்ப்பாண இந்துக்களும் உதவியிருந்தால் சென்ற நாற்றாண்டிலேயே இச்சாதி அமைப்பின் தீய பண்புகள் சிலவற்றை ஒழித்திருக்கலாம். அதற்கு மாறாக அமெரிக்க மிஷனரிமாரது முயற்சிகளை நாவலர் போன்றோர் கண்டித்தனர். அங்கு கல்வி கற்பிக்கத் தமது பிள்ளைகளை அனுப்பியவர்கள் உயர்ந்த சாதிமான்கள் என்று கூறிக் கொள்ளத் தகுதியற்றவர்கள் என்றனர். “தங்கள் பிள்ளைகளைப் பாதிரிமார் வீட்டிலே கீழ்ச்சாதி யாரோடும் போசனஞ் செய்வித்து சாதியாசாரத் தையும், சமயாசாரத்தையும் இழப்பித்து தங்களை உயர்ந்த சாதிமான்கள் என்றும் நான் மின்றிப் பாராட்டத் தொடங்குகின்றார்களே சீச்சீ”என்றார் நாவலர் (2)

நாவலர் போன்றோரின் பிரசாரம் கிறிஸ்தவர்களையும் பாதித்தது. சாதியாசாரத்தை இவர்களால் கைவிட முடியவில்லை. இதனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும், கிறிஸ்தவ சமயத்திற் சேர்ந்தாலும் பயனில்லை என்ற உணர்வு தோன்றியது. 1824-இல்

அவர்கள் நடாத்திய விடுதிப் பாடசாலைகளில் 127 வேளாளரும் 8 கோவியரும், 8 செடிமாரும், 2 கரையாரும், 10 மடைப்பள்ளியினரும், வண்ணார் ஒருவரும் படித்ததாகத் தெரிகின்றது. தலித் மக்கள் விடுதிப் பாடசாலைகளில் தங்கிப் படித்ததற்கான ஆதாரங்கள் இல்லை.

### (ஆ) உயர் கல்வி

அமெரிக்க மினனரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வியையே தமது ஊடகமாகக் கொண்டனர். தென்னிந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பஞ்ச நிவாரணம், உத்தியோக வாய்ப்பு, கும்பல் இயக்கம் (Mass Movement) என்பன இங்கு நடைபெறவில்லை. உயர்கல்வி என்ற கடையை விரித்தமை யினால், கல்வியில் நாட்டங்கொண்ட, கல்விப் பாரம்பரியங் கொண்ட உயர்குழுமக்கள் அவர்களிடம் வந்தனர். இவர்களிலே சிலர் சமுதாயத்தில் மிகவும் மேன்னிலையிலிருந்த வேளாளராகும். இவர்கள் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிய தோட்டமொயாது தமிழ்மணங்கமழும் அரிய கிறிஸ்தவ நூல்களையும் எழுதினார்கள்.

அமெரிக்க மினனரிமார் நாளடைவில் சாதியாசாரத்தைத் திருச்சபை யிலும் அனுசரித்துப் போகவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார்கள். 1606ம் ஆண்டு மதுரைக்கு வந்த டி நொபிலி (தத்துவ போதக சுவாமிகள்) போல் சாதியாசாரத்தை மிக நுணுக்கமாகப் பின்பற்றவில்லையெனினும், திருச்சபையில் இதனை அறுவே அசட்டை செய்ய முடியாது என்பதனைக் கண்டுகொண்டார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் அவர்களுடைய திருச்சபை உயர்குடி மக்களின் திருச்சபையாயிற்று.

சாதியாசாரத்தைக் குறித்து மினனரிமார் கடைப்பிடித்த கொள்கை அவர்கள் 1854இல் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் தெளிவாகக் கூறப்படுகின்றது.

“எமது கதேச உதவியாளர்கள் மிகுந்த உற்சாகத் துடன் தாழ்ந்த சாதியாரிடத்திற்குப் போகின்றனர். நந்செய்தியை எடுத்துக் கூறுகின்றனர். பள்ளிக் கூடங்களை மேற்பார்வை செய்கின்றனர். அவர்களுடைய நல்லடக்க ஆராதனைகளில் உதவி செய்கின்றனர். நோயாளிகளைப் பார்க்கின்றனர். ஆணால், அவர்கள் கீழ் நிலைச் சாதியார் வீட்டில் உணவு உட்கொள்ள வேண்டுமென்றோ திருமண உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றோ

சட்டமியற்றுவது அவர்களின் உணர்வுகளை மிதிப் பதற்கும், வரன்முறைகளை மீறுவதற்கும் சமமா எதாகும். இது பொஸ்டன், நியூயோர்க் ஆகிய திருச்சபைகளிலே செல்வந்தார்கள், கறுப்பு மற்றும் வெள்ளை வேலையாட்களுடன் ஒரே பந்தியில் அமரவேண்டும் என்றும் சட்டமியற்றுவதற்குச் சமமா எதாகும்.” 4

சாதியாசாரத்தில் அமெரிக்க மிஷனரிமார் இந்தவிதமான போக்கினைக் கடைப்பிடித்தமையினால் திருச்சபை வளர்ச்சிபெற வில்லை. உயர்குடி மக்கள் பெருந்தொகையினராகக் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. ஏற்றுக்கொண்டவர்களில் சிலர், பின்னர் கிறிஸ்தவத்தை விடுத்து நாவலரின் இயக்கத்தில் முன்னணித் தலை வர்களாயினர். சிலவு தாழோதரம்பிள்ளை, கறோல் விகவநாத பிள்ளை, டாவியல் சோமசேகரம் பிள்ளை முதலியோர் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இந்தத் தேக்க நிலை பொஸ்டனில் இருந்த மிஷனின் தாய்ச் சங்கத்திற்குப் பெருங்கவலையை ஏற்படுத்தியது. சான்விச் தீவில் (HAWAII) அமெரிக்க மிஷன் பெரு வெற்றியடைந்தது.

“யாழ்ப்பாணத்திலே 33 வருடங்களுக்குப் பின் எழு நூற்றி முப்பத்து மூன்று பேர் மாத்திரமே சபையிற் சேர்ந்தனரென்று மிகுந்த தைரிய வீனத்திற்குரிய செய்தி வந்திருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்பதனை நாம் அவசியமறிய வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலே சான்விச் தீவைப்போல மிகுந்த பலன் தோன்றாததால் அங்கு மிஷனரிமாரையும் பண்த்தையும் அனுப்புவது புத்தியாய்க் காணப்பட வில்லை. இதற்கு என்ன செய்யலாம்.” 5

யாழ்ப்பாணத்தில் அவர்களின் திருச்சபை பெரிதாக வளர முடிய வில்லை. ஆனால், அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றியமையால் சாதியமைப்பைப் பற்றி அரிய பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டனர்.

1835-ம் ஆண்டு மதுரையில் அவர்கள் பணியாற்றுச் சென்ற பொழுது சாதியாசாரத்தை அறவே கைவிட்டனர். சாதி வேற்றுமை களை திருச்சபைக்குள் கொண்டு வருபவர்கள் வெளியேற்றப்படுவர் போய்க் கலந்தி என். செய்நேசன்

என்று விதி செய்தனர். பிராமணர், செட்டிமார், முதலியார்கள் ஆகியோ ரைப் பற்றி அவர்கள் அதிகம் கவலைப்படவில்லை. நேரடியாகவே ஒடுக்கப்பட்டும், தாழ்த்தப்பட்டும், ஓரங்கட்டப்பட்டுமிருந்த மக்களிடம் சென்றனர். இதனால் அவர்கள் திருச்சபை ஆல்போல் பெருத்து, அறுகுபோற் படர்ந்தது.

1. அருமைநாயகம் - க. B.A. Hons. (Cey.)  
யாழ்ப்பாணத்தவரின் சாதிமுறை  
உதயதாரகை 1-3-1968
2. மேற்பாடு
3. Missionary Herald 1824
4. Rev. Meigs, Poor and Howland - Caste in the Island of Ceylon  
Page 489.

#### **BIBLIO THECA SACRA NO. XXXVI**

5. வேலுப்பிள்ளை சி.டி. அமெரிக்க இலங்கை மிஷன்  
சரித்திரம் பக்கம் 156

## 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழில் எழுதப்பட்ட சிருஞ்சூரா

அமெரிக்காவில் தலைசிறந்த கல்வி நிறுவனங்களில் ஒன்று பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகம். இதன் ஒரு பகுதியிலே வானோங்கி நிற்கின்றது, பிரின்ஸ்டன் இறையியல் கல்லூரி. Henry Woodward (1791 - 1834) என்பவர் பிரின்ஸ்டன் கல்லூரியில் கற்று அரங்கேறி மினனியாக யாழ்ப்பாணம் வந்தார். இவருடன் இவர் மனைவி விடியாவும், ஸ்கடர் தம்பதியினரும், டாக்டர் ஜோன் ஸ்டகர் தம்பதியினரும், வின்ஸ்லோ தம்பதியினரும் 1819ம் ஆண்டு பொஸ்டன் துறை முகத்திலிருந்து பாய்க்கப்பல் மூலம் புறப்பட்டனர்.

Henry Woodward அவர்களும் மனைவி விடியாவும், முதலில் வட்டுக்கோட்டையிலும், பின்னர் தெல்லிப்பளையிலும் பணிபுரிந்தார்கள். 1825ம் ஆண்டு விடியா தெல்லிப்பளையில் மரணமானார். அவருடைய சமாதி இப்பொழுதும் தெல்லிப்பளை தேவாலயத்திற்கு முன்பாகவுள்ள கல்லறைத் தோட்டத்தில் காணப்படுகிறது. Woodward 1829-1833ம் ஆண்டுகளில் பணியாற்றிப்பின் தனது உடம்பைத் தேற்றுவதற்காகத் தென்னிந்திய விலிருந்த நீலகிரி மலைக்குச்சென்றார். 1834ம் ஆண்டு கோயம்புக் தூரில் தமது பூவுக வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டார்.

Henry Woodward அவர்கள் மாணிப்பாயில் பணியாற்றிய பொழுது யாழ்ப்பாணம் முழுவதிலும் வாந்திபேதி அல்லது “கொலரா” என்ற வியாதிபரவியது. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இந்த நோயினால் தாக்கப்பட்டு இறந்தார்கள். அவர்களுடைய உடல்கள் மிகவும் கேவலமான முறையில் மிருகங்களைப் புதைப்பதுபோல புதைக்கப் பட்டன. அப்படிப்பட்ட கட்டத்திலே தான் Henry Woodward அவர்கள் இந்த அருங்கரையை நிகழ்த்தினார்.

இந்த அருங்கரையைத் தமது கைப்பட எழுதியுள்ளார். இதன் மூலவடிவத்தை நாம் பிரின்ஸ்டன் இறையியல் கல்லூரியின் சுவடிச் சாலையில் Henry Woodward கோவைக்குள் காணலாம்.

19ம் நூற்றாண்டின் உரை நடைக்கு இது சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக இருக்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி வாந்திபேதி தாக்கத்தையும் மக்களிடையே அது ஏற்படுத்திய பீதியையும் நாம் தெளிவாகக் காணலாம். அந்த அருளுரை பின்வருமாறு.

### நீதி விளக்கம்

“வல்ல குருபரனார் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல,  
கொல்லவல்லப் பொல்லாக் குணம் போக்க”

பிரியமான சனங்களே!

சில காலத்துக்கு முன்னித்தேசம் இருந்த விதத்தையும் இப் போதிருக்கிற விதத்தையும் ஒத்துப் பாருங்கள்.

முன்னிருந்த விதம் என்னவெனில் ஊர்ச் சனமெல்லாம் மனக்கிலேச மின்றி எந்தெந்த வேளைகளிலும், தங்கள் பிழைப்பின் கவலைகள் அற்றுத் திரிவார்கள். ஆனால், இப்பொழுதோவெனில் விடியற்காலம், மத்தியானம், பொழுதுபடும் நேரங்களில் யாதொரு மனக்கிலேசமின்றி திரிவாரை கூடக் காணோம். முன்னே சனங்கள் கூடி, சாவற்கட்டு கட்டுகிறதும் கூத்தாடுகிறதும் மிகவும் அமளியாய் இருந்தது. இப்போதோ அப்படிப்பட்ட வெளியிடங்களில் அந்தி நீரோ சகர்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் போயிற்று.

முன்னர் மனுஷர் முசிப்பாற்றியாக எந்த மடத்திலும், எந்த முற்சந்தியிலும் கூட்டங் கூட்டமாக இருப்பார்கள். இப்பொழுதோ அப்படிப்பட்ட பலவிடங்களில் கூட்டங்கூடுகிறதில்லை.

முன்னே எப்போவாகிலும் ஒருத்தன் அரிதாய்ச் சாகிறதுண்டு. இப்போவோ அநேகம் பேர் சாகிறதுமல்லாமல் கொஞ்ச நாளையில் ஒரே வீட்டில் இருக்கும் ஏழேட்டுப் பேர் இறந்து போகிறார்கள். அதுவுமல்லாமல் கொஞ்ச மாச்த்திற்கு முன்னே எத்தனையோ மனுஷர் தங்களுடைய சாவைப் பற்றி வெகுவாய் நினையாமல் தங்களுக்கு ஒன்றும் நடக்காதுபோல நடமாடி வந்தார்கள். இந்தத் தினத்திலோ அவர்களுடைய எண்ணம் என்னவென்றால் எங்களுடைய சாவு இன்றைக்கோ, இரவிற்கோ, நாளைக்கோ எப்போதோ என்று பயந்து ஒதுங்கி ஒளித்துக் கொள்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட கொடுரமான உபத்திரவங்களை அனுப்பிக் கர்த்தர் மனுஷனை ஏன் இவ்விதமாக வாதிக்கிறார் என்று நினைக்கு மிடத்து பேராயர் கலங்கி எஸ். ஜெபநேசன்

“வல்ல குரு பரனார் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல,  
கொல்லவல்ல பொல்லா குணம் போக்க”

என்ற பாட்டு எனக்கு வந்தது.

இந்தப் பாட்டினாலே எங்களுக்கு விளங்குகிறது என்னவெனில் கர்த்தர் பலவிதமான உபத்திரவங்களை அனுப்பி எங்களை உபாதிப் பது எங்கள் சொந்த நன்மைக்காகத்தான் என்று விளங்கும். ஆனதால், கர்த்தாவை! ஒரு வைராக்கியமுள்ள மனுஷனுக்கு ஒப்பிடக்கூடாது. பின்னை யாருக்கு ஒப்பிட வேண்டுமாகில், தன்னுடைய பிள்ளைகளை வெகுவாய் நேசிக்கிற பிதா அவர்களுக்குண்டான் பொல்லாக குணங்களைப் போக்கி நல்ல புத்தி வரும்படி ஆக்கினை பண்ணுகிற உருக்க முள்ள பிதாவுக்கு ஒப்பிட வேண்டும். அவர் தன்னுடைய சொல்லை முற்றிலும் தள்ளி நடக்கிறவர்களைத் தண்டிக்கிறதுமல்லாமல் தம்முடைய கற்பணைகளைக் கைக்கொள்ளவேணுமென்றிருந்தும் அதை முழுதும் கைக்கொள்ளாதவர்களைத் தண்டிக்கிறார். அதுபோல, கொஞ்சமும் கர்த்தாவுடைய கட்டளைகளைச் சிந்தியாமலும், நினையா மலுமிருக்கிற அஞ்ஞானிகளைத் தண்டிக்கிறது போல, கிறிஸ்துவின் நாமத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் எனகிறவர்கள் முழுதும் அதன்படி நடவாதபடியால் அவர்களையும் தண்டிப்பது நியாயம்.

இவ்விதமாக அஞ்ஞானிகள் சொல்லுவதுமன்றி வேதமும் அப்படியே சொல்கின்றது. இதற்குதாரணமாக - மோசே எழுதின ஜந்தாகமம் 8ம் அதிகாரத்திலே “கர்த்தரால் அன்பு கூரப்பட்டவன் எவனோ, அவனை அவர் தண்டித்துத் தானே சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்” எந்த மனுஷனையேயானாலும் அடித்து வருகிறாரென்றும் இராசாவாகிய தாவீது வெகுவாய்த் துன்பப்பட்ட பின் எழுதின என்னவெனில், “நான் உமது பிரமாண ங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும்படி நான் சிறுமையாக்கப்பட்டது எனக்கு நல்லது. நான் துன்பப்படுத்தப்படுமென் நான் வழி தப்பினவன். இப்போவெனில் உம்முடைய வார்த்தையைக் காத்து நடக்கிறேன்” என்றுந்தான்.

இந்தக்காலத்தில் சனங்களுக்கு உபத்திரவமாக வந்திருக்கின்ற இந்தக் கோதாரி என்னும் துன்பம், இந்தச் சனங்களுக்குப் பலனாக முடிய வேண்டும், என்றெண்ணி சில புத்திமதிகளைச் சொல்லுகிறேன். கேட்பீர்களாக.

நாங்கள் கர்த்தராலே தண்டிக்கப்படும்போது நாங்கள் செய்த இன்னின்ன பொல்லாப்புக்காகத் தண்டிக்கிறார். அல்லது நாங்கள் செய்தபொதுவான குற்றங்களுக்காக தண்டிக்கிறாரோ என்று அறிவது பேராயர் கலாந்தி எஸ். ஜெயப்ரேசன்

தண்டிப்பாராயிருந்த நாங்கள் செய்த பாவங்கள் இன்னதென்று ஆராய்ந் தறிந்து சீர்ப்பட வேண்டியது. சிறிய துண்பங்கள் எங்களுக்கு வரும்போது அதுகள் வந்தவிடத்தைப் பார்க்குமிடத்து இன்னின்ன பொல்லாக் குணங்களை நீக்க வல்லது என நினைக்கவரும்.

அநேக வருஷ காலமாக மெய்மார்க்கமாகிய கிறிஸ்தவ சமயத்தை அறிவிக்கிற குஞ்சார், பிரசங்கிமார் இவை முதலானவர்கள் அஞ்ஞானிகளாகிய நீங்கள் நேசமாயிருக்க வேண்டுமென்று உங்கள் வாய்களினாலே சொல்லியும் அந்நிய தேவர்களை வழிபட்டு, அவர்களுக்குப் பூசை, பொங்கல், மடை என இவை முதலான வீண் கிருத்தியங்களைச் செய்வது வீணாக இருக்கின்றபடியினால், இவைகளையும் மற்றும் சகல பாவங்களையும் விட்டு அவைகளுக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு பாவ நாசகராகிய இயேக கிறிஸ்துவின் பெயரிலே நம்பிக்கை, ஈடுறே வழி பார்ப்பீர்களாகவென்று மேன்மேலும் வருடி வருடிச் சொன்னாலும் நீங்களோ அதை நம்பாமல் முன்போல விக்கிரகாராதனை முதலியவைகளுக்கு இடங்கொடுத்து காத்தாவைக் கோபமுட்டினீர்கள். இப்போதோ கோதாரியை விட்டு உங்களுடைய விக்கிரகாராதனையெல்லாம் விணைந்றுவிட காத்தர் தெரியப்படுத்துகிறார். அதெப்படி தெரியப்படுத்துகிறார் ரென்று நீங்கள் கேட்பில், சில திட்டாந்திரங்களைச் சொல்வேன். எப்படியெனில் கோதாரி வந்தவர்களை கோயிலுக்குக் கொண்டு போனால் தப்பித்துக் கொள்வார்கள் என்று அம்மாஞ்ஞக்குப் பொறுதியாகக் கொண்டு போய்ப் போட்டாலும், அங்கே அவர்கள் சாகிறதினாலும் இந்த வியாதி தங்களை விட்டுப் போகும்படி அநேகர் ஒன்றாய்க்கூடி, வெகுபணம் சேர்த்து அம்மாஞ்ஞக்கு வேள்வி, குளுத்தி இவை முதலான வெகுமானங்களைச் செய்வதும், அவை யாதொரு சகாயம் பண்ணாததினாலுந்தான். இன்னும் அநேகர் அம்மாஞ்ஞக்குப் பயந்து மருந்து குடியாமல் விட்டாலும் அம்மாள் அவர்களை காத்துக் கொண்டாவோ? இல்லையே, இதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்லுவேன். என்னவென்றால் ஒரு வீட்டில் ஒரு திங்கட்கிழமையிலன்று ஒரு ஆள் கோதாரியினாலே செத்துவிட்டது. அந்த வீட்டிலேதான் மற்றத் திங்கட்கிழமையும் ஒரு ஆள் செத்துவிட்டது.

மற்றத் திங்கட்கிழமைக்கு முதன்லாகிற ஞாயிற்றுக்கிழமை அந்த வீட்டிலிருந்த மிச்சமான பேர்களெல்லாரும் மனக்கலக்கமடைந்து ஜபோ! நாளைக்குள் யாரும் சாக வேண்டியிருக்கும் என்று பயந்து அம்மாள் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணி

அவ்வுருக்குப் பொருதியாக ஒரு வேள்வி போட்டார்கள். போட்ட அன்று ராத்திரியிலே அவர்கள் எல்லாரும் இனிப் பயம் இல்லை என்றதுபோல மனந் தேறுதலுடனேயும், மிகுந்த நம்பிக்கையுடனேயும் அமைதியாய் நித்திரை கொண்டார்கள். அந்த இராத்திரியிலேதான் வேள்வி போட்டவர்களில் ஒருத்தனுக்கு கோதாரி வந்து திங்கட்கிழமை மரித்துவிட்டான்.

கிறிஸ்தவமார்க்க குருமார் இந்த ஊருக்கு வந்த நாள் முதற் கொண்டு சனங்களுக்குச் சொன்னவேற்றாரு புத்தியென்னவெனில் பரமபாக்கியத்தைத் தேடாமல் உலகத்துக்கடுத்த பாக்கியத்தைப் பெரிய காரியமாக தேடிக் கொள்ளுகிறது சரியல்ல. ஏனெனில் நாங்கள் இவ்வுலகத்தில் இருக்கப்போகிற நாள் கொஞ்சம். ஆகையால் நீங்கள் சாகிற பொழுது மோட்சபாக்கியம் கிடைக்கும்படிக்கு இப்போ நீங்கள் சுகத்தோடும் செல்வத்தோடும் இருக்கையில் வழிவகைகளைப் பார்க்க வேணுமென்பது இப்படியான இந்த சனங்களுடைய நலத்தை விரும்பி புத்தி சொன்னாலும் அவர்களுடைய புத்தி பேசத்தபம் ஏற்றாமல் போனதைக் கண்டு ஜேயோ! இந்தச் சனங்கள் சகல நீரைகளுக்கும் வேராயிருக்கிற பண ஆசையினாலே கெட்டுப் போகிறார்களே என்று இரங்கி அவர்களுக்கு எச்சரிப்பாகப் பண ஆசையினாலே மயங்கிப் போனவனுக்கு இயேசு கிறிஸ்து சொன்ன வசனங்களை அவர்களுக்கு வாசித்தால் கேட்பார்களே என்று நினைத்து அநேகம் பேருக்கு திரும்பத் திரும்ப வாசித்ததுண்டு.அதாவது லுக்கா 12: 13-21 இதைக் கேள்விப்பட்ட அநேகம் பேர் ஆ! அது சும்மா மனுஷரை பயப்படுத்த ஆரோ கட்டின கதை அப்படியொரு காரியம் நடந்ததோ, இனியொரு போது நடக்கப்போகுதோ என்று சொல்லி ஆண்டவருடைய பேச்சைத் தட்டிப்போட்டார்கள்.

இப்படி அவர்கள் காதினாலே கேட்டும் நம்பாமற் போனதை கண்ணினாலே பார்க்கக் கூடாத அத்தனை பெரிய அத்தாட்சிகளை ஆண்டவர் தெரியப்படுத்துகின்றார். அதெப்படியென்றால் பாக்கியசாலி களிலே அநேகம் பேர் சடுதியாக தங்கள் பாக்கியத்தை விட்டெடு படுகிறதை காண்கிறோம்.

இதற்கு உதாரணமாக நடந்த காரியம் ஒன்றைச் சொல்லு வேன். எப்படியெனில், பணம் வேணும் பணம் வேணும் என்ற மிகுந்த கவலையாய் சேகரித்து வைத்திருந்த ஒரு மனுஷி கைம்பெண்

கோதாரியினாலே செத்து விட்டாள். அவள் செத்ததன் பின் அவளுடைய இனத்தவர்கள் அவளுடைய உடைமைகளை எனக்கு எனக்கென்று வந்து வாதுபண்ணி பின் அதற்கதிக உரித்துள்ள ஒரு ஆண்பிள்ளை அப்பணத்தைக் கையாடினான். இவன் கையாடி வைத்திருந்த எட்டு நாளில் இறந்துவிட்டான். இவர்கள் மழுபடியும் வந்து வாதுபண்ணி ஒரு வாலிபன் எடுத்துக் கொண்டான். அவனும் அப்படியே மரித்தான். இன்னவிதமாக நடந்த காரியத்தை அந்த வீட்டார் உற்றுப் பார்க்கும் பொழுது அந்தத் திறப்பை இச்சித்து எடுக்கிறவனெல்லாரும் சாகிறானே. ஆனபடியால் அதைத் தொடக்கூடாதென்று விட்டு விட்டார்கள். இதற்குச் சரியான வேறேன் காரியங்கள் நடக்குதென்று உங்களுக்குத் தெரியும். இதனாலே ஜஸ்வரியம் வெறும் மாயையாய் இருக்கிற தென்று உங்கள் கண்ணினால் கண்டு நம்பும்படியாக கர்த்தர் அப்படிப் பட்ட பயங்கரமான காரியங்களை இப்போ நடக்கப் பண்ணுகிறார்.

கிறிஸ்து மார்க்கத்தை கேள்விப்பட்டறிந்த சிலர் அதை மெய்யென்று கண்டும். எங்கள் உறவுமுறை யாருடைய தடையினாலே அதின்படி நடக்கக் கூடாதென்கிறார்கள். அதற்கு மெய்மார்க்கத்தை அறிவிக்கிற குருமார், பிரசங்கிமார் இவை முதலான பேர்கள் சொன்ன தென்னவென்றால் உங்களுடைய இனத்தாரும் மறுபேரும் என்ன தடைகளைப் பண்ணினாலும், என்ன இக்கட்டுகள் நேரிட்டாலும் அதுகளையெல்லாம் சகித்து, இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து வழியாய் உங்கள் ஆத்தும் ஈடேற்றுத்தைத் தேடுங்கள் என்று மேலும் நீங்கள் கர்த்தாவுடைய சித்தத்திற்கெதிர்த்து, உங்கள் உறவுமுறையாருடைய சித்தத்தின்படி நடந்ததால் நீங்கள் சாகிறபொழுது அவர்கள் உங்களுக்கு யாதொரு சகாயத்தையும் செய்யக் கூடாமல் சதாகால மாக நீங்கள் நரகத்தில் தள்ளுண்டு போவீர்கள் என்றுந்தானே.

இதற்கு நீங்கள் மறுமொழியாக எங்கள் பெற்றார், சகோதரர்கள், இனத்தார், ஊரவர்கள் என்று இவர்கள் முதலானவர்களுடைய பேச்சைக் கேளாமல் ஒருத்தன் நடக்கலாமோ. அல்லது அவர்களுடைய சிநோகத்தை மறந்து அவர்களை விட்டுப் புறத்தே போயிருக்கலாமோ, அது நியாயத்திற்குப் போதாதே, வேதக்காரர்களைப் பழிக்கிறதை விட்டுப் போங்கள் என்று சொல்லிப் போட்டார்கள்! இதற்கு இக்காலத்தில் ஆண்டவர் நீங்கள் இன்ன விதமான சாட்டுக்களைச் சொல்வது வீண் என்கின்றார். எப்படியெனில் பல விடயங்களில் கோதாரியண்டான வீடுகளில் இருக்கிற பெற்றார் துன்பமாய் இருக்கிற

பிள்ளைகளையும், பிள்ளைகள் துண்பமாய் இருக்கிற அவர்கள் பெற்றாரையும் இவ்விதமாகத் தமையன் தம்பியையும், தம்பி தமையனையும் விட்டு முன்னிருந்த நேசத்தை மறந்து அவர்களுக்கு ஆதரவில்லாமல் தப்பிப் போனதுண்டு. இதற்கு திருட்டாந்தமான ஒன்று சொல்வேன்.

தங்கள் ஆத்துமாவை இரட்சித்துக் கொள்ளும்படியாகத் தங்கள் தாய் தகப்பனை விட்டுவிட மாட்டோம் என்று சொன்னவர்கள் உலகத்திலே இன்னும் கொஞ்சம் நாளைக்கு இருக்கவேண்டும் என்று ஆசையினாலே தாய், தகப்பன் எப்படிப் போனாலும் போகட்டும் என்று சொல்லிவிட்டு விடுகிறார்கள். இப்படித் தாய், தகப்பன் இனத்தவர் களை விட்டுவிடுவது கூடாத காரியம் என்று சொன்ன நீங்கள் தானே ஒரு அற்ப காரியத்துக்காக ஒருத்தரையொருத்தர் விட்டுப் பிரிந்து போவதை உங்கள் கண்களினாலே கண்டறியலாம்.

வேறு சிலர் சொல்லுகிறார்கள், நாங்கள் தமிழ் மார்க்கத்தை விட்டுக் கிறிஸ்து மார்க்கத்திலே வந்தால், நாங்கள் இறக்கும் பொழுது எங்கள் பிரேதத்தை ஒருத்தரும் எடுத்துச் சங்கையோடே அடக்கம் பண்ணாமல் கும்மா காட்டிலே நாய், நரிகள் தின்ன ஏறிந்து விடுவார்கள் என்பது. அதற்குக் கிறிஸ்து மார்க்கப் போதகர்கள் சொல்வது, எப்போதும் இருக்கப்போகிற உங்கள் ஆத்தும் சுகத்தைத் தேடாமல், அழுகிப் போகிற இந்த உங்கள் சரீரத்துக்காக இத்தன்மையாகக் கவலைப்ப கூகிறது சரியல்ல. அதுவுமல்லாமல் உங்களுடைய இனத்தார் எவ்வள வாகப் பிரயாசசெப்பட்டுத் தானம் பண்ணினாலும் அது காப்பாற்றுமாட்டாது.

நீங்கள் இவ்விதமாய் மறுமொழி சொல்வது ஒருத்தன் தான் தனது ஆக்கத்தைக் காக்கக் கவலைப்படாமல் அதை வெளியே தேட்டாக் கூறாய்ப் போட்டுவிட்டு அது திருப்பிடமாகிய தெலாவை எடுத்து கள்ளர், காடர் கொண்டு போகாமலும், கறள் பிடியாமலும் பூசித்துடைத்து வைக்கிற புத்தியற்ற மனிதனுக்குச் சரியாய் இருக்குது. அதுவுமல்லாமல் நீங்கள் இவ்விதமாகச் சொல்லும் மறுமொழி வீண்போக கென்று நீங்கள் எண்ணிக் கண்ணினாலே கண்டு நம்பும்படியாக இந்த நாள்களிலே சனங்கள் சொல்லும் அந்த வீண் போக்குகளுக்கும் மறு மொழியாக அவர்களுடைய அகந்தையான பொல்லாக்குணம் நீக்கும் பொருட்டாகவும் நல்ல குருபரனார் சனங்களை வருத்துவதும் விதத்தி ணைப் பார்ப்பிர்களாக, எப்படியெனில் அநேகர் திறமை இருக்கும் வேளையில் தாங்கள் சாகும் பொழுது தங்கள் இனத்தவர் எல்லோருமாக ஒன்றாய், ஒருமித்து தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து துக்கம் கொண்டாடி,

மேலதாளம், மேலாப்பு, குடை, கொம்பு முதலிய இவ்விதமான ஆடம்பரத்துடனே கொண்டு போய்த் தாழ்க்கப்படுவோம் என்று நினைத் திருந்த அநேகருக்குக் கோதாரி வந்தபோது அவர்களுடைய தமையன், தம்பி, மாமன், மச்சான் என்று இப்படிப்பட்ட இரத்தம் உறவர்கள் தானும், அந்த உபத்திரவு வேளையில் அவ்விடத்தில் வராமல் தாயும், பிள்ளையுமென்றாலும் வாயும் வயிறும் வேறே என்றதுபோலத் தன்னுயிர் தமக்குப் பெரிதென்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ள, அவர்கள் வீட்டில் நாய், பூண செத்தால் எவ்விதம் அடக்கம் பண்ணுவார்களோ அவ்விதமாக தங்கள் உறவாளர்களை வேண்டிய ஆயத்தத்தோடு அடக்கம் பண்ணாமல், சில எளிய கூலிக்காரர்களைப் பிடித்து அவர்கள் தாழ்ப்பிக்கிறதை உங்கள் கண்களினாலே காண்கின்றீர்கள். இதுவுமல்லாமல் இப்படிக் கூலிக்கார ஆட்களையும் பிடித்துச் சிலரை அடக்கம் பண்ணாதுவிட குருமார் சிலரைவிட்டுத் தாழ்ப்பிக்கிறதையும் காண்பீர்கள். அநேகம் பேர் வீண் சாத்திரிமார் சொல்லுகிற பேச்சிலே மயங்கித் தங்களுடைய ஆத்தும ஈடுற்றத்தைத் தேடாமல் மறந்து போகின்றார்கள். எப்படி யென்றால் ஒரு வீட்டிலே இரண்டொருவர் கோதாரியினாலே செத்தபின் மிஞ்சியிருக்கின்றவர்களுக்கு அந்த மெயச்சாத்திரி அறிவிக் கிற தென்னவெனில், நீங்களும், அவர்களைப்போல சாவு சம்பவிக்கும், ஆனதாலும் உங்கள் ஆத்தும ஈடுற்றத்தை காலதாமதம் பண்ணாமல், தேடுங்கள் என்று எச்சரிக்கை. இவர்கள் இதைக் கவனியாமல் பொய்ச் சாத்திரிமார் சொல்வதை நம்பிக் கோதாரிக்குத் தப்பி ஓடிவிடப் பார்க்கிறார்கள். இதற்கு உதாரணம் ஒரு வாலிபன் கலியாணம் செய்து பெண்சாதி வீட்டே இருக்க, அந்த வீட்டிலே இரண்டு முன்று பேர் கோதாரியினாலே செத்ததைக் கண்டு பயந்து தனக்குள்ளே நினைத்தது என்னவெனில், இப்பொழுது நான் இருக்கிற வீடு இனக்கமான வீடல்ல, இந்த வீட்டுக்கு நிலம் எடுத்தவன் கெட்டிக்காரன் அல்ல. இந்த வீடு எனக்குப் பொருத்தமானதல்லாதபடியினாலே நான் இந்த வீட்டையும் விட்டு, பெண்சாதியையும் கூட்டிக்கொண்டுபோக வேணுமென்று பல, பல கெளினார்களையும், சாஸ்திரிகளையும் வேறொரு வளவுக்குள் கூட்டிக்கொண்டு போய் நிலம்போடுவித்துச் சுகிர்த காலத்தில் ஒரு வீட்டையும் கட்டுவித்த பின், வீடு குடியிருப் பதற்கு நாளும் பார்த்து அங்கே போகிறதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தான்.

அது மிகுந்த நூட்பமான சாஸ்திரிகளாலே, நிலம் எடுப்பித்து கட்டியிருக்கின்றது. அங்கே கோதாரி முதலான தீங்கு வரப்போகி ன்றதோ? இனி நீ புசித்து, குடித்துச் சந்தோஷமாக இரு என்று தன்னை தேற்றிக்கொண்டு இருந்தான்.

மறுநாள் அவன் புதுவீட்டுக்குப் போகக் குடியிருந்த வேளையிலே கோதாரியினாலேயே செத்து இருக்க, நாலுபேர் வந்து அவனைப் பாடையில் கொண்டு போய் அடக்கம் பண்ணினார்கள். சிறுபிள்ளைகளும் குருமார் வேண்டினமையினாலே புத்தி சொன்னாலும் அவர்கள் தானும் சிறிது போக்குகளைச் சொல்லப் பழகிக் கொண்டார்கள்.

எப்படி என்றால் ஒரு போதும் நீங்கள் சொல்லும் காரியங்கள் எல்லாம் உண்மையாக இருந்தாலும், இப்போ எமக்கு அவசரம் என்ன? என்று புத்தி சொல்லுகின்றவர்களின் பேச்சை தள்ளிப் போடுகின்றார்கள்.

இதற்கு உதாரணமாக நடந்த காரியம் ஓன்றை சொல்லுவேன். என்னவெனில், ஒரு நாள் புத்தி சொல்லித் திரிகின்ற இரண்டு பேர் ஒரிடத்திற்குப் போகின்ற வழியிலே மூன்று பிள்ளைகள் இலுப்பைக் கொட்டைகளைச் சண்டி விளையாடிக் கொண்டிருப்பதை இவர்கள் கண்டு, பிள்ளைகளே உங்களுக்கு ஒரு அழியாத ஆத்துமா இருக்கின்றது. உங்களைப் போல சிறுபிள்ளைகள் அநேகர் கோதாரியினாலே மரணிப்பதையும் காண்கின்றீர்கள். ஆனபடியால் நீங்கள் வீண் விளையாட்டுக்களில் அதிக விருப்பமாகத் தேடாமல் உங்கள் ஆத்துமா ஈடேற்றத்தைப் பிரதானமாக தேடிப் பாவ நாசகர் ஆகிய இயேசு கிறிஸ்து வழியாக நீங்கள் சாகும்போது மோட்சத்தில் சேரும்படியாக கவலையாகத் தேடுங்கள் என்று சொல்ல, இம் மூன்று பிள்ளைகளும் இவர்களைப் பார்த்துச் சிரித்துப் பகிடி பண்ணி, ஆமோ நாம் இந்த இளவுயதில் செத்து போவோமோ என்று உங்களுக்கு தெரிந்து விட்டதோ? போங்கள் உங்கள் பாட்டிலே என்று சொன்னார்கள். பின்பு இவர்கள் மேலும் அவர்களைப் பார்த்து பிள்ளைகளே, அப்படி யல்ல, மரணம் திருடன் வரும் பிரகாரம் நாங்கள் காத்து இருக்காத வேளையில் வருகின்றபடியால் நாங்கள் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கவேண்டும்.

ஆனபடியால், நீங்கள் இவ்விதமாக நினைப்பைக் கொண்டு கால தாயநும் பண்ணாமல், வேதவாக்கியங்களை வாசித்து செபம் பண்ணி அதற்கு ஆயத்தப்பட்டவர்களாக இருங்கள் என்று வேண்டிய மையால் புத்தி சொல்லிப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

அடுத்த மற்ற நாள் மூன்று பிள்ளைகளும் கோதாரியினால் செத்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டார்கள்.

## H. A. கிருஷ்ணபிள்ளையின் இறையியல் நூல்

ஒவ்வொரு இன மக்களும் தத்தமது குழலில் இறையியலை உருவாக்க வேண்டும். அவ் இறையியலை தத்தமது மெய்யியல் ஆராய்ச்சி முறையிலும் சொற்றொடர்களின் மூலமும் விளக்க வேண்டுமென்பது இன்றைய இறையியலாளர் கூறுகின்ற கருத்து. இந்த அடிப்படையிலேயேதான் சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்தியா வில் பணிபுரிந்த மின்ன் தொண்டர்கள் ஓர் இறையியல் நூலை எழுதித் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்குமாறு H.A. கிருஷ்ணபிள்ளையைப் பணித்தார்கள்.

கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு 70 வயது ஆகிவிட்டது. மிகுந்த பிரையா சையுடன் பக்தியோடும், அவர் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தை எழுதி அச்சவாகனம் ஏற்றி இருந்தார். அப்பணி அவருக்கு மிகுந்த திருப்தி யைக் கொடுத்தது. வாழ்வின் அந்திய காலத்துக்கு வந்துவிட்ட கிருஷ்ணபிள்ளை பல அனுபவங்களைப் பெற்றுவிட்டார். மனைவி, ஒரே சகோதரன், பிள்ளைகளில் சிலர், நெருங்கிய உறவினர்களில் சிலர் திரைக்கு அப்பாற் போய்விட்டனர். கிருஷ்ணபிள்ளை பாளையங்கோட்டையில் இருந்து திருவனந்தபுரத்துக்கும் அங்கிருந்து ஆறுமுகன் ஏரிக்கும் மீண்டும் பாளையங்கோட்டைக்கும் தமது இருப்பிடத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. வயது முதிர்ந்த காலமாகையினால் அவர் உடல் பலவீனமாக இருந்தது. அடிக்கடி நோய்வாய்ப்பட்டார். ஆனால் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தை மட்டுமன்றி, வேறு பல சிறந்த பனுவல்களையும் தமிழ் உலகிற்கு அளித்து விட்டார்.

தமிழ் மொழியிலே இறையியல் கருத்துக்களை சிறந்த முறையில் விளக்கும் சாஸ்திர நூல்கள் பல இருந்தன. சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார் என்பன சிறந்தவை. பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் மக்களுக்கு இந்து சமயத்தின் சாரத்தை எடுத்துக் கூறி வந்தன. கிருஷ்ணபிள்ளையுடைய கிறிஸ்தவ நண்பர்கள் இப்படியான இரு சாஸ்திர நூலை கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டனர்.

கிருஷ்ணபிள்ளை இந்து சமயத்தை நன்கு அறிந்திருந்தார். அதன் ஆராய்ச்சி முறையிலும், பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். ஒரு முறை அவர் திருநெல்வேலியிலுள்ள சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் வினைப்பயன் பற்றிச் சொற்பொழிவு ஆற்றும்படி கேட்கப்பட்டார். அந்தத் தலைப்பில் அவர் 17 விரிவுரைகளையாற்றி எல்லோரையும் பிரயிக்கச் செய்தார். மாணவர்கள் மீது அவருக்குத் தனிப்பட்ட அன்பு இருந்தது. நீண்ட காலமாகக் கிறிஸ்துவின் அன்பராக வாழ்ந்து, அனுபவர்தியாக கிறிஸ்தவ உண்மைகளை விளங்கிக் கொண்டனர்.

இதன் காரணமாக கிறிஸ்தவ இறையியல் நூல் ஒன்றை எழுதுவதற்கு அவரே தகுந்தவர் என்று பலரும் எண்ணினார்கள். அவருக்கு நூல்களை வாங்குவதற்கு நிவேதனம் வழங்கப்பட்டது. மாதா மாதம் சம்பளமும் வழங்கப்பட்டது.

சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம் அவருடைய நூலை வெளியிடுவதாக வாக்குறுதி அளித்தது. இவ்வாய்ப்புக்களைப் பயன் படுத்தி கிருஷ்ணபிள்ளை ‘இரட்சஸ்னிய சமய நிர்ணயம்’ என்னும் இறை யியல் நூலை உரைநடையில் எழுதிமுடித்தார். இந்நூல் 1898ம் ஆண்டு அதாவது, அவர் மரிப்பதற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த நூலை கிருஷ்ணபிள்ளை பரபக்கம், சுபக்கம் என சிவஞான சித்தியார் ஆய்வுமுறையில் இரண்டாகப் பகுத்துள்ளார். மாணவர்களுக்கும் குணப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கும் துணை புரிவதற்குச் சந்தேக நிவிர்த்தி என்ற ஒரு அதிகாரத்தையும் வகுத்துள்ளார்.

பரபக்கத்தில் புற சமயக் கோட்பாடுகளையும் சுபக்கத்தில் அகச் சமயமாகிய கிறிஸ்தவ சமயத்தையும் விளக்குகின்றார்.

எனினும், கிருஷ்ணபிள்ளையின் ஏனைய நூல்கள் பெற்ற வெற்றியை ‘இரட்சஸ்னிய சமய நிர்ணயம்’ பெறவில்லை என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மையாகும். ஒரேயொரு முறைதான் இந்நூல் மறுபிரசரம் செய்யப்பட்டது. 1956 கிறிஸ்தவ இறையியல் நூல் எழுதுவதற்கு மிகவும் அவசியமாக இருந்த ஆங்கில அறிவோ, ஜேர்மன் அறிவோ அவரிடம் இருக்கவில்லை. மேலும் அவர் ஓர் இறையியல் கல்லூரியில் ஒழுங்கு வரையறையில் கிறிஸ்தவத்தை கற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர் ஆங்கில இறையியல் நூலில் இருந்த

கருத்துக்களை ஆங்கிலம் அறிந்த நண்பர்கள் ஊடாகவே பெற்றுக் கொண்டார்.

கிருஷ்ணபிள்ளைக்குச் சிறிதளவு ஆங்கில அறிவு இருந்திருந்தால் ‘இரட்சணிய சமய நிர்ணயம்’ இன்னும் சிறந்த இறையியல் நூலாக அமைந்திருக்கும். இது மாத்திரமன்றி கிருஷ்ணபிள்ளை இந்நாலில் பெருந்தொகையான சமஸ்கிருதச் சொற்களையும், வழக்கு ஒழிந்த சொற்களையும் கையாளுகின்றார். பிறசமய மாணவர்களுடைய மனோ நிலையை அறியாது மிகநீண்ட வசனங்கள் புகுத்தியுள்ளார்.

இவருடைய கடினமான வசன நடைக்குப் பின்வரும் பகுதி உதாரணமாக இருக்கின்றது.

‘இந்தியாவுக்கு அருக சமயமே முதலில் தோன்றிய பூர்வீக சமயமாயிருந்தும் அந்தச் சமய நூல்களில் விதந் தோதப்பட்ட சிலபல நல்லகொள்கைகள் நோன்புகள், விரதங்கள், சீலங்கள் ஆகிய இவ் வகைப்பட்ட அனுஷ்டிப் புக்களும் உஜிதமான நன்மைகளை உண்டாக்கும் வழி வகைகளும் அமைந்திருக்கிறது மாத்திர மல்ல, உலகத் திற்குரிய அநேகவகையான டாம்பீகங்கள் மாயாசாலங்கள் தேக பூஜிதைகள், முழுப் பொய்கள், அபாரகற்பணகள், இத்யாதி, அனுசிதங்கள் கலப்பில் ஸாமல் துப்புவாயும் அதிதுணுக்க மாயுமுள் ள போதனை களும் அமைந்திருந்தும் மெய்ததெய்வ வழிபாடு யாதென்ற நியமுயலாக குறையினிமித்தம் தப்பான வழியில் தெய்வ வழிபாடு சமைத்தார்கள்.’

கிருஷ்ணபிள்ளை H.A  
இரட்சணிய சமய நிர்ணயம்  
1956 பதிப்பு பக்கம் 64.

கிருஷ்ணபிள்ளையின் ‘இரட்சணிய யாத்திரிகம்’ கிறிஸ்தவர்களால் மட்டுமன்றிப் பெருந்தொகையான தமிழ் அறிஞர்களினாலும் விரும்பி வரவேற்கப்பட்டது. ஆனால் இரட்சணிய சமய நிர்ணயத்திற்கு இத்தகைய வரவேற்புக் கிளைக்கவில்லை என்பது உண்மையாகும்.

ஆனால், தமிழ் மொழியில் பாடம் நடாத்தும் இறையியல் கல்லூரிகளுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும். தமிழ் பிரதேசத்தில் வாழ்வர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தை ஊன்றிக் கற்றவர்கள். ‘இரட்சணிய சமய நிர்ணயத்தை’ கருத்தான்றிக் கற்பவராயின் அவர்களுடைய விசுவாசம் பலப்படும். அது மாத்திரமன்றி இரட்சணிய யாத்திரிகத்தை கற்பதற்கும் இந்நால் துணைபுரியும். ஏனெனில், இந்நாலில் இரட்சணிய யாத்திரிகத்தினுடைய சிந்தனைகளுக்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது.

கடவுள் இருக்கின்றாரா? அவர் எப்படிப்பட்டவர்? மனிதன் யார்? அவன் எப்படிப்பட்டவன்? பாவத்தில் இருந்து விடுதலை அடைவது எப்படி? அவதாரம் என்றால் என்ன?

சிலுவையின் அர்த்தம் என்ன? என்ற பல கேள்விகளுக்கு இந்நால் விளக்கம் கொடுக்கின்றது.

உபநிடதங்கள், திருக்குறள், கந்தபுராணம் என்பவற்றை மேற் கோள்காட்டி கிறிஸ்தவ கடவுட் கொள்கையை விளக்குகின்றார். மேலும் சித்தர்கள் விக்கிரக வணக்கத்தைச் சாடியதையும் தமது நாலிலே மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். ஆங்கில அறிஞரான J.N. FARQUHAR கிறிஸ்தவத்தை இந்து சமயத்தின் சிகரம் (CROWN OF HINDUISM) என்று குறிப்பிட்டார். இந்த ஆங்கில அறிஞரின் கருத்தையே கிருஷ்ணபிள்ளை தமிழ் சாஸ்திர நூல்களின் அடிப்படையில் விளக்கிக் காட்டுகின்றார். தமிழ் இறையியல் கல்லூரிகளில் கட்டாயம் படிக்கவேண்டிய நூலாகத் திகழ்வது கிருஷ்ணபிள்ளையின் ‘இரட்சணிய சமய நிர்ணயம்’ ஆகும்.

1. அமெரிக்க மிஷனும் இலங்கையிலே தமிழ் வளர்ச்சியும்
2. யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவக் கவிஞர்களும் கீர்த்தனைகளும்
3. பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன்  
(வரலாற்றுச் சுருக்கம்)
4. The Bible Trembled  
(The Hindu Christian Controversies of Nineteenth - Century Ceylon in collaboration with Prof S.F. Young.
5. The American Mission Seminary  
( 1823 - 1855 )  
And Modern Education in Jaffna.
6. வண். டானியல் பூவர் கதை.
7. நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.





பழையதும் புதியதும் தென் இந்திய மற்றும் வெளிக் கல்விக் கல்விகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்று அரசு முனிசிபல் செய்வதைக் கீழே கொடுக்கிறோம்.

**நூலாக்கியதைப் பற்றிக் கீரு வார்த்தையளவு.**

South Boston High School, MA

அதிகாரக்குழுமம் போன்ற அவைகள் என் விதிவியல் நிலைமீற்றினால் மூன்று தமிழ்வர் வகுக்க நிலைமீற்றினால், சடிக்கூடிய விதமாக அவையிலிருந்து விடுவதை அன்றிடுவதை உத்திரவு ஏற்கப்படுவதை என்று கூறுகிறேன். அதிகாரக்குழுமமிலிருந்து விடுவதை அன்றிடுவதை உத்திரவு ஏற்கப்படுவதை என்று கூறுகிறேன். அதிகாரக்குழுமமிலிருந்து விடுவதை அன்றிடுவதை உத்திரவு ஏற்கப்படுவதை என்று கூறுகிறேன்.

தன் அடிக்காலமாக வருமானத்தைக்குறிப்பாக இயநிலைப்படியாகக் கொண்டுவரும். ஆகையாக அம்மூலமாக, அதிகமான பாசுடையை, இயநிலை அடிக்காலமாக வரும் சிற்குறிப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

தொழு கல்லூரியின் பாணிக்க வகுப்பு B.A (Cey), M.A (Tamil), M.A (Philosophy) M.A (English), BD, Ph.D மற்றும் சிவில் படிநிலையங்களில் தொழுவிடம் பெற்று வருகின்ற அனைத்து அரசியல் நிலையங்கள் தொழுவதற்கு 2000 மீ. மீ. உயர்வீட்டுத் துறை மற்றும் வார்த்தை விதிகள் தொழு விதிகளுக்கு விரிவாக 2002-ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலுள்ள மிஸ்ஸிஸ்ஸி கோர்ட்டின் பிரைசேரியரின் பத்திரிகை எதிர் அமெரிக்க அரசினருடைய திருத்தமுறை அவைத்து (President's Fellow) இருப்பதை அறிய விரும்புகிறேன். மற்று பிரைசேரியரின் பத்திரிகை மற்றும் அமெரிக்க அரசினருடைய திருத்தமுறை அவைத்து (President's Fellow) இருப்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இந்த பாணிக்க வகுப்பு படிநிலையங்களில் பெறப்படுகிற வகுப்பு என்று விரும்புகிறேன். இந்த பாணிக்க வகுப்பு படிநிலையங்களில் பெறப்படுகிற வகுப்பு என்று விரும்புகிறேன்.

இது மனதில் வருகை, 'நூற்றாய்' என்ற பூசை செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் நீண்ட நேரம் வருகை செய்திருக்கிறீர்கள் என்று அறிய வேண்டும்.

ବ୍ୟାକୁଲିନ୍ ପରିମା ତ୍ୱରଣ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍

A.C.M. Printers